

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ΄

Πέμπτη 24 Νοεμβρίου 2016 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2109, 2152
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Νέας Σελεύκειας Θεσπρωτίας, το 2ο Γυμνάσιο και το Πειραματικό Σχολείο Μαλίων Ηρακλείου και το 2ο Δημοτικό Σχολείο Νεάπολης Λασιθίου, σελ. 2112, 2126, 2130
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2109, 2113, 2118, 2121, 2123, 2124, 2128, 2129, 2133, 2134, 2135, 2136, 2138, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2135, 2136
5. Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2152

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, υποχρεώσεις των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του ν. 4369/2016, ασυμβίβαστα και πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις», σελ. 2109

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εσωτερικών κατέθεσαν στις 24-11-2016 το σχέδιο νόμου: «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις», σελ. 2136

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2125 - 2139
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 2109 - 2125
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2139 - 2153

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2141
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2133
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 2109, 2113, 2118, 2136, 2140
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2113, 2124
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 2121
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 2128
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2128, 2129, 2133, 2134, 2135, 2136, 2138

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 2109, 2113, 2118, 2123, 2124
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2113, 2136

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 2135, 2136
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2135, 2136

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2141, 2142, 2143
ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2145
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 2123, 2124
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2132, 2133
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 2109, 2113, 2140
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2118, 2119, 2124, 2143
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2133
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2136, 2137
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 2111, 2123, 2132
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 2137
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2129, 2130
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 2148
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 2150
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 2141, 2143, 2144, 2147
ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ. , σελ. 2149
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2140, 2151
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 2138
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 2119, 2141, 2143, 2144, 2151
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2124, 2126
ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. , σελ. 2126
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 2119, 2121
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 2131
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 2121, 2123
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2128
ΠΡΑΤΣΟΛΗΣ Α. , σελ. 2146
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2134, 2140, 2143, 2144
ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ Χ. , σελ. 2140
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 2152

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. , σελ. 2137
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2129, 2138

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ'

Πέμπτη 24 Νοεμβρίου 2016 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 24 Νοεμβρίου 2016, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.18', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 24-11-2016 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΒ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 24 Νοεμβρίου 2016, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/94/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2014 για την ανάπτυξη υποδομών εναλλακτικών καυσίμων, απλοποίηση διαδικασίας αδειοδότησης και άλλες διατάξεις πρατηρίων παροχής καυσίμων και ενέργειας και λοιπές διατάξεις»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, υποχρεώσεις των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του ν. 4369/2016, ασυμβίβαστα και πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων, σε συνεδριάσή της στις 23 Νοεμβρίου 2016, αποφάσισε τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Κατά συνέπεια, προτείνεται η συζήτηση να γίνει ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και επί των τροπολογιών, με άνεση χρόνου.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θελερίτη.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θέλετε, κυρία Υπουργέ, να τοποθετηθείτε επί των τροπολογιών;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι, εισαγωγικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Φάνηκε στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή στις προηγού-

μενες ημέρες, ότι συμφωνούμε όλοι ότι ο δημόσιος τομέας αποτελεί τον μεγάλο ασθενή. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι εδώ και δεκαετίες διαμορφώθηκε μια γραφειοκρατική, αντιπαραγωγική και ταυτόχρονα, επιζήμια αντίληψη για τον δημόσιο τομέα, σε σχέση με την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Οι δυσλειτουργίες του δημοσίου διογκώνονταν κατά καιρούς με αποσπασματικές παρεμβάσεις, αναξιοκρατία, μικροπολιτική χρήση και ιδιοκτησιακή αντίληψη. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να διαμορφωθεί σιγά σιγά μια ιδιότυπη ανισοτιμία στην παροχή των υπηρεσιών του. Αυτός είναι ο δημόσιος τομέας που παραλάβαμε, ένας δημόσιος τομέας εχθρικός στους πολίτες, αλλά και στους ίδιους τους εργαζόμενους.

Η Κυβέρνηση πήρε την πολιτική απόφαση να θέσει ένα τέλος σε αυτό το άναρχο, αναξιοκρατικό και γραφειοκρατικό τοπίο. Αυτό το κάνουμε, γιατί στρατηγικός στόχος μας είναι η οικονομική, παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας. Χωρίς μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, δεν μπορεί να υπάρξει και δεν θα υπάρξει ανασυγκρότηση στη χώρα. Αν δεν βρούμε από επιμέρους κρίσεις που έχουν δημιουργηθεί, προφανώς δεν θα βρούμε και από την κρίση. Αυτές οι επιμέρους κρίσεις φυσικά δεν ήταν νομοτελειακά προδιαγεγραμμένες, αλλά καθορίστηκαν από συγκεκριμένες πολιτικές.

Η Κυβέρνηση, ωστόσο, μέχρι τώρα, πήρε μια σειρά από νομοθετικές πρωτοβουλίες. Σχεδιάσαμε έναν οδικό χάρτη στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης του αποτελεσματικού δημόσιου τομέα. Επιγραμματικά, θα αναφερθώ στον ν.4369/2016, στον οποίο, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνεται το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, ένα νέο σύστημα αξιολόγησης υπαλλήλων και επιλογής προϊσταμένων.

Σήμερα προσθέτουμε ακόμη έναν κρίκο στη μεταρρύθμιση του δημοσίου τομέα, το σχέδιο νόμου για το ενιαίο σύστημα κινητικότητας στη δημόσια διοίκηση. Οι βασικές αρχές που διέπουν το ενιαίο σύστημα κινητικότητας, είναι οι αρχές της διαφάνειας, της ισότητας, της αξιοκρατίας, αλλά και της δημοσιότητας. Οι αρχές αυτές δεν είναι αόριστες εξαγγελίες. Εξειδικεύονται με συγκεκριμένο τρόπο στα χαρακτηριστικά του ενιαίου συστήματος κινητικότητας. Πρώτο χαρακτηριστικό είναι ο αμιγώς εθελούσιος χαρακτήρας της κινητικότητας. Κάθε υπάλληλος έχει δικαίωμα συμμετοχής σε αυτό. Μοναδική προϋπόθεση είναι η κάλυψη των θέσεων του κλάδου του, στην υπηρεσία που υπηρετεί, σε ποσοστό τουλάχιστον 50% και 65% τουλάχιστον για τους μικρούς δήμους κάτω των ενενήντα χιλιάδων κατοίκων.

Ακούσαμε μια κριτική εδώ από δύο διαφορετικές θέσεις. Ο πρώτος αντίλογος είναι ότι νοθεύεται ο εθελούσιος χαρακτήρας της κινητικότητας με την πρόβλεψη της υποχρεωτικής ενδοϋπουργικής κινητικότητας, δηλαδή ότι δίθην ανοίγουμε τον δρόμο

για υποχρεωτικές αποσπάσεις.

Αυτό είναι εντελώς ανυπόστατο, βεβαίως, διότι η διαδικασία της υποχρεωτικής απόσπασης ήταν κάτι το οποίο ήδη υπήρχε στον Υπαλληλικό Κώδικα και μάλιστα, με μεγαλύτερη διάρκεια και γενικότερη εφαρμογή. Όσοι μας άσκησαν κριτική σε αυτό, προφανώς έχουν ξεχάσει ότι η χρονική διάρκεια από δύο χρόνια, περιορίστηκε στον ένα χρόνο για μετακίνηση εντός του ίδιου νομού και στο εξάμηνο για μετακίνηση σε άλλον νομό. Επίσης, προϋπόθεση για την απόσπαση της απόσπασης είναι η σύμφωνη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου, οπότε δεν τίθεται θέμα αυθαιρεσίας της διοίκησης.

Ο άλλος αντίλογος -που, μάλιστα, αγγίζει και τον πυρήνα του συστήματος- είναι ότι η έλλειψη υποχρεωτικότητας στην κινητικότητα, συνεπάγεται και αναποτελεσματικότητα. Εμείς λέμε εθελοντική μετάταξη όπου υπάρχει κενή οργανική θέση με τις παραπάνω προϋποθέσεις. Ακούσαμε, βέβαια -όχι ακριβώς καθαρά, αλλά από εισηγητές κομμάτων της Αντιπολίτευσης- να μιλούν για υποχρεωτική μετάταξη.

Η διαφορά μας εδώ, δεν είναι απλά ιδεολογική απέναντι στον αυταρχισμό της υποχρεωτικής κινητικότητας, αλλά είναι και πρακτική. Η υποχρεωτική κινητικότητα, αποδεδειγμένα, είναι δυσλειτουργική και με αυτόν τον τρόπο ανθίζει το πελατειακό κράτος, γεμίζουν τα υπουργικά γραφεία από αιτήματα εξαιρέσεων. Η ίδια υποχρεωτικότητα θα παρακαμφθεί δια της πλαγίας οδού και θα φτάσουμε στα παλιά «τι είχες Γιάννη, τι είχα πάντα».

Δεύτερο χαρακτηριστικό, η υποχρέωση δημοσιοποίησης των κενών θέσεων μέσω ανάρτησης σε διαδικτυακή πλατφόρμα του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Δηλαδή, η όλη διαδικασία θα γίνεται μέσω της πλατφόρμας αυτής, στην οποία οι δημόσιοι φορείς θα δηλώνουν τις κενές θέσεις. Στη συνέχεια, κάθε υπάλληλος με βάση τα προσόντα του, υποβάλλει την αίτηση στην αντίστοιχη θέση. Με αυτόν τον τρόπο διαμορφώνονται συνθήκες ισότιμης πρόσβασης όλων των υπαλλήλων.

Ακούστηκαν και εδώ κάποιες κριτικές κατά τη διαδικασία διάλογου στις επιτροπές. Να διευκρινίσω εδώ πως στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του νομοσχεδίου, αναφέρεται πως προϋπόθεση συμμετοχής της υπηρεσίας στο σύστημα, είναι η καταχώρηση των στοιχείων εκ μέρους των φορέων στο ψηφιακό οργανόγραμμα.

Τρίτον, η ολοκλήρωση των διαδικασιών μετάταξης ή απόσπασης είναι χρονικά καθορισμένη και δεσμευτική. Χρειάζεται πια μόνο μία υπογραφή από τον φορέα υποδοχής, χωρίς να χρειάζεται να υπογράψει ο φορέας προέλευσης του υπαλλήλου.

Εδώ υπάρχει η κριτική ότι δεν ζητείται η σύμφωνη γνώμη, αλλά η απλή γνώμη, στην περίπτωση των δημάρχων. Η απάντηση είναι ότι έτσι διασφαλίζεται η ισότιμη πρόσβαση στο σύστημα κινητικότητας, τόσο στους υπαλλήλους, όσο και στους φορείς.

Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να γίνει κατανοητό, ιδιαίτερα στην τοπική αυτοδιοίκηση, ότι δεν μετακινούνται υπάλληλοι από την αυτοδιοίκηση μόνο προς άλλου, αλλά και από άλλου προς την αυτοδιοίκηση. Αυτό το σύστημα βοηθάει με αυτόν τον τρόπο στο να υπάρξουν και στοχευμένες προσλήψεις, αντιμετωπίζοντας τα κενά, και μια τάξη στο τοπίο των προσλήψεων, εκεί που πραγματικά υπάρχουν ανάγκες.

Άλλο ένα σημαντικό στοιχείο του νομοσχεδίου, είναι το γεγονός πως για πρώτη φορά η υπηρεσία υποδοχής είναι υποχρεωμένη, όχι μόνο να αιτιολογεί την επιλογή της, αλλά και να περιλαμβάνει τη συγκριτική αξιολόγηση των υποψηφίων. Με τη ρύθμιση αυτή διασφαλίζεται ότι η κρίση της επιτροπής θα είναι αντικειμενική και πλήρως αιτιολογημένη. Σε τρεις μήνες από την υποβολή της αίτησης η διαδικασία θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί.

Οι δεκάδες υπογραφές που απαιτούνταν για την απλή μετακίνηση ενός υπαλλήλου από μια υπηρεσία σε άλλη, καταργούνται. Το πεπαλαιωμένο, χρονοβόρο, ανορθολογικό και πελατειακό σύστημα των μετατάξεων του παρελθόντος θα πρέπει να τελειώσει εδώ.

Η μείωση της γραφειοκρατίας που φέρνει το νομοσχέδιο, δεν είναι μόνο ένα πρακτικό μέτρο που διευκολύνει τις διαδικασίες, σημαίνει ταυτοχρόνως και μείωση του κόστους λειτουργίας του δημοσίου. Μέσα από την πάταξη της γραφειοκρατίας, το δημό-

σιο μπορεί να εξοικονομήσει για τα έτη 2017 έως 2018 μέχρι και 800 εκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η δημοσιονομική πτυχή της πάταξης της γραφειοκρατίας, μείωση του κόστους του δημοσίου με έναν τρόπο ο οποίος λύνει και άλλα προβλήματα ταυτόχρονα.

Τέταρτον, θεσμοθετούνται κοινοί κανόνες που περιγράφουν τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις απαιτούμενες διαδικασίες. Μπαίνει τέλος στο πλήθος των ειδικών διατάξεων και των εξαιρέσεων που ισχύουν σήμερα. Η διαφάνεια είναι θεμελιακό κοινωνικό χαρακτηριστικό αυτού του νόμου.

Κεντρικό ρόλο στον συντονισμό και την εφαρμογή του ενιαίου συστήματος κινητικότητας, έχει η επταμελής κεντρική υπηρεσία κινητικότητας που είναι στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Εδώ να ξεκαθαρίσουμε, ότι αυτή η υπηρεσία, αυτό το όργανο, δεν έχει αποφασιστικό ρόλο, έχει εποπτικό, συντονιστικό ρόλο. Αποτελείται αφ' ενός από πρόσωπα που παρέχουν αυξημένες εγγυήσεις αντικειμενικότητας, όπως οι εκπρόσωποι του ΑΣΕΠ, ο νομικός σύμβουλος του Συμβουλίου του Κράτους, αφ' ετέρου από υπηρεσιακούς παράγοντες που είναι αρμόδιοι για θέματα διαχείρισης, όπως η διαχείριση προσωπικού, όπως είναι οι διοικητικοί γραμματείς Υπουργείων, προϊστάμενοι γενικών διευθύνσεων του Υπουργείου Εσωτερικών και του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Αποτελείται δηλαδή από διοικητικά και όχι από πολιτικά πρόσωπα, όπως ακούσαμε στην κριτική στη διάρκεια του διαλόγου.

Επίσης, όσοι άσκησαν αυτήν την κριτική ίσως να μην έχουν ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στους δημόσιους λειτουργούς, πράγμα το οποίο νομίζω ότι θα πρέπει να το λάβουν υπ' όψιν.

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο έχει αναμφισβήτητη και έντονη κοινωνική διάσταση. Για πρώτη φορά εισάγεται γενικό δικαίωμα απόσπασης για συνυπηρέτηση με σύζυγο δημόσιο υπάλληλο στην περιοχή που υπηρετεί ο ένας εξ αυτών, αλλά και το δικαίωμα αμοιβαίας μετάταξης. Με αυτόν τον τρόπο εξυπηρετούνται και οι ανάγκες της οικογενειακής επανένωσης.

Οι εργαζόμενοι μπορούν να μετακινούνται με βάση τις ανάγκες τους, να διεκδικούν την επαγγελματική τους εξέλιξη και να οργανώσουν όσο το δυνατόν καλύτερα τη ζωή τους, σε αυτή την ιδιαίτερα δύσκολη εποχή της κρίσης. Με αυτόν τον τρόπο εναρμονίζονται οι ανάγκες των φορέων με τις ανάγκες των εργαζομένων.

Στο πλαίσιο αυτών των κοινωνικών ρυθμίσεων του νομοσχεδίου, η διεύρυνση του πεδίου προστατευόμενων κατηγοριών στις διαδικασίες πρόσληψης, αποτελεί μια άλλη σημαντική μεταρρύθμιση. Με τον τρόπο αυτό, αποκαθίσταται μια διαχρονική ανισότητα εις βάρος των ατόμων με αναπηρία, που μέχρι σήμερα εξαιρούνταν από τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ. Το ποσοστό των ατόμων στη χώρα μας με αναπηρία, υπολογίζεται στο 10% του συνολικού πληθυσμού. Αντιλαμβανόμαστε την επίπτωση αυτής της σημαντικής ρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση που στοχεύουμε να πετύχουμε, είναι και μεγάλη και σύνθετη. Η βασική κριτική από την Αντιπολίτευση εστίασε στο γεγονός ότι δεν θα καταφέρουμε να φέρουμε εις πέρας μια τέτοια αλλαγή. Κάποιοι θα μπορούσε να το πει αυτό καχύποπτη κριτική. Κάποιοι θα μπορούσε να το πει «αρκετών η επιθυμία προφανώς να γίνεται και θέση».

Εγώ θα πω, ότι εμείς με αφορμή αυτό, επιβεβαιώνουμε ότι η μεταρρύθμιση αυτή θα υλοποιηθεί. Είναι το μεγάλο μας στοίχημα και θα το κερδίσουμε. Θα φτιάξουμε μια σοβαρή, αποτελεσματική, γρήγορη και λειτουργική δημόσια διοίκηση που θα στέκεται δίπλα και όχι απέναντι στον πολίτη, θωρακίζοντας παράλληλα τις εργασιακές συνθήκες και τις λειτουργίες που απελευθερώνουν το πλούσιο και έγκυρο επιστημονικό δυναμικό και αποκαθιστώντας τον ρόλο του δημοσίου λειτουργού ως παραγωγική μονάδα και όχι ως γραφειοκρατικό εμπόδιο, ώστε ο πολίτης ναιώθει αξιοπρέπεια, όταν συναλλάσσεται με τη δημόσια διοίκηση.

Αυτός νομίζω ότι είναι ένας στόχος που πρέπει να μας ενώσει όλες και όλους και σας καλώ να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Και τώρα συνεχίζουμε με την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θελερίτη για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από τη συζήτηση στην επιτροπή και την ακρόαση των φορέων, θα ξεκινήσω την ομιλία μου τονίζοντας για άλλη μια φορά το γεγονός πως το παρόν σχέδιο νόμου, εντάσσεται σε ένα γενικότερο στρατηγικό πλαίσιο των παράλληλων νομοθετικών και πολιτικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, οι οποίες στοχεύουν στην αναδιάρθρωση του κράτους και την ουσιαστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης.

Πριν περάσουμε στην παρουσίαση του σχεδίου νόμου, οφείλουμε να θυμηθούμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, σε τι κατάσταση περιήλθε η δημόσια διοίκηση και η αυτοδιοίκηση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις στη διάρκεια των τελευταίων πέντε, έξι ετών, οι οποίες όχι απλώς δεν ήθελαν να αναδιαρθρώσουν, όπως ισχυρίζονται σήμερα, το σύστημα, αλλά αντίθετα επιδίωκαν να συρρικνώσουν και κυρίως να τις παραδώσουν στον ιδιωτικό τομέα.

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει εντελώς διαφορετική προσέγγιση και φιλοσοφία. Στόχος της είναι να οργανώσει ένα διαφορετικό πλαίσιο λειτουργίας, ένα πλαίσιο κοινωνικά δίκαιο, συγχρονισμένο στις σημερινές κοινωνικές και λαϊκές ανάγκες, αποτελεσματικό στη διασφάλιση και υπεράσπιση του δημοσίου χώρου και του κοινωνικού συνόλου.

Κεντρική φιλοσοφία της δικής μας διοικητικής πολιτικής, είναι η εξυπηρέτηση των πολιτών με μια διοίκηση ευέλικτη, προσαρμοσμένη στις κοινωνικές ανάγκες, με κανόνες διαφάνειας, ελέγχου και λογοδοσίας.

Με άλλα λόγια, στόχος της Κυβέρνησης είναι να οδηγηθούμε σε ένα νέο πρόσωπο στη δημόσια διοίκηση, ένα πρόσωπο το οποίο άρχισε να διαμορφώνεται με τις προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες και ρυθμίσεις, δηλαδή με τον νόμο για τον εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης, με τον νόμο για το εθνικό μητρώο, για τη βαθμολογική διάθεση των θέσεων, για τα συστήματα αξιολόγησης, τις προαγωγές και την επιλογή προϊσταμένων.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, είναι το τέταρτο στη σειρά που αφορά τη δημόσια διοίκηση και θα ακολουθήσει και το επόμενο που θα αφορά το κλαδολόγιο. Και αυτό το αναφέρω πάρα πολύ ως προς την Ένωση Κεντρώων, γιατί πραγματικά έχει θέσει ένα θέμα σχετικά με το ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για κινητικότητα, χωρίς ένα σύγχρονο κλαδολόγιο. Το επόμενο, λοιπόν, νομοσχέδιο θα αφορά ακριβώς το κλαδολόγιο, στόχος του οποίου είναι να μειωθούν οι κλάδοι από χίλιοι τετρακόσιοι σαράντα και να γίνουν λιγότεροι από τετρακόσιοι.

Με τις νομοθετικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης, ξεδιπλώνεται η στρατηγική της για το πώς βλέπει τη μεταρρύθμιση στη δημόσια διοίκηση. Θέτει τις προϋποθέσεις για ένα διαφορετικό, πιο σύγχρονο, πιο λειτουργικό και κυρίως πιο κοντά στις ανάγκες των πολιτών δημόσιο.

Ποιο είναι, λοιπόν, το πολιτικό πλαίσιο και οι στοχεύσεις αυτού του σχεδίου νόμου; Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα περιλαμβάνει τρεις τομές. Η πρώτη τομή, αφορά το ενιαίο σύστημα κινητικότητας που στηρίζεται στην εθελούσια μετακίνηση των εργαζομένων, καθώς επίσης και στα νέα οργανογράμματα, στις περιγραφές των θέσεων εργασίας και στο ανοιχτό, προσβάσιμο σε όλους πληροφοριακό σύστημα παρακολούθησης της εσωτερικής αγοράς. Στοχεύει να βάλει τέλος σε αυτή την αναρχία και τη χαοτική κατάσταση που επικρατούσε για δεκαετίες σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και των δημοσίων υπαλλήλων, που όταν ακόμα και για μια απλούστερη περίπτωση απαιτείτο πολιτική παρέμβαση.

Η δεύτερη τομή, αφορά τη θέσπιση του ασυμβίβαστου, όταν υφίσταται κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων με το δημόσιο για πρόσωπα που αναλαμβάνουν δημόσιες θέσεις και θέσεις ευθύνης.

Η Κυβέρνηση με τη θέσπιση αυτή, ανοίγει επί μία μακρόν αναβληθείσα συζήτηση για τις λεγόμενες περιστρεφόμενες θύρες, ένα φαινόμενο που συνδέεται άρρηκτα με το νεοφιλελευθερισμό

και αφορά το διορισμό στη δημόσια διοίκηση, προσώπων φίλα προσκείμενων σε επιχειρηματικά συμφέροντα και αντιστρόφως, τη μεταγραφή κρατικών αξιωματούχων σε κερδοσκοπικά λόμπι, με διεθνώς γνωστά και κραυγαλέα παραδείγματα, όπως για παράδειγμα η πρόσληψη του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Μπαρόζο σε διάφορες εταιρείες. Σύμφωνα μάλιστα, με το δημοσίευμα της «Εφημερίδας των Συντακτών», ο κ. Μπαρόζο, μετά την αποχώρησή του από τις Βρυξέλλες, είχε αποκτήσει άλλα είκοσι δύο πόστα σε ινστιτούτα, ιδρύματα και πανεπιστήμια. Και όπως γνωρίζουμε, δεν είναι βέβαια και ο μόνος.

Τρίτη τομή, είναι η υποχρεωτική ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων στο δημόσιο, η οποία για τα δύο επόμενα χρόνια θα αποφέρει εξοικονόμηση της τάξεως των 400 εκατομμυρίων ευρώ κατ' έτος στον κρατικό προϋπολογισμό καταπολεμώντας παράλληλα με ουσιαστικά και απτά αποτελέσματα τη γραφειοκρατία.

Ας δούμε λίγο το νομοσχέδιο με τα κεφάλαιά του.

Στο Α' Κεφάλαιο που αφορά την κινητικότητα, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης η κινητικότητα των υπαλλήλων έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί είναι ένα αναντικατάστατο εργαλείο, για να ανακατανέμει το προσωπικό της δημόσιας διοίκησης βάσει πραγματικών αναγκών και όχι πολιτικών ρουσφετολογίων. Παράλληλα, είναι ένα εργαλείο και για τους ίδιους τους εργαζόμενους, γιατί αξιοποιεί κάθε υπάλληλο βάσει των τυπικών και ουσιαστικών του προσόντων. Η κινητικότητα μπορεί να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, επιτρέποντας τη βέλτιστη αξιοποίηση των ανθρωπίνων πόρων της, να αντιμετωπίσει τις ανισορροπίες της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα, δηλαδή εκεί που υπάρχει πλεονάζον προσωπικό σε κάποιους τομείς και υποστελέχωση σε άλλους, να δώσει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να μετακινηθούν σε άλλα τμήματα ή φορείς της διοίκησης, όπου κρίνεται ότι με βάση τις ικανότητές τους και τις γνώσεις τους θα μπορούν να συνεισφέρουν καλύτερα, να αντιμετωπίσει τις νέες προτεραιότητες για τη στελέχωση νέων υπηρεσιών και φορέων που έχουν αναδυθεί ή προκύψει με την πάροδο του χρόνου, για να καλύψουν τις νέες ανάγκες του δημοσίου.

Τι χαρακτηρίζει τη δημόσια διοίκηση και τι ίσχυε μέχρι σήμερα; Ένα σύστημα αδιαφάνειας, που υπηρετούσε το πολιτικό κατεστημένο, με: Πρώτον, απουσία κριτηρίων για την αξιολόγηση των αναγκών σε υπηρεσίες και προσωπικό.

Δεύτερον, πλήρη έλλειψη κεντρικού σχεδιασμού, έλλειψη εγγυήσεων και διαφάνειας και αντικειμενικότητας στις διαδικασίες επιλογής για τη θέση που καλύπτονταν, ύπαρξη πλήθους γενικών και ειδικών διατάξεων με απεριόριστες παρεκκλίσεις από γενικές αρχές που θέτει ο Υπαλληλικός Κώδικας, απουσία δεσμευτικών προθεσμιών, για να ολοκληρωθεί μία απόσπαση ή μετάταξη, γραφειοκρατική επιβάρυνση των διαδικασιών. Δεν ξέρω και εγώ πόσες συνυπογραφές απαιτούντο για να ολοκληρωθεί μία μετάταξη. Με το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιδιώκει να συμβάλει στην εκ νέου δόμηση της δημόσιας διοίκησης.

Θα πρέπει βέβαια να σημειώσουμε –και εδώ ήταν σωστή η παρατήρηση ενός εκπροσώπου φορέα στην ακρόαση φορέων– ότι η κινητικότητα δεν αρκεί ούτε συνιστά πανάκεια, για να αντιμετωπίσουμε τα σοβαρότατα προβλήματα της δημόσιας διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Γνωρίζουμε πως απαιτούνται προσλήψεις για να συμπληρωθούν τα κενά, για να ανταποκριθεί το δημόσιο σε αυτές τις νέες, σύγχρονες πιεστικές ανάγκες.

Γνωρίζουμε επίσης, την αναγκαιότητα και της ηλικιακής ανανέωσης της δημόσιας διοίκησης. Οστούσο, η κινητικότητα μπορεί πραγματικά να συμβάλει στον εξορθολογισμό και στην ουσιαστική αναβάθμιση του υφιστάμενου μηχανισμού, υποδεικνύοντας ταυτόχρονα κενά, ελλείψεις, αδυναμίες, οι οποίες πρέπει να καλυφθούν με νέες θέσεις.

Ποια είναι τα καινοτομικά στοιχεία αυτού του νομοσχεδίου για την κινητικότητα; Κατ' αρχάς, για πρώτη φορά στη διοικητική ιστορία, το ζήτημα της κινητικότητας αντιμετωπίζεται ολοκληρωμένα και ενιαία, ορίζονται γενικές αρχές. Και μάλιστα, ουσιαστική καινοτομία αυτού του προτεινόμενου συστήματος είναι ο εθελοντικός χαρακτήρας της κινητικότητας. Πυρήνες αυτής της νέας κινητικότητας είναι η σύνδεση των αναγκών. Από τη μία, έχουμε τις ανάγκες της υπηρεσίας και από την άλλη, έχουμε τις

ατομικές επιλογές των υπαλλήλων. Δημοσιοποιείται η κάλυψη των θέσεων και μάλιστα, σε έναν κύκλο τριών φορών και υπάρχει ανάρτηση σε ηλεκτρονική πλατφόρμα, άρα υπάρχει διαφάνεια.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στην κριτική που ασκήθηκε από την Αντιπολίτευση για το αμετακίνητο του δημοσίου τομέα λόγω εθελοντικότητας της κινητικότητας. Είναι η κριτική αναμενόμενη, που σε μεγάλο βαθμό, κρίνοντας εκ του αποτελέσματος των πολιτικών που ακολουθήθηκαν τα τελευταία χρόνια, δεν περιμέναμε κάτι περισσότερο.

Όμως τίθενται μια σειρά από ερωτήματα: Πιστεύετε ότι σήμερα, με την απόσυρση τετρακοσίων χιλιάδων υπαλλήλων και με τη μείωση περίπου χιλίων υπαλλήλων ετησίως, υπάρχει αναγκαιότητα της υποχρεωτικότητας; Θεωρείτε ότι μια οποιαδήποτε μεταρρύθμιση μπορεί να πραγματοποιηθεί αν δεν έχει συμμάχους τους ίδιους τους εμπλεκόμενους, δηλαδή τους δημοσίου υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της αυτοδιοίκησης; Θεωρείτε πως η διοίκηση πρέπει να είναι τιμωρητική απέναντι στους δημοσίου υπαλλήλους; Να τους μετακινεί όπου θέλει χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τις ανάγκες ή τις συνθήκες ζωής αυτών των εργαζομένων, όπως έγινε επί χρόνια για την κατάργηση κλάδων και ειδικοτήτων για τη σύμπτυξη φορέων και υπηρεσιών;

Διότι εμείς έχουμε πραγματικά μια εντελώς διαφορετική προσέγγιση. Οι δημόσιοι υπάλληλοι και εργαζόμενοι στην αυτοδιοίκηση, είναι σύμμαχοι της Κυβέρνησης στην αναδιάρθρωση και για τις τομές που επιχειρούνται. Η Κυβέρνηση οφείλει να βάλει το πλαίσιο, τους όρους και τις προδιαγραφές για τους φορείς και τους υπαλλήλους. Όμως εμείς ως φιλοσοφία επιλέγουμε τη συνεργασία και την εθελούσια μετακίνηση, διότι πραγματικά εμπιστευόμαστε αυτό το ανθρώπινο δυναμικό και γιατί θεωρούμε πως η κινητικότητα μπορεί πραγματικά να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα.

Δεύτερο σημείο: Αυτό που δεν έχει γίνει αντιληπτό από την Αντιπολίτευση είναι το οργανωτικό πλαίσιο αυτής της κινητικότητας. Μάλιστα, έχει δεχτεί αρκετή κριτική. Αυτή είναι η λεγόμενη Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας, ένα συλλογικό όργανο με αυξημένες εγγυήσεις αντικειμενικότητας, αμεροληψίας και γνώσης. Η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας συντονίζει και επιβλέπει την εφαρμογή του ενιαίου συστήματος, αξιολογεί τα αιτήματα των φορέων και έχει την εποπτεία της διαχείρισης του ψηφιακού οργανογράμματος της δημόσιας διοίκησης. Δεν υπερκαλύπτει το υπηρεσιακό συμβούλιο, αλλά είναι ένα επιπλέον όργανο δίπλα στο υπηρεσιακό που διασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια.

Τρίτο σημείο: Η καταπολέμηση της γραφειοκρατίας. Γίνονται πλέον παρελθόν οι δεκάδες υπογραφές που απαιτούνταν για την απλή μετακίνηση ενός υπαλλήλου από τη μία υπηρεσία στην άλλη. Αυτό έχει γίνει πια παρελθόν.

Τέταρτο σημείο: Δικλίδες ασφαλείας για τους φορείς. Και εδώ πραγματικά είναι μια απάντηση πάλι προς την αντιπολίτευση ότι τίθενται δικλίδες ασφαλείας στο σύστημα, για να διασφαλιστεί ότι καμία υπηρεσία δεν θα αποδυναμωθεί και θα συνεχίσει να λειτουργεί σε κανονικό επίπεδο. Και αυτό το διασφαλίζει η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας.

Τι χαρακτηρίζει και τι ίσχυε μέχρι σήμερα; Ακριβώς αυτό το σύστημα είχε δομηθεί πάνω σε μια παλαιού τύπου αρχιτεκτονική των δημοσίων υπηρεσιών και δεν μπορούσε να ακολουθήσει την οργανωτική και θεματική ανάπτυξη του δημοσίου τομέα. Εξυπηρετούσε το παλαιό σύστημα, το οποίο την τελευταία πενταετία αντί να το αντικαταστήσει το έκανε ολοένα και πιο περίπλοκο και συνέβαλε να μέγιστα στην αναπαραγωγή της πελατοκρατίας. Γι' αυτό άλλωστε και το σύστημα της κινητικότητας είναι βασικό εργαλείο για μας για τη βελτίωση της δημόσιας διοίκησης.

Πέμπτο σημείο: Απλοποίηση των αμοιβαίων μετατάξεων και της συνυπέρθεσης. Σε αυτά θα αναφερθούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Στο δεύτερο μέρος αυτού του σχεδίου νόμου θεσπίζονται τα ασυμβίβαστα και η πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπών διατάξεων.

Όπως, λοιπόν, προανέφερα και σαν δεύτερη τομή, στο σχέδιο νόμου προβλέπονται μια σειρά από διαδικασίες ελέγχου, με στόχο την εξάλειψη του φαινομένου που έχει να κάνει με τη μετακίνηση προσώπων από και προς τον ιδιωτικό τομέα. Οι διατάξεις

αυτές οφείλουμε να σημειώσουμε ότι αποτελούν εφαρμογή συναφών κανόνων και συστάσεων διεθνών και ευρωπαϊκών οργάνων, όπως είναι η σύμβαση του ΟΗΕ. Επίσης, παρ' όλα τα προβλήματα που υπάρχουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11^{ης} Ιουνίου του 2013 σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα, τη διαφθορά και τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές ενέργειες. Περαιτέρω θα αναφερθούμε στη συζήτηση κατ' άρθρον.

Εδώ υπάρχει ένα εύλογο ερώτημα που μπορεί να τεθεί προς την Αντιπολίτευση, αν πραγματικά θέλει να υπάρχει αυτή η ρύθμιση του φαινομένου των περιστρεφόμενων θυρών και θα δούμε την κριτική που θα ασκήσουν στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Τέλος, υπάρχει το τρίτο κεφάλαιο με τις λοιπές διατάξεις. Εδώ, πραγματικά, η ηλεκτρονική διαδικασία έκδοσης διακήρυξης διοικητικών πράξεων και εγγράφων αποτελεί, θα λέγαμε, μια μεγάλη καινοτομία, αν και οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι υπήρχε νομικό πλαίσιο για την εισαγωγή της ηλεκτρονικής υπογραφής. Υφίσταται από το 2011, δεν έχει ενεργοποιηθεί, ενώ το ελληνικό δημόσιο οφείλουμε να τονίσουμε ότι έχει δαπανήσει τα τελευταία δεκαπέντε έτη περίπου 6 δισεκατομμύρια, εμμένοντας στη χρήση χαρτιού και στις έντυπες διαδικασίες. Με τη ρύθμιση αυτή για τα δύο επόμενα έτη, 2017-2018, το δημόσιο μπορεί να εξοικονομήσει ποσόν της τάξεως των 800 εκατομμυρίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Εκτός από τα οικονομικά οφέλη, οφείλουμε να επιστημονούμε ότι μειώνονται οι γραφειοκρατικές δομές και υποστηρίζεται – δώστε μου δύο λεπτά και ολοκληρώνω – το γενικό αίτημα για τη διαφάνεια στη δημόσια διοίκηση.

Τέλος, υπάρχουν ειδικά άρθρα που αναφέρονται στα μέτρα για τα άτομα με αναπηρίες και σε ευπαθείς ομάδες. Σε αυτά θα αναφερθούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση αναλυτικά.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα πραγματικά να αναφερθώ στα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης, κατά πόσον αυτό το σχέδιο νόμου είναι ανεφάρμοστο ή όχι. Δεν είναι ανεφάρμοστο, γιατί αποτελεί ένα μέρος όλης της στρατηγικής και του σχεδιασμού της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για το πώς βλέπει τη δημόσια διοίκηση. Και με αυτό το τέταρτο σχέδιο νόμου, λοιπόν, θα έπρεπε να έρθουν αυτές οι προβλεπόμενες ρυθμίσεις, γιατί έχει ήδη υπάρξει εκκίνηση και του μητρώου εγγραφής και μια σειρά άλλων διαδικασιών που προβλέπονται στα προηγούμενα νομοθετήματα.

Κατά δεύτερον, υπάρχουν μια σειρά παρεμβάσεων που έχουν ήδη ξεκινήσει και να, η διαδικασία και αναδιάρθρωση της διοίκησης οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι θα διαρκέσει μεγάλο χρονικό διάστημα. Δεν υπάρχει μεταρρύθμιση που να μην διαρκεί ένα αρκετά μεγάλο διάστημα και αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Επίσης, θα έχουμε μια καλή καταγραφή των αναγκών, που είναι προϋπόθεση για να μπορεί να πετύχει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση.

Για αυτό, άλλωστε, την αποκαλούμε αναδιάρθρωση. Περιλαμβάνει, λοιπόν, μια σειρά θεσμικές, οργανωτικές, διοικητικές, λειτουργικές αλλαγές σε πολλά επίπεδα που πραγματοποιούνται παράλληλα. Κι αυτό πρέπει να το τονίσουμε κι είναι μια πρόκληση που έχουμε αναλάβει σε σχέση με τον στρατηγικό μας σχεδιασμό.

Τελειώνοντας, στόχος της Κυβέρνησης είναι η κατοχύρωση της ισότητας, της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, η αναδιάρθρωση του κράτους, η ουσιαστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης και προχωράμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Νέας Σελεύκειας Θεσπρωτίας.

Η Βουλή, παιδιά, σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωράμε στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργαντά.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ. Θέλετε τώρα τον λόγο, κυρία Υπουργέ;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μάλιστα, επειδή έχω να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις, θα ήθελα να πάρω τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Να ακούσουμε πρώτα τις νομοτεχνικές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Θα σας δώσω τον λόγο, κυρία Υπουργέ, και μετά θα διανεμηθούν στους συναδέλφους οι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη Βουλή, όπως είναι γνωστό, επικρατεί η αρχή της προφορικότητας. Και το λέω αυτό, γιατί πολλές φορές οι κ.κ. Υπουργοί φέρνουν και διανέμουν είτε προσθήκες είτε βελτιώσεις είτε τροπολογίες, χωρίς προηγουμένως να τις αναγνώσουν. Αυτό παραβιάζει την αρχή της προφορικότητας, γιατί, όπως ξέρουμε όλοι, ο λόγος της δημοκρατίας είναι προφορικός, δηλαδή απευθύνεται σε εκείνον που ακούει και από τον οποίο περιμένει ο Υπουργός την απόντηση. Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να τις ακούσουμε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Γι' αυτό ζήτησα τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σας διευκολύνω, τότε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για να τις έχετε υπ' όψιν σας, πριν από τις εισηγήσεις σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό λέω.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτό λέω κι εγώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Λέω αυτό που έχετε στο μυαλό σας.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μα, αυτό ζήτησα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εύγε, λοιπόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Τζαβάρα, η κ. Γεροβασίλη ζήτησε τον λόγο και μίλησε πριν από τους εισηγητές, οπότε έδωσε, αν θέλετε, και το έναυσμα να γίνουν καλύτερα και οι τοποθετήσεις.

Οπότε, νομίζω ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

Παρακαλώ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχουν έντεκα νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες κατά κύριο λόγο προέκυψαν από τις χθεσινές παρατηρήσεις πολλών από εσάς.

Η πρώτη είναι στο άρθρο 5 και σύμφωνα με τις παρατηρήσεις

που έγιναν στην χθεσινή συζήτηση, αποσαφηνίζονται οι αρμοδιότητες της Κεντρικής Επιτροπής Κινητικότητας και διατυπώνεται ρητά ο γνωμοδοτικός χαρακτήρας της, αναφορικά με την ανακατανομή προσωπικού σε υπηρεσίες του δημοσίου, μετά από αναδιάρθρωση υπηρεσιών, ενώ προστίθεται και ο όρος «αποδεδειγμένα ιδιαίτεροι σοβαροί λόγοι υγείας».

Στη δεύτερη νομοτεχνική βελτίωση που θα δείτε, στο άρθρο 7, καλύπτεται η περίπτωση των υπηρεσιών στις οποίες δεν υπάρχει γενικός διευθυντής ή δεν επαρκεί ο αριθμός των διευθυντών για τη συγκρότηση της τριμελούς επιτροπής.

Η τρίτη, στο ίδιο άρθρο, το άρθρο 7, διευκρινίζεται ότι η συμμετοχή ως παρατηρητή του εκπροσώπου του οικείου συλλόγου των εργαζομένων, δεν επαφίεται στη βούληση της τριμελούς, αλλά θα συμμετέχει υποχρεωτικά.

Με την τέταρτη νομοτεχνική, επίσης στο άρθρο 7, προσδιορίζεται το όργανο που εκδίδει την απόφαση απόσπασης ή μετάταξης για σοβαρούς λόγους υγείας, αφού η επιτροπή του άρθρου 7 έχει γνωμοδοτικό χαρακτήρα.

Στην πέμπτη νομοτεχνική βελτίωση, καλύπτεται η περίπτωση που δεν υφίσταται υπηρεσιακό συμβούλιο, για να μπορούν να κάνουν αίτηση για μετάταξη αποσπασμένοι κατά τη δημοσίευση του νόμου σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 18.

Στην έκτη νομοτεχνική, στο άρθρο 19, προστίθενται στις εξαιρέσεις αναφορικά με τις αποσπάσεις η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων και η Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς.

Στην έβδομη νομοτεχνική, στο άρθρο 19, προβλέπεται η διατήρηση ειδικών διατάξεων περί αποσπάσεων εκπαιδευτικών σε υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας.

Στην όγδοη και ένατη, στο άρθρο 24, αναδιατυπώνονται ορθά οι όροι «εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή και εγκεκριμένη ηλεκτρονική χρονοσφραγίδα», προκειμένου -έγινε η παρατήρηση χθες-, να εναρμονιστεί με τον ευρωπαϊκό κανονισμό, το eIDAS.

Στην δέκατη νομοτεχνική, στο άρθρο 31, αυξάνεται ο αριθμός των ημερών άδειας για ασθένεια τέκνων, στην περίπτωση πολυτέκνων και τριτέκνων, όπως προέκυψε επίσης από τη χθεσινή μας συζήτηση με τους πολυτέκνους και τριτέκνους.

Στην ενδέκατη και τελευταία, στο άρθρο 36, σύμφωνα με τη συζήτηση που έγινε χθες, το τροποποιήσαμε ώστε για τους αποφοίτους του Τμήματος Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας να μην απαιτείται βεβαίωση του αρμόδιου οργάνου ΑΕΙ, ότι το πτυχίο ή το δίπλωμα καλύπτει με πλήρη επάρκεια το γνωστικό αντικείμενο του πτυχίου της Ιχθυολογίας.

Αυτές είναι οι νομοτεχνικές βελτιώσεις. Για τις τροπολογίες θα μιλήσουμε αργότερα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Όλγα Γεροβασίλη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

NOMOTEXΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, υποχρεώσεις των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του ν. 4369/2016, ασυμβίβαστα και πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις»

1. Η παρ. 1 και το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 5 αναδιατυπώνονται ως εξής:

« 1. Στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας, η οποία λαμβάνοντας υπόψη το ψηφιακό Οργανόγραμμα του άρθρου 16 συντονίζει και επιβλέπει την εφαρμογή του ΕΣΚ και αξιολογεί τα αιτήματα των φορέων για την αναγκαιότητα διενέργειας αποσπάσεων λόγω σοβαρών και επείγουσών υπηρεσιακών αναγκών. Επίσης, γνωμοδοτεί για την κατανομή των αιτούμενων υπαλλήλων για συνυπηρέτηση, για αιτήματα υπαλλήλων για απόσπαση ή μετάταξη για αποδεδειγμένα ιδιαίτερα σοβαρούς λόγους υγείας, για την ανακατανομή του προσωπικού σε υπηρεσίες του Δημοσίου μετά από αναδιάρθρωση υπηρεσιών, συγχώνευση φορέων ή μεταβολή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των φορέων και εν γένει για ζητήματα σχετικά με την πολιτική κινητικότητας και τη στελέχωση του Δημοσίου.

2. Η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας είναι επταμελής και αποτελείται από τους εξής:»

2. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που στην υπηρεσία υποδοχής δεν προβλέπεται θέση Γενικού Διευθυντή, στο τριμελές όργανο αξιολόγησης μετέχει προϊστάμενος Διεύθυνσης και εφόσον δεν υπάρχει, προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης αρμόδιος για θέματα προσωπικού του εποπτευόμενου Υπουργείου.»

3. Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 διαγράφονται οι λέξεις «δύνανται να».

4. Στο άρθρο 7 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η πράξη απόσπασης ή μετάταξης υπαλλήλου για αποδεδειγμένα ιδιαίτερα σοβαρούς λόγους υγείας εκδίδεται από το αρμόδιο προς διορισμό όργανο της υπηρεσίας υποδοχής, κατόπιν γνωμοδότησης της Κεντρικής Επιτροπής Κινητικότητας, η οποία αποφαίνεται για τα σχετικά αιτήματα και κατανέμει τους υπαλλήλους σε θέσεις αντίστοιχες των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων τους, λαμβάνοντας υπόψη τις υπηρεσιακές ανάγκες των φορέων.»

5. Στον όγδοο στίχο 6 της παραγράφου 3 του **άρθρου 18** μετά τη φράση «μετά από γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου» προστίθεται η φράση «εφόσον υφίσταται».

6. Το **άρθρο 19** παράγραφος 1 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Κάθε γενική ή ειδική διάταξη για τη διενέργεια απόσπασης ή μετάταξης που αντίκειται στις διαδικασίες, τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτει το ΕΣΚ καταργείται, με την επιφύλαξη του άρθρου 18, με εξαίρεση τις εξής ειδικές διατάξεις για τις αποσπάσεις:

α) σε πολιτικά γραφεία (π.δ. 63/2005), σε γραφεία αιρετών σε ΟΤΑ α' και β' βαθμού, σε γραφεία βουλευτών, σε κόμματα, στην Προεδρία της Δημοκρατίας,

β) στη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού, στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης και στη Γενική Γραμματεία Συντονισμού,

γ) στο γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης

δ) στα Ελεγκτικά σώματα της Διοίκησης, σε θέσεις επιθεωρητών – ελεγκτών,

ε) σε Ειδικές Υπηρεσίες και Κοινές Γραμματείες των ΕΠ Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας του ν. 4314/2014 (Α' 265) και στη ΜΟΔ Α.Ε., καθώς και σε υπηρεσίες συντονισμού, εφαρμογής ή διαχείρισης άλλων συγχρηματοδοτούμενων ενωσιακών και διεθνών προγραμμάτων,

στ) στην Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης (άρθρο 7 ν. 3691/2008 –Α' 166),

η) στη Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς (άρθρο 9 ν. 4320/2015- Α 29),

θ) στην ΕΣΔΔΑ, για όσο χρόνο διαρκεί ο χρόνος φοίτησης των υπαλλήλων,

ι) στην Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Ε.), την Ένωση Περιφερειών Ελλάδος (ΕΝ.Π.Ε.), την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Ε.Τ.Α.Α), και τις Περιφερειακές Ενώσεις Δήμων (Π.Ε.Δ.),

κ) στα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης.

7. Στον στίχο 5 της παραγράφου 2 του άρθρου 19 μετά τη φράση «δημοτικής αστυνομίας» προστίθεται φράση ως εξής:

«οι ειδικές διατάξεις περί αποσπάσεων εκπαιδευτικών σε υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων,»

8. Στους στίχους όγδοο και ένατο του άρθρου 24 (παράγραφος 1 άρθρου 12 ν.3979/2011) μετά τη φράση «μέσω Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.), με χρήση» η φράση «προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.» αντικαθίσταται από τη φράση «εγκεκριμένης ηλεκτρονικής υπογραφής και εγκεκριμένης ηλεκτρονικής χρονοσφραγίδας.».
9. Στους στίχους 44 και 45 του άρθρου 24 (παράγραφος 6^α άρθρου 12 ν.3979/2011) η φράση «προηγμένης ψηφιακής υπογραφής» αντικαθίσταται από τη φράση «εγκεκριμένης ηλεκτρονικής υπογραφής».
10. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 31 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής:
 «1. Μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 53 του Υπαλληλικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:
 «8. Υπάλληλοι που έχουν ανήλικα τέκνα δικαιούνται άδεια με αποδοχές έως τέσσερις (4) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος σε περίπτωση ασθένειας των τέκνων τους. Για τους υπαλλήλους που είναι τρίτεκνοι ή πολύτεκνοι η ως άνω άδεια ανέρχεται σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος. Για τους υπαλλήλους που είναι μονογονείς η ως άνω άδεια ανέρχεται σε έξι (6) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος.»
11. Το άρθρο 36 αναδιατυπώνεται ως εξής:
 «Η περίπτωση γ' του άρθρου 7 του π.δ. 50/2001 (Α' 39) αντικαθίσταται ως εξής:
 «γ. Για την ειδικότητα της Ιχθυολογίας:
 αα) πτυχίο ή δίπλωμα Γεωπονίας, Ιχθυολογίας και Υδάτινου Περιβάλλοντος
 ή
 ββ) πτυχίο ή δίπλωμα ΑΕΙ Βιολογίας ή Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών ή Γεωπονίας Ζωικής Παραγωγής και Υδάτινου Περιβάλλοντος ή Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής και Υδατοκαλλιεργειών ή Επιστήμης της Θάλασσας ή Επιστημών της Θάλασσας της ημεδαπής ή ισότιμο αντίστοιχης ειδικότητας σχολών της αλλοδαπής. Για τους τίτλους σπουδών της περίπτωσης ββ) απαιτείται επιπλέον βεβαίωση του αρμόδιου οργάνου ΑΕΙ ότι το πτυχίο ή δίπλωμα καλύπτει με πλήρη επάρκεια το γνωστικό αντικείμενο του πτυχίου Ιχθυολογίας.
 ή
 γγ) πτυχίο ή δίπλωμα των Τμημάτων ΑΕΙ της περίπτωσης ββ) και επιπλέον μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών ετήσιας τουλάχιστον διάρκειας σε συναφή θέματα υδροβιολογίας, αλιείας, ιχθυολογίας, υδατοκαλλιεργειών, υδάτινων οικοσυστημάτων.

Για όσους ήδη υπηρετούν ως ιχθυολόγοι σε θέσεις φορέων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος δεν απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων αα), ββ) και γγ).

Αθήνα, 24.11.2016

Η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Όλγα Γεροβασίλη

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, έχουν κατατεθεί κάποιες τροπολογίες στη γραμματεία. Μόλις έχω την έγκριση, θα μιλήσω για κάποιες από αυτές. Τρεις υπουργικές μπαίνουν από μένα. Εν πάση περιπτώσει, όσες κατατίθενται απόψε, εκεί και θα κλείσει το θέμα των τροπολογιών. Θα μιλήσουμε γι' αυτές, θα τις δείτε και μιλάμε κι αύριο. Δεν θα κατατεθούν, όμως, άλλες πέραν αυτών που είναι ήδη κατατεθειμένες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, είναι από τις λίγες φορές που σε ένα νομοσχέδιο, ένα από τα κύρια θέματα που απασχολεί τους Βουλευτές είναι το αν τελικά αυτό το νομοσχέδιο θα μπορέσει να εφαρμοστεί ή όχι. Αυτό από μόνο του δείχνει ότι κάτι δεν έχει γίνει καλά.

Έξω, όμως, απ' αυτά που στο ίδιο το νομοσχέδιο δείχνουν ότι κάτι δεν πήγε καλά, υπάρχει και κάτι άλλο το οποίο σας διαφεύγει. Το ξεχνάτε. Πλέον, κυρία Υπουργέ, έχετε μπροστά σας είκοσι δύο μήνες κυβερνητικής θητείας. Πλέον τα νομοθετήματά σας αξιολογούνται, κρίνονται. Κρίνονται οι προθέσεις σας, η αποτελεσματικότητά σας, οπότε πλέον είμαστε όχι απλώς δύσπιστοι, αλλά είμαστε πεπεισμένοι ότι, δυστυχώς, και αυτό το νομοσχέδιο, έστω έτσι όπως έρχεται, δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί.

Επικαλεστήκατε πολλές φορές τον ν.4369/2016. Να θυμίσω στους συναδέλφους, ότι είναι ο βασικός νόμος περί δημόσιας διοίκησης, ο οποίος ήλθε εδώ από τον προηγούμενο Υπουργό, τον Φεβρουάριο. Είχαμε εκφράσει τις ίδιες ενστάσεις ότι αυτό το νομοθέτημα δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί. Υπήρχαν πολλά ζητήματα. Επιβεβαιωθήκαμε και το κακό είναι ότι ενώ έχουμε επιβεβαιωθεί, ενώ υπάρχουν συγκεκριμένα δεδομένα, δεν μαθαίνετε απ' αυτά και συνεχίζετε ακόμα χειρότερα.

Σύμφωνα με τον νόμο αυτόν, λοιπόν, έπρεπε από τις 30 Ιουλίου του 2016, σύμφωνα με τη δική σας επιλογή, την κεντρική επιλογή για την αποκομματικοποίηση του κράτους, να λειτουργήσει το μητρώο επιτελικών στελεχών του δημοσίου. Για να καταλάβει ο κόσμος, είναι μια κεντρική δεξαμενή στην οποία θα πήγαιναν όλα τα αιτήματα ανθρώπων του δημοσίου, ανωτέρων υπαλλήλων του δημοσίου, οι οποίοι θα ήθελαν να καταλάβουν θέσεις ευθύνης. Βεβαίως, από τις 30 Σεπτεμβρίου και μετά, έπρεπε όποια θέση ευθύνης κενώνεται, είτε στο δημόσιο είτε στους οργανισμούς που ελέγχονται από το δημόσιο, να καλύπτεται μέσα απ' αυτή τη διαδικασία. Σε μία εβδομάδα έχουμε Δεκέμβριο και βεβαίως το μητρώο δεν λειτουργεί.

Βεβαίως, όλο αυτό το διάστημα έχετε προσλάβει ανθρώπους, έχετε τοποθετήσει ανθρώπους σ' αυτές τις θέσεις. Τα κριτήρια είναι είτε η κομματική ιδιότητα είτε η συγγενική σχέση και είμαι πεπεισμένος ότι αυτό αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία των στελεχών που τοποθετήθηκαν από εσάς αυτούς τους μήνες.

Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο ανησυχητικό σ' αυτό το νόμο. Πρέπει να το πω αυτό. Έχει απαξιωθεί στη συνείδηση των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς πριν από είκοσι μέρες είχαμε σε μια ακρόαση τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ και μας ανέφερε ότι στο μητρώο αυτό άρχισαν να γίνονται αιτήσεις, οι οποίες εκείνη τη μέρα, πριν από δεκαπέντε μέρες, δηλαδή μετά από τρεις ή τέσσερις μήνες λειτουργίας, έφταναν τους εξακόσιους σ' ένα δυνητικό αριθμό δικαιούχων πολλών δεκάδων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων.

Έρχεστε τώρα, λοιπόν, και ξεκινάτε ένα νόμο για την εθελούσια κινητικότητα στο δημόσιο. Ακούγεται πάρα πολύ καλά. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που σας ακούν θεωρούν αυτήν τη στιγμή ότι ανοίγει μία πόρτα για να μετακινηθεί ο καθένας όπου θέλει, όπως θέλει, γρήγορα, δεν ξέρω με ποιον τρόπο –θα το πω παρακάτω–, όμως θα πούμε κάτι πολύ απλό. Ο ίδιος ο νόμος θέτει ως προϋπόθεση τη δημιουργία οργανογραμμάτων, τα περιγράμματα θέσεων και το ψηφιακό οργανόγραμμα. Αυτά τα πράγματα, για τα οποία έχετε προχωρήσει σε μερικά ελάχιστα, σε μερικά καθόλου εδώ και είκοσι μήνες, θα γίνουν τους επόμενους τέσσερις. Αυτό μας λέτε. Είναι από τις λίγες φορές που ψηφίζεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει μία προϋπόθεση, η οποία είναι άδηλο αν

θα μπορέσει να υλοποιηθεί.

Εδώ υπάρχει και μια άλλη παράμετρος: Ακόμα και απ' αυτούς που θα υλοποιηθεί, πολλές φορές θα υλοποιηθεί με σκοπιμότητες. Το είπα και στην επιτροπή. Σκεφτείτε έναν δήμο, ο οποίος έχει λίγους υπαλλήλους. Με βάση αυτόν τον νόμο, αν είναι καλυπτόμενο το 65% των κενών θέσεων, θα μπορεί ένας υπάλληλος χωρίς καμμία άλλη προϋπόθεση να κάνει αίτηση και να φύγει. Μιλάω για μικρούς δήμους, γιατί στους μεγάλους είναι το 50%. Αυτός ο δήμαρχος ξέρει ότι τους θέλει όλους, δεν θέλει να φύγει κανένας. Διαμορφώνοντας το οργανόγραμμα τώρα, τους επόμενους λίγους μήνες, του λέτε «κάνε το οργανόγραμμά σου και μετά έλα να δούμε τι θα κάνουμε με την κινητικότητα». Μπορεί να οργανώσει με τέτοιο τρόπο την αναγκαιότητα υπαλλήλων που να μην μπορεί να φύγει κανένας, δικαίως ή αδικώς.

Δίνουμε αυτήν τη στιγμή τη δυνατότητα στους διευθυντές των υπηρεσιών, στους δημάρχους, σ' όλους τους προέδρους, να διαμορφώσουν ένα οργανόγραμμα έχοντας υπ' όψιν τους ένα νόμο, ο οποίος θα εφαρμοστεί μετά. Δεν μπορούσε να περιμένει αυτός ο νόμος, να βρούμε έναν άλλο τρόπο να πιέσουμε τη διοίκηση να ολοκληρώσει την υποχρέωσή του για τα οργανογράμματα και τα περιγράμματα θέσεων; Άκουσα ως αιτιολογία από την πλευρά της Υπουργού, ότι είναι κι αυτό μια πίεση προς αυτούς τους φορείς για να ολοκληρώσουν τα οργανογράμμά τους. Δεν μπορούσε η διοίκηση να βρει κάποιον άλλον τρόπο; Έπρεπε, δηλαδή, να ξεκινήσει ανάποδα και έπρεπε να δώσει τη δυνατότητα σε μερικούς να λειτουργήσουν με σκοπιμότητες.

Κοιτάξτε ποια είναι, δυστυχώς, η κεντρική ιδέα από αυτό το νομοθέτημα: Δεν εξυπηρετείται ούτε η διαφάνεια ούτε η αντικειμενικότητα στην επιλογή του προσωπικού που τελικώς θα μετακινήσει.

Δυστυχώς, και το λέω πάρα πολύ απλά, το άρθρο 7 για εμένα είναι ένα μνημείο προχειρότητας, έλλειψης αντικειμενικών στοιχείων, έλλειψης δεδομένων και πλαισίου μέσα στο οποίο μπορεί να λειτουργήσει ένα ευνομούμενο κράτος, σε μια νόμιμη διαδικασία με αντικειμενικά κριτήρια, για να μην αδικήσει κανένας. Διαβάζω για να γίνει κατανοητό στους συναδέλφους:

Στο άρθρο 7 περιγράφεται η τριμελής επιτροπή η οποία στον φορέα υποδοχής, εκεί δηλαδή όπου είναι να πάει ο υπάλληλος, θα αποφασίσει ποιον υπάλληλο θα πάρουν. Από τους τρεις ανώτερους υπαλλήλους οι οποίοι συστήνουν αυτήν την επιτροπή η σχέση είναι περιέργη. Είναι σχέση προϊσταμένου προς υφιστάμενους. Δεν είναι τρεις διαφορετικοί υπάλληλοι, διευθυντές ανεξάρτητων υπηρεσιών. Έχουμε τον γενικό διευθυντή, έχουμε τον διευθυντή του τμήματος και έχουμε και τον προϊστάμενο προσωπικού. Όποιος εδώ μέσα πιστεύει ότι δεν θα ακουστεί ο γενικός διευθυντής, ας πάει να το πει και έξω. Έχουμε έναν ουσιαστικά που θα αποφασίζει. Υπάρχει σχέση υπαλληλική που σας είπα. Να έρθουν αυτοί οι τρεις να αποφασίσουν για το ποιος θα έρθει από τη Μυτιλήνη, ποιος θα έρθει από την Κρήτη, ποιος θα έρθει από τον Έβρο στη Θεσσαλονίκη. Ποια είναι τα κριτήρια; Ακούστε:

«Για την αξιολόγηση των υποψηφίων λαμβάνεται υπ' όψιν η συνάφεια των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων με την προκηρυσσόμενη θέση, οι εκθέσεις αξιολόγησης, η εμπειρία στην άσκηση αντίστοιχων καθηκόντων και κάθε στοιχείο από το προσωπικό μητρώο του υπαλλήλου που καταδεικνύει την καταλληλότητα για τη συγκεκριμένη θέση.»

Θέλω να πάρω έναν μηχανικό στον Δήμο Κιλκίς. Το τυπικό προσόν είναι ένα: να έχει το πτυχίο του μηχανικού. Έτσι θα προκηρυχθεί η θέση. Δεν μπορεί να προκηρυχθεί με κάποιον άλλον τρόπο. Εγώ, λοιπόν, που θέλω να εξημερωθώ μια άλφα κατάσταση, έχω δέκα χρόνια εμπειρίας και ένας άλλος έχει τρία. Όμως, ο άλλος που έχει τα τρία χρόνια μπορεί να γράψει και να δηλώσει «εγώ ασχολήθηκα με την κατασκευή γέφυρας εκεί που υπηρετούσα, στον Δήμο του Έβρου». Αυτό θέλουμε. Θέλουμε να τον χρησιμοποιήσουμε για την κατασκευή γεφυρών στον Δήμο Κιλκίς. Άρα, αυτός έχει την καλύτερη εμπειρία, άρα αυτός μας κάνει, άρα αυτόν παίρνουμε. Και γιατί τον παίρνουμε; Γιατί αυτός μπορεί να τύχει να γνωρίζει τον κάθε δήμαρχο, τον κάθε Βουλευτή, τον κάθε αντιπεριφερειάρχη, οποιονδήποτε.

Ξέρετε πού θέλω να καταλήξω; Κοροϊδεύομαστε; Είναι αυτή μια σοβαρή αξιολόγηση με αντικειμενικά κριτήρια, για να μην

αφήνουμε το περιθώριο σε καθέναν αύριο να λειτουργήσει με έναν αυθαίρετο τρόπο και να δημιουργηθεί μια πελατειακή σχέση, η οποία μάλιστα θα έχει πολιτική έκφανση; Γιατί σε όλες αυτές τις υπηρεσίες υπάρχουν πολιτικοί προϊστάμενοι.

Και καταλήγουμε στο πιο ωραίο, ότι, εάν τελικά προταχθούν τρεις, αυτοί οι τρεις θα περάσουν και μια συνέντευξη, για να καταλήξει η επιτροπή. Τι συνέντευξη; Τι θα αξιολογήσει η συνέντευξη; Θα είναι δομημένη; Περιγράφονται τα όρια και το πλαίσιο των ερωτήσεων, ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει αυτή η εξέταση; Επιμένω στο άρθρο 7, γιατί είναι κομβικό, είναι η κατάληξη όλης αυτής της διαδικασίας. Είναι ο φορέας υποδοχής. Είναι αυτός που θα υποδεχθεί όποιον πρέπει να υποδεχθεί.

Όμως, η Κυβέρνηση ανταπαντάει: Σε κάθε περίπτωση έχουμε μια υποχρέωση αιτιολόγησης, λες και η υποχρέωση της αιτιολόγησης είναι αυτή, που καθιστά αντικειμενική όλη αυτήν την διαδικασία. Μια συγκριτική αξιολόγηση και μια αιτιολόγηση –έχουμε πολύ καλούς νομικούς εδώ μέσα– ξέρετε πόσο εύκολα και πολύ καλά, θέτοντας από την αρχή στόχευση σε συγκεκριμένο πρόσωπο, μπορεί να την ερμηνεύσουμε με τέτοιο τρόπο που να δικαιολογεί την επιλογή μας. Είναι πανεύκολο. Και δεν προβλέπεται, βεβαίως, η διαδικασία ενστάσεως επί του αποτελέσματος, αφήνοντας μας στις γενικές αρχές περί διοικητικής διαδικασίας.

Πώς, λοιπόν, να βγούμε και να πούμε σήμερα στον κόσμο ότι, ξέρετε, τα καταφέραμε, λύνουμε αυτό το πρόβλημα. Αυτός που δικαιούται να φύγει από τον Έβρο θα φύγει, για να έρθει στη Θεσσαλονίκη, γιατί έχει την οικογένειά του εκεί, που είναι εύλογο.

Έχετε μια φοβερή ικανότητα: Να φέρντε νομοθετήματα στα οποία, χωρίς να νομοθετείτε συγκεκριμένα και χωρίς να φέρντε συγκεκριμένα αποτελέσματα, να δημιουργείται μια ελπίδα στον κόσμο ότι, πράγματι, μέσα από αυτήν τη διαδικασία μπορεί να δικαιωθεί.

Να ξέρει, λοιπόν, ο κόσμος ότι ακόμα κι αν λειτουργήσει, δηλαδή, πληρωθούν όλα τα προαπαιτούμενα όπως αναφέρονται και λειτουργήσει αυτή η διαδικασία, ο κάθε ενδιαφερόμενος υπάλληλος θα είναι έρμαιο στα χέρια αυτής της τριμελούς επιτροπής χωρίς κανένα αντικειμενικό κριτήριο. Δεν θα αξιολογούνται τα πραγματικά του ουσιαστικά προσόντα γιατί μπορεί να διαμορφωθούν αναλόγως από τη στιγμή που δεν υπάρχει περιγραφή του πλαισίου στο οποίο θα λειτουργήσει η επιτροπή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι προτείνετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Πολλά μπορούμε να προτείνουμε. Ήρθατε να τα κουβεντιάσουμε;

Είναι επτά μήνες σε διαβούλευση το νομοσχέδιο. Βέβαια για μερικά άρθρα εξ αυτών –κι αυτό μου κάνει μεγάλη εντύπωση– δεν υπήρχε η δυνατότητα σχολίων στη διαβούλευση. Αυτό, κύριε συνάδελφε, δείτε το λίγο. Μπείτε στη διαβούλευση και δείτε το. Για πέντε ή έξι άρθρα της διαβουλεύσεως, δεν ξέρω για ποιο λόγο, πρώτη φορά το βλέπω αυτό, απαγορευόταν η ανάρτηση σχολίων.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν υπάρχει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Υπάρχει. Για πέντε ή έξι άρθρα. Θα σας πω μετά στη δευτερολογία μου και ποια είναι αυτά τα άρθρα. Στην έκθεση διαβουλεύσεως σε μερικά από τα άρθρα δεν επιτρεπόταν η ανάρτηση των σχολίων. Δεν ξέρω για ποιο λόγο. Οπότε έχουμε ζητήματα που με τίποτα δεν μπορούν να μας κάνουν υπερήφανους για μια διαδικασία η οποία έρχεται σε μια συγκυρία που πραγματικά νομίζουμε εμείς όλοι, το πολιτικό προσωπικό, αλλά και η κοινωνία θέλει πραγματικά να υπάρχει μια αξιολόγηση των συνθηκών, των ανθρώπων, των δεδομένων και να μπορούμε να λειτουργήσουμε με όσο πιο αντικειμενικό τρόπο γίνεται. Νομίζω ότι αυτό το επιθυμούμε όλοι μας.

Να πάμε όμως και στην επταμελή επιτροπή, την κεντρική επιτροπή κινητικότητας, του άρθρου 5. Το πήγα ανάποδα κι εγώ όπως πηγαίνει ανάποδα και το Υπουργείο την σκέψη στο νομοθέτημά του. Εκεί γιατί από τα επτά μέλη, τα τέσσερα μέλη να είναι μη ανεξάρτητα; Τι εννοώ «μη ανεξάρτητα»; Τα δυο είναι πολιτικά πρόσωπα. Είναι διοικητικοί γραμματείς. Βεβαίως, πρέπει να βρούμε τον ν.4369/2016. Να δούμε πότε θα το καταφέρουν αυτό. Τα δυο άλλα πρόσωπα είναι ανώτερα στελέχη των Υπουρ-

γείων, αλλά μπορούμε να καταλάβουμε και να υπονοήσουμε ότι μια σχέση εξάρτησης, μικρή ή μεγάλη, θα υπάρχει με τον πολιτικό προϊστάμενο και τα δυο μόνο μέλη είναι από το ΑΣΕΠ και το ένα από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Γιατί αυτό το τέσσερα-τρία να μην είναι ανάποδα τέσσερα-τρία; Ορίστε, κυρία Υπουργέ. Να είναι ανάποδα τέσσερα-τρία. Βάλτε τρία μέλη από το ΑΣΕΠ. Βάλτε το ΑΣΕΠ να κάνει τον διαγωνισμό. Ξέρετε, πλέον το ΑΣΕΠ δεν έχει πολλή δουλειά. Δεν υπάρχουν πολλές προκηρύξεις. Δεν υπάρχουν πολλοί διαγωνισμοί. Γιατί να μην αναθέσουμε στον αξιόπιστο αυτόν τον φορέα να κάνει όλη τη διαδικασία; Γιατί να μην το αναθέσουμε; Γιατί να μπαίνουμε σε όλα αυτά τα τερτίπια και σε όλες αυτές τις σκοπιμότητες που θέλετε ουσιαστικά να υπηρετήσετε;

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσε ποτέ να υπερψηφίσει ένα νομοσχέδιο μ' αυτή τη λογική, μ' αυτόν τον τρόπο που είναι δομημένο και με αυτό το αποτέλεσμα το οποίο θα είναι τελείως έωλο και τελικά θα αδικήσουμε ανθρώπους.

Δuo κουβέντες για το δεύτερο σκέλος του νομοσχεδίου που έχει να κάνει με τα κωλύματα και τα ασυμβίβαστα των ανθρώπων των ιδιωτικού τομέα που θέλουν να αναλάβουν μια θέση ευθύνης. Είναι κομμάτι του νόμου για τα επιτελικά στελέχη του δημοσίου κι έρχεται εδώ να διευκρινιστούν οι συνθήκες.

Έθεσα ένα ερώτημα στην επιτροπή. Δεν ξέρω αν έγινε κατανοητό. Το θέτω πάλι τώρα. Ένα είναι το κεντρικό ερώτημα. Μπορεί κάποιος να πει ότι τα ασυμβίβαστα και τα κωλύματα αυτά είναι υπερβολικά. Άλλος μπορεί να πει ότι είναι αυτά που επικρατούν σε όλη την Ευρώπη. Ακούστηκε. Εγώ θα τα δεχθώ, παρ' όλο που θεωρώ ότι πραγματικά κάποια εξ αυτών ουσιαστικά αποτρέπουν οποιονδήποτε ιδιώτη, ελεύθερο επαγγελματία, επιστήμονα να μπει στη διαδικασία να διεκδικήσει μια θέση επιτελικού στελέχους στο δημόσιο. Όμως για να λειτουργήσουμε τελικά την στόχευση αυτού του νομοσχεδίου και του προηγούμενου, που είναι η αποκομματικοποίηση του κράτους, αυτό αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ν.4369/2016, υπάρχει μια λεπτομέρεια εδώ την οποία θα έπρεπε ίσως να νομοθετήσουμε. Να προσυμφωνήσουμε όλοι. Γιατί να μην υπάρχει και κώλυμα όταν η επιλογή του προσώπου αναφέρεται σε πρόσωπο το οποίο έχει κομματικό αξίωμα; Γιατί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί να μην αποφασίσουμε να μην μπορεί το πρόσωπο, που έχει κομματικό αξίωμα, σχέση εργασιακή ή οτιδήποτε άλλο με ένα κόμμα να μην μπορεί να αναλάβει μια τέτοια θέση ευθύνης, είτε είναι δημόσιος υπάλληλος είτε είναι ιδιώτης; Αυτό πραγματικά θα ήταν τομή στην αποκομματικοποίηση. Εμείς είμαστε να το δεχθούμε και να το υπηρετήσουμε τώρα, που ξέρουμε ότι αύριο θα είμαστε Κυβέρνηση εμείς. Τώρα. Μπορείτε να το φέρετε και να το στηρίξουμε.

Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι από τη στιγμή που δεν μπορούμε να προσφέρουμε πολλά πράγματα στους Έλληνες πλέον, από τη στιγμή που η οικονομική κατάσταση είναι αυτή που είναι, έτσι όπως έχει χειροτερεύσει το τελευταίο διάστημα, πρέπει τουλάχιστον όταν δικαιούνται κάτι, να το εισπράττουν με αντικειμενικότητα, αξιοπιστία και δικαιοσύνη.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν υπηρετεί αυτήν την υποχρέωσή μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Προχωρούμε στον τρίτο εισηγητή, τον κ. Παναγιώταρο, ειδικό αγορητή της Χρυσής Αυγής.

Παρακαλώ, κύριε Παναγιώταρε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από σαράντα και πλέον έτη αδιαφάνειας και πελατειακών σχέσεων, φέρντε ένα νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι τακτοποιεί τα κακώς κείμενα του ευρύτερου δημοσίου τομέα. Το θέμα είναι ποιοι καλούνται να μεταρρυθμίσουν τον δημόσιο τομέα ως αυτόκλητοι σωτήρες του, πρώην εργατοπατέρες, πάσης φύσεως κρατικοδίαιτοι ή άνθρωποι που είχαν άμεση επαγ-

γελματική σχέση με το δημόσιο. Οι βασικοί υπεύθυνοι μαζί με όλους όσοι κυβέρνησαν μεταπολιτευτικά τη χώρα μέσα σε ένα πέπλο αδιαφάνειας, λοβιτούρας και πελατειακών σχέσεων.

Κυρία Υπουργέ, δεν σας πιστεύει κανείς ότι θέλετε ή μπορείτε να διορθώσετε τα κακώς κείμενα και με το εν λόγω νομοσχέδιο, οι δικοί σας άνθρωποι, τα βύσματα, θα εκμεταλλεύονται τα διάφορα παραθυράκια, που και σε αυτό το νομοσχέδιο τα αφήνετε ορθάνοιχτα, προκειμένου να συνεχίσουν να λειτουργούν όπως λειτουργεί το δημόσιο εδώ και δεκαετίες.

Εξ άλλου, για δύο και πλέον έτη που βρίσκεστε στην Κυβέρνηση, μας δώσατε δείγματα γραφής, με πιο χαρακτηριστική περίπτωση αυτή του χαρισματικού κ. Καρανίκας, ο οποίος διορίστηκε σε μια πολύ σημαντική θέση και για τα προσόντα του δεν μας είχε ποτέ κανείς τίποτα.

Επίσης, τα εθνοκτόνα μνημόνια που έχετε ψηφίσει όλοι σας, πλέον, εδώ εντός του Κοινοβουλίου, τα τρία, αφανίζουν την ελληνική ύπαιθρο, τις παραμεθόριες περιοχές, τα μικρά και απομακρυσμένα νησιά, τα κύρια μέρη για τα οποία θα έπρεπε το ελληνικό κράτος να στοχεύει μέσω του δημοσίου τομέα στο να παραμένουν ζωντανά, να υπάρχουν και να μην ερημώνουν εις βάρος της εθνικής ασφάλειας της χώρας.

Τι να την κάνουμε την κινητικότητα στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και στα μεγάλα αστικά κέντρα, όταν στην παραμεθόριο δεν θα υπάρχει τίποτα; Δεν θα υπάρχουν δημόσιες υπηρεσίες, καθώς κλείνουν ή μεταφέρονται αλλού ή συρρικνώνονται. Τι να την κάνουμε την κινητικότητα όταν δεν θα υπάρχει στρατός, διότι ελέω μνημονίων το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων φθίνει δραματικά, οι δημόσιες υπηρεσίες καταργούνται, κυρίως στην παραμεθόριο, σε μικρά νησιά, στην ύπαιθρο και μεταφέρονται σιγά σιγά προς τα μεγάλα αστικά κέντρα; Και μαζί, φυσικά, με τις υπηρεσίες που κλείνουν φεύγουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι στελεχώναν αυτές τις υπηρεσίες. Απομακρύνονται, φεύγουν οι στρατιωτικοί και μαζί τους φεύγουν και όλοι όσοι δραστηριοποιούνται πέριξ αυτών.

Κινείστε σε εντελώς λάθος κατεύθυνση. Το πρώτο μέλημα μιας εθνικά σκεπτόμενης εξουσίας, όσον αφορά τον δημόσιο τομέα, θα έπρεπε να είναι η αναδιάρθρωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα με κριτήρια εθνικά. Το δημόσιο σε ρόλο ακρίτα, στην υπηρεσία του έθνους και όχι της κομματικής πελατείας, της εξυπηρέτησης και του βολέματος.

Θα έπρεπε να υπάρχει πληρότητα 100% στις πάσης φύσεως δημόσιες υπηρεσίες, στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα νοσοκομεία, στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία βρίσκονται στην παραμεθόριο ή στα νησιά ή στην ύπαιθρο και όχι κλείσιμο και συρρίκνωση όπως βλέπουμε να γίνεται. Κλείνουν οι εφορίες στα νησιά, κλείνουν τα ΚΕΠ, κλείνει η μία υπηρεσία, κλείνει η άλλη, αναγκάζονται οι πολίτες να ταλαιπωρούνται, προκειμένου να διεκπεραιώσουν τα διάφορα θέματα, τα διάφορα ζητήματά τους.

Και φυσικά, όταν συρρικνώνεται ο κύκλος εργασιών έστω και με το δημόσιο σε αυτές τις ακριτικές περιοχές, πολλοί ιδιώτες σιγά σιγά μετά από λίγο καιρό φεύγουν και απομακρύνονται. Έτσι και μόνο έτσι θα διατηρήσουμε, μιας και είναι επίκαιρη, τη Συνθήκη της Λωζάνης. Όχι με ευχολόγια, αλλά με γεμάτα από πληθυσμό ακριτικά μέρη, τα νησιά μας και αλλού. Και γιατί όχι, μετά, εκτός από τη Συνθήκη της Λωζάνης, να διεκδικήσουμε και άλλα.

Αν θέλετε να κλείσετε και να συρρικνώσετε -που ούτε αυτό θέλετε να κάνετε- δημόσιες υπηρεσίες -γιατί όλα αυτά είναι, λέτε, εθελοντικά- πράξτε το στα υδροκέφαλα αστικά κέντρα, βρείτε τους χαμένους δημοσίου υπαλλήλους, όπως είπατε, κυρία Υπουργέ, ότι υπάρχουν δημόσιοι υπάλληλοι που δεν γνωρίζουμε πού βρίσκονται. Ευχαριστούμε πάρα πολύ, το ξέρουμε, το ξέρει όλη η Ελλάδα, γιατί τα νούμερα δεν συμπίπτουν με την πραγματικότητα και αυτό λειτουργεί και εις βάρος των πολλών δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι είναι ευσυνείδητοι και παλεύουν σε δημοσίες υπηρεσίες μόνοι, όταν συνάδελφοί τους είναι χαμένοι ή βολεμένοι αλλού.

Εθελούσιος, είπατε, χαρακτήρας της κινητικότητας. Μα, τότε δεν θα φύγει κανένας. Άμα κάποιος είναι βολεμένος σε μια υπηρεσία για ποιο λόγο να φύγει; Τι και αν αυτή η υπηρεσία έχει πλεονάζον στελεχιακό δυναμικό και μια άλλη υπηρεσία δεν έχει

καθόλου στελέχη; Τι γίνεται σε αυτήν την περίπτωση; Δεν θα πρέπει να υπερισχύσει η αναγκαιότητα της μιας υπηρεσίας έναντι της άλλης υπηρεσίας; Θα πρέπει, δηλαδή, να παρακαλάμε ή να επαφίεται στον «πατριωτισμό» του κάθε δημοσίου υπαλλήλου αν θέλει να πάει κάπου αλλού; Όχι, δεν γίνεται τίποτα.

Υποχρεωτικότητα απέναντι στην αναγκαιότητα. Είπατε ότι η υποχρεωτικότητα είναι οπισθοδρομική. Ναι, είναι. Και η ανάγκη τι είναι; Δεν είναι πρώτιστο σε σχέση με όλα όσα είπατε;

Στο εν λόγω νομοσχέδιο μιλήσαμε και ακούσαμε και για κωλύματα. Ένα τμήμα του νομοσχεδίου αναφέρεται σε διάφορα κωλύματα. Πολύ σωστά ακούσαμε για τα κομματικά κωλύματα που θα έπρεπε να υπάρχει μια φόρμουλα να μην βολεύονται τα κομματικά στελέχη στο δημόσιο τομέα όταν το κόμμα είναι στην εξουσία, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν και άλλα κωλύματα, συγγενικά κωλύματα, γιατί όλοι οι συγγενείς όλων των κυβερνώντων βολεύονται σε δημόσιες θέσεις και το βλέπουμε περίτρανα και όχι μόνο, είτε μικρές είτε μεγάλες είτε οτιδήποτε άλλο.

Εδώ θα ήθελα να κάνω και ένα μικρό σχόλιο στη Νέα Δημοκρατία, η οποία κουνάει το δάχτυλο τώρα, αλλά κυβερνούσε καμιά σαρανταριά χρόνια μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Είναι οι βασικοί υπεύθυνοι αυτά τα δύο κόμματα της κατάντιας και του δημοσίου τομέα και δεν μπορούν τώρα να έρχονται και να λένε απόψεις τις οποίες δεν τις τήρησαν ποτέ και για κανέναν λόγο.

Στο εν λόγω νομοσχέδιο θα ασχοληθούμε με κάποια συγκεκριμένα άρθρα που έχουν κάποιο ενδιαφέρον, όπως είναι το άρθρο 5, όπου τον ρόλο συντονιστή και επόπτη αναλαμβάνει επταμελής Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας. Είμαστε εντελώς αρνητικοί στο συγκεκριμένο άρθρο λόγω του τρόπου στελεχώσεως της επιτροπής αυτής και των ατόμων που θα την συναπαρτίσουν, καθώς λίγο έως πολύ θα προέρχονται από τον κομματικό μηχανισμό. Είναι τα γνωστά παραθυράκια τα οποία προείπαμε και τα οποία τα διατηρείτε για αυτόν τον λόγο.

Στο άρθρο 7 βλέπουμε εδώ ότι εκμηδενίζεται ο ρόλος και η διακαιοδοσία των υπηρεσιακών συμβουλίων και αναλαμβάνουν την σκυτάλη τριμελείς επιτροπές. Η συνέπεια είναι ότι αναιρείται η συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων στην απόφαση περί μετάταξης ή αποσπάσεως. Είναι μια δυσμενέστατη διάταξη, λάθος, δεν διορθώνεται κάποιο λάθος με κάτι καλύτερο και μας βρίσκει αντίθετους.

Το άρθρο 8 -έχει πολύ ενδιαφέρον το εν λόγω άρθρο- έχει να κάνει ουσιαστικά με κίνητρα για την αποκέντρωση, αυτό το οποίο σας λέγαμε. Αν και, όπως προαναφέρθηκε, είμαστε επιφυλακτικοί όσον αφορά την διάθεση της Κυβερνήσεως να αυξήσει τα κίνητρα για την στελέχωση των ακριτικών και παραμεθωρίων περιοχών, που θα έπρεπε να είναι το πρωταρχικό μέλημα μιας εθνικά σκεπτόμενης κυβερνήσεως, συντασσόμαστε με τη διάταξη αυτή, καθώς προσβέουμε αυτήν τη διάθεση αναφανδόν, την αναζωογόνηση της ελληνικής επαρχίας και ενίσχυση της παραμεθωρίου με ό,τι δυνατό μέσο ή ενδεικνυόμενη λύση και για αυτό θα ψηφίσουμε «παρών».

Στο άρθρο 11 -και εδώ έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον- βλέπουμε πως κεκαλυμμένα προωθούνται κάποιες θέσεις της παγκοσμιοποίησης και η διάλυση με έμμεσο τρόπο του θεσμού της οικογένειας. Ο ν.4356/2015 περί συμβιούντων επεκτείνεται, παγιώνεται, γενικεύεται η νομική ισχύς της συμβίωσης μεταξύ ομοφυλόφιλων, κάτι το οποίο είναι πισωπλάτι μαχαίρι στο θεσμό της πραγματικής, της φυσιολογικής ελληνορθόδοξης οικογένειας.

Και όταν λέτε ότι εκτός από τα αντρόγυνα που υπηρετούν σε διαφορετικές περιοχές, υπηρεσίες και θα έχουν δικαίωμα να σμίγουν, το ίδιο θα ισχύει και για τους συμβιούντες και αύριο με τους νέους νόμους που ψηφίζονται αυτές τις μέρες και τις επόμενες μέρες θα μπορούν και οι απλοί συμβιούντες, αλλά στους απλούς συμβιούντες είναι και οι ομοφυλόφιλοι, οι οποίοι θα έχουν αυτό το δικαίωμα.

Λοιπόν, επειδή εμείς πιστεύουμε στο θεσμό της οικογένειας, θεωρούμε ότι με κάθε μέσο και κάθε τρόπο θα πρέπει να ισχύουν αυτά τα ευεργετικά κριτήρια, αλλά μόνο για τα αντρόγυνα, τα οποία είναι παντρεμένα, ούτε καν για τους συμβιούντες.

Στο άρθρο 25 βλέπουμε, επίσης, άλλη μια προσπάθεια του κράτους να μειώσει τα ποσοστά συγκεκριμένων ομάδων πολιτών

στην πρόσληψή τους στον δημόσιο τομέα ή σε άλλες καταστάσεις. Λάβαμε μια επιστολή, όπως κι εσείς, από τις ενώσεις πολυτέκνων οι οποίοι λένε «βάλτε επιτέλους ένα τέλος στη δημογραφική κατάρρευση της χώρας».

Με το εν λόγω άρθρο, το άρθρο 25, ο ν.2190/1994, ο οποίος είχε συγκεκριμένα ποσοστά εισαγωγής στο δημόσιο και γενικότερα στις όποιες διαδικασίες, βλέπουμε ότι το ποσοστό των πολυτέκνων πέφτει από το 20% στο 15%, των παλιννοστούντων από το 5% στο 2% και των ΑΜΕΑ από 10% σε 2%. Για ποιόν λόγο το κάνετε αυτό; Προς όφελος ποιων; Αυτές τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, εθνικές κοινωνικές ομάδες, ομάδες όπως είναι οι πολύτεκνοι, που θα έπρεπε να τους έχουμε κορώνα στο κεφάλι μας και να τους στηρίζουμε πολλαπλώς και ποικιλοτρόπως, τους μειώνουμε τις δυνατότητες που έχουν για να μπορέσουν να σταθούν στα πόδια τους. Γι' αυτό στο άρθρο 25 σαφώς και λέμε «όχι».

Το άρθρο 29 είναι ένα άρθρο με το οποίο συμφωνούμε. Εδώ λέει ότι βασική προϋπόθεση για να είναι οποιοσδήποτε στον δημόσιο τομέα είναι ότι θα πρέπει να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Πολύ σωστά. Αυτό θα έπρεπε να είναι το άλφα και το ωμέγα για όλες τις κινήσεις ενός κράτους, είτε έχει να κάνει με διορισμούς στον δημόσιο τομέα είτε με οτιδήποτε άλλο. Όποιος δεν έχει υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία να μην έχει κανένα απολύτως δικαίωμα για τίποτα σε αυτήν τη χώρα. Κι αν δεν του αρέσει, να σηκωθεί να φύγει, να πάει κάπου αλλού.

Με το άρθρο 33 συμφωνούμε. Το παρόν προβλέπει ότι οι επιτυχόντες των εξετάσεων εισαγωγής στη Σχολή Αστυφυλάκων και στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας των ετών 2015-2016 και 2016 - 2017, θα έχουν δυνατότητα εγγραφής σε σχολές από το ακαδημαϊκό έτος 2017 - 2018.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Έφυγε η Υπουργός.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δεν πειράζει, είμαστε συνηθισμένοι.

Σαφώς και συμφωνούμε σε αυτό. Βέβαια ο αίσχος του ψευτορωμαϊκού, του μνημονιακού ελληνικού κράτους είναι ότι έκλειναν οι σχολές της Αστυνομίας στην Κομοτηνή και αλλού, γίνονταν κέντρα φιλοξενίας λαθρομεταναστών και οι επιτυχόντες σε αυτές τις σχολές δεν είχαν τη δυνατότητα να φοιτήσουν. Έτσι νόμιζαν ότι εξοικονομήσαμε κάποια χρήματα και τώρα θα πάνε να φοιτήσουν με δύο χρόνια καθυστέρηση με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Στα άρθρα 34 και 36 λέμε «όχι», γιατί εδώ βλέπουμε ότι θα έχουν τη δυνατότητα κάποιοι οι οποίοι δεν έχουν σπουδάσει στις σχολές ιχθυοκαλλιέργειας να ασκούν τα επαγγέλματα. Τότε για ποιον λόγο κάποιοι να σπουδάξει κάτι και να μην έχει το αποκλειστικό δικαίωμα εξάσκησης αυτού του επαγγέλματος και να έρχονται άλλοι από παρεμφερή επαγγέλματα ή άσχετα επαγγέλματα και να μπορούν να εξασκήσουν αυτό το επάγγελμα;

Για το άρθρο 37 είμαστε αρνητικοί. Λέμε «όχι», γιατί οι υποβόσکوις πράξεις διαπλοκής, διαφθοράς, δωροδοκίας και μικροπολιτικών συμπεριφορών καθίστανται αντιληπτές στη διάταξη αυτή, όταν ο περιφερειάρχης θα αποκτήσει δικαιοδοσία εκδόσεως αδειών σχετικές με τηλεπικοινωνίες και τυχερά παίγνια. Για τα υπόλοιπα άρθρα θα αναφερθούν οι επόμενοι ομιλητές.

Τελειώνοντας, θα θέλαμε να πούμε, να τονίσουμε ξανά, ότι οι βασικοί στυλοβάτες μιας οικονομίας και μια κοινωνίας είναι ως επί το πλείστον οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι αγρότες, οι βιοτέχνες, όλοι όσοι μοχθούν στον πρωτογενή τομέα, κάτι για το οποίο οι μνημονιακές κυβερνήσεις, και η παρούσα αλλά και οι προηγούμενες, δεν δίνουν καμμία βάση. Εξοντώνετε όλους αυτούς, την ίδια ώρα διαλύετε τις υπάρχουσες δομές του δημοσίου -επαναλαμβάνουμε- από τις ακριτικές περιοχές και βλέπουμε το τραγικό φαινόμενο από τη μία να αναγκάζονται να φεύγουν οι Έλληνες ή να πάνε στα μεγάλα αστικά κέντρα ή να πάνε στο εξωτερικό και την ίδια ώρα εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες αλλόφυλοι, αλλόθρησκοι να εισβάλλουν την πατρίδα μας και να κασικλώνονται στα ακριτικά νησιά, στην ύπαιθρο και αλλού, εις βάρος όλων όσων για τα οποία έδωσαν μάχες οι πατεράδες μας, οι παππούδες, οι προπαππούδες μας για να απελευθερώσουν αυτόν τον τόπο.

Θεωρούμε ότι και το εν λόγω νομοσχέδιο είναι ένα ρουσφετο-

λογικό νομοσχέδιο. Θεωρείτε ότι με την τακτική του στρίβειν διά του αρραβώνος θα διορθώσετε τα κακώς κείμενα. Θα συνεχίσετε τις ίδιες φαύλες πρακτικές. Εξάλλου δύο χρόνια τώρα το ίδιο κάνετε. Σαφώς και το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

Προχωρούμε με τον επόμενο ειδικό αγορητή. Ο κ. Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα κατ' αρχάς να σας εκφράσω την ικανοποίησή μας διότι πολλές από τις παρατηρήσεις που συζητήσαμε χθες είδαμε ότι ενσωματώνονται στην καινούρια μορφή υπό τη νομοτεχνική διόρθωση που κάνατε.

Όμως, θα ήθελα ξεκινώντας να μιλήσουμε να συνεννοηθούμε σε δύο βασικές αρχές: Κατ' αρχάς, διάβασα πολύ προσεκτικά την αιτιολογική έκθεση -και ξέρετε ότι η αιτιολογική έκθεση αποτελεί το βασικό κείμενο κάθε νομοθετικής πρωτοβουλίας- και έψαξα να βρω ποιος είναι ο σκοπός της κινητικότητας, όχι οι προϋποθέσεις και ποιο το περιεχόμενο της κινητικότητας και των μετατάξεων.

Επειδή, λοιπόν, δεν βρέθηκε πουθενά αυτό, θα ήθελα να συμφωνήσουμε ότι γενικά η κινητικότητα, οι αποσπάσεις και οι μετατάξεις εξυπηρετούν από τη μία πλευρά τις ανάγκες στελέχωσης και αναβάθμισης των υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης. Ανταποκρίνονται βέβαια στα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων της δημόσιας διοίκησης και πρέπει να υπάρχει αυτό, γι' αυτό συμφωνούμε στον χαρακτήρα της εθελούσιας μετάταξης, αλλά δεν μπορεί να είναι η μοναδική. Τέλος, εξυπηρετούν και την ευελιξία των δημοσίων υπηρεσιών. Αυτό υπό μία μορφή το αντιλαμβάνεστε και εσείς όταν μιλάτε για ανακατανομή προσωπικού.

Όμως, πώς μπορεί να γίνουν όλα αυτά; Γιατί, μιλώντας με τους υπαλλήλους, με τον δημόσιο τομέα, αυτό το οποίο σήμερα δεν κατοχυρώνεται με τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, κυρία Υπουργέ, είναι ένα και μοναδικό: Το ασφαλές περιβάλλον, μέσα στο οποίο θα πρέπει να κινούνται οι υπάλληλοι, γνωρίζοντας παγιωμένους κανόνες, κριτήρια, μοριοδότηση και αξιολόγηση.

Εάν δεν γίνει αυτό, ο κάθε Υπουργός θα μπορεί να έρχεται να βάζει καινούριους κανόνες, όπως έκανε και η σημερινή Κυβέρνηση και από την άλλη πλευρά οι κανόνες αυτοί να αλλάζουν, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ανασφάλειας για τον δημόσιο υπάλληλο.

Άρα, αυτό που θεωρώ ότι θα πρέπει να ξεκαθαριστεί, έστω και μέχρι αύριο που θα ψηφιστεί το νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, είναι ποια είναι τα κριτήρια. Με ποια κριτήρια ένας υπάλληλος θα ξέρει ότι μπορεί να μετατάσσεται χωρίς να υπόκειται ή να εξαρτάται από οποιοδήποτε πολιτικό, κομματικό, υπηρεσιακό και ιεραρχικό κριτήριο.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ποιοι είναι οι παγιωμένοι κανόνες. Δηλαδή, υπάρχει ή δεν υπάρχει μοριοδότηση; Αυτό θα πρέπει να το δούμε. Εάν δεν έχουμε μοριοδότηση, είτε στην απόσπαση, που υπάρχει σε όλους τους τομείς είτε στη μετάταξη, από εκεί και πέρα καταλαβαίνετε ότι και το τριμελές όργανο έχουν ένα μεγάλο περιθώριο αυθαιρεσίας.

Για να γίνουν όλα αυτά, νομίζω ότι δεν πρέπει να πάμε από το τέλος προς την αρχή, αλλά να ξεκινήσουμε από το βασικό, στο οποίο τουλάχιστον μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν υπάρχει σε αυτό το σχέδιο νόμου. Πρέπει όμως να συμφωνήσουμε ότι για να φτάσουμε στα νέα οργανογράμματα και στις νέες μετατάξεις, κυρία Υπουργέ, πρέπει να ξεκινήσουμε πρώτον από την περιγραφή των αναγκών των υπηρεσιών, δηλαδή από το τι χρειάζεται κάθε υπηρεσία. Δεύτερον, πρέπει να αξιολογήσουμε τις δομές. Διότι, εάν δεν αξιολογήσουμε τις δομές, πώς θα ξέρουμε τις ανάγκες;

Άρα, πρέπει να γίνει αξιολόγηση των δομών και των αλλαγών, το περίγραμμα των θέσεων κατά τρόπο ασφαλή και πάγιο και να γίνουν τα οργανογράμματα. Δεν έχουν γίνει τα οργανογράμματα μέχρι τώρα, δεν τα έχετε κάνει μέχρι τώρα. Δεν μπορούν να γίνουν τα οργανογράμματα ούτε σε δύο, ούτε σε τρεις, ούτε σε

τέσσερις μήνες.

Θα σας πω και κάτι ευτράπελο που περιέχει το σχέδιο νόμου. Τα οργανογράμματα «σκοτώθηκε» να φτιάξει η προηγούμενη Κυβέρνηση υπό την πίεση της τρόικας. Για έξι με επτά μήνες πήγαιναν και γυρνούσαν τα οργανογράμματα, μέχρι να φτάσουμε στην επικύρωση των οργανογραμμάτων των Υπουργείων και μόνο αυτών. Και εσείς θέλετε εδώ σε τέσσερις μήνες να φτιάξετε τα οργανογράμματα ολόκληρης της δημόσιας διοίκησης! Καταλαβαίνετε ότι κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Αυτό δεν είναι μομφή ως προς τη δική σας κυβερνητική περπατησιά, γιατί έγινε από τον προηγούμενο Υπουργό.

Θέλω να πω ότι είναι και η φιλοσοφία της Κυβέρνησης, «βάλτε το σε έναν νόμο, δεν θα το εφαρμόσουμε ποτέ. Και επειδή δεν θα το εφαρμόσουμε ποτέ, θα έχουμε να το δείχνουμε και να λέμε ότι εμείς κάναμε μεταρρύθμιση», λες και δεν ξέρουν όλοι εντός και εκτός Ελλάδος ότι μέχρι τώρα υποχώρηση υπάρχει στις μεταρρυθμίσεις και ποτέ –αν θέλετε, κατά τη δική μας άποψη– μεγαλύτερη εγγύηση προς αυτές.

Άρα, κατά την άποψή μου, δεν είναι βιώσιμο το σχήμα το οποίο προτείνετε.

Θα πάμε, όμως, σε δύο παραδείγματα, τα οποία θέλω να τα συμφωνήσουμε, γιατί κάνατε μια πρώτη –αν θέλετε– αποδοχή των προτάσεών μας.

Πάμε τώρα στα προβλήματα που δημιούργησε η νομοτεχνική σας διόρθωση. Λέτε στο άρθρο 5 –και έχει σημασία– ότι είναι μεταξύν των αρμοδιοτήτων της κεντρικής επιτροπής η ανακατανομή του προσωπικού. Έτσι δεν είναι; Η κεντρική επιτροπή γνωμοδοτεί για την ανακατανομή του προσωπικού.

Εάν θέλετε να συνεννοηθούμε και να χρησιμοποιούμε όλοι την ίδια ορολογία, δεν μπορεί να γνωμοδοτεί για την ανακατανομή του προσωπικού, γνωμοδοτεί για την ανακατανομή των θέσεων. Άλλο είναι οι θέσεις, άλλο είναι το προσωπικό που καταλαμβάνει τις θέσεις. Δεν μπορεί να γνωμοδοτεί. Δεν είναι το ίδιο καθόλου.

Το δεύτερο: Άρθρο 18: Για όσους δεν θα έχουν πάρει απόσπαση, κυρία Υπουργέ, ή δεν θα έχουν κάνει μετάταξη, ή δεν θα έχει γίνει δεκτή η αίτησή τους –επειδή κάνατε μια προσπάθεια αναπροσαρμογής του άρθρου 18– είπατε ότι ακόμα και αν δεν υπάρχει υπηρεσιακό συμβούλιο, δίνετε τη λύση. Πολύ σωστά.

Στο άρθρο 18 αναφέρεται, επίσης, ότι όσοι δεν έχουν γίνει αποδεκτοί, θα πρέπει να γυρίσουν οι αποσπασμένοι στην προηγούμενη θέση τους στις 15 Απριλίου. Συμφωνούμε σε αυτό; Μεγάλο Σάββατο.

Θέλω να σας θέσω δύο προβλήματα. Θέλετε το Μεγάλο Σάββατο να επιστρέψουν αυτοί οι άνθρωποι στις προηγούμενες θέσεις τους αυτοδικαίως, χωρίς να εκδοθεί ΚΥΑ, κοινή υπουργική απόφαση. Επομένως, θα φύγουν από τη θέση που είναι και θα επιστρέψουν στην προηγούμενη θέση τους, χωρίς να έχει αποφασίσει κανείς, παρά μόνο βάσει αυτού του άρθρου που λέει ότι θα πρέπει να επιστρέψουν. Ούτε θα έχει λάβει η διοίκηση μεριμνά για την υποκατάσταση των υπηρεσιών τους από τη μια μεριά, αλλά ούτε και θα ξέρει οποιοσδήποτε ότι ο υπάλληλος φεύγει από εκεί και πηγαίνει εκεί που ήταν.

Αυτό, παρακαλώ, αλλάξτε το! Χρειάζεται να αλλάξει. Να σας πω και την ανθρώπινη διάσταση; Σκεφθείτε μητέρες αποσπασμένες –σας δίνω παραδείγματα που μου έφεραν– και στις 15 Απριλίου, πριν το Πάσχα, Μεγάλο Σάββατο να πρέπει να επιστρέψουν στη θέση τους και τα παιδιά τους να βρίσκονται στο σχολείο σε άλλη πόλη. Καταλαβαίνετε ότι κάτι τέτοιο ούτε εσείς το θέλετε, αλλά ούτε κανείς το θέλει.

Άρα, εδώ νομίζω ότι πρέπει να πάμε μέχρι την 30^η Ιουνίου, να έχουν ολοκληρωθεί, τουλάχιστον, οι εκπαιδευτικές διαδικασίες για ανθρώπους οι οποίοι ξέρετε ότι προσφέρουν στο δημόσιο και οι αποσπάσεις αυτές, ακόμα και αν δεν έχει γίνει δεκτό το αίτημά τους, πρέπει να μπορούν να ολοκληρωθούν σε έναν χρόνο που δεν θα δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα. Νομίζω ότι αν το δείτε, θα συμφωνήσουμε ότι δεν έχω εγώ δίκιο, αλλά έχουν δίκιο αυτοί οι οποίοι θα βρεθούν –αν θέλετε– «ξεκρέμαστοι» μέσα στο Πάσχα.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο: Να προβλέψετε –αν έχετε την καλοσύνη– και την έκδοση υπουργικής απόφασης, γιατί κανένας υπάλληλος στην Ελλάδα και στον κόσμο δεν μετακινείται χωρίς

να έχει εκδοθεί υπουργική απόφαση.

Να πάμε στα υπόλοιπα άρθρα τα οποία έχουν σημασία: Όσον αφορά τους τρεις κύκλους ετησίως, νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να συμφωνήσουμε, κυρία Υπουργέ και πάλι. Νομίζω ότι το είπε και ο κ. Παρασκευόπουλος χθες. Υιοθετήσαμε από την πρώτη στιγμή αυτό που έλεγαν οι εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ και άλλων φορέων, ότι δεν είναι δυνατόν η δημόσια διοίκηση να βρίσκεται τρεις φορές τον χρόνο σε μια διαδικασία αποσπάσεων και μετατάξεων για έναν απλό λόγο. Έχετε και εσείς ασκήσει διοίκηση, έχω ασκήσει και εγώ. Θέλω να σας πω ότι αν έχετε μπροστά σας το επόμενο τρίμηνο έναν υπάλληλο ο οποίος δεν έφυγε τη μια φορά και θέλει να φύγει την άλλη και θέλει να φύγει τη μεθεπόμενη, καταλαβαίνετε ότι αυτό διαταράσσει την ομαλή –για να το πω κομψά– λειτουργία της υπηρεσίας, διαμορφώνει μεγαλύτερες ιεραρχικές εξαρτήσεις.

Και εν πάση περιπτώσει καταλαβαίνω τη γαλαντόμο διάθεσή σας απέναντι στην εξυπηρέτηση αυτών των αιτημάτων, αλλά ετησίως, μια φορά τον χρόνο, δηλαδή, θεωρώ ότι είναι αρκετό για να βρίσκεται η δημόσια διοίκηση σε μία τέτοια διαδικασία.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στον ορισμό τριμελούς επιτροπής του κάθε φορέα που θα συσταθεί, για να κάνει την αξιολόγηση των υποψηφίων. Αυτό σημαίνει ότι, όπως σας είπαμε και χθες, ένας υπάλληλος κρίνεται για πολλές θέσεις και πολλές υπηρεσίες μπορούν να χάσουν πολλούς υπαλλήλους.

Εδώ χρειάζεται ένα φίλτρο. Είμαστε, όπως σας είπαμε, υπέρ της εθελοδυσίας. Ταυτόχρονα, όμως, θα πρέπει και η υπηρεσία να μπορεί να καλύπτει τις ανάγκες της, όταν έχει ανάγκη υπαλλήλων. Δεν θα υιοθετήσω αυτό που έχουν πει άλλες πτέρυγες της Βουλής ότι είμαστε σε μια δημόσια διοίκηση η οποία έχει πλεονασματικό προσωπικό. Όχι δεν έχει πλεονασματικό προσωπικό. Τις περισσότερες καίριες υπηρεσίες τις στελεχώνω με πολύ μεγάλη προσπάθεια ένα προσωπικό το οποίο είναι υπολειμματικό σε σχέση με τις ανάγκες.

Ποιο είναι το πρόβλημα της δημόσιας διοίκησης;

Το πρόβλημα της δημόσιας διοίκησης σήμερα είναι ότι δεν έχουν αντιστοιχηθεί οι σωστοί υπάλληλοι με τις ανάγκες των θέσεων, γιατί δεν προχώρησε σε καμία περίπτωση μέχρι τώρα το περίγραμμα θέσεων, η αξιολόγηση των υπαλλήλων, η αξιολόγηση των δομών, έτσι ώστε να μπορείτε, όταν έχετε παραπάνω υπαλλήλους σε μία υπηρεσία, να τους τοποθετήσετε εκεί που έχουμε ανάγκη.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όταν ήμουν πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου ζητήσαμε τότε, με τις πρώτες μετατάξεις, να τοποθετηθούν στελέχη που έφευγαν από τον ΟΣΕ. Και είπαμε το εξής: Μπορούμε όχι να επιλέξουμε ανθρώπους, να προτείνουμε προσόντα;

Άρα χρειάζεται το προσοντολόγιο, ώστε να μην έρθουν σε μία υπηρεσία άνθρωποι οι οποίοι δεν μπορούν να αξιοποιηθούν από την ίδια την υπηρεσία, αλλά και αυτοί δεν θα μπορούν να δουλέψουν. Ο νόμος τότε, το 2010, δεν το προέβλεπε αυτό, γιατί έπρεπε να ικανοποιηθούν μόνον αυτά τα αιτήματα των υπαλλήλων που έφευγαν από μία υπηρεσία για να πάνε σε μία άλλη. Καταλαβαίνετε ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να λειτουργήσει με όση καλή διάθεση και αν έχουν από τη μία πλευρά οι υπηρεσιακοί παράγοντες και από την άλλη πλευρά ο οποιοσδήποτε Υπουργός.

Όσον αφορά την απόσπαση με απόφαση Υπουργού του άρθρου 9, σας είπαμε ότι κινείται στη σωστή κατεύθυνση και θα πρέπει να εφαρμοστεί και στους δήμους, γιατί εκεί σήμερα η ενδοδημοτική κινητικότητα είναι τόσο αναγκαία, κυρία Υπουργέ, όσο και η ενδοεπιχειρησιακή. Όπως εσείς καταλαβαίνετε ότι στο πλαίσιο των διοικητικών αναγκών ενός Υπουργείου μπορούμε να μεταθέτουμε, να αποσπούμε και να τοποθετούμε υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν προσόντα, πιστεύω πάρα πολύ απλά ότι το ίδιο θα μπορούσε να γίνει και στον δήμο.

Και να σας πω και κάτι άλλο. Υπήρξε μία περίοδος, κατά την οποία οι μετατάξεις, επειδή θεωρούνταν οιοσδήποτε διορισμοί, εκλαμβάνονταν από τους θεσμούς –την τρόικα παλαιότερα κ.λπ.– ως νέοι διορισμοί και δεν μπορούσε η δημόσια διοίκηση να λειτουργήσει. Τότε πιεζόταν η Κυβέρνηση για διαθεσιμότητες. Σήμερα, που δεν έχετε αυτήν την πίεση, γιατί δεν το κάνετε σωστά; Σήμερα που δεν έχετε την πίεση ότι κάθε μετάταξη είναι διορισμός

—δεν θα είχαν γίνει τότε διαθεσιμότητες αν υπήρχε το σημερινό καθεστώς-, γιατί δεν αξιολογείτε το προσωπικό, δεν περιγράφετε τις θέσεις, έτσι ώστε να υπάρξει ένα πλαίσιο λειτουργίας ασφαλές για τους υπαλλήλους, αποδοτικό για τη διοίκηση;

Θεωρώ ότι αυτήν τη στιγμή μπορείτε να το κάνετε, αλλά απαλλογμένοι από αυτό το οποίο θέλετε να προωθήσετε, δηλαδή, μία επιρροή μέσω των δύο επιτροπών, ιδιαίτερα της επταμελούς επιτροπής, ως προς τις γνωμοδοτήσεις και την κατεύθυνση που θα δώσετε στην κινητικότητα, ιδιαίτερα τις μετατάξεις για ανθρώπους, οι οποίοι ενδεχομένως να ενδιαφέρουν τον πολιτικό σας φορέα.

Από την άλλη πλευρά, έρχομαι στο ψηφιακό οργανόγραμμα που ρυθμίζεται στο άρθρο 16. Εδώ δεν έχουμε μια διαδικασία εκπόνησης των περιγραμμάτων θέσεων, ούτε τα κριτήρια ένταξης των υπηρετούντων σε αυτά υπαλλήλων.

Γιατί αυτό που θα πρέπει να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κάνουμε το περίγραμμα θέσης, είναι να δούμε αν οι θέσεις που ανήκουν σε μια υπηρεσία αντιστοιχούνται με τα προσόντα αυτών που έρχονται να υπηρετήσουν σε αυτές τις θέσεις. Άρα, εκεί χρειαζόμαστε, χρειάζεστε, χρειάζεται η διοίκηση πέραν της εθελούσιας και την ενδοϋπουργική ή ενδοϋπηρεσιακή μετάταξη, κινητικότητα, απόσπαση.

Όσο για το ψηφιακό οργανόγραμμα, που τίθεται ως τεχνολογική βάση για όλο το εποικοδόμημα της κινητικότητας, θα πρέπει να έχει ένα πολύ συγκεκριμένο χρονικό περιεχόμενο και χρονοδιάγραμμα, γιατί δεν υπάρχει μέχρι σήμερα καμία προετοιμασία του κράτους για την οργάνωση αυτής της αναγκαίας πρωτοβουλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εφόσον δεν υπάρχει καμία προετοιμασία του κράτους, πώς είναι δυνατόν να λέμε ότι μέχρι τις 15 Απριλίου ή μέχρι τις 30 Απριλίου, δηλαδή σε τέσσερις μήνες, θα μπορεί να εφαρμοστεί ένα τέτοιο νομοσχέδιο;

Πάω σε ένα ουσιαστικό ζήτημα το οποίο, κυρία Υπουργέ, μπαίνει και από το ΣΕΤΕ και από άλλες επιστημονικές οργανώσεις. Αν θέλουμε, πρέπει να κάνουμε ένα πολύ μικρό βήμα εμπρός, το οποίο έχει κάνει ολόκληρη η Ευρώπη σε σχέση με την ηλεκτρονική υπογραφή. Χαίρομαι που δεχθήκατε την ορθή αλλαγή της ορολογίας.

Όμως, θέλω να σας πω το εξής. Γιατί περιορίζομαστε στο άρθρο 24, παρ. 6α λέγοντας ότι κάθε φορέας μεριμνά για την ένταξη του στο κεντρικό ΣΗΔΕ, καθώς και για την απόκτηση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής από την Αρχή Πιστοποίησης Ελληνικού Δημοσίου;

Γιατί μόνο από το δημόσιο, κυρία Υπουργέ; Έχουμε ανεξάρτητη αρχή που έχει πιστοποιήσει ταυτόχρονα και ιδιωτικούς φορείς παροχής αυτής της υπηρεσίας. Έχουμε δημόσιους φορείς σήμερα που προσφεύγουν σε αυτούς τους ιδιωτικούς φορείς, γιατί κανένας άλλος δεν μπορεί να πιστοποιήσει μια τέτοια υπογραφή, εφόσον δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, το εξής. Κάθε φορέας του δημοσίου μεριμνά για την απόκτηση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής από την Αρχή Πιστοποίησης Ελληνικού Δημοσίου, αν το επιθυμεί ή από άλλο πιστοποιημένο πάροχο αναγνωρισμένων πιστοποιητικών, γιατί αυτό υπάρχει στη ζωή μας και λειτουργεί.

Το να πούμε μόνο ότι θα το κάνει το κεντρικό ΣΗΔΕ, σημαίνει πάρα πολύ απλά ότι τους επόμενους έξι μήνες θα έχετε ένα στοκ αιτημάτων πάρα πολύ μεγάλο που δεν θα ευνοήσει τη διοίκηση και δεν θα προχωρήσουμε στην ηλεκτρονική υπογραφή.

Μου έλεγαν ότι είμαστε το μοναδικό κράτος της Ευρώπης που δεν έχει ηλεκτρονική υπογραφή στις δημόσιες υπηρεσίες. Αυτό δεν είναι οπισθοδρόμηση, είναι αδυναμία επικοινωνίας με το εξωτερικό. Καταλαβαίνετε ότι κάτι τέτοιο -για το οποίο δεν υπάρχουν μόνο ευθύνες ενός κόμματος, αλλά πάρα πολλές ευθύνες- νομίζω ότι τώρα μπορούμε να το κάνουμε γρήγορα, διότι η δημόσια διοίκηση, κυρία Υπουργέ, χρειάζεται να εκσυγχρονιστεί, αλλά με βάση τις ανάγκες της και με μια μεταρρυθμιστική προοπτική.

Φοβούμαι —και σας το είπαμε και προχθές- ότι το νομοσχέδιο αυτό παρά τις δικές σας, αν θέλετε, προσαρμογές, δεν κινείται

σε αυτή την κατεύθυνση. Νομίζω ότι θα πρέπει να το απελευθερώσετε από κάθε κομματισμό, από κάθε υποψία ότι η επταμελής επιτροπή μπορεί να καθοδηγεί -γνωμοδοτικά ή όχι- τις επόμενες μετατάξεις και να ανοίξει τις μετατάξεις σε όλο τον κόσμο, έτσι ώστε να αξιολογηθούν γρήγορα και οι θέσεις και τα προσόντα.

Μια τελευταία κουβέντα. Η λέξη «αξιολογηθούν» σημαίνει ότι θα αποδεχθείτε την αξιολόγηση στο δημόσιο. Η αξιολόγηση στο δημόσιο είναι αξιολόγηση δομών και προσώπων. Αξιολόγηση σημαίνει ένα ευρύ πρόγραμμα...

MARIA ΘΑΛΕΡΙΤΗ: Μα την έχουμε αποδεχθεί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Όχι αυτό που ψηφίσαμε.

MARIA ΘΑΛΕΡΙΤΗ: Το προηγούμενο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Όχι αυτό που ψηφίσαμε το προηγούμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

Αξιολόγηση σημαίνει ότι θα συμφωνήσουμε ότι ο καθένας αξιολογείται με βάση τα προσόντα του και όχι με τρικ, όπως αυτά με τις συνεντεύξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είπαμε να υπάρχει κατανόηση στο χρόνο, αλλά όχι υπέρβαση.

Θα δοθεί ο λόγος στον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Βίτσα, για να υποστηρίξει την τροπολογία «Συμπλήρωση διατάξεων του άρθρου 40, παρέχεται στο προσωπικό ΙΔΑΧ των εταιριών “Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα ΑΒΕΕ”, “Μεταλλουργική Βιομηχανία Ηπείρου Μονοπρόσωπη ΑΕ” και “Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων ΑΒΕ”, η δυνατότητα μετάταξης».

Παρακαλώ, κύριε Βίτσα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 767 και ειδικό 7 και θέλω να πω δυο πράγματα και να δώσω μια απάντηση υπεσχισμένη που χρωστάω στον κ. Καρρά. Δεν πρόκειται για πολιτική αντιπαράθεση.

Η εταιρεία «ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΥΜΗΣ» είναι γνωστό ότι δεν λειτουργεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια -έχουμε φθάσει στη δεκαετία- και γι' αυτό βρίσκουμε αυτή τη λύση, ώστε οι άνθρωποι να βρουν μια δουλειά. Αυτό δεν τους στερεί το δικαίωμα να διεκδικήσουν και να πληρωθούν τα προηγούμενα οφειλόμενα.

Δεύτερον, με αυτή την ευκαιρία δίνουμε και μια δυνατότητα σε δύο εταιρείες που βρίσκονται σε ειδική εκκαθάριση, στην ΕΛΒΟ και τη «Μεταλλουργική Βιομηχανία Ηπείρου». Αυτή η δυνατότητα που δίνεται σε αυτές τις δυο εταιρείες δεν σημαίνει ότι όποιος θέλει και κάνει αίτηση θα μεταταχθεί. Θα μετρήσουμε δύο ζητήματα: Πρώτον, τα επιχειρησιακά της ίδιας εταιρείας και δεύτερον, ποια θα είναι η τύχη και οι δυνατότητες. Και αυτό το λέω ιδιαίτερα για τη «Μεταλλουργική Βιομηχανία Ηπείρου», η οποία αυτή τη στιγμή είναι μια κερδοφόρα εταιρεία.

Όσο δε αφορά τα ΕΑΣ είναι πλεονασμός αυτό που κάνουμε, με την εξής έννοια. Στην πραγματικότητα —και προς αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε- αφορά τους εργαζόμενους στα ΕΑΣ Ελευσίνας, στον βαθμό που κάποιοι δεν απορροφηθούν -αν είναι δυνατόν να απορροφηθούν- από τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ». Αυτό περιγράφει η τροπολογία. Άρα, κανένας πανικός και κανένα άγχος σε σχέση με αυτά.

Όσον αφορά την ερώτηση που είχα υποσχεθεί ότι θα απαντήσω στον κ. Καρρά, η «Μεταλλουργική Βιομηχανία Ηπείρου» έχει πενήντα τέσσερις εργαζόμενους, εκ των οποίων οι είκοσι δύο είναι διοικητικό προσωπικό και οι τριάντα δύο εργατοτεχνικό προσωπικό.

Η «Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων», η ΕΛΒΟ, έχει τριακόσιους τριάντα οκτώ εργαζόμενους, εκ των οποίων οι εκατόν τέσσερις είναι διοικητικό προσωπικό και οι διακόσιοι τριάντα τέσσερις είναι εργατοτεχνικό προσωπικό.

Θα πρέπει να σας πω ότι μετά τη συμφωνία ανάμεσα στο ΥΠΕΘΑ και την ΕΛΒΟ έχουν δοθεί 7,2 εκατομμύρια —δίνονται δηλαδή, αλλά έχουν δοθεί τα περισσότερα- από προηγούμενα χρω-

στούμενα στην ΕΛΒΟ, όπως και 1,5 εκατομμύριο. Άρα, πληρώνονται κανονικά οι εργαζόμενοι, ώσπου να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες της εκκαθάρισης.

Και όσον αφορά τα ΕΑΣ της Ελευσίνας, είναι είκοσι δύο εργαζόμενοι, εκ των οποίων οι πέντε είναι διοικητικό προσωπικό και οι δεκαεπτά εργατοτεχνικό προσωπικό, από ένα σύνολο, όσον αφορά τα ΕΑΣ, εκατόν τριάντα τριών που είναι διοικητικό και τριακοσίων ογδόντα τριών εργατοτεχνικό, δηλαδή είναι πεντακόσιοι δεκαέξι σε τέσσερα εργοστάσια, στο Αίγιο, τον Υμηττό, το Λαύριο και τη Μάνδρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε; Θέλω να κάνω μια ερώτηση στον Υπουργό για να διευκολύνει τη στάση της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ναι, αλλά έχουμε και άλλους αγορητές. Ακόμα δεν έχουμε τελειώσει. Μετά θα αρχίσουμε να κάνουμε μια συζήτηση. Καταλάβετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Μόνο μια ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Για πόσα λεπτά θέλετε τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Υπουργέ, για να έχουμε μια εικόνα και να αξιολογήσουμε και τη στάση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι σε αυτή την τροπολογία, θέλω να σας πω το εξής.

Εμείς θέλουμε να υπάρχει μια διασφάλιση με κάποιον τρόπο, είτε λεκτικά είτε στο κείμενο, ότι αφορά τους συμβασιούχους αορίστου χρόνου οι οποίοι έχουν προσληφθεί με τις διαδικασίες των προκηρύξεων, όποτε προβλέπονταν και έγιναν τα προηγούμενα χρόνια.

Υπάρχει μια ανησυχία –να το πω έτσι- μήπως δεν είναι μόνο εργαζόμενοι που είναι εκεί πέντε, δέκα, είκοσι χρόνια, αλλά μήπως υπάρχουν και συμβασιούχοι οι οποίοι τελευταίως –να το πω έτσι και θα μου επιτρέψετε, δεν θα αμφισβητήσω ό,τι μου πείτε- έχουν προσληφθεί, νομίζω, με κανονικές προκηρύξεις που γίνονταν, οπότε μπορούν ίσως να αναφερθούν και συγκεκριμένα, παραδείγματος χάριν αυτές που έγιναν το 2005, το 1998. Δεν ξέρω πότε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Υπουργέ έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Για τις τέσσερις εταιρείες, δηλαδή, ΜΒΗ «ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΥΜΗΣ», ΕΒΟ και ΕΑΣ Ελευσίνας, σας το λέω χίλια τοις εκατό ότι δεν υπάρχουν άλλοι εργαζόμενοι.

Δεύτερον, στα ΕΑΣ έχει σταματήσει η διαδικασία των εργολαβικών ή με σύμβαση εργαζομένων και κανένας τέτοιος δεν μπαίνει σε τέτοια διαδικασία. Μιλάμε μόνο γι' αυτούς που ήταν με αόριστο χρόνο και οι περισσότεροι από τους οποίους εργάζονται σε αυτές τις εταιρείες από δεκαετίες και σας λέω κάτω από τρεις προϋποθέσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Μάλιστα, αυτό θέλαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Η μία προϋπόθεση είναι η εργασία τους, η μόνιμη σχέση, η δεύτερη προϋπόθεση ότι δεν είναι επιχειρησιακά αναγκαίοι, με εξαίρεση τα ΕΑΣ και η τρίτη προϋπόθεση, ιδιαίτερα για τη «ΜΕΤΑΛΛΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ», η οποία είναι εκτός των εταιρειών της γενικής διακυβέρνησης, δεν είναι στο μητρώο δηλαδή, ότι θα πληρώνονται από τους αντίστοιχους, αν πάνε σε ΟΤΑ, προϋπολογισμούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προχωρούμε με την ειδική αγορά της του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, την κ. Μανωλάκου.

Ορίστε, κυρία Μανωλάκου, έχετε τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Χαιρετίζουμε τη σημερινή απεργία και κινητοποίηση των εργαζομένων στο δημόσιο και τη ναυτιλία ως απάντηση στον νέο γύρο σφοδρότερης αντεργατικής επίθεσης της Κυβέρνησης στα λιγοστά δικαιώματα των εργαζομένων που έχουν απομείνει, προωθώντας κατάργηση συλλογικών συμ-

βάσεων εργασίας, ομαδικές απολύσεις, αμφισβήτηση του κατώτατου μισθού, επίθεση στα συνδικαλιστικά δικαιώματα κ.ά..

Δεν ήταν σήμερα μόνοι τους. Συνταξιοχικές οργανώσεις, με μαθητές, σπουδαστές και λαϊκές επιτροπές ήταν μαζί τους και αυτό είναι καλό. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι μαζί τους και στη συνέχιση του αγώνα τους για την επιτυχία της γενικής απεργίας στις 8 Δεκέμβρη.

Εξάλλου, οι εκπρόσωποί τους εχθές στην επιτροπή, στην ακρόαση των φορέων, μας περιέγραψαν ότι στην τελευταία πενταετία μειώθηκαν οι θέσεις εργασίας κατά τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες, δηλαδή μείωση 40%, που σημαίνει ότι οι δημόσιες υπηρεσίες συρρικνώνονται και καταρρέουν. Αυτό το ζει καθημερινά ο απλός κόσμος, που πρέπει να περιμένει ώρες στις ουρές για να εξυπηρετηθεί ή κάνει χρόνια για να πάρει σύνταξη, που χρυσολήρωσε με τις εισφορές δεκαετιών ή βιώνει την κατάρρευση των δημόσιων νοσοκομείων.

Γι' αυτό και μεταξύ των αιτημάτων των απεργών είναι η προώθηση ενός προγράμματος μαζικών προσλήψεων μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη όλων των αναγκών στην υγεία, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, την αυτοδιοίκηση, τα ασφαλιστικά ταμεία, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς για τα εργασιακά, για το περιβάλλον και σε όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο με τη μορφή του επείγοντος, όχι για ομαδικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού που χρειάζονται και είναι ανάγκη για την κάλυψη των χιλιάδων οργανικών κενών, αλλά προσπαθεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της υποστελέχωσης των υπηρεσιών, ανακυκλώνοντας το ίδιο ολιγάριθμο υπαλληλικό προσωπικό. Αυτό, λοιπόν, το ονομάζετε «κινητικότητα» και το παρουσιάζετε σαν προοδευτική ανασυγκρότηση με αμιγώς θελούσιο χαρακτήρα, που συμβάλλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση.

Η υποκρισία και η κοροϊδία δεν έχουν όρια, γιατί το ξέρετε -εδώ το γράφουν μέχρι και οι εφημερίδες- για το επερχόμενο επικυρωμένο μνημόνιο, που θα προβλέπει όρια και συνεχή έλεγχο στη μισθολογική δαπάνη και τον αριθμό εργαζομένων στο δημόσιο, ώστε να συμβαδίζει με τους αντιλαϊκούς δημοσιονομικούς στόχους.

Βλέπουμε, λοιπόν, την αντιλαϊκή νομοθετική αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά και την ικανότητά της να βαφτίζει το κρέας ψάρι, προκειμένου να δείχνει ιδεολογική διαφοροποίηση από τους προηγούμενους Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ.

Έχετε όμως στόχο τον αποπροσανατολισμό και την εξαπάτηση μαζικά των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό φαίνεται και επιβεβαιώνεται και από το σημερινό νομοσχέδιο, αφού διατηρείται όλο το προηγούμενο αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο για τη δημόσια διοίκηση και συνεχίζετε και οικοδομείτε στις ίδιες βάσεις, εκσυγχρονίζοντας ορισμένες δομές, όπως το ψηφιακό οργανόγραμμα με το άρθρο 9 ή την ηλεκτρονική διαδικασία έκδοσης και διακίνησης εγγράφων δημόσιου τομέα.

Εξυπηρετείτε, όμως, τον ίδιο στόχο, την υλοποίηση των αναδιαρθρώσεων στη δημόσια διοίκηση σαν μοχλό ανάπτυξης της κερδοφορίας των καπιταλιστών, σε βάρος των βασικών αναγκών του λαού. Γι' αυτό διάκειται εχθρικά απέναντι στον λαό και δεν διορθώνεται με αντιδραστικούς νόμους που χρησιμοποιείτε ως εργαλεία για να προωθήσετε συνολικά τις αναδιαρθρώσεις, που όλοι συμφωνήσατε στο τρίτο μνημόνιο και που φαίνονται και με τη δεύτερη αξιολόγηση, με εκσυγχρονισμένη δομή λειτουργίας που θα προωθεί αποτελεσματικότερα τους στόχους της άρχουσας τάξης, όπως τη βελτίωση της φοροεισπρακτικής ικανότητας, λεηλατώντας το λαϊκό εισόδημα.

Γι' αυτό και στην εισηγητική έκθεση χρησιμοποιείτε τα στοιχεία του ινστιτούτου των βιομηχανών, τι εξοικονομήσεις θα προκύπτουν. Μόνο που αυτή η μελέτη δεν λέει τι έχουν χάσει οι εργαζόμενοι από επιπλέον περικοπές στην υγεία, τη συγχώνευση των σχολείων, το τσάκισμα μισθών και συντάξεων, την αύξηση εισφορών σε φάρμακα, ασφάλιση και άλλα.

Έτσι είναι οι αναδιαρθρώσεις σας για τη διασφάλιση φθηνότερης εργατικής δύναμης και νέων πεδίων κερδοφορίας για το κεφάλαιο. Το αστικό κράτος είναι το βασικό εργαλείο της οικονομικής κυριαρχίας του κεφαλαίου. Γι' αυτό, αν θέλετε, και η κρι-

τική από τη Νέα Δημοκρατία διαχειριστικού χαρακτήρα είναι. Δεν χτυπάει στην καρδιά.

Βεβαίως προβάλλει η Κυβέρνηση, και μέσα από την ομιλία της κυρίας Υπουργού, προπαγανδιστικά ότι ακολουθεί διαφορετικό προσανατολισμό για την καπιταλιστική παραγωγική ανασυγκρότηση, σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Η αλήθεια είναι ότι η κυβερνητική πολιτική, όχι μόνο δεν οδηγεί σε μερική ανάκτηση των μεγάλων απωλειών των λαϊκών στρωμάτων στην περίοδο της κρίσης, ούτε καλύπτει τα δεκάδες χιλιάδες κενά σε σχολεία, σε νοσοκομεία, σε κέντρα υγείας και αλλού, αλλά, αντίθετα, επιδεινώνει την κατάσταση.

Παραδείγματος χάριν, σε αυτό το αντιδραστικότατο άρθρο 4 για τη διενέργεια μετάθεσης ή απόσπασης για τον αιτούντα υπάλληλο, βάζετε έναν απαράδεκτο και προκλητικό όρο και προϋπόθεση ότι το ποσοστό κάλυψης των θέσεων του κλάδου στον φορέα προέλευσης που ανήκει, πρέπει να είναι τουλάχιστον 50%. Τι σηματοδοτεί αυτό; Σηματοδοτεί ότι το δημόσιο για εσάς θα λειτουργεί με πληρότητα εάν έχει καλυμμένο το 50%. Αυτό θεωρείτε πληρότητα. Δηλαδή, νέοι διορισμοί δεν πρόκειται να γίνουν.

Επί της ουσίας προαναγγέλλετε συνέχιση της απαγόρευσης των προσλήψεων, εξυπηρετώντας τον δημοσιονομικό στόχο που βάζει το κουαρτέτο. Καταδικάζετε τον λαϊκό κόσμο να πληρώνει σαν ειλωτας, αλλά οι σύγχρονες ανάγκες του να στραγγαλίζονται.

Όμως και για να υλοποιηθεί οποιαδήποτε μετακίνηση ή απόσπαση ενός υπαλλήλου, βάζετε προϋπόθεση, στην παρ. 1 του άρθρου 4, την έκδοση οργανισμών κατόπιν αξιολόγησης των δομών τους.

Για να δούμε, όμως. Η αξιολόγηση που προώθησε η Συγκυβέρνηση τόσο στις δομές, στις υπηρεσίες του δημοσίου, όσο και στους δημοσίους υπαλλήλους, δεν έχει στόχο την ικανοποίηση των αναγκών του λαού, την παροχή κοινωνικών υπηρεσιών ή την εξάλειψη των αιτιών που οδηγούν στην υποβάθμιση αυτών των υπηρεσιών. Δεν έχει στόχο να γίνουν καλύτεροι οι εργαζόμενοι ούτε να αναβαθμιστούν οι δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες, τα νοσοκομεία ή αποκλειστικά η δημόσια δωρεάν υγεία, πρόνοια, παιδεία. Και δεν έχει σχέση με την ανάγκη επιστημονικής στήριξης των εργαζομένων, ώστε οι ίδιοι και οι δημόσιες υπηρεσίες να γίνουν καλύτερες, σύγχρονες και πιο ποιοτικές στην παροχή αναβαθμισμένων κοινωνικών υπηρεσιών στα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία.

Υπηρετεί την αντιδραστική αναδιοργάνωση του αστικού κράτους, ώστε αυτό να γίνει πιο αποτελεσματικό στις υπηρεσίες της καπιταλιστικής ανάπτυξης, πιο ταξικό, πιο αυταρχικό απέναντι στο εργατικό κίνημα και τους λαϊκούς αγώνες. Αυτό εννοούν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου για πιο μικρό και νοικοκυρεμένο κράτος.

Ξεκαθαρίζουμε ότι δεν υπερασπιζόμαστε τον σημερινό ούτε τον χθεσινό δημόσιο τομέα και τον απορρίπτουμε συνολικά ως προς τον προσανατολισμό και τον τρόπο λειτουργίας του, αφού εξυπηρετεί την οικονομία της αγοράς και την ανταγωνιστικότητα, την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Και γι' αυτό έχει βαθιά αντιλαϊκό, αντιδραστικό χαρακτήρα. Ούτε είμαστε υπέρ της ρεμούλας, της ρουσφετολογίας, της κοπάνας και της τεμπελιάς. Τέτοια μπορεί να υπάρχουν. Δεν φαίνε οι εργαζόμενοι και δεν πρόκειται να λυθούν με τέτοια νομοθετήματα.

Εξάλλου, σε όλους τους νέους οργανισμούς μειώνονται οι οργανικές θέσεις νομιμοποιώντας και μονιμοποιώντας τη διαμορφωμένη κατάσταση με τις υποστελεχωμένες υπηρεσίες. Με την εντατικοποίηση της δουλειάς και τα τεράστια προβλήματα λειτουργίας συρρικνώνονται οι υπηρεσίες και υποβαθμίζονται αντικείμενα μέσω της συγχώνευσης αρμοδιοτήτων και οργανικών μονάδων, όπως έγινε με τα σχολεία. Και πολλές φορές γίνονται συγχωνεύσεις χωρίς συνάφεια αντικειμένου. Τα χαρακτηριστικά παραδείγματα που υπάρχουν είναι πάμπολλα.

Με το άρθρο 40 –έφυγε ο Υπουργός Άμυνας– βάζετε ταφόπλακα στο εργοστάσιο της «Ηλεκτρομηχανική Κύμης», έπειτα από μήνες ψεύτικων υποσχέσεων στους εργαζομένους και στον λαό της περιοχής και σε συνέχεια της πολιτικής απαξίωσής του από τις κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, αφού το ερ-

γοστάσιο δεν έχει διοίκηση από το 2013, ενώ οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι εδώ και δεκαπέντε μήνες.

Και δεν έχει δίκιο ο Υπουργός που λέει ότι πληρώθηκαν. Και χθες δεν ήρθαν στην πρόσκληση που τους έγινε, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν να πληρώσουν ούτε τα μεταφορικά. Γι' αυτό δεν ήρθαν στην ακρόαση φορέων.

Κι όμως, το εργοστάσιο διαθέτει καλό τεχνολογικό εξοπλισμό, σημαντικές παραγωγικές δυνατότητες και έχει έμπειρο και εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό. Πρόκειται για ένα στρατιωτικό εργοστάσιο, το μοναδικό στην Ελλάδα που έχει την ικανότητα να παράγει και να τροφοδοτεί τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας με κράνη, αλεξίσφαιρα γιλέκα, στολές βιολογικού ή χημικού πολέμου, στολές παραλλαγής, εξαρτήσεις κ.α.. Ποιους θα ωφελήσει το κλείσιμο; Τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, εγχώριους και διεθνείς.

Και για να χρυσώσετε το χάπι και να ρίξετε στάχτη στα μάτια των εργαζομένων αξιοποιώντας και την απόγνωση τους έπειτα από δεκαπέντε μήνες απληρωσιάς, λέτε –και το επιβεβαίωσε και ο κ. Βίτσας πριν από λίγο– ότι δύνανται να μεταταχθούν σε τυχόν θέσεις άλλων οργανισμών ή εάν υπάρχουν συσπειρωμένες θέσεις σε υπηρεσίες, εφόσον υπάρχουν υπηρεσιακές ανάγκες. Δυνατότητες δίνετε, αλλά όχι εξασφάλιση. Και το επεκτείνετε και με την τροπολογία και στα άλλα ΕΑΣ εντείνοντας την εξάρτηση, αν θέλετε, και σε αυτά, που είχαμε παραγωγή για την εθνική άμυνα.

Υποστήριξε η κυρία Υπουργός ότι το νομοσχέδιο έχει και κοινωνική διάσταση, αναφέροντας το άρθρο 25. Πράγματι, το άρθρο αυτό δίνει ορισμένα ποσοστά σε πολύτεκνους, σε ΑΜΕΑ και παλιννοστούντες.

Ξέρετε, ρωτήσαμε έναν συνδικαλιστή των ΑΜΕΑ γι' αυτό το άρθρο και ξέρετε τι μας απάντησε; «Ποσοστά υπάρχουν, μπορεί να βελτιώνονται λίγο, όμως διαγωνισμοί για προσλήψεις δεν γίνονται». Συνεπώς, «άδειο πουκάμισο» και χωρίς αντίκρισμα. Και μάλιστα, στα ΑΜΕΑ το ποσοστό της ανεργίας είναι το υψηλότερο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Διατυμπανίζετε ότι έχει εθελούσιο χαρακτήρα αυτή η διαδικασία απόσπασης ή μετάθεσης. Δεν είναι αλήθεια. Το ξέρετε. Δεν μπορείτε να κοροϊδέσετε. Και χθες ο εκπρόσωπος των δημοσίων υπαλλήλων το είπε. Κατ' αρχάς υποβαθμίζετε και αφαιρείτε αντικείμενα των υπηρεσιακών συμβουλίων με δυο εκπροσώπους των εργαζομένων. Και βεβαίως, βάζετε μέσα τη συνέντευξη, που σαν αντιπολίτευση την κοροϊδεύατε ότι ήταν στοιχείο για να κόψετε κόσμο. Και βέβαια, τα νέα όργανα που φτιάχνετε είναι πλήρως ελεγχόμενα από την εκάστοτε κυβέρνηση. Εννοώ το τριμελές όργανο στο άρθρο 7 και την Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας στο άρθρο 5. Με όλες αυτές τις αρμοδιότητες, ανακατανομές προσωπικού, αποσυγχωνεύσεις και αναδιαρθρώσεις, δηλαδή ακόμα και κλείσιμο ή ιδιωτικοποίηση, όπως με έναν τρόπο το ομολογείτε. Και γι' αυτό το άρθρο 5 είναι η καρδιά του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Φαίνεται ακόμα ότι ο εθελούσιος χαρακτήρας είναι κατ' όνομα και από το άρθρο 9 για την ενδοεπιχειρησιακή κινητικότητα, όπου εάν δεν υπάρχει εκδήλωση ενδιαφέροντος, επιτρέπεται, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του εργαζόμενου η μετάθεση ή η απόσπαση, δηλαδή γίνεται υποχρεωτικά μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του φορέα προέλευσης. Έτσι ο κάθε Υπουργός θα μετακινεί όπου χρειάζεται για έξι μήνες εκτός νομού και έναν χρόνο εντός νομού.

Σας ρωτήσαμε –δεν είναι η κυρία Υπουργός στην Αίθουσα– αλλά εμείς θα επιμένουμε στην απάντηση, γιατί απάντηση δεν πήραμε. Μήπως σε αυτήν τη λογική ξεκίνησαν με τον ΕΛΓΑ, για την κινητοποίηση των γεωτεχνικών με αποχή από τις εκτιμήσεις, γιατί ουσιαστικά τους λένε να βάλουν το χέρι στην τσέπη σε έναν μισθό που έχει λεηλατηθεί; Πάνε να δημιουργήσουν απεργοσπαστικό μηχανισμό απέναντι στον ΕΛΓΑ με αποσπάσεις γεωτεχνικών από άλλες περιφερειακές μονάδες;

Ορίστε και για τα Πρακτικά οι ανακοινώσεις των συλλόγων του ΕΛΓΑ και ομοσπονδιών από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Διαμάντω Μανωλάκου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Μανωλάκου, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ολοκληρώνω.

Πίσω, λοιπόν, από τις διακηρύξεις για αποτελεσματική διοίκηση και παραγωγική ανασυγκρότηση, κρύβεται η μεγάλη φοροαφαίμαξη του λαού και οι περικοπές δαπανών κοινωνικής πολιτικής, για να ακολουθήσει η κρατική ενίσχυση εγχώριων ομίλων και γενικότερα της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Καταψηφίζουμε επί της αρχής. Καλούμε τους εργαζόμενους να δώσουν συνέχεια στον αγώνα τους για την κατάργηση τέτοιων νομοθετημάτων, αλλά και συνολικότερα αγώνες για ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής, που μόνο βάσανα έχει για το λαό και να παλέψουν για κρατική δημόσια διοίκηση που θα υπηρετεί μια τέτοια ανάπτυξη υπέρ του λαού και θα ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες και δεν θα τις συντρίβει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, παρακαλώ.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Αυτό σημαίνει αλλαγές στην πολιτική και την οικονομία, δηλαδή ο λαός πραγματικά αφέντης στον πλούτο που παράγει και δεν καρπώνεται σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σφάνδα δυο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους, από το 2^ο Γυμνάσιο Μαλίων Ηρακλείου και Πειραματικό Σχολείο Μαλίων Ηρακλείου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Ποτάμι, ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Μπαργιώτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν να μπω στο θέμα της κινητικότητας ή μη κινητικότητας του δημοσίου, ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για την Κύπρο, μιας και πολύ φοβάμαι ότι ξαναγίνεται επίκαιρο ένα παλιό τραγούδι του 1979 του Σαββόπουλου που λέει: «Το άδειο μας πρόσωπο η Κύπρος το πληρώνει».

Χωρίς καμμία διάθεση αντιπολίτευσης και χωρίς καμμία διάθεση να μπω σε αντιθέσεις, θέλω να πω ότι η Ελλάδα πρέπει να σταθεί πίσω από την Κύπρο και πίσω από την προσπάθεια του προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας να κρατήσει ζωντανή τη διαπραγμάτευση, εκτός και αν έχουμε αλλάξει την πάγια εξωτερική πολιτική της χώρας σε σχέση με το Κυπριακό, που λέει ότι Κύπρος, οι Κύπριοι, οι λαοί της Κύπρου, αν θέλετε, αποφασιζούν και η Ελλάδα συμπαράστέκεται. Αν δεν έχει αλλάξει, νομίζω ότι όλοι μας και πρώτα από όλα η Κυβέρνηση, πρέπει να διατυπώσει με σαφήνεια την υποστήριξη στην προσπάθεια που κάνει η επίσημη κυβέρνηση της Κύπρου να βρει μια λύση στο Κυπριακό.

Τα υπόλοιπα ενδεχομένως θα χρειαστεί να τα συζητήσουμε στην πορεία σε ό,τι αφορά το Κυπριακό, αλλά νομίζω ότι δεν πρέπει να αφήσουμε ούτε την κρίση ούτε τα προβλήματα ούτε ενδεχομένως αντιθέσεις και αντιπαράθεσεις, εντός και εκτός της κυβέρνησης, να σταθούν μπροστά σε αυτό καθήκον.

Για την κινητικότητα, λοιπόν, ή, όπως είπαμε, τη μη κινητικότητα η οποία είναι ένα θέμα που απασχολεί την Ελλάδα, τη χώρα μας και την Κυβέρνηση εδώ και πολλά χρόνια, θέλω να πω τα εξής: Κατ' αρχάς, η δημιουργία ενός ενιαίου διαφανούς συστήματος που να αφορά την κινητικότητα ανάμεσα στις υπηρεσίες του δημοσίου είναι κάτι επιθυμητό. Είναι κάτι που πρέπει να γίνει. Αν αναπτυχθεί σωστά και όπως πρέπει, είναι ένα σοβαρό εργαλείο βελτίωσης και λειτουργίας του δημοσίου, όχι μόνον για ήταν κάλυψη των κενών, αλλά και για την αξιοποίηση δεξιοτήτων για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υπηρεσιών, για τον μετασχηματισμό των υπηρεσιών, όπου και όποτε χρειάζεται. Είναι τεράστια μεταρρύθμιση του δημοσίου.

Ξέρουμε όλοι ότι αυτό ιστορικά στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης οι συντεχνίες και ο παλαιοκομματισμός που κυριαρχούσε δεν το επέτρεψαν. Δεν το επέτρεψαν να αναπτυχθεί ως εργαλείο. Υπήρχε μια αταραξία και μια απαρχαιωμένη λογική για τον ρόλο του δημοσίου υπαλλήλου και του δημοσίου λειτουργού, η οποία σήμερα ούτε μπορεί να αποδώσει, για την ακρίβεια έχει γίνει ένα μεγάλο βαρίδι στον τρόπο και στο κόστος λειτουργίας του δημοσίου.

Αυτού του τύπου την ακινησία και τον βάλο τον αντικατέστησε η μνημονιακή κινητικότητα ή, αν θέλετε, η εισαγωγή της λογικής της κινητικότητας από την πίσω πόρτα και με πολύ λάθος λογική. Έτσι κατορθώθηκε να ταυτιστεί η έννοια της κινητικότητας στο δημόσιο με τις απολύσεις, μιας και η εισαγωγή της έννοιας εργασιακής εφεδρείας το 2011, αλλά και οι μετέπειτα νόμοι ουσιαστικά ταύτισαν την ανάγκη κινητικότητας με την ανάγκη μείωσης του αριθμού των υπαλλήλων και των απολύσεων. Δικαίως, λοιπόν, οι περισσότεροι Έλληνες και ειδικά οι δημόσιοι υπάλληλοι ταύτισαν την έννοια της κινητικότητας με τις απολύσεις.

Είναι πολύ μεγάλη η ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων για αυτή ακριβώς την έννοια, για τη συκοφάντηση της έννοιας της κινητικότητας, μιας και τελικά ούτε δημοσιονομική προσαρμογή κατόρθωσαν να κάνουν με τις εντελώς άστοχες κινήσεις τις οποίες επέλεξαν ούτε θεσμική μεταρρύθμιση επέβαλαν, μιας και στην έννοια της κινητικότητας εντάχθηκαν μόνον αυτοί που ήταν να απολυθούν ή να βγουν στην εργασιακή εφεδρεία.

Το μόνο που κατόρθωσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις σε σχέση με αυτή τη μεταρρύθμιση είναι να πυροβολήσουν τα πόδια τους. Όλοι θυμόμαστε ότι η νυν Κυβέρνηση και τότε αντιπολίτευση είχε ένα προνομιακό πεδίο πολιτικής παρέμβασης, όχι μόνο στις καθαρίστριες, που κατασκήνωσαν εδώ απέναντι όντας απολυμένες, αλλά και σε πολλούς άλλους κλάδους, που θίχτηκαν πραγματικά από την άκαιρη λειτουργία αυτής της λογικής.

Για να λειτουργήσει -αυτό που έλεγα προηγουμένως- η κινητικότητα, μια πραγματική κινητικότητα λένε οι ειδικοί, πρέπει να είναι ένα δομημένο σύστημα κινήτων, εξατομικευσης των αμοιβών, επιβράβευσης της εργασίας, της απόδοσης, εμπλουτισμό των ικανοτήτων, μιας διαρκούς διαδικασίας εκπαίδευσης, ενός συστήματος κινήτων για τη βελτίωση των εργασιακών σχέσεων των αμοιβών κ.λπ..

Αυτό πρέπει να γίνεται σε ένα περιβάλλον εργασιακής ασφάλειας, διαφάνειας και αξιοκρατίας, θα έλεγα εγώ. Δεν νοείται κινητικότητα υπό τη δαμόκλεια σπάθη των απολύσεων, αλλά δεν υπάρχει κινητικότητα επίσης, χωρίς διαφάνεια και αξιοκρατία.

Βέβαια, για να τα λέμε όλα στην ελληνική πραγματικότητα, τέτοια εργαλεία κινδυνεύουν και πάρα πολύ εύκολα μπορούν να μετατραπούν -και έχει γίνει στο παρελθόν- από εργαλεία διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων, να γίνουν εργαλεία ρουσφετολογίας και παρεμβάσεων, εργαλεία χειραγώγησης ουσιαστικά, όχι μόνο υπαλλήλων, αλλά και ολόκληρων υπηρεσιών και ελέγχων τους. Έχει γίνει στο παρελθόν και πολύ φοβάμαι ότι γίνεται και με αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έχει θετικά στοιχεία.

Η αντίληψη του ενιαίου τρόπου δημοσίευσης ανακοίνωσης των κενών τρεις φορές το χρόνο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, όπως είναι και η υποχρεωτική δημοσίευση των κενών, όπως είναι και η θεωρητική δυστυχώς ολοκλήρωση των οργανογραμμάτων, των κλαδολογιών και της αξιολόγησης. Οφείλω να ομολογήσω ότι είναι ωραίο πράγμα να ακούει κανείς από αυτήν την Κυβέρνηση για αξιολόγηση, ατομική και συλλογική, μια και στα προηγούμενα χρόνια κάθε άλλο παρά σύμφωνη με κάτι τέτοιο ήταν.

Επίσης, η ψηφιακή πλατφόρμα, τα ψηφιακά οργανογράμματα, η ολοκλήρωση σε μια ενιαία πλατφόρμα, είναι ένα θέμα πολύ σημαντικό και πολύ θετικό. Το πρόβλημα είναι, όπως θα δούμε παρακάτω, ότι εισάγεται πρόχειρα στο γόνατο και ουσιαστικά αφήνεται στις καλές δυνάμεις των προεδρικών διαταγμάτων, όπως αφήθηκε για πολλές φορές στο παρελθόν και πολύ φοβάμαι και τώρα η πολύ μεγάλη και πολύ σημαντική ολοκλήρωση του συστήματος ψηφιακής διαχείρισης εγγράφων.

Θυμίζω -για να μην αναφερθώ ξανά σε αυτό-, ότι νομοθετήθηκε το 2011 υπό την αίρεση ΚΥΑ και προεδρικών διαταγμάτων, νομοθετήθηκε ξανά δέκα έξι μήνες πριν από τον κ. Κατρούγκαλο,

υπό την αίρεση μιας ΚΥΑ που δεν εκδόθηκε ποτέ, νομοθετείται σήμερα ξανά και ενώ θα έπρεπε να είναι ένα λεπτομερές, όπως είπα και χθες, αναλυτικό νομοσχέδιο που να περιλαμβάνει και να προβλέπει ό,τι χρειάζεται για να λειτουργήσει επιτέλους και να μεταβούμε στη καινούργια εποχή που είναι αναγκαίο, ουσιαστικά πάλι πολύ φοβάμαι ότι θα βαλτώσει με τον τρόπο που βάλτωσε και τις προηγούμενες δύο φορές.

Κατά τα άλλα, το νομοσχέδιο είναι κλασικό ΣΥΡΙΖΑ. Άλλα λέει, άλλα κάνει. Για κινητικότητα μιλάει, στην ακινησία στοχεύει. Κατοχύρωση της ασφάλειας της εργασίας ουσιαστικά, αλλά χωρίς διαφάνεια και αξιοκρατία. Το πρώτο είναι θετικό, έτσι; Να τα λέμε. Όμως χωρίς τη διαφάνεια και χωρίς την αξιοκρατία ξαναγυρίζουμε στον βάλτο της δημοσιοϋπαλληλίας που ξέρουμε μέχρι τώρα και την ξέρουμε όλοι. Δεν έχει χρόνο εφαρμογής κατ' αρχάς και ενδεχομένως γι' αυτό να είναι εντελώς ψευδεπίγραφο και προσχεδιασμένο.

Προϋποθέτει ότι πρέπει να ολοκληρωθεί μια σειρά προϋποθέσεις στο δημόσιο, όπως καινούργια χρονοδιάγραμμα, κλαδολόγια, περιγράμματα εργασιών, περίγραμμα εργασιακής θέσης και το ψηφιακό οργανόγραμμα του άρθρου 16 που λέγαμε προηγουμένως, όταν και αν εκδοθούν οι ΚΥΑ και προχωρήσουμε, πράγμα που σημαίνει ότι θα εφαρμοστεί όταν και αν όλα αυτά γίνουν. Οι περισσότερες υπηρεσίες, χωρίς χρονοδιαγράμματα, χωρίς κυρώσεις, χωρίς αυστηρό οδικό χάρτη δεν πρόκειται να μπουν ποτέ ή θα αργήσουν πάρα πολύ να μπουν.

Όπως έλεγα και προηγουμένως, αν και μιλάει για κινητικότητα, στην ουσία πρόκειται για το αμετακίνητο των δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο το κατοχυρώνει από το πρώτο άρθρο, μια και μιλάει για εθελοντική διαδικασία μετατάξεων. Σε απλά ελληνικά, αν δεν θέλει κάποιος να φύγει από την υπηρεσία του, δεν φεύγει. Τελεία και παύλα. Μακάρι να είναι υπερρίθμιος, μακάρι η υπηρεσία του να κλείνει, μακάρι να μην χρειάζεται εκεί και να χρειάζεται απέναντι.

Σε απλά ελληνικά, αν μια εφορία έχει είκοσι δύο οικονομολόγους και η απέναντι δύο -πολλές φορές στεγάζονται και στα ίδια κτήρια-, αν δεν υπάρχει κανείς εθελοντής, η μία θα παραμείνει με είκοσι δύο και η άλλη με δύο. Δεν έχει καμμία σημασία. Η λειτουργικότητα δεν εισάγεται σαν έννοια εδώ. Μπορεί με άλλους τρόπους να παρέμβει κανείς. Αυτό εδώ όμως δεν προβλέπει κίνητρα, δεν προβλέπει μεταρρύθμιση του δημοσίου, προβλέπει μόνο τη διευκόλυνση των υπαλλήλων, οι οποίοι αν δεν θέλουν να φύγουν, δεν φεύγουν. Και στο αμέσως επόμενο, είναι ότι αν θέλουν να φύγουν, πάλι φεύγουν. Δηλαδή, οι δημόσιοι υπάλληλοι, ενδεχομένως δεν είναι κακοί, αλλά υπό κάποιους πόρους που δεν υπάρχουν σε αυτό το νομοσχέδιο, αν δεν θέλουν να φύγουν από την υπηρεσία τους δεν φεύγουν. Αν θέλουν να φύγουν, το μόνο που πρέπει να κάνουν είναι να βρουν μια θέση, στην οποία να τους θέλουν. Η παλαιά υπηρεσία στην οποία υπηρετούν δεν έχει κανένα δικαίωμα να τους σταματήσει, εκτός από συγκεκριμένες οριακές περιπτώσεις που αφορούν τους ΟΤΑ, που σωστά μπαίνουν περιορισμοί. Για όλους τους άλλους δεν υπάρχει κανένας.

Μπορεί να είναι πολύτιμος, μπορεί να είναι ο μόνος που ξέρει μια δουλειά, μπορεί να τον χρειάζεται η υπηρεσία του, δεν έχει καμμία σημασία. Αν οι τρεις της τριμελούς επιτροπής στην καινούργια υπηρεσία υποδοχής είναι φίλοι του, θα πάει στην καινούργια υπηρεσία υποδοχής και μάλιστα χωρίς κανένα κριτήριο κι αν έχει τους φίλους του εκεί που πρέπει, υπερκεράζοντας ενδεχομένως και ανθρώπους που έχουν ενδεχομένως και περισσότερα προσόντα.

Γιατί διαφάνεια και αξιοκρατία δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει κανένα σύστημα μοριοδότησης, δεν προβλέπεται καμμία συγκεκριμένη μετρήσιμη μέθοδος αξιολόγησης η οποία να λέει «μεταξύ των δύο θα πάρω τον άλφα, γιατί έχει περισσότερα προσόντα από τον βήτα». Συνεκτίμηση προσόντων είναι μια παλιά ιστορία στο δημόσιο. Δεν την εφηύρε ο ΣΥΡΙΖΑ. Όλα τα νομοσχέδια και όλες οι προβλέψεις προκηρύξεων θέσεων που ήθελαν να διευκολύνουν την πρόσληψη ημετέρων είναι διατυπωμένες ακριβώς, εφιαλτικά με τον ίδιο τρόπο. Αναφέρουν ένα κατεβατό προσόντων χωρίς να υπάρχει σκάλα, κλίμακα αξιολόγησης και μπαίνει και μια συνέντευξη από πίσω, στην οποία, επίσης, δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για το πώς γίνεται.

Είπα και προχθές και η τελευταία εταιρεία πρόσληψης στελεχών σε ιδιωτικές εταιρείες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μπορεί να προμηθεύσει σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται, να του εφαρμόσει συγκεκριμένα εργαλεία αξιολόγησης προσόντων, είτε σε προφορικές συνεντεύξεις είτε από βιογραφικά. Όποιος θέλει, δηλαδή, να κάνει ένα αξιολογικό πλαίσιο, μπορεί να το κάνει εύκολα, να το αγοράσει κυριολεκτικά με πέντε δραχμές από τον ιδιωτικό τομέα και το εφαρμόσει. Δεν χρειάζεται καν να βάλει κάποιον να «σπάσει» το κεφάλι του να το δημιουργήσει. Απλώς κανείς δεν θέλει ούτε ήθελε να κάνει κάτι τέτοιο.

Χαρακτηριστικό για τον τρόπο με τον οποίο φανταζόμαστε το πώς θα λειτουργήσει το «συστημάκι» αυτό είναι ότι δεν υπάρχει διαδικασία ενστάσεων. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να κάνει ένσταση στο αποτέλεσμα της κρίσης του. Δεν έχει πού να αποταθεί. Μόνο στα δικαστήρια, φαντάζομαι, και αυτό θα δημιουργήσει ακόμα μια ενδιαφέρουσα σειρά δικαστικών προσφυγών η οποία θα εκκρεμεί.

Λίγο πολύ την ίδια λογική εισάγει και η Κεντρική Επιτροπή Αξιολόγησης, η οποία υποτίθεται θα αξιολογεί, θα βάζει στη σειρά τα αιτήματα. Μάλιστα άκουσα και το πρωτοφανές «δεν έχει κανένα συγκεκριμένο τρόπο αξιολόγησης κριτηρίων ή περιορισμών». Άκουσα και χθες και το πολύ ενδιαφέρον ότι επειδή, λέει, είναι επιτροπή αξιολόγησης υπεράνω υποψίας -δεν θυμάμαι τη διατύπωση τη χθεσινή- και ανεξάρτητη από την κυβερνητική μηχανή, δεν χρειάζεται κριτήρια. Αυτό είναι ενδιαφέρον. Δηλαδή οι επιτροπές αρίστων, οι οποίες αποφασίζουν πέραν κριτηρίων είναι μια ενδιαφέρουσα εισαγωγή, μπορούμε να τη συζητήσουμε, αλλά δεν ισχύει στη δημοκρατία μας. Στη δημοκρατία μας, θεωρητικά τουλάχιστον, ισχύουν κανονισμοί.

Αφήστε που η επιτροπή δεν είναι ανεξάρτητη, για τον απλούστατο λόγο ότι προβλέπει δύο μέλη από το ΑΕΠ, ένα από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και τέσσερα διορισμένα από την αρμόδια Υπουργό, επιλεγμένα δηλαδή από υπηρεσιακά στελέχη, τα οποία είναι κομματικά στελέχη στο ελληνικό δημόσιο, πάντα ήττα και εξακολουθούν να είναι. Άρα, λοιπόν, το πλαίσιο είναι πολύ συγκεκριμένο.

Ένα σχόλιο μόνο για το δεύτερο κεφάλαιο, που είναι επίσης τυπικό ΣΥΡΙΖΑ. Κάναμε τον μισό νόμο πριν από τρεις μήνες, τον ξεχάσαμε τον άλλο μισό και τον φέρνουμε με καθυστέρηση. Έχουμε δει κι άλλα παραδείγματα σπονδυλωτής νομοθέτησης σε αυτό το Κοινοβούλιο τον τελευταίο καιρό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν αυτή η διαδικασία, η «οδύσσεια» της μετατροπής των θέσεων των καθαριστριών στα νοσοκομεία από θέσεις ιδιωτικού δικαίου σε θέσεις όπως είναι σήμερα. Χρειάστηκαν επτά ή οκτώ τροπολογίες για να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο που να μην είναι αντισυνταγματικό, να είναι λειτουργικό. Κάθε τρεις και λίγο κολλούσαν οι έρμες οι καθαρίστριες, έμεναν απλήρωτες, δεν μπορούσαν να πάρουν άδεια, γιατί κάποιος είχε μια πάρα πολύ ωραία ιδέα, την πέταξε ως χειροβομβίδα και μετά μαζέψαμε τα θραύσματα. Ή κάτι ανάλογο γίνεται και εδώ.

Εδώ το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι -και νομίζω ότι δεν είναι και πολύ τυχαίο- απαγορεύεται, ουσιαστικά αποκλείεται, η πιθανότητα πρόσληψης εμπειρών στελεχών του ιδιωτικού τομέα στο δημόσιο. Γιατί όποιος κάνει το λάθος να πάει σε θέσεις του δημόσιου με αυτούς τους όρους, καταδικάζεται κι αυτός και το σόι του σε τρία χρόνια ανεργίας. Γιατί, προφανώς, δεν θα μπορεί να δουλεύει σε συναφές επάγγελμα. Κανείς εξειδικευμένος άνθρωπος δεν δουλεύει γενικώς στον ιδιωτικό τομέα. Αν αφήσει μια θέση στο δημόσιο, θα ψάξει να βρει μια ανάλογη. Αυτό εδώ στην καθολικότητα του είναι προβληματικό. Μπορεί για κάποιες θέσεις του δημοσίου να υπάρχει η ανάγκη, αλλά ως καθολική δέσμευση νομίζω ότι απλώς αποκλείει τους εργαζόμενους, τους έμπειρους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα από θέσεις στο δημόσιο, πράγμα το οποίο είναι κακό για το δημόσιο, δεν είναι κακό για τους ιδιώτες στην παρούσα φάση που βρισκόμαστε.

Για το άρθρο της διαχείρισης εγγράφων είπα ήδη ότι είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, το οποίο έπρεπε να είναι πολύ πιο αναλυτικό, πολύ πιο υποχρεωτικό. Έχει το θετικότατο ότι έχει deadlines, έχει ημερομηνίες λήξης της δυνατότητας να μην εφαρμόζεται. Θα το ψηφίσουμε αυτό. Κατά τη γνώμη μου, είναι πολύ μακριά η 31^η Δεκεμβρίου του 2018, αλλά κυρίως είναι ο τρόπος με

τον οποίο εφαρμόζεται.

Επίσης, θα ήθελε πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση –και έχω πολλές επιφυλάξεις- ο τρόπος με τον οποίο περνάει στην ανάπτυξη μιας καινούργιας πλατφόρμας ενιαίας για όλο το δημόσιο. Ακούγεται ως τεράστια μπιζνα την οποία θα κάνει κάποιος χωρίς να περάσει από τη Βουλή, γιατί προβλέπεται προεδρικό διάταγμα για να γίνει αυτού του τύπου το στήσιμο, και αγορά software και ανάπτυξη και τεχνική και υποστήριξη, κάτι το οποίο δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη γνώση της Βουλής.

Αυτό το άρθρο –το επαναλαμβάνω και κλείνω μ' αυτό- πρέπει να γίνει νομοσχέδιο και να έλθει στη Βουλή με λεπτομέρεια και σαφήνεια. Είναι πολύ σημαντικό. Είναι μια πραγματικά σημαντική μεταρρύθμιση η οποία κάποια στιγμή πρέπει, επιτέλους, να ολοκληρωθεί σωστά, γιατί, αν δεν ολοκληρωθεί σωστά, θα τη βρίσκουμε διαρκώς μπροστά μας, όπως έχουμε βρει πάρα πολλές δουλειές πληροφορικής που επειδή έγιναν «δουλειές», δεν βρήκαν ποτέ λειτουργία στο δημόσιο.

Για τους ιχθυολόγους νομίζω ότι έχουμε κλείσει το θέμα. Είδα τη νομοτεχνική βελτίωση. Για τις τροπολογίες θα μου επιτρέψετε να επιφυλάξω για αύριο, μιας και χρειάζεται να τις δούμε λίγο παραπάνω.

Το νομοσχέδιο είναι στην πραγματικότητα ένα ευχολόγιο και είπα γιατί. Δεν έχει οδικό χάρτη και χρόνους εφαρμογής. Δεν είμαι καν σίγουρος ότι η Κυβέρνηση θέλει πραγματικά να εφαρμόσει αυτό το πράγμα. Πολύ φοβάμαι ότι ακόμα και αν φτάσει κάποια στιγμή να εφαρμοστεί, έχουν μπει οι ασφαλιστικές δικλίδες που το μετατρέπουν σε ακόμα ένα νομοσχέδιο που επιτρέπει τον «πελατειασμό» και την κομματοκρατία στο δημόσιο αντί να την πολεμά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Με δεδομένο ότι ο κ. Καρράς μου ζήτησε να μιλήσει αύριο, κλείνω με τους ειδικούς αγορητές με τον συνάδελφο κ. Αθανάσιο Παπαχριστόπουλο και μετά η διαδικασία θα είναι ως εξής: Με τη σειρά που οι συνάδελφοι έχουν ζητήσει τον λόγο, θα μιλήσει ο κ. Θεοχαρόπουλος, θα ακολουθήσουν τρεις συνάδελφοι, οι κύριοι Παπαηλιού, Βορίδης και Γρέγος, στη συνέχεια ο κ. Τζαβάρας. Μετά θα μιλήσουν άλλοι τρεις συνάδελφοι, οι κύριοι Κουτσούκος, Δελής και Θεοχάρης. Επειδή έχει ζητήσει πρώτος τον λόγο ο κ. Λαγός, θα τον πάρει, αλλιώς θα μιλήσει ο κ. Λάππας. Θα ακολουθήσουν τρεις συνάδελφοι και θα είναι σίγουρα ο κ. Λάππας, εάν δεν προηγηθεί κιόλας. Ο κ. Αμυράς θα μιλήσει αύριο. Οι υπόλοιποι δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, αν επιθυμούν να μιλήσουν απόψε, να ενημερώσουν το Προεδρείο, για να φτιάξουμε τον κατάλογο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Μέχρι τι ώρα θα πάμε απόψε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα πάμε μέχρι τις δώδεκα τα μεσάνυχτα. Έχουμε κάνει έναν υπολογισμό με βάση το πόσοι έχουν εγγραφεί. Συνολικά σήμερα και αύριο η συζήτηση του νομοσχεδίου θα διαρκέσει γύρω στις εννέα ώρες. Αν πάμε σήμερα μέχρι τα μεσάνυχτα, αύριο μένουν πέντε ώρες, οπότε, αφού το νομοσχέδιο θα αρχίσει στις δώδεκα το μεσημέρι, γύρω στις πέντε το απόγευμα να έχουμε κλείσει.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακόμα μου έρχεται στο μυαλό το εξής. Ήμουν μικρό παιδί. Άκουγα ότι υπήρχε μια αντιδικία μ' έναν δημόσιο υπάλληλο που δεν είχε την αποδοχή του προϊστάμενου του ή κάποιου πολίτη που ήταν φίλος με τον προϊστάμενό του και του έλεγε: «Θα σε στείλω στο Σουφλί». Το ζήσαμε αυτό για πολλές δεκαετίες. Αισθάνομαι σα να είμαι ο μοναδικός που τα θυμάμαι αυτά, λες και όλοι όσοι μιλούν σ' αυτή την Αίθουσα έχουν έλθει από παρθενόγεννηση. Αναφέρομαι στα δυο μεγάλα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα για πολλές δεκαετίες. «Θα σε στείλω στο Σουφλί», «θα σε στείλω στο Διδυμότειχο». Ο δάσκαλος, ο γιατρός, η νοσοκόμα, ο εφοριακός. Φόβος και τρόμος. Έβαζαν λυτούς και δεμένους, Υπουργούς κ.λπ.. Αυτή ήταν η πραγματικότητα και –λυπάμαι που το λέω- ήταν και νωπή, πρόσφατη πραγματικότητα.

Πάμε στα σημερινά. Κατ' αρχάς, άκουσα με πολύ σεβασμό την κυρία Υπουργό να λέει: «Με συγχωρείτε, ρε παιδιά. Το ξέρουμε ότι πάσχει η δημόσια διοίκηση, ότι είναι η μεγαλύτερη πηγή της ελληνικής κοινωνίας». Είναι ίσως η πιο αρνητική τροχοπέδη στην ανάπτυξη της χώρας, γιατί έχει δομηθεί –λυπάμαι που το λέω- με πελατειακές σχέσεις και με κριτήρια καθαρά κομματικά. Κανείς δεν το αμφισβητεί αυτό και νομίζω ότι κανείς δεν πρέπει να το ξεχνά.

Γι' αυτό μια μικρή αυτοκριτική σ' αυτούς που έρχονται και μιλούν εδώ –και καλά κάνουν και κάνουν την κριτική τους- δεν θα έβλαπτε. Πάμε τώρα στο συγκεκριμένο.

Κάποια εποχή ο αείμνηστος πια Αναστάσιος Πεπονής τόλμησε να κάνει το πρώτο βήμα, με πολλά παράθυρα, για τον ΑΣΕΠ. Να μην διορίζεται κανείς πια με εντολή Υπουργού ή φίλου ή δεν ξέρω ποιου άλλου. Το πλήρωσε ακριβά. Δεν εξελέγη στις επόμενες βουλευτικές εκλογές ένας πολύ ικανός και έντιμος πολιτικός.

Γιατί το λέω αυτό; Πιστεύω ότι αυτό το Υπουργείο καλά κάνει και είναι πρώτο τη τάξει, γιατί είναι ένα Υπουργείο λαϊμητόμος γι' αυτούς που πραγματικά θέλουν να κάνουν κάτι. Με προσοχή έχω κοιτάξει ένα προς ένα τα άρθρα του νομοσχεδίου. Θα ήθελα να κάνω τις εξής παρατηρήσεις:

Ναι, χαίρομαι που υπάρχει εθελοντικός χαρακτήρας. Ακόμα και στη χειρότερη περίπτωση, την άκουσα που την ανέφερε η κ. Μανωλάκου, στο άρθρο 9, νομίζω, που κάποια στιγμή η υπηρεσία –για πρώτη φορά όμως, είναι ένα μικρό ποσοστό αυτό- θα μπορεί να μετακινεί έστω και χωρίς τη θέληση, γιατί μπορεί να μην υπάρχει πραγματικά επιθυμία κάποιου να πάει να δουλέψει σε ένα άλλο σημείο. Καλά κάνει και δίνει το δικαίωμα, απλώς θα ήθελα να είχε θωρακιστεί αυτό περισσότερο με αξιοκρατία, για να μπορεί κάποιος υπάλληλος να μετακινηθεί έστω για λίγο χρονικό διάστημα –έξι μήνες, αν είναι επαρχία, και ένα χρόνο, αν είναι κάπου κοντινά- έστω κι αν ο ίδιος δεν το επιθυμεί. Όχι με τη βία. Είμαι αυτός που πρότεινα και είμαι πολύ προσεκτικός. Όπως δίνει κίνητρα για τις παραμεθόριες περιοχές, να δώσει κίνητρα και για μια απλή μετακίνηση. Δεν είναι κακό αυτό το πράγμα. Και μπορεί τα κίνητρα να είναι τόσο ισχυρά που κάποιοι υπάλληλοι που δεν χρειάζονται σε μια υπηρεσία οι ίδιοι να θέλουν να πάνε στην επόμενη. Νομίζω ότι είναι κάτι που μπορεί να διορθωθεί.

Θέλω, επίσης, να δω θετικά το κομμάτι που λέει το 80% στα τηλεφωνικά κέντρα ή σε κέντρα πληροφοριών να είναι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, τυφλοί. Είναι καλό. Άκουσα ότι στις τροπολογίες ανεβάζει τα ποσοστά και στους τρίτεκνους και στους πολύτεκνους. Κι αυτό είναι καλό και θετικό. Πρέπει να το δούμε με αγάπη.

Θέλω, όμως, να επικεντρώσω σε τρία τέσσερα άρθρα –δεν είναι ένα, αλλά είναι τρία, τέσσερα άρθρα- που για μένα είναι ιστορικά.

Εδώ βλέπω το άρθρο 27: «Διεύθυνση Αρχείων Δημόσιας Διοίκησης. Στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης συνιστάται Διεύθυνση Αρχείων Δημόσιας Διοίκησης που υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Μεταρρυθμιστικής Πολιτικής και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης» κ.λπ..

Είναι κατάκτηση πάνω από είκοσι πέντε χρόνια στις μικρές χώρες της Βόρειας Ευρώπης, Δανία, Ολλανδία. Είμαι σε θέση να το ξέρω. Τι σημαίνει αυτό; Όσοι έχουν ασχοληθεί μ' αυτό, είναι ίσως το μεγαλύτερο χτύπημα, η μεγαλύτερη σφαλιάρα στη γραφειοκρατία.

Μου έκανε εντύπωση, όμως, και το άρθρο 38, όπου με πολύ σεβασμό είδα ειδικό επιστημονικό προσωπικό στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Λέει τον τρόπο που θα προσλαμβάνονται αυτά τα παιδιά για τρία χρόνια. Είναι κατά κανόνα νεολαία. Νομίζω ότι κι αυτό είναι ένα βήμα μπροστά. Είναι ιστορικό βήμα και πρέπει να το βλέπουμε.

Φτάνω στο άρθρο 24 που, για μένα, είναι σταθμός. Το λέω και το εννοώ. Σύστημα ηλεκτρονικής διαχείρισης εγγράφων. Κατάκτηση είκοσι πέντε χρόνων στις χώρες της Βόρειας Ευρώπης. Ειδική υπογραφή που η πιστοποίησή της γίνεται πιστοποίηση του ελληνικού δημοσίου από το ΑΠΕΔ, αρχή η οποία δίνει τη δυνατότητα να χτυπηθεί η γραφειοκρατία στην καρδιά της. Είναι κι αυτό μια κατάκτηση πάνω από δέκα, δεκαπέντε χρόνια, όχι τόσο

πολλά όσο τα υπόλοιπα, σ' όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κι έρχεται καθυστερημένα.

Δεν θέλω να ξύσω πληγές. Κάποιοι κυβερνούσαν τη χώρα για σαράντα χρόνια. Δεν λέω πριν από σαράντα, δεν λέω πριν από τριάντα. Πριν από δέκα, δεκαπέντε, όμως; Δεν ακούγαμε; Δεν ακούγαμε τι γίνονταν γύρω μας; Πηγαίναμε με το άροτρο;

Δεν είναι μόνο ότι εξοικονομούμε 400 εκατομμύρια κάθε χρόνο –και είναι μελέτη που δεν την έκανε η Κυβέρνηση, την έκανε το IOBE- κι ενώ υπήρχε η νομοθετική ρύθμιση από το 2001 –γι' αυτό λέω ότι κάποιοι εδώ μέσα αισθάνονται ότι έχουν βγει από παρθενόγεννηση- θα μπορούσε να έχει εξοικονομήσει το ελληνικό δημόσιο πάνω από 6 δισ. και ίσως είναι και λίγα.

Νομίζω ότι είναι ένα δυνατό βήμα μπροστά, όπως επίσης και τα αρχεία στη διοίκηση, κάτι που έλειπε. Αυτό είναι κατάκτηση σαράντα χρόνων σε όλες της χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι εδώ ακόμα βλέπουμε, αν δείτε μερικά ρεπορτάζ που σωστά κάνουν οι τηλεοράσεις και καλά κάνουν και κάνουν κριτική, μπαούλα ολόκληρα με φακέλους δεξιά και αριστερά. Πόσο άλλο;

Πιστεύω ότι η κυρία Υπουργός σηκώνει ένα πολύ βαρύ φορτίο. Το ξεκίνημά της είναι αυτό. Αυτή είναι η γνώμη μου. Και χρειάζεται πολύ γερά νεύρα και μεγάλη θέληση, γιατί πρέπει να προχωρήσει. Δεν είπαμε ότι γίνανε τα πάντα. Δεν είπαμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα επουλωθεί μεγάλη πληγή. Και το ξέρουμε όλοι. Με κομματικά κριτήρια. Ήταν το λάφυρο των κυβερνήσεων. Πρέπει να σταματήσει.

Εγώ με σεβασμό άκουσα κριτικές και μερικές απ' αυτές –γιατί να μην το παραδεχτώ;- μπορεί να είναι σωστές. Στο χέρι μας είναι να μην εκφυλιστεί αυτή η προσπάθεια, να πάει προς τη σωστή κατεύθυνση, να τελειώσει η κοινοκρατία, να μπουν όλοι μέσω ΑΣΕΠ και το προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο. Το βλέπω θετικά. Δεν θριαμβολογεί κανείς. Ούτε η ίδια Υπουργός άκουσα να θριαμβολογεί. Έβαλε βάσεις τι ακριβώς θέλει.

Και κάτι ακόμα. Είδα όλες τις τροπολογίες. Ήμουν παρών, όταν ήρθαν οι φορείς. Με άλλους συμφωνούσα, με άλλους όχι. Πάντως ήμουν παρών και τα είδα όλα κοντά. Είδα έναν σεβασμό στην αντίθετη γνώμη. Και θέλω να την ευχαριστήσω ιδιαίτερα. Ήμουν ένας από αυτούς που έκαναν κριτική για ένα συγκεκριμένο άρθρο. Το είδα τροποποιημένο με τον σωστό τρόπο. Νομίζω ότι ικανοποιεί τους ανθρώπους που διαμαρτυρήθηκαν, όπως πιστεύω και όλες οι άλλες τροπολογίες που έγιναν.

Δεν θα χρειαστώ περισσότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Θέλω, όμως, επειδή έχω ένα προσωπικό, λίγο, θέμα που δημιουργήθηκε σε αυτό το νομοσχέδιο, να πω το εξής: Με τους υπαλλήλους της Βουλής δεν έχω απολύτως τίποτα. Τους σέβομαι απολύτως. Σέβομαι και τον τελευταίο υπάλληλο. Και αμαρτία δεν αφορά κανέναν υπάλληλο της Βουλής. Αφορά κόμματα και αφορά, δυστυχώς, όλα τα κόμματα.

Το λέω, γιατί δεν θέλω καμμία παραποίηση αυτών που πραγματικά είπα μέσα στην επιτροπή. Και μάλιστα είχε μιλήσει πριν από εμένα ο σεβαστός συνάδελφος των ΚΚΕ. Πραγματικά, τα νοσκομεία δεν έχουν προσωπικό, τα δημόσια ταμεία είναι λεηλατημένα, οι εφορίες το ίδιο. Έχω τα Πρακτικά εδώ μπροστά μου και σας διαβάζω τι είπα χθες: «Δεν διασάζω να πω ότι μία από αυτές τις υπηρεσίες που έχουν πλεονάζον προσωπικό είναι η Βουλή των Ελλήνων, όπου το προσωπικό είναι πλεονάζον». Δεν ξέρω αν αυτό που είπα είναι έγκλημα ή κάτι φοβερό και τρομερό. Θεωρώ ότι δεν είπα κάτι το τρομερό. Είπα το αυτονόητο.

Και σας λέω εδώ, γιατί δεν μιλάω ποτέ χωρίς στοιχεία, το εξής: Η Γαλλία που έχει 577 Βουλευτές, έχει μόνο χίλιους τριακόσιους υπαλλήλους στη Βουλή της. Δεν λέω για την Ολλανδία ή το Βέλγιο. Το Βέλγιο έχει μόνο εξακόσιους υπαλλήλους, η Ιρλανδία τετρακόσιους πενήντα. Στη χώρα μας είναι χίλιοι εννιακόσιοι ενενήντα τρεις. Η Γαλλία έχει πέντε φορές μεγαλύτερο πληθυσμό και αν δείτε αυτόν τον πίνακα, θα δείτε ότι πράγματι είναι πλεονάζον το προσωπικό. Δεν φταίει το προσωπικό της Βουλής. Και ξαναλέω ότι με μεγάλο σεβασμό μιλάω για το προσωπικό της Βουλής και δεν έχω τίποτα με κανέναν υπάλληλο της Βουλής, αλλά δεν νομίζω ότι πρέπει να λογοκρίνομαι για κάτι το αυτονόητο.

Και κάτι παρακάτω. Το λέω, γιατί δημιουργήθηκε θέμα και άκουσα ότι θα έρθουν οι υπάλληλοι της Βουλής, θα έρθει ο πρό-

εδρος, ο σύλλογος, να με εγκαλέσει. Μέχρι και στη Βουλή βρέθηκαν, είπα. Ξέρετε ότι έγιναν επτά απολύσεις, όχι μόνο μόνιμων υπαλλήλων, αλλά και μετακλητών κ.λπ., γιατί είχαν πλαστά πτυχία κ.λπ.. Δεν είναι έγκλημα. Στο νοσοκομείο που δούλευα εγώ τα έχω δει αυτά και τα έχω δει ακόμα χειρότερα με γιατρούς. Πού είναι το απαγορευτικό;

Το λέω αυτό, δεν θέλω καμμία παρεξήγηση. Και θέλω, επίσης, να πω –και τελειώνω- ότι σε όσες εκδηλώσεις έχουν γίνει για τους υπαλλήλους της Βουλής είμαι ένας από τους Βουλευτές που τις έχει σεβαστεί και έχω προσέλθει με μεγάλο σεβασμό.

Υπήρξα για πολλά χρόνια εκπρόσωπος των εργαζομένων στο μεγαλύτερο δημόσιο νοσοκομείο της χώρας, στον Ευαγγελισμό. Κανέναν υπάλληλο της Βουλής δεν υπονόησα ούτε τεμπέληδες τους είπα, γιατί εγώ έχω μάθει να μιλάω δημόσια. Έγινε θόρυβος, σας λέω. Μάλιστα ήθελαν, λέει, να έρθουν με το προεδρείο να με βρουν.

Αυτά είπα και θα παρακαλούσα με πολύ καλή πρόθεση να βρουν τα Πρακτικά, για να δουν ακριβώς τι έγινε.

Χίλια ευχαριστώ. Δεν έχω να πω τίποτα περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Βέβαια, όταν καλούμε τους φορείς καλό είναι ο εκάστοτε Υπουργός να υιοθετεί και απόψεις τους.

Κυρία Υπουργέ, επειδή εγώ είμαι άρρωστος αυτοδιοικητικός, σας παρακαλώ πολύ μέχρι αύριο δείτε τις παρατηρήσεις της ΚΕΔΕ. Ουδεμία κάνετε αποδεκτή. Και πολλές εξ αυτών που τις είδα και εγώ, όπως και άλλοι συνάδελφοι, έχουν βγει από την πρακτική εφαρμογή. Δεν είναι θέμα κόστους, είναι θέμα που έχει βγει από την εμπειρία τους. Δείτε τις και αύριο που θα ξαναμιλήσετε, γιατί νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να υιοθετήσουμε απόψεις της ΚΕΔΕ που έχει και το συνέδριο της και από ότι είδα είστε και καλεσμένη να μιλήσετε.

Τώρα ξεκινάμε με τον κ. Θεοχαρόπουλο. Μετά –το λέω για να ειδοποιηθούν και να προσέλθουν, άλλοι είναι εδώ, άλλοι όχι- ο κ. Παπαηλιού, ο κ. Βορίδης, ο κ. Γρέγος, ο κ. Τζαβάρας –είναι εδώ- ο κ. Κουτσούκος, ο κ. Δελής και ο κ. Θεοχάρης.

Ορίστε, κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση επιλέγει κατά την προσφιλή της πλέον τακτική να φέρει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο με τη διαδικασία του επείγοντος, ενώ η διαβούλευση έχει περατωθεί εδώ και καιρό και θα μπορούσε να έχει έρθει πολύ νωρίτερα.

Η συζήτηση διεξάγεται σε μια χρονική περίοδο όπου μεταξύ άλλων υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις προσωπικού σε καίριους τομείς του δημοσίου τομέα, κυρίως δε στον χώρο της υγείας, της παιδείας, των ασφαλιστικών ταμείων, των κοινωνικών υπηρεσιών, ενώ όπως θα πω και στη συνέχεια κινδυνεύουν κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα.

Είναι αλήθεια ότι το δημόσιο δεν έχει πρόβλημα μικρού ή μεγάλου δημοσίου τομέα, το πρόβλημα είναι ενός αποτελεσματικού δημοσίου τομέα, το οποίο δεν έχουμε. Και σε αυτό το πλαίσιο θα έπρεπε ένα σύστημα κινητικότητας να οδηγήσει στο να υπάρχει ένας αποτελεσματικός δημόσιος τομέας, διότι το πρόβλημα πράγματι –και ειπώθηκε και προηγουμένως- δεν είναι ούτε ο μικρός, ούτε ο μεγάλος δημόσιος τομέας. Το πρόβλημα είναι ότι άλλες υπηρεσίες μπορεί να έχουν ελλείψεις, οι περισσότερες υπηρεσίες μάλιστα αυτή τη στιγμή έχουν ελλείψεις και βέβαια κάπου μπορεί να υπάρχουν και περισσότερα άτομα.

Το νομοσχέδιο αυτό, λοιπόν, το συζητούμε σε ένα περιβάλλον, σε ένα γενικότερο πλαίσιο. Θα έλεγα ότι ζούμε στον αστερισμό της κινητικότητας σε ευρύτερο πλαίσιο. Κινητικότητα στη διαπραγμάτευση για τα εργασιακά. Οι εργασιακές σχέσεις είναι σε άθλια κατάσταση και δεν είναι μόνο τα ποσοστά της ανεργίας, τα οποία συνεχίζουν και είναι πολύ υψηλά και ας μην μπαίνετε και εσείς σε μια λογική –στην Κυβέρνησή σας εννοώ- με στατιστικές αλχημείες. Είναι υψηλά, είναι σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα.

Θλιβερή πρωτιά της χώρας μας στη νεανική ανεργία, απορρύθμιση εργασιακών σχέσεων στο σύνολό τους. Αυτό συμβαίνει σήμερα. Υποαμειβόμενες μορφές απασχόλησης κυριαρχούν και ευέλικτες μορφές απασχόλησης. Το μεγαλύτερο πρόβλημα, λοι-

πόν, σε αυτό το πλαίσιο είναι η συνολική αποδυνάμωση της προσαρμογής των εργαζομένων, η διακύβευση όλων των ευρωπαϊκών κεκτημένων στα εργασιακά θέματα.

Εμείς, η Δημοκρατική Συμπαράταξη, έχουμε ξεκαθαρίσει, είμαστε απέναντι στην άρση του περιορισμού των ομαδικών απολύσεων σε μια λογική η οποία δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα στη χώρα μας. Να αποκρούσει, λοιπόν, η Κυβέρνησή σας αποτελεσματικά επιτέλους στη διαπραγμάτευση αυτήν την παράλογη απαίτηση ορισμένων δανειστών, μια απαίτηση που είχε αποκρουστεί αποτελεσματικά τα προηγούμενα χρόνια. Και βέβαια ελπίζω να μην επιτρέψετε να επανέλθουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων άλλες απαιτήσεις, όπως το lock out, η ανταπεργία των εργοδοτών.

Κινητικότητα, όμως, έχουμε και σε πολλά άλλα θέματα, στο θέμα του δημοσίου χρέους στο οποίο έχετε υπογράψει μια απόφαση στο Eurogroup του 2016, η οποία πάει πίσω το θέμα, αυτή είναι η πραγματικότητα, από το Eurogroup του 2012.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και βεβαίως χρειάζεται αναδιάρθρωση του δημοσίου χρέους. Ταυτόχρονα, όμως, χρειάζεται ένα υγιές παραγωγικό μοντέλο στη χώρα μας, γιατί αν δεν γίνουν και τα δύο ταυτόχρονα, αν δεν υπάρχει υγιές παραγωγικό μοντέλο, γρήγορα θα φτάσουμε πάλι στο ίδιο σημείο.

Κινητικότητα υπάρχει και στο θέμα της συμμετοχής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Άλλο θέλατε πριν από ένα χρονικό διάστημα, άλλο θέλετε σήμερα στο συγκεκριμένο ζήτημα. Αυτό το οποίο πρέπει να πετύχετε στη διαπραγμάτευση είναι το κατάλληλο μείγμα στη σχέση, δηλαδή να αποκρουστούν οι παράλογες απαιτήσεις σε σχέση με τα εργασιακά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αλλά στο θέμα του χρέους να αξιοποιήσετε τις θέσεις του. Αυτό το μείγμα πρέπει να είναι το καλύτερο και όχι το χειρότερο.

Το mini Eurogroup θα γινόταν χωρίς την Ελλάδα την Παρασκευή για το θέμα του δημοσίου χρέους. Όπως μάθαμε βέβαια, ο Υπουργός Οικονομικών έμαθε σε μια ερώτηση ότι δεν θα γίνει τελικά. Όχι μόνο θα γινόταν χωρίς την Ελλάδα, αλλά ο κ. Τσακαλώτος δεν ήξερε καν ότι άλλαζε και δεν θα γίνει. Ούτε αυτήν την ενημέρωση δεν είχε ο Υπουργός Οικονομικών εκείνη την στιγμή.

Και βέβαια σε όλα τα διεθνή θέματα έχουμε μια κινητικότητα. Σε όλα! Από τις σχέσεις με την Τουρκία, τις σχέσεις με την Αλβανία -εδώ θέλω να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός- με τις απαράδεκτες δηλώσεις του Τούρκου Προέδρου σε πολλά ζητήματα -δεν θέλω να επεκταθώ- και βεβαίως στην προσπάθεια επίλυσης που γίνεται στο Κυπριακό ή καλύτερα στην προσπάθεια άρσης ενός νέου αδιεξόδου. Εδώ στηρίζουμε τις προσπάθειες του Κύριου Προέδρου, Νίκου Αναστασιάδη, τις στηρίζουμε πραγματικά και θέλω να πιστεύω ότι παραμένει σταθερή η θέση της χώρας μας ότι η Κύπρος αποφασίζει και η Ελλάδα στηρίζει. Δεν θα μπω σε τίποτα άλλο γιατί είναι ένα ζήτημα, όπως και όλα αυτά τα ζητήματα, που απαιτεί εθνική συνεννόηση και εθνική γραμμή εξόδου από την κρίση, γιατί αλλιώς θα είμαστε συνεχώς σε έναν φαύλο κύκλο ύφεσης και ανεργίας.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση επιλέγει την εσωστρέφεια σε αυτά τα ζητήματα και συνεχίζει να κατηγορεί μετ' επιτάσεως την Αντιπολίτευση πολλές φορές με την εξής μόνιμη επωδό: «Ναι, αλλά εσείς ξεχνάτε, που κάνατε, που πράξατε....». Κοιτάζτε, έχουν περάσει σχεδόν δυο χρόνια από τότε που αναλάβατε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αν νομίζετε ότι αυτό το επιχείρημα πιάνει στις Ελληνίδες και στους Έλληνες που ακούν, συνεχίστε να το λέτε. Όμως, αυτήν την στιγμή χειροτερεύουν πολλά πράγματα για εσάς, διευρύνονται παθολογικές του παρελθόντος, αναπαράγονται αλλά και δημιουργούνται νέες. Και σε αυτά θα πρέπει να απαντάτε αποτελεσματικά.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το πλαίσιο, κρίσιμων και εν πολλοίς επικίνδυνων εξελίξεων σε πολλά θέματα, ερχόμαστε σήμερα και συζητάμε για να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο για την κινητικότητα στη δημόσια διοίκηση και την τοπική αυτοδιοίκηση. Δεν μπορώ, λοιπόν, να μην καλωσορίσω για άλλη μια φορά την Κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ στο κόσμο της κινητικότητας. Εσείς είστε τώρα στη θέση της Υπουργού, συνεπώς δεν έχετε τις ευθύνες της προηγούμενης στο θέμα και της διοικητικής μεταρρύθμισης, αλλά θέλω να καλωσορίσω την Κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ στον κόσμο

της κινητικότητας.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι πολεμήσατε την κινητικότητα. Το 2012-2013 πολεμούσατε μια διαδικασία η οποία δεν οδήγησε σε καμία απόλυση εκείνη την περίοδο και είχε αυτά τα χαρακτηριστικά σε πολλά θέματα. Συνεπώς, την πολεμήσατε, γιατί ήσασταν απέναντι σε αυτήν τη λογική.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ήσασταν απέναντι. Μάλλον δεν θυμάστε καλά, όταν κάνατε τις καταλήψεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): ... (δεν ακούστηκε)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρεμα. Θα μιλήσετε και θα απαντήσετε όλοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θυμάστε, όταν κάνατε τις καταλήψεις, εκείνη την περίοδο. Να σας τα θυμίσω. Γιατί εκνευρίζεστε; Κάνετε καταλήψεις εκείνη την περίοδο σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και δεν δεχόσασταν ότι η κινητικότητα είναι απαραίτητη. Να σας πω και κάτι άλλο, όμως. Η εθελοντική κινητικότητα είναι πράγματι χρήσιμη. Όμως, πείτε μου, ταυτόχρονα με την εθελοντική κινητικότητα πώς θα λύσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχαρόπουλε, ζητώ συγγνώμη, για τριάντα δευτερόλεπτα θα σας διακόψω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Νεάπολης Λασιθίου. Η Κρήτη σήμερα έχει την τιμητική της.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Θεοχαρόπουλε. Συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ταυτόχρονα, θέλω να σας ρωτήσω: Όταν μια υπηρεσία που χρειάζεται περισσότερα άτομα έχει μόνο τρία και μια άλλη υπηρεσία έχει τριάντα άτομα, τα οποία δεν τα χρειάζεται και θέλουν όλοι να βρίσκονται σε εκείνη την υπηρεσία, πώς θα λύσετε το πρόβλημα της ορθολογικής διαχείρισης των ανθρωπίνων πόρων με το πλαίσιο αυτής της κινητικότητας την οποία παρουσιάζετε σήμερα; Δεν θα το λύσετε. Είναι φανερό. Διότι αυτό χρειάζεται ένα σύστημα το οποίο θα έχει την αξιολόγηση, θα έχει την αξιοκρατία, θα έχει την εμπιστοσύνη και των δημοσίων υπαλλήλων προς το κράτος σε αυτή τη διαδικασία.

Άρα χρειάζονται και τομές θεσμικές και χρειάζεται πραγματικά μία μεταρρύθμιση εδώ. Δεν είναι μεταρρύθμιση αυτό. Κανένας δεν πιστεύει ότι είναι μεταρρύθμιση αυτή. Γιατί, πράγματι, έχετε δίκιο, χρειάζεται μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης για να πετύχουμε την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Αυτό, όμως, δεν είναι μεταρρύθμιση.

Χρειάζεται, λοιπόν, μία συνολική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, η οποία θα χρειαζόταν και θα έπρεπε να σπάσετε αυγά -γιατί πρέπει να σπάσεις αυγά, αν θέλεις να φτιάξεις ομελέτα-, για να μπορέσεις πραγματικά να αλλάξεις το πλαίσιο.

Η κινητικότητα, λοιπόν, διασφαλίζει ότι μπορεί να έχουμε σε όλες τις υπηρεσίες τον κατάλληλο αριθμό ατόμων. Εμείς δεν μιλάμε για τις απολύσεις. Θέλω να είναι ξεκάθαρο αυτό, γιατί με τέτοιο ποσοστό ανεργίας, θα πρέπει να σταματήσει κάθε τέτοια συζήτηση.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, παρουσιάζει το υπό ψήφιση νομοσχέδιο σαν καινοτομία. Μπορεί μεν οι αιτιάσεις που προβάλλονται να είναι σωστές, αλλά απέχει όχι μόνο από το να αποτελεί καινοτομία, αλλά και από το να διασφαλίζει τις αρχές που επικαλείται και την εφαρμοσιμότητα και την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων.

Εξελίξεις στο πεδίο της κινητικότητας παρατηρούνται τα τε-

λευταία χρόνια, περίοδο που συμπίπτει χρονικά με το ξέσπασμα της δημοσιονομικής κρίσης. Είναι γεγονός ότι τα προβλήματα της βέλτιστης στελέχωσης του δημοσίου γίνονται ακόμα μεγαλύτερα στην περίοδο της οικονομικής κρίσης.

Η μετάβαση στη νέα πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από έντονη κινητικότητα των υπαλλήλων και αυτό δεν θα μπορούσε παρά να προκαλεί τριβές. Είναι σημαντικό, όμως, οι αλλαγές να γίνονται σωστά, ώστε να παραγάγουν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Δεν είναι τυχαίος, εξάλλου, ο πανευρωπαϊκός προβληματισμός σε αυτά τα θέματα, με τις νέες δεξιότητες που χρειάζονται οι δημόσιοι τομείς των ευρωπαϊκών χωρών, την καθοριστική σημασία της ποσοτικής και ποιοτικής αξιολόγησης.

Τόσο ο νόμος, όμως, για το εθνικό μητρώο όσο και ο υπό ψηφίση δεν φαίνεται να απαντούν στις προκλήσεις αυτές και σίγουρα δεν αισθάνεται κανείς αισιόδοξος για την εφαρμογή τους. Δεν είναι στόχος, φαντάζομαι, να ψηφίζονται πράγματα τα οποία μετά δεν εφαρμόζονται και στη συνέχεια να κατηγορούμαστε ως χώρα γι' αυτόν τον λόγο.

Όσον αφορά το ενιαίο σύστημα κινητικότητας, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι θα συμβάλει στην αναδόμηση της δημόσιας διοίκησης και θα συμβάλει στην ανασυγκρότηση της χώρας. Κι εμείς μαζί σας. Ας δεχθούμε ότι είναι προθέσεις ειλικρινείς. Μόνο που ήδη από τα πρώτα άρθρα αυτοαναιρούνται όλα αυτά. Δεν χρειάζεται να σας πω περισσότερα γι' αυτό το θέμα. Σας είπα προηγουμένως ο εισηγητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Τίθενται, εξάλλου, δύο προϋποθέσεις: η ύπαρξη επικαιροποιημένων οργανισμών σε ψηφιακή μορφή και η κατάρτιση περιγραμμάτων θέσεων εργασίας, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η μετάταξη του υπαλλήλου διενεργείται σε κενή οργανική θέση.

Είναι σωστές προϋποθέσεις, αλλά γνωρίζουμε όλοι μας ότι θα καθυστερήσουν πάρα πολύ. Επίσης γνωρίζουμε ότι θα έπρεπε οι προϋποθέσεις να έχουν ήδη υλοποιηθεί, να υπάρχει, δηλαδή, η υποδομή, όπως έλεπε η υποδομή και από το νομοσχέδιο για το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, που, ενώ γινόταν αναφορά σε αξιολογήσεις, στοχοθετήσεις, παρατηρητήρια, δε γίνονταν καμμία αναφορά στην αναγκαία υποδομή. Πώς θα γίνει, λοιπόν, η αλλαγή που επικαλείστε; Με τις βασικές προϋποθέσεις που δεν υπάρχουν και, αν υπάρξουν, θα χρειαστεί μεγάλο διάστημα υλοποίησης;

Άκουσα για την Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας των επτά ατόμων και σας άκουσα να λέτε «μα καλά, δεν εμπιστεύεστε τη δημόσια διοίκηση με τέσσερα άτομα γραμματείς και διευθυντές, σε σχέση με τα τρία άτομα από τις ανεξάρτητες αρχές;». Να σας αντιστρέψω λίγο το ερώτημα; Δεν εμπιστεύεστε τις ανεξάρτητες αρχές; Τις εμπιστεύεστε; Γιατί στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κάναμε μήνες για να σας πείσουμε και επιβάλαμε την εθνική συνεννόηση η Δημοκρατική Συμπαράταξη και ήρθε στο τέλος και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία στη θέση μας.

Γιατί, λοιπόν, δεν αυξάνετε να έχουν πλειοψηφία τα στελέχη από τις ανεξάρτητες αρχές; Να μην είναι τέσσερις οι γραμματείς και οι διευθυντές, να είναι τέσσερις οι άνθρωποι από τις ανεξάρτητες αρχές. Γιατί δεν το κάνετε για να αρθεί κάθε επιφύλαξη αυτή τη στιγμή στο συγκεκριμένο θέμα; Άρα να εμπιστευτείτε εσείς, λοιπόν, τις ανεξάρτητες αρχές, τις οποίες νομίζω ότι χρειάζομαστε σε αυτό το πλαίσιο.

Ερωτηματικά υπάρχουν και για την αξιολόγηση των υποψηφίων, όπου προβλέπεται η διενέργεια συνέντευξης. Όπως παρατηρεί και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η προφορική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται με συνθήκες που να εξασφαλίζουν αφ' ενός τη διαφάνεια και αφ' ετέρου τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της κρίσης των διοικητικών οργάνων. Από τις σχετικές διατάξεις, όμως, δεν προκύπτει μία τέτοια διασφάλιση. Το δε πρακτικό επιλογής, έτσι όπως περιγράφεται, προφανώς και δεν αρκεί, ενώ παράλληλα δεν διευκρινίστηκε ποια θα είναι η τελική βαρύτητα της συνέντευξης σε σχέση με τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα.

Στο τρίτο κεφάλαιο δεν χρειάζεται να πω πολλά, είναι ένα ποτ πουρί διατάξεων. Αναλύθηκε και προηγουμένως από τον εισηγητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Εξάλλου, μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση θα έπρεπε να είναι σε θέση να έχει μια άλλη λογική σε αυτά τα θέματα, όπως, για παράδειγμα, και για τα δι-

καιολογητικά διορισμού, γιατί έχουνε βγει διάφορα θέματα, όπως τα πλαστά πτυχία το προηγούμενο χρονικό διάστημα, και για να αντιμετωπιστούν αυτά χρειάζεται ο πλήρης έλεγχος των δικαιολογητικών, στην κατάλληλη χρονική στιγμή κι ένα δημόσιο που θα μπορεί να κάνει με ασφάλεια αυτή τη διαδικασία.

Τέλος, ολοκληρώνοντας, θέλω να σας πω ότι η δημόσια διοίκηση βρίσκεται πραγματικά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Πραγματοποιείται μετάβαση σε μια νέα πραγματικότητα, που χαρακτηρίζεται από έντονη κινητικότητα των υπαλλήλων και ταχεία προσαρμογή σε διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες. Συνεπώς η λέξη-κλειδί για την επιτυχία αυτών των προγραμμάτων είναι ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός, με αρμονική συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Εμείς αυτή την αρμονική συνύπαρξη υποστηρίζουμε και όχι τη σύγκρουση, είτε υπέρ του ιδιωτικού είτε υπέρ του δημοσίου τομέα. Μόνο έτσι θα βγούμε από την κρίση. Όμως, θεωρούμε ότι, με βάση και αυτό το νομοσχέδιο, δεν την πιστεύετε την κινητικότητα, η οποία είναι απαραίτητη, και δεν προωθείτε ένα σύστημα, μια πραγματική μεταρρύθμιση, σε αυτό το πλαίσιο, που θα δώσει λύσεις και θα δημιουργήσει έναν αποτελεσματικό δημόσιο τομέα, που έχει ανάγκη ο τόπος, για να κινηθεί η οικονομία και βέβαια να υπάρχει παραγωγική ανασυγκρότηση στη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ξεκινάμε με τους συναδέλφους, όπως είπαμε. Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού και μετά ο κ. Βορίδης.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστές οι παθογένειες της ελληνικής δημόσιας διοίκησης. Το σύστημά της είναι συγκεντρωτικό, με έντονη την κυβερνητική, κομματική κυριαρχία και ατροφία της διοικητικής διάστασης και ηγεσίας. Επιπλέον, στα χαρακτηριστικά αυτά ήρθε να προστεθεί τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια των μνημονίων, η καταχρηστική πολιτική μείωσης του δημοσίου, τόσο σε επίπεδο δομών όσο και αριθμών –υποστελέχωση– όσο και στο πεδίο των θεσμικών αρμοδιοτήτων του. Ολοένα και περισσότερο μειώνονται ο όποιος ορθολογισμός υπάρχει και η ρυθμιστική δυνατότητα της διοίκησης. Απόληξη αυτών –και του ανορθολογισμού και της υποστελέχωσης– είναι η λειτουργική υποβάθμιση του δημοσίου τομέα ως εγγυητή της νομιμότητας και του δημοσίου συμφέροντος.

Αποτέλεσμα όλων αυτών, της διοικητικής τελμάτωσης και της γραφειοκρατικής παραλυσίας, είναι η απώλεια της εμπιστοσύνης των πολιτών έναντι της δημόσιας διοίκησης, ως θεσμού, αλλά και των φορέων αυτής, γεγονός που επιτείνει την κρίση νομιμοποίησης που μαστιάζει τη λειτουργία της.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη ριζικής αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης η Κυβέρνηση προώθησε, εκτός των άλλων, την ψηφίση του ν.4369/2016 για το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης, τη βαθμολογική διάρθρωση, συστήματα αξιολόγησης κ.λπ. και προσθέτει την υπό κρίση νομοθετική πρωτοβουλία. Όλα αποτελούν βήματα αναδιοργάνωσης, αναμόρφωσης, ανασυγκρότησης του διοικητικού συστήματος, προκειμένου αυτό, μετασχηματιζόμενο οργανωτικά με τρόπο ολοκληρωμένο, μακρόπνοο, εφαρμόσιμο και αξιόπιστο, να λειτουργήσει ως μοχλός ανάπτυξης και προόδου της χώρας.

Στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της δημόσιας διοίκησης, η κινητικότητα των υπαλλήλων συνιστά ένα κρίσιμο και σύγχρονο εργαλείο για την ανακατανομή του προσωπικού βάσει των εκάστοτε πραγματικών αναγκών. Παράλληλα η κινητικότητα έχει ιδιαίτερη σημασία για κάθε υπάλληλο, δεδομένου ότι του παρέχει αυξημένες δυνατότητες να αξιοποιήσει τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του, να εμπλουτίσει την εργασιακή εμπειρία του και κατ' επέκταση να βελτιώσει τις προσωπικές εξελίξεις του. Κατά αυτόν τον τρόπο, η κινητικότητα συμβάλλει ουσιαστικά στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, επιτρέπει τη βέλτιστη διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων και παρέχει στους υπαλλήλους τη δυνατότητα να έχουν ενεργητικό ρόλο στη διαμόρφωση της σταδιοδρομίας τους.

Επομένως η κινητικότητα μπορεί εφαρμοζόμενη να διαμορφώσει ένα σταθερό περιβάλλον, που θα εκπέμπει αξιοπιστία στον πολίτη και θα εμπνέει εμπιστοσύνη και αφοσίωση στον εργαζόμενο.

Το ενιαίο σύστημα κινητικότητας έχει ως κύρια χαρακτηριστικά την εισαγωγή ενιαίων, ομοιομορφών κανόνων για το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων, την αρμονική σύζευξη της ικανοποίησης των υπηρεσιακών αναγκών με το δικαίωμα του υπαλλήλου στην κινητικότητα για την ανάπτυξη της προσωπικότητας και των προσόντων του.

Για τη συμμετοχή των φορέων στο ενιαίο σύστημα κινητικότητας τίθενται δύο προϋποθέσεις. Η ύπαρξη επικαιροποιημένων οργανογραμμάτων σε ψηφιακή μορφή και η κατάρτιση περιγραμμάτων θέσεων, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η μετάταξη του υπαλλήλου διενεργείται σε κενή οργανική θέση για την οποία έχει τα προβλεπόμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, όπως αυτά προκύπτουν από την ταυτότητα θέσης. Δηλαδή ενισχύεται το θεσμικό πλαίσιο και καθιερώνονται κριτήρια για αξιολόγηση των αναγκών των Υπηρεσιών σε προσωπικό αλλά και εγγυήσεις διαφάνειας και αντικειμενικότητας.

Βασικές καινοτομίες του προτεινόμενου συστήματος είναι, πρώτον, ο αμιγώς εθελούσιος χαρακτήρας της κινητικότητας και ειδικότερα η δυνατότητα κάθε υπαλλήλου να έχει πρόσβαση στο σύνολο των προς κάλυψη θέσεων, βάσει ενιαίων κανόνων, που αφορούν τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες. Μόνο κατ' εξαίρεση και έφσον συντρέχουν αποδεδειγμένα σοβαρές και επείγουσες υπηρεσιακές ανάγκες, η μετακίνηση διενεργείται ως απόσπαση για το χρονικό διάστημα έως ένα έτος, με δυνατότητα παράτασης έως τρεις μήνες, με πρωτοβουλία της υπηρεσίας και συναίνεση του υπαλλήλου για την άσκηση καθηκόντων για τα οποία ο υπάλληλος έχει τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, χωρίς να απαιτείται η ύπαρξη κενής οργανικής θέσης.

Δεύτερη βασική καινοτομία η δημοσιοποίηση των θέσεων μέσω της διαδικτυακής ανάρτησής τους. Επιπλέον στοιχεία που διαφοροποιούν ριζικά το παρόν νομοσχέδιο, το παρόν σύστημα από τις προϊσχύουσες μορφές κινητικότητας, είναι η διαδικασία επιλογής των μετακινούμενων, ώστε να διενεργείται εξ ολοκλήρου από την υπηρεσία αποδοχής και οι καθορισμένες δεσμευτικές προθεσμίες για την ολοκλήρωση των διαδικασιών κινητικότητας.

Υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις, βαθμολογικά κίνητρα, που εισάγονται για τη μετάταξη ή απόσπαση σε υπηρεσίες απομακρυσμένων παραμεθωρίων, καθώς και ορεινών και νησιωτικών περιοχών. Τα αυξημένα κριτήρια είναι αναγκαία για τη στελέχωση αυτών των περιοχών, διότι είναι γνωστό ότι οι υπηρεσίες σε αυτές μένουν ακάλυπτες. Θα έπρεπε να προστεθούν στα βαθμολογικά κίνητρα και κάποια άλλα.

Δεύτερο σημαντικό κεφάλαιο του νομοσχεδίου είναι οι υποχρεώσεις και απαγορεύσεις για τα πρόσωπα που αναλαμβάνουν θέσεις ευθύνης στους φορείς της κεντρικής διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η χρηστή διακυβέρνηση στη δημόσια διοίκηση, με την ενίσχυση της ακεραιότητας και της αμεροληψίας, τον εντοπισμό, την πρόληψη και τη θεραπεία περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων. Πραγματικά δεν κατανοώ την αρνητική θέση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης ή ορισμένων εξ αυτών, για μία χώρα στην οποία η διαπλοκή με μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και η διαφθορά σε όλα τα επίπεδα αποτελούν κοινό τόπο.

Τέλος, σημαντική είναι η ρύθμιση για τη διαδικασία έκδοσης και διακίνησης διοικητικών πράξεων και άλλων εγγράφων στο δημόσιο αποκλειστικά μέσω τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο η πραγματική αναδιοργάνωση και επανοικοδόμηση της δημόσιας διοίκησης μπορεί να την καταστήσει φιλική, πραγματικό υπέρτερο του πολίτη, που θα στέκεται δίπλα του και όχι απέναντί του και να τη μετασχηματίσει οργανωτικά και λειτουργικά σε μοχλό ανάπτυξης και πρόοδο.

Μία τελευταία παρατήρηση. Κοινός παρονομαστής των ενστά-

σεων και των αντιρρήσεων που έχουν διατυπωθεί από πλευράς Αντιπολίτευσης είναι ότι θα υπάρξει αδυναμία εφαρμογής του συγκεκριμένου νομοσχεδίου όταν καταστεί νόμος. Έχω την αίσθηση ότι πρόκειται για αυτοεκπληρούμενη προφητεία και προσδοκία. Γι' αυτό πιστεύω ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όταν καταστεί νόμος του κράτους, θα εφαρμοστεί. Είμαι βέβαιος ότι το αρμόδιο Υπουργείο «θα το τρέξει», διότι είναι προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την παραγωγική ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς για να λύσουμε αυτό το θέμα της αγωνίας ως προς το αν θα εφαρμοστεί ή όχι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η κυρία Υπουργός ομολόγησε, δεν είναι ανάγκη να το πούμε εμείς, ότι αυτό είναι κάτι το οποίο θα απαιτήσει σημαντικό χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιτευχθεί η εφαρμογή του. Αφού θέλει σημαντικό χρονικό διάστημα, είναι δεδομένο ότι η Αξιοματική Αντιπολίτευση είναι αντίθετη σε αυτό το νομοσχέδιο, χρόνο δεν έχετε, θα έχετε πέσει από την Κυβέρνηση, είναι σαφές ότι δεν θα εφαρμοστεί αυτό το νομοσχέδιο και άρα νομίζω να μην αγωνιούμε πάλι για τα ζητήματα αυτά. Δεν θα εφαρμοστεί και θα πω την αντίρρησή μας, γιατί δεν θα εφαρμοστεί. Γιατί στην πραγματικότητα το βασικό, το οποίο υποτίθεται ότι πρέπει να υπηρετήσει -και εδώ θεωρητικά συμφωνούμε όλοι- η κινητικότητα, είναι τις ανάγκες της υπηρεσίας. Είναι η ανάγκη της κάλυψης κενών που υπάρχουν στην υπηρεσία.

Εγώ θέλω αμέσως να φέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Το διάβασα εχθές, δεν ξέρω αν είναι ακριβές, το λέω με μια επιφύλαξη. Σας λέω αυτό που διάβασα. Ακούω ότι στην Κάσο υπάρχουν είκοσι δυο κενές οργανικές θέσεις. Αυτή τη στιγμή υπηρετούν μηδέν.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Ένας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μα, λέει είναι ένας και έφυγε.

Λέω, λοιπόν: Πώς θα καλυφθεί αυτό; Θέλει κανείς να πάει στην Κάσο; Όσο και να ψάξετε, δεν θα βρείτε κανέναν που να θέλει να πάει στην Κάσο. Τι θα γίνει με το συγκεκριμένο θέμα; Πώς θα καλυφθεί; Ποια είναι η πρόβλεψη;

Άκουσα τα κίνητρα. Μα, τα κίνητρα υπάρχουν τώρα, δεν τα θεσμοθετείτε εσείς και δεν λειτουργούν. Επομένως πώς θα καλυφθεί αυτό το ζήτημα; Θα το κλείσουμε στην Κάσο; Δεν είναι μόνο. Είναι πάρα πολλές οι περιπτώσεις αυτές.

Άρα, αν δεν θεσπίσεις μηχανισμό υποχρεωτικής κινητικότητας, τότε στην πραγματικότητα αυτό είναι δώρον άδωρον, συν του ότι εδώ δημιουργούνται πρόσθετα ζητήματα, τα οποία σας επισημάναμε ήδη από πλευράς των δόμων. Έχετε δίκιο, ο οποίος έχει τρεις. Με βάση το όριο που βάζετε, του 65%, αυτός επιπίνει στην κατηγορία. Τι θα κάνετε; Θα αφήσετε να φύγει ο ένας; Θα φύγει; Φεύγει. Τι θα κάνετε; Πώς θα λειτουργήσει αυτό; Να μείνει ο συγκεκριμένος δήμος με δυο;

Άρα εδώ πώς διαμορφώνεται, τι πλέγμα εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης είναι αυτό; Πώς ακριβώς εκσυγχρονίζεται η δημόσια διοίκηση; Πώς απαντάτε σε αυτό, που υποτίθεται ότι είναι το βασικό, το οποίο πρέπει να κάνει ένα νομοσχέδιο για την κινητικότητα; Τι είναι πολύ απλά; Να παίρνει από εκεί που περισσεύουν με μια αξιολόγηση και να τους πηγαίνει εκεί που δεν υπάρχουν. Αυτό είναι η κινητικότητα και για αυτόν τον λόγο υπάρχει αυτός ο θεσμός.

Ακούσαμε τώρα την κυρία Υπουργό να λέει ότι είναι αυταρχισμός η υποχρεωτική κινητικότητα. Σοβαρά; Επομένως όλοι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα ζουν σε καθεστώς φρικτού αυταρχισμού, το οποίο δεν πρέπει να το έχουν οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα, διότι αυτοί πρέπει να ανήκουν σε ένα άλλο καθεστώς.

Άκουσα το δεύτερο, πώς -λέει- θα γίνει μια μεταρρύθμιση χωρίς τη συνεργασία των εμπλεκόμενων; Δεν έχετε ακούσει ότι οι μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις προϋποθέτουν συγκρούσεις συμφερόντων, αλλιώς δεν υπάρχουν μεταρρυθμίσεις; Με συγκρούσεις συμφερόντων γίνονται οι μεταρρυθμίσεις, γιατί ακρι-

βώς είναι πακτωμένα και παγιωμένα διάφορα συμφέροντα, μπορεί να είναι συμφέροντα εργαζομένων κακώς νοούμενα, μπορεί να είναι συμφέροντα ιδιωτικά κακώς νοούμενα, μπορεί να είναι συμφέροντα επαγγελματικών ομάδων κακώς νοούμενα, τα οποία έρχονται σε σύγκρουση με το δημόσιο συμφέρον. Εκεί χρειάζεται η μεταρρύθμιση. Πού χρειάζεται η μεταρρύθμιση;

Πώς θα γίνει, λοιπόν, αυτό; Και οι δυο αιτιάσεις, για να μην προχωρήσετε σε αυτό που είναι απαραίτητο, δηλαδή η υποχρεωτική κινητικότητα, στην πραγματικότητα είναι έωλες. Η μια είναι αφηρημένα ιδεολογική, είναι -λέει- αυταρχικό και η δεύτερη είναι ότι δεν μπορεί -λέει- να υλοποιηθεί χωρίς συνεργασία. Προφανώς και μπορεί να υλοποιηθεί. Φυσικά και μπορεί να υλοποιηθεί. Αλίμονο, αν χρειαζόταν να χτιστούν οι συναινέσεις. Έτσι δεν προχράει τίποτα.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στο επόμενο. Μα, τι κάνετε κιάλας; Λέτε, θέλουμε να την αντικειμενικοποιήσουμε. Εδώ έχει γίνει ορθότατη κριτική από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, δεν χρειάζεται να επεκταθώ. Πώς το κάνεις αντικειμενικό, όταν βάζεις μια Επιτροπή Κινητικότητας, στην οποία Επιτροπή Κινητικότητας στην πραγματικότητα την κάνεις την πλειοψηφία να την έχουν τοποθετημένη με την υπουργική απόφαση και δεν το αντικειμενικοποιείς, βάζοντας, παραδείγματος χάριν, ανεξάρτητη αρχή; Για ποιον λόγο το κάνεις αυτό;

Πάω και στο παρακάτω. Αυτό είναι για να αποφασίσουμε τις θέσεις. Πάμε τώρα στον ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι στον φορέα υποδοχής θα έρθουν.

Αυτό λέει είναι η τριμελής επιτροπή -διορθώσατε ένα ζήτημα από ό, τι είδα, για τις περιπτώσεις που δεν μπορεί να συγκροτηθεί αυτό το τριμελές σχήμα, αλλά δεν έχω προφτάσει να δω ακόμα τη νομοτεχνική στο συγκεκριμένο θέμα-, η οποία όμως στην πραγματικότητα ποια κριτήρια εφαρμόζει; Έχει κάτι κατευθύνσεις. Ναι, συμφωνώ, οι οποίες όμως προφανώς με υποκειμενικό τρόπο αξιολογούνται. Δεύτερον, με υποκειμενικό τρόπο αξιολογούνται και βάζει και μια συνέντευξη μεταξύ των τριών. Τι είδους συνέντευξη είναι αυτή;

Όταν, λοιπόν, λέμε: «Έτσι εσείς σκέφτεστε να αντιμετωπίσετε τις ρουσφετολογίες; Έτσι σκέφτεστε να αντιμετωπίσετε το κομματικό κράτος και τον επερχόμενο υποκειμενισμό, ο οποίος έχει κομματικά χαρακτηριστικά;». Όταν λέμε ότι στην πραγματικότητα και αυτό είναι αντιμεταρρύθμιση, τι απαντάτε; Εγώ δεν έχω ακούσει μια απάντηση στο συγκεκριμένο.

Ξαναλέω το συγκεκριμένο ερώτημα, μπας και μας δώσετε καμμία απάντηση; Γιατί δεν βάζετε πλειοψηφία του ΑΣΕΠ; Μπορούμε να ακούσουμε μια απάντηση σε αυτό; Γιατί δεν βάζετε πλειοψηφία του ΑΣΕΠ, για να τελειώνουμε, δηλαδή, με αυτή την κριτική. Δεύτερον, γιατί δεν έχετε αντικειμενικά κριτήρια στις μοριοδοτήσεις; Γιατί δεν βάζετε έναν τρόπο, ώστε να είναι πραγματικά αντικειμενικός; Είναι δύο πολύ απλά πράγματα.

Έρχομαι σε ένα ακόμα -μεγάλη μεταρρύθμιση, επίσης, να σας συγχαρώ πολύ για αυτή την επιτυχία-, ότι μείωνετε τα ποσοστά των διοριζόμενων από τους πολυτέκνους. Πολύ σημαντικό αυτό. Μπράβο! Από το 20% πηγαίνει στο 15%. Σε περίπτωση που δεν το έχετε αντιληφθεί, συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο ότι η Ελλάδα δεν έχει δημογραφικό πρόβλημα και πηγαίνουμε πλέον σε μέτρα, τα οποία αυτά που είχαμε θεσπίσει, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την υπογεννητικότητα -και ένα τέτοιο μέτρο ήταν και αυτό- ερχόμαστε σήμερα να τα περιστεύουμε.

Λοιπόν, να είμαστε ξεκάθαροι, μαζί με όλα όσα μαζεύουμε, που πρόκειται να αλλάξουμε την πρώτη μέρα που θα είμαστε στην εξουσία, είναι βεβαίως και η μείωση αυτού του ποσοστού, για το οποίο επίσης, κύριε Λάπη, δεν έχω ακούσει την παραμικρή εξήγηση.

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Θα την ακούσετε τώρα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν έχω ακούσει από την επιτροπή που το συζητάμε το παραμικρό. Τι έγινε ξαφνικά και πρέπει να μειωθεί το ποσοστό των πολυτέκνων; Για ποιον λόγο;

Θέλω μια διευκρίνιση, αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε. Το έχετε πει, αλλά ενδεχομένως μου διέφυγε εμένα. Η συζήτηση γίνεται ενιαία για άρθρα και επί της αρχής; Άρα δεν έχουμε εγγραφή αύριο εκ νέου στον κατάλογο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι. Ούτε θα υπάρξει νέα εισήγηση των εισηγητών. Θα συνεχίσουν ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ανάλογα πώς θα πάει η συζήτηση, μπορεί να υπάρξει δευτερολογία των εισηγητών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ωραία, επιτρέψτε μου τότε, εντελώς βραχυλογικά, να αναφερθώ σε δύο τροπολογίες τις οποίες έχουμε καταθέσει. Είναι εκπρόθεσμες, το παραδέχομαι, αλλά όχι με δική μας ευθύνη. Λόγω του κατεπείγοντος και υπ' αυτή την έννοια, δεν υπήρχε ο χρόνος να κατατεθούν εγκαίρως.

Θα πω δύο πράγματα πολύ γρήγορα. Ειδικά στους δικαστικούς υπαλλήλους δεν αναγνωρίζεται από όλο το δημόσιο η επταετής προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα, η μέχρι επτά χρόνια, για την ακρίβεια, προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα. Υπάρχει καμμία εξήγηση για αυτό; Από όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο αφαιρέσαμε τους δικαστικούς υπαλλήλους.

Τίθεται το θέμα συνεχώς και οι Υπουργοί Δικαιοσύνης λένε διαρκώς «θα το δούμε». Ωραία, μπορούμε να το δούμε σήμερα και να κάνετε δεκτή την τροπολογία; Ήρθε η ώρα να το δούμε. Κάντε δεκτή την τροπολογία, αλλιώς να μας εξηγήσετε γιατί υπάρχει αυτή η, μόνο για τους δικαστικούς υπαλλήλους, δυσμενής διάταξη.

Δεύτερον, μπορείτε να μας εξηγήσετε και ένα ακόμα θέμα, που αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους; Είναι η δεύτερη τροπολογία που έχουμε καταθέσει. Ειδικώς για τους δικαστικούς υπαλλήλους, ο τρόπος με τον οποίο επιλέγονται διευθυντές, γενικοί διευθυντές και τμηματάρχες είναι μόνο μέσα από τα υπηρεσιακά συμβούλια, χωρίς καμμία αξιοκρατική διαδικασία, χωρίς καμμία διαδικασία μοριοδοτήσεως. Μπορούμε να έχουμε κάποια εξήγηση, γιατί ειδικώς στους δικαστικούς υπαλλήλους δεν εφαρμόζεται αυτό που εφαρμόζεται παντού; Γιατί το κάνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με αυτό κλείνετε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κλείνω, λέγοντας το εξής. Ο κ. Τσίπρας έχει αρχίσει να σκέφτεται νομίζω ώριμα. Διότι άκουσα εχθές ότι σκέφτεται το ενδεχόμενο των εκλογών. Καλή σκέψη, να τον ενθαρρύνουμε.

Όμως, μέχρι τότε πρέπει να μας απαντήσει το εξής: Πώς και του διέφυγε επί δεκαέξι χρόνια να δηλώσει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει στην περιουσία του ακίνητο και να πληρώσει και τους αντίστοιχους φόρους; Αυτή την ελαφρά αμέλεια η ηθικώς πλεονεκτούσα Αριστερά μπορεί να μας την εξηγήσει ανάμεσα σε όλα τα υπόλοιπα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίζουμε με τον συνάδελφο κ. Αντώνιο Γρέγο από τη Χρυσή Αυγή. Στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Τζαβάρας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μίλησε ο προπροηγούμενος ομιλητής για υπηρετήση του πολίτη. Κατά μία έννοια, κι εσείς κι εμείς εδώ μέσα -εμείς ναι, εσείς όχι- υπηρετές των πολιτών πρέπει να είμαστε. Υπηρετές δεν θα το έλεγα. Τουλάχιστον για εσάς τη λέξη «δυνάστες» θα χρησιμοποιούσα.

Το αν θα εφαρμοστεί ή όχι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι θέμα ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό είναι θέμα των δανειστών τοκογλύφων, από τους οποίους παίρνετε σαφείς εντολές για κάθε σας βήμα.

Ακούστηκε ότι ο δημόσιος φορέας είναι ο μεγάλος ασθενής. Βεβαίως και είναι. Γι' αυτό όμως ευθύνονται οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά και η σημερινή Κυβέρνηση, η οποία ακολουθεί πιστά την τακτική του πελατειακού κράτους, του ρουσφετιού, του βολέματος των «ημετέρων», του εκβιασμού για λόγους ψηφοθηρίας και όλες αυτές τις πρακτικές που γιγάντωσαν έναν τέτοιο δημόσιο τομέα, που η αξιοκρατία υπήρχε σε ελάχιστες περιπτώσεις. Και όταν υπήρχε, όμως, έπεφτε θύμα των κομματικών υπαλλήλων της εκάστοτε δημόσιας διοίκησης. Γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά τι συνέβαινε και τι συμβαίνει στον δημόσιο τομέα, σε έναν δημόσιο τομέα, όμως, που υπάρχουν άξιοι και εργατικοί υπάλληλοι όλων των κατηγοριών -ΥΕ, ΤΕ, ΠΕ-, που πολλές φορές είναι και αυτοί θύματα των εκλεκτών των διοικήσεων σε όλους τους τομείς. Αυτό συμβαίνει

κυρίως στους ΟΤΑ.

Φυσικά, γι' αυτό το δυσκίνητο και απαρχαιωμένο δημόσιο ζούμε ακόμα στην εποχή των επανόδων των φακέλων. Φταίνε κυρίως και οι Υπουργοί αλλά και οι δήμαρχοι -κατάντησε δυστυχώς η Ελλάδα να έχει δήμαρχο τον Καμίνη και τον Μπουτάρη- και κατεβαίνοντας προς τα κάτω, οι γενικοί διευθυντές, οι γενικοί γραμματείς, οι προϊστάμενοι και τα λοιπά. Πολύ λιγότερο φταίει ένας υπάλληλος σε ένα ΚΕΠ ή σε μια υπηρεσία κοινωνικής πολιτικής, που είναι υποχρεωμένος να εξυπηρετεί εξαγριωμένους αλλοδαπούς, από όλους τους ανωτέρω.

Είναι γνωστή επίσης η διαδικασία επιλογής προϊσταμένων και διευθυντών, το πώς λειτουργούν τα υπηρεσιακά συμβούλια, πώς γίνονται οι κρίσεις και όλα αυτά: με καθαρά κομματικά κριτήρια.

Διαφάνεια, ισότητα, αξιοκρατία, λέξεις ξένες πολλές φορές, αλλά που όλοι επικαλείστε κατά το δοκούν. Την ώρα μάλιστα που μιλάμε για ανάπτυξη και επενδύσεις, όποιος τολμήσει να έρθει από το εξωτερικό και να προσπαθήσει για κάτι τέτοιο, φεύγει τρέχοντας, όταν βρεθεί μπροστά στο τέρμα της γραφειοκρατίας.

Μίλησε η Υπουργός για εξοικονόμηση 800 εκατομμυρίων ευρώ με την πάταξη της γραφειοκρατίας. Δεν καταλαβαίνουμε όμως πώς ακριβώς θα γίνει αυτό. Εδώ δεν αξιοποιούνται οι λίστες με τους, γνωστούς πια, εμπλεκόμενους -ξεχάστηκαν και αυτές-, θα γίνει κάτι τέτοιο;

Θύματα αυτού του κατεστημένου οι πολίτες, οι δημότες, πολλές φορές και οι υπάλληλοι και τελικά το ίδιο το κράτος. Ατιμωρησία και ανευθυνότητα, έλλειψη πολιτικής βούλησης, πολιτικό κόστος. Όλα αυτά και άλλα πολλά είναι μεγάλη τροχοπέδη, σε ένα σύστημα που συνεχίζει να λειτουργεί σε ρυθμούς περασμένου αιώνα. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, που, αν και έχει θετικά στοιχεία, ελάχιστα θα βοηθήσει στη λύση των προβλημάτων.

Φυσικά, ένα άλλο καρκίνωμα, είναι αυτό των ψευδοσυνδικαλιστών που εκπροσωπούν δήθεν τους εργαζόμενους -βλέπε ΑΔΕΔΥ κ.τ.λ.- και που πήγαν στη δουλειά τους μόνο τη μέρα που ορκίστηκαν, συνήθως. Έχουν και το απύθμενο θράσος να μας πιάνουν και στο στόμα τους.

Θετική είναι η νομοθετική βελτίωση που αφορά στις άδειες για τους υπαλλήλους που είναι τρίτεκνοι ή πολύτεκνοι, καθώς και για τους μονογονείς. Βέβαια, τους πολύτεκνους και τους τρίτεκνους, κυρία Υπουργέ, τους πλήττετε αλλού.

Η μεταρρύθμιση του κράτους και της διοίκησης είναι ένας στόχος που δεκαετίες τώρα εξαγγέλλεται πανηγυρικά από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, αλλά ποτέ δεν ολοκληρώνεται και, πάντως, δεν πραγματοποιείται.

Η διοίκηση παραμένει πάντα ένας μηχανισμός αργοκίνητος, γραφειοκρατικός, ανίκανος να επεξεργαστεί δημόσιες πολιτικές και να εκπληρώσει αποτελέσματα και με ευελιξία και με δυνατότητες που μπορεί να έχει ένας δημόσιος τομέας. Οποιαδήποτε υπηρεσία σήμερα στην Ελλάδα θεωρείται πια υποστελεχωμένη και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και του πολίτη και οι οποίοιδήποτε επιχειρηματίες.

Δίνονται απεριόριστες εξουσίες σε διορισμένα από την εκάστοτε κυβέρνηση διοικητικά όργανα, τα υπηρεσιακά συμβούλια και σε αιρετά όργανα της αυτοδιοίκησης, αρμόδια για τον διορισμό των υπαλλήλων των ΟΤΑ να μετακινούν αυθαίρετα και υποχρεωτικά προσωπικό, για να συμπληρώσουν κενά του συστήματος.

Ας μη λησμονούμε ότι το σχέδιο νόμου για την κινητικότητα είναι προσανατολισμένο στις μνημονιακές επιταγές. Όσες ειδικές διατάξεις και αν περιλαμβάνει, δεν έχει καθοριστικό χαρακτήρα, αλλά απλώς περιορίζεται να συμβάλει επιφανειακά σε κάποια επιμέρους θέματα. Οι Έλληνες πολίτες απαιτούν έναν δημόσιο τομέα ο οποίος θα είναι λειτουργικός, δίκαιος και αποτελεσματικός, έναν δημόσιο τομέα συμπαραστάτη και αρωγό στα προβλήματα της καθημερινότητάς τους.

Δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη σε αυτή την Κυβέρνηση, που δεν έχει δώσει μέχρι στιγμής κανένα τέτοιο δείγμα, πράγμα που καταγγέλλουν ακόμα και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα.

Φυσικά τις λύσεις δεν θα τις δώσουν οι δανειστές-τοκογλύφοι, αλλά μία έντιμη και δυνατή διακυβέρνηση ενός πραγματικά εθνικού κράτους, αυτού του κράτους που πρεσβεύει η Χρυσή Αυγή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Γρέγο, και για τη συντομία.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τζαβάρας, στον οποίο και εύχομαι καλή επιτυχία στα νέα του κοινοβουλευτικά καθήκοντα.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και ιδιαίτερα σας ευχαριστώ και για τις ευχές σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, παρ' ότι αναγνωρίζω το δύσκολο, δηλαδή ότι η κυρία Υπουργός δεν έχει ούτε Αναπληρωτή ούτε Υφυπουργό και είναι με τις ώρες μέσα στην Αίθουσα, να ειδοποιηθεί να έρθει στην Αίθουσα.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η κυρία Υπουργός πράγματι δεν θα έπρεπε να ακούσει αυτά που έχω υπ' όψιν μου να πω, γιατί δεν την αφορούν, υπό την έννοια ότι δεν είναι αυτή που επέλεξε και διαμόρφωσε το περιεχόμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας για την οποία σήμερα γίνεται λόγος στη Βουλή.

Όμως, πιστεύω ότι θα πρέπει να ενδιαφερθεί, γιατί αυτή είναι η Υπουργός που θα κληθεί να εφαρμόσει αυτόν τον νόμο, να προφυλάξει τη δημόσια διοίκηση από τις εγγενείς διαμαρτίες που μπορεί να έχει αυτό το νομοθετικό κείμενο.

Βέβαια ένα από τα πιο χαρακτηριστικά σημεία, για τα οποία αξίζει να γίνει λόγος, είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, μέσω αυτού του νομοθετήματος, μέσω αυτού του σχεδίου νόμου, έρχεται αντιμέτωπος με το παρελθόν του, έρχεται αντιμέτωπος με το αντιμνημονιακό του ήθος και κυρίως σήμερα εμφανίζεται ενώπιόν μας, αντιμετωπίζοντας την επιστροφή του απωθημένου ως πηγή χαράς. Γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι η κινητικότητα είναι θεσμός που δεν υπήρχε στο δημοσιοϋπαλληλικό δίκαιο ούτε γενικώς στη δημόσια διοίκηση.

Η κινητικότητα ως θεσμός είναι επείσαστος. Μας παραγγέλθηκε από την τρόικα και στο πλαίσιο αυτό νομοθετήθηκε με τον νόμο Ρέππα. Το άρθρο 5 του ν.4024 για πρώτη φορά εισάγει το θεσμό της κοινωνικής κινητικότητας στον δημόσιο τομέα και μάλιστα με έναν τρόπο ξεχωριστό. Καταργεί όλες τις διακρίσεις και όλα τα σύνορα μεταξύ των δημοσίων υπηρεσιών του δημοσίου τομέα και δημιουργεί τη θεσμική δυνατότητα του οποιουδήποτε υπαλλήλου να μετακινείται εκεί όπου υπάρχει ανάγκη. Δηλαδή, μέσω της κινητικότητας ο εκσυγχρονισμός που υπηρετήθηκε στη δημόσια διοίκηση είναι η υποχρέωση του κράτους να πηγαίνει υπαλλήλους εκεί όπου υπάρχουν κενές θέσεις, αφού τους παραλαμβάνει από εκεί όπου υπάρχουν πλεονάζουσες θέσεις.

Άρα, λοιπόν, χαίρομαι ιδιαίτερώς σήμερα, όταν στην αιτιολογική έκθεση αυτού του νομοσχεδίου διαπιστώνω να γράφεται και από πολλούς συναδέλφους της Πλειοψηφίας ακούω να λέγεται πανηγυρικά ότι αυτό είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, για να λύσουμε πραγματικές ανάγκες στον χώρο της δημόσιας διοίκησης.

Καλωσορίσατε, λοιπόν, σε αυτή την καινούργια μεταρρυθμιστική προσπάθεια, την οποία, όμως, βλέπω ότι, αντί να την υπηρετείτε με τον τρόπο που απαιτείται, για να γίνει πράγματι ένα εργαλείο που λύνει ανάγκες απασχόλησης και αποτελεσματικότητας στον δημόσιο τομέα, εντούτοις, η συγκεκριμένη αιτιολογική έκθεση δεν αναφέρει πουθενά την ιστορία του θεσμού, λες και αυτός ο θεσμός δημιουργήθηκε εκ του μηδενός, ex nihilo.

Δεν είναι, όμως, έτσι, γιατί αμέσως μετά τον κ. Ρέππα επανήλθε η Βουλή των Ελλήνων και με τον ν.4093 -το μεσοπρόθεσμο-, αν δεν απατώμαι, ήταν αυτό- έφτιαξε μια κινητικότητα, η οποία από τον στενά δημόσιο τομέα συμπεριέλαβε ως ενιαίο υπηρεσιακό χώρο, εντός του οποίου ήτο δυνατόν η μετακίνηση των υπαλλήλων, και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Εκτός από τον νόμο αυτό, το 2013 επί υπουργίας Κυριάκου Μητσοτάκη θεσπίστηκε και η διάταξη του άρθρου 91 του ν.4172, η οποία και άρτια είναι και κυρίως είχε ένα πολύ μεγάλο προτέρημα, είχε μία αρετή μεταρρυθμιστική. Έκανε αυτό που λείπει σήμερα από το δικό σας νομοσχέδιο. Ποιο είναι αυτό; Είναι αυτό που είπαν οι προλαλήσαντες συνάδελφοί μου, ότι δεν υπάρχουν αντικειμενικά, προκαθορισμένα κριτήρια και δεν υπάρχει μοριοδότηση αυτών των κριτηρίων από τον φορέα που υποδέχεται,

αξιολογεί και, τελικώς, επιλέγει αυτούς που μετακινούνται από μία οργανική θέση σε μία άλλη.

Πράγματι, στο πλαίσιο αυτής της διάταξης τότε, ο Κυριάκος Μητσοτάκης εξέδωσε –δεν ήταν καλά πληροφορημένος ο ειδικός αγορητής του Ποταμιού– μία μνημειώδη υπουργική απόφαση, την 222.74/2013. Θα ήθελα, αν κάποιος από τους συναδέλφους ενδιαφέρεται πραγματικά, να της ρίξει ένα βλέφαρο, να τη διατρέξει έστω, για να δει πώς ακριβώς υπηρετούνται με συγκεκριμένες κανονιστικές προβλέψεις οι αρχές της διαφάνειας, οι αρχές της αμεροληψίας και, κυρίως, οι αρχές της αξιοκρατίας, γιατί αυτές οι αρχές είναι που καθιστούν ύποπτο το νομοθέτημα αυτό.

Δεν είναι ο εθελούσιος χαρακτήρας, όπως λέτε, γιατί απέναντι στον εθελούσιο χαρακτήρα, έχετε βάλει μια εξαίρεση, που πιστεύω ότι κατά κόρον θα χρησιμοποιηθεί, αφού πράγματι εθελοντική –από την πείρα μας το ξέρουμε– είναι η μετακίνηση ενός υπαλλήλου τη στιγμή που αποκτά περισσότερα προσόντα, έχει μια καλύτερη εξέλιξη, γιατί πήρε κάποιο πτυχίο κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του και, στη συνέχεια, μπορεί μ' αυτόν τον τρόπο να ζητήσει να πάει σε άλλη κατηγορία, σε μεγαλύτερη, σε ανώτερη κατηγορία ή σε άλλο κλάδο. Εκεί, πράγματι, πολύ καλά ισχύει το γεγονός του εθελούσιου χαρακτήρα.

Όμως, εκεί που το πρόβλημα δημιουργείται είναι όταν έχουμε πλεονάζον προσωπικό σ' έναν συγκεκριμένο τομέα ή σ' έναν συγκεκριμένο φορέα και πάρα δίπλα, εκεί που χρειάζεται πολλή δουλειά, εκεί που, ενδεχομένως, χρειάζεται περισσότερους κόπος, δεν πηγαίνει κανένας. Εκεί, με ποιον τρόπο θα αναγκαστεί αυτός που είναι πλεονάζων, αλλά θέλει να παραμείνει δημόσιος υπάλληλος, να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο με τη μετακίνησή του εκεί όπου πραγματικά τον έχει ανάγκη το κράτος; Αυτό είναι ένα ζήτημα που θα το αντιμετωπίσουμε.

Επίσης, πρέπει να ξέρετε ότι θα αντιμετωπίσετε και ζητήματα που έχουν να κάνουν κυρίως με τη διατύπωση του άρθρου 7 παράγραφος 3. Εκεί, όπως ελέγχθη, δημιουργείται ένα καθεστώς αδιαφανούς διαχείρισης της υποδοχής αυτών που αφήνουν τη θέση τους, για να πάνε μετακινούμενοι ή μετατασσόμενοι σε μια νέα θέση.

Εδώ θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να σας αφιερώσω κάποιες νομικές σκέψεις, γιατί αυτές είναι που χρειάζεται να κάνουμε. Αυτό που λέγεται μετάταξη είναι μια σύνθετη διαδικασία, η οποία αποτελείται από δύο μερικότερες πράξεις. Η πρώτη πράξη είναι η απόλυση αυτού που μετατάσσεται από τη θέση που κατείχε μέχρι τη στιγμή της μετάταξής του και, στη συνέχεια, είναι η πρόσληψή του, η τοποθέτησή του στη θέση, για την οποία προορίζεται και καταλαμβάνει.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι εδώ υπάρχουν δύο ζητήματα: Πρώτον, έρχεται μία απόλυση, για την οποία δεν γνωμοδοτεί κανένα υπηρεσιακό συμβούλιο, που με βάση τη διάταξη του άρθρου 103 παράγραφος 4 πρέπει να γνωμοδοτεί πριν γίνει αυτή η παύση. Εδώ βεβαίως ξέρουν οι εξ ημών νομικοί ότι αυτό καθιστά απολύτως ανίσχυρη όλη τη διαδικασία. Μάλιστα, αυτό το υπηρεσιακό συμβούλιο λέει η συγκεκριμένη συνταγματική πρόβλεψη ότι θα πρέπει να αποτελείται κατά τα 2/3 από μόνιμους υπαλλήλους. Δεν υπάρχει τέτοιο όργανο.

Το δεύτερο και σπουδαιότερο είναι το εξής: Εγώ δέχομαι ότι τώρα μιλάτε σε αυτή τη θητεία και δεν ξέρω εάν θα έχετε πληροφορηθεί ότι η ονομασία του συγκεκριμένου Υπουργείου ως Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης έχει γίνει πράγματι με μνημονιακή επίνευση, δηλαδή ήταν και αυτό απαίτηση της τρόικας.

Γιατί θυμάμαι ότι είχατε αγοράσει και εναντίον του νόμου Μητσοτάκη, του άρθρου 91 –το βρήκα γραμμένο στα Πρακτικά– όπως και ο καθ' όλα εκλεκτός και πολύ γνωστός μου πρώην Βουλευτής ο Βασίλης Μουλόπουλος, που ήταν πράγματι μια πολύ καλή παρουσία τότε στο Κοινοβούλιο, είχε και αυτός πει ότι αυτή η κινητικότητα είναι ένα μέσο που η τρόικα χρησιμοποιεί για να οδηγήσει στον θάνατο τη δημοσιοϋπαλληλία.

Αυτή την κινητικότητα, λοιπόν, υπηρετείτε σήμερα. Τουλάχιστον, όμως, θεωρώ ότι έχετε υποχρέωση, εσείς ειδικά, να το κάνετε με μια εντιμότητα και κυρίως με μια δημοκρατική ευαισθησία που σέβεται το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα στη συγκεκριμένη περίπτωση λέει ακριβώς ότι χρειάζεται σε αυτή τη δημόσια διο-

ηση επιτέλους να ενδιαφερθούμε για την αξιοκρατία και για την ισότητα, τα οποία μαζί σημαίνουν, πρώτον, το να διασφαλίσουμε και να προβλέψουμε εγγυήσεις, μέσω των οποίων θα έχει ίση πρόσβαση ο πολίτης σε θέσεις που έχουν σχέση με τον δημόσιο τομέα κατά τον λόγο της προσωπικής του αξίας και της ικανότητάς του και, δεύτερον, ότι αυτό θα πρέπει να γίνεται με θεσμούς οι οποίοι διασφαλίζουν την αρχή της αμεροληψίας και της διαφάνειας.

Κάτι τέτοιο δεν γίνεται στην πιο κρίσιμη της διαδικασίας της μετάταξης, της κινητικότητας, εκεί δηλαδή που γίνεται η επιλογή αυτού, ο οποίος αφήνει μια οργανική θέση και διορίζεται σε μία άλλη. Εκεί υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα, πρώτον, γιατί αυτή η συνέντευξη δεν είναι συνέντευξη τέτοια που να διασφαλίζει ούτε αμεροληψία ούτε διαφάνεια και αυτό βεβαίως το λέει η ολομέλεια του Αρείου Πάγου στην υπ' αριθμόν 281/2005 απόφασή της, που μπορείτε να τη βρείτε.

Εκεί ακριβώς χρειάζεται να ξέρουμε ότι, για να είναι πράγματι εξασφάλιση αμεροληψίας αυτή η μέθοδος επιλογής μέσω της προφορικής συνέντευξης, θα πρέπει στο πρακτικό να έχει αποτυπωθεί και η ερώτηση και η απάντηση και να είναι δημόσια, όπως ήταν στη μεταρρύθμιση Μητσοτάκη, όπου μάλιστα τα πρακτικά μαγνητοφωνούνταν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκτός αυτού, πρέπει να περιλαμβάνεται η εξατομικευμένη κρίση καθενός εκ των μελών του τριμελούς αυτού συμβουλίου.

Εάν δεν το κάνετε αυτό, τότε πράγματι θα είναι όλα στον αέρα. Γιατί, όπως έχει δεχθεί και το Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά και οι συναδέλφοι εδώ θεωρώ ότι το γνωρίζουν, οι εγγυήσεις διαφάνειας δεν πρέπει να ισχύσουν μόνο κατά την πρόσληψη ενός δημοσίου υπαλλήλου, αλλά και κατά το στάδιο της εξέλιξής του, της προαγωγής του και της μετάταξής του. Γι' αυτό, λοιπόν, θα έχετε πρόβλημα.

Σας καλώ, εάν πραγματικά έχετε τη διάθεση να το κάνετε με έναν σωστό τρόπο, θα μπορούσατε να αναθέσετε το έργο της επιλογής –γιατί πρόκειται για πρόσληψη, όπως σας είπα– στο ΑΣΕΠ, το οποίο έτσι και αλλιώς, εξαιτίας του περιορισμού των διαγωνισμών και των προσλήψεων, δεν έχει και πολλή δουλειά.

Εάν, λοιπόν, θέλετε να μας πείσετε για τις πολύ συγκεκριμένες φιλοδοξίες που ακούσαμε όλοι, για διαφάνεια, αμεροληψία και για καταπολέμηση της ευνοιοκρατίας και του πελατειακού κράτους, μπορείτε να αναθέσετε στο ΑΣΕΠ αυτό το έργο και εμείς θα το χειροκροτήσουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά για την παρέμβασή σας.

Ποιο είναι το προσωπικό;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, με εγκαλέσατε δυο φορές, όταν βγήκα από την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν σας εγκάλεσα.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν σας ενημέρωσαν σωστά.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το άκουσα από το μόνιτορ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ρωτήστε τους συναδέλφους σας. Σας δικαιολόγησα.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μα, αφού με δικαιολογήσετε, λοιπόν, και γνωρίζετε ότι βγαίνω για τις ανάγκες του νομοσχεδίου –δίπλα είναι το μόνιτορ και το ξέρετε– νομίζω ότι το άλλο είναι απλές εντυπώσεις. Θα παρακαλούσα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώσατε;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα ήθελα να κάνω και ένα σχόλιο προς τον κ. Τζαβάρα.

Κύριε Τζαβάρα, επί των ημερών σας άλλαξαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν σας έχω δώσει τον λόγο για να απαντήσετε στον κ. Τζαβάρα. Επί του προσωπικού σας έδωσα τον λόγο.

Ακούστε, λοιπόν, κυρία Υπουργέ...

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτό που κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καθίστε κάτω τώρα, τελειώσατε το προσωπικό σας. Τον λόγο για τον κ. Τζαβάρα δεν σας τον έχω δώσει.

Διαβάστε τον Κανονισμό και πείτε μου πού λέει, σε ποιο άρθρο, ότι ένας Υπουργός βγαίνει έξω για τις ανάγκες του νομοσχεδίου επί δέκα λεπτά και μιλάει ένας Βουλευτής και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τα υπουργικά έδρανα είναι άδεια. Λογικά έπρεπε να διακόψω τη συνεδρίαση. Πράγματι, παρέβη τον Κανονισμό εγώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχει δίκιο τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έπρεπε να διακόψω και αντ' αυτού είπα ότι είστε συνεχώς μέσα στη Βουλή και αντιλαμβάνομαι, επειδή δεν έχετε Αναπληρωτή και Υφυπουργό, ότι κάποιος λόγος σοβαρός σας έχει κάνει να είστε έξω. Και έρχεστε να με εγκαλέσετε;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εσείς με εγκαλείτε. Εγώ δεν εγκαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν σας εγκάλεσα καθόλου. Σας είπα ότι κανονικά έπρεπε να διακόψω τη συνεδρίαση. Τι θέλετε; Αυτή ήταν η απάντησή μου.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Η απάντηση είναι ότι, ενώ ξέρετε γιατί βγήκα και το λέτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, κυρία Υπουργέ, δεν ξέρω γιατί βγήκατε. Δεν με ενημέρωσαν οι συνεργάτες σας.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Και το κάνετε για εντυπωσιασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν με ενημέρωσαν οι συνεργάτες σας και δεν έχω ανάγκη εντυπώσεων, κυρία Γεροβασίλη. Έχετε τρεις συνεργάτες. Ας ερχόταν ένας να με ενημερώσει. Δεν μπορώ να φανταστώ για ποιον λόγο βγαίνετε από την Αίθουσα και ήταν η δεύτερη φορά που βγήκατε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είστε έμπειρος, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή είμαι έμπειρος, λοιπόν, έπρεπε να με ευχαριστήσετε και όχι να μου κάνετε θέμα. Τελειώσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομίας και Ανάπτυξης και Εσωτερικών κατέθεσαν στις 24-11-2016 το σχέδιο νόμου «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις».

Όπως με ενημέρωσαν οι υπηρεσίες, πρόκειται για την Εργαλειοθήκη II του ΟΟΣΑ.

Το ως άνω σχέδιο νόμου έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως επείγον. Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκρη Επιτροπή.

Ο κ. Κουτσούκος ειδοποίησε ότι λόγω κωλύματος θα μιλήσει αύριο τελευταίος.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Δελής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινάμε με το βασικό: Το νομοσχέδιο για την κινητικότητα στο δημόσιο αποτελεί ρητή υποχρέωση του τρίτου μνημονίου, που το ψηφίσατε όλοι σας και, βεβαίως, βασικό προαπαιτούμενο της δεύτερης αξιολόγησης, για την οποία μοχθείτε και αγωνιάτε όλοι σας πάλι μαζί με τον ΣΕΒ και κάτι αξιοθρήνητες επιτροπές σοφών του κεφαλαίου.

Αυτή την αγωνία, όμως, δεν θα την κάνετε και αγωνία του λαού. Αλίμονο αν ο λαός αγωνιούσε για το πότε θα εφαρμόσετε τα μνημόνια σας, για το πώς θα διαλύσετε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, για το πότε θα απελευθερωθούν οι απολύσεις, για το πόσο θα δυσκολέψετε το απεργιακό του δικαίωμα, για όλα αυτά, δηλαδή, που ετοιμάζεστε να του σερβίρετε μαζί με το κουαρτέτο στο κυρίως πιάτο της δεύτερης αξιολόγησης σε συσκευασία ευρωπαϊκού κεκτημένου!

Αντίθετα, αυτές οι ιστορικές αιματοποτισμένες κατακτήσεις της εργατικής τάξης, οι οποίες μπήκαν στο στόχαστρό σας, τροφοδοτούν αγωνιστικές κινητοποιήσεις που δυναμώνουν σιγά σιγά και η σημερινή, αλλά και η επόμενη πανεργατική απεργία του Δεκεμβρίου το αποδεικνύουν.

Μνημονιακή δέσμευση, λοιπόν, το νομοσχέδιο για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, όπως είπε η κυρία Υπουργός, την άγρια λιτότητα, δηλαδή, αλλά και για την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης, αποτελεσματικότητα για την άμεση εφαρμογή από τον κρατικό μηχανισμό ποιας πολιτικής, αλήθεια; Ποίων πολιτικών μέτρων; Μα φυσικά της αντιλαϊκής πολιτικής και των βάρβαρων μέτρων που ψηφίζετε. Και την ίδια στιγμή τολμάτε να μιλάτε και για κράτος φιλικό στον πολίτη.

Υπερασπιζόμενη το νομοσχέδιο χθες, μας ρώτησε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ: Καλά, είναι αρνητική οποιαδήποτε μεταρρύθμιση καλύτερεύει τη ζωή των εργαζομένων στο δημόσιο και τη ζωή των πολιτών σε αυτή τη χώρα; Δεν θεωρείτε αναγκαίο να καλυτερεύουμε τις συνθήκες εργασίας των εργαζομένων;

Τώρα για το πόσο καλυτερεύετε τη ζωή του λαού, το ζει ο λαός μας. Σε ό,τι αφορά τη συμβολή σε αυτό και αυτού του νομοσχεδίου μίλησε ήδη η εισηγήτρια του κόμματός μας αναλυτικά.

Τι μας λέτε δηλαδή;

Θεωρείτε ότι καλυτερεύετε τη ζωή του λαού με την πολιτική σας, την ώρα που τη ρημάζετε;

Θεωρείτε ότι, όταν υλοποιείτε τις αναδιαρθρώσεις που υπαγορεύουν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης για εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης σε όφελός της, αυτές έχουν καμμία σχέση με τις πραγματικές ανάγκες του λαού; Πότε έγινε αυτό;

Τώρα, για το αν το ΚΚΕ ενδιαφέρεται για τη βελτίωση, έστω και λίγο, της ζωής του λαού, τι να σας πούμε; Μάλλον δεν παρακολουθείτε την καθημερινή ακούραση της δουλειά και δράση των χιλιάδων κομμουνιστών και άλλων τόσων που μάχονται δίπλα μας για τα μικρά και τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα που δημιουργεί η δική σας πολιτική, όπως και των προηγούμενων.

Εσείς και η Κυβέρνησή σας δεν είστε που απορρίπτετε συστηματικά κάθε πρόταση νόμου που καταθέτει το ΚΚΕ για την ανακούφιση των λαϊκών νοικοκυριών από τα χρέη, τα χαράτσια, για την αύξηση των βασικών μισθών, για την αύξηση των συλλογικών συμβάσεων και τόσα άλλα.

Αλήθεια, τι θα κάνετε για τη σημερινή τροπολογία που καταθέσαμε για τον χώρο της υγείας και προβλέπει τη μονιμοποίηση όλων των επικουρικών γιατρών και των συμβασιούχων εργαζομένων στα νοσοκομεία; Δεν είναι αυτή μια πρόταση που καλυτερεύει τις παροχές υγείας για τον λαό; Θα την ψηφίσετε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν δει κανείς το σημερινό νομοσχέδιο ξεκομμένα και όχι σε συνδυασμό με τα προηγούμενα νομοθετήματα της Κυβέρνησης για το δημόσιο, τότε μπορεί να αποπροσανατολιστεί, να δει μονάχα το βελούδινο γάντι και όχι το σιδερένιο χέρι που κρύβει μέσα του. Γι' αυτό και εμείς το εξετάζουμε ως τέτοιο που είναι, ως συνέχεια δηλαδή όλων των προηγούμενων νόμων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για το δημόσιο και ως ουρά του ν.4369, γνωστού και ως νόμου Βερναρδάκη, που θυμίζουμε ότι θέσπισε ένα σύστημα αξιολόγησης δομών και δημοσίων υπαλλήλων με βασικό κριτήριο τη στοχοθεσία, που ορίζεται βέβαια από τους στόχους της κυβερνητικής πολιτικής, το ξεζούμισμα των εργαζομένων στο δημόσιο, τη σύνδεση της αξιολόγησης με τον μισθό, αλλά και τις απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων, μιας και η σχετική διάταξη του Δημοσιού-παλληλικού Κώδικα, κυρία Υπουργέ, ζει και βασιλεύει.

Να ποια είναι τα βασικά στοιχεία του σημερινού νομοσχεδίου: Αποδέχεται, αναγνωρίζει και νομιμοποιεί όλες τις σαρωτικές αλλαγές στο δημόσιο, που προκάλεσαν καταργήσεις, συγχωνεύ-

σεις δημόσιων φορέων και οργανισμών που σχετίζονταν με κοινωνικές ανάγκες. Τα χιλιάδες κλειστά σχολεία, τα κλειστά νοσοκομεία και οι κοινωνικές δομές συμπαρέσυραν μαζί τους βέβαια και οργανικές θέσεις.

Δεύτερον, προαναγγέλλει νέες καταργήσεις και συγχωνεύσεις, αφού στο άρθρο 5 λέει ότι ανακατανέμει το προσωπικό σε υπηρεσίες του δημοσίου, μετά από αναδιάρθρωση υπηρεσιών, συγχώνευση φορέων ή μεταβολή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των φορέων, ιδιωτικοποιήσεις δηλαδή.

Τρίτον, λειτουργεί ως επιταχυντής της αντιδραστικής αξιολόγησης, αφού τη θέτει ως προϋπόθεση για την κινητικότητα, μια αξιολόγηση-εργαλείο για περαιτέρω καταργήσεις και συγχωνεύσεις κοινωνικών υπηρεσιών του κράτους και βορά στις ορέξεις του κεφαλαίου για κέρδη.

Τέταρτον, στις σημερινές πιεστικές ανάγκες για άμεσους διορισμούς σε όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες του κράτους η Κυβέρνησή σας απαντά με ένα ξερό «όχι», προσδοκώντας, όπως είπε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ελλείψει προσλήψεων η κινητικότητα θα βελτιώσει τη δημόσια διοίκηση.

Προκαλείτε, όμως, όταν μιλάτε για πλεονάζον προσωπικό την ώρα που στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια, στα ασφαλιστικά ταμεία, στους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους και ιδιαίτερα σε αυτούς που σχετίζονται με την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων, οι ελλείψεις προσωπικού είναι εκρηκτικές και οι υπάρχοντες εργαζόμενοι δίνουν πραγματικά και την ψυχή τους.

Τι κινητικότητα, όμως, να εφαρμόσετε σε υποστελεχωμένες υπηρεσίες; Το μόνο που θα κάνετε είναι να μετακινείτε τους δημοσίου υπαλλήλους και να τους κάνετε μπαλάκι κυριολεκτικά για να μπαλάνετε τις πιο κραυγαλέες ανάγκες και να μοιράζετε δίκαια τις ελλείψεις ανάμεσα στις κρατικές υπηρεσίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Πέμπτον, το «τυράκι» της εθελούσιας κινητικότητας δεν μπορεί να κρύψει τη «φάκα» των υποχρεωτικών μετακινήσεων με απόφαση Υπουργού εντός αλλά και εκτός νομού, το γνωστό άρθρο 9, ούτε την παγίδα της συνέντευξης των υποψηφίων προς μετακίνηση, συνέντευξη που ενέχει έτσι και αλλιώς το στοιχείο του υποκειμενισμού και αφήνει, βεβαίως, διάπλατες τις πόρτες για αυθαίρεσες.

Και μιας και το έφερε η κουβέντα, θα το ξαναπούμε, γιατί η ερώτησή μας παραμένει. Πάτε για κατάργηση του επιδόματος παραμεθορίου, κυρία Υπουργέ, και αντικατάστασής του από το μόνους της βαθμολογικής εξέλιξης; Περιμένουμε την απάντησή.

Κλείνοντας, αποκαλυπτικό των προθέσεών σας για το δημόσιο είναι το όριο που βάζετε στο άρθρο 4 για να γίνει μία μετάταξη ή μία απόσπαση. Θεωρείτε το 50% στελέχωσης μιας υπηρεσίας ικανό να επιτρέψει μία μετακίνηση. Θεωρείτε δηλαδή, με λίγα λόγια, πολύ φυσιολογικό μία υπηρεσία να λειτουργεί με το μισό προσωπικό που χρειάζεται και ας λείπουν δάσκαλοι από τα σχολεία και ας ξεθεώνονται οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και ας ταλαιπωρούνται ασθενείς και συγγενείς τους και ας περιμένουν χρόνια νέοι συνταξιούχοι να πάρουν τη σύνταξή τους, που και αυτή την πετσοκόβετε και ας περιμένουν οι αγρότες να εκτιμήσει το κράτος τις ζημιές τους και ας περιμένουν, με λίγα λόγια, οι λαϊκές ανάγκες. Για σας όλα αυτά είναι φυσιολογικά, για μας και το λαό όχι. Για όλα τα παραπάνω καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Θεοχάρης, μετά ο κ. Λαγός, ο κ. Τζαμακλής, ο κ. Αθανασίου και μετά ο κ. Λάππας.

Κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κουραστικό το ίδιο θέατρο

που ξαναπαίζεται αυτές τις μέρες! Η Κυβέρνηση για μια ακόμη φορά πηγαίνει σε μία διαπραγμάτευση για το κλείσιμο της αξιολόγησης, έχοντας αποφασίσει να τα αποδεχθεί όλα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πού το ξέρετε εσείς; Σας το έχουν πει; **ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ:** Το ξέρει όλος ο ελληνικός λαός.

Και για να πείσει τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, θυμάται τις «κόκκινες γραμμές» σε ανούσιες ομιλίες στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. Σας δίνει απλώς τη δικαιολογία, όπως οι δημοσκοπήσεις σας δίνουν το κίνητρο για να ψηφίσετε ό,τι έχουν ήδη αποφασίσει απ' έξω.

Βέβαια, θέλετε να πάτε σε εκλογές, τις οποίες θέλει και η Νέα Δημοκρατία. Οποία κοροϊδία! Υπάρχει περίπτωση ποτέ να θέλετε το ίδιο και εσείς και η Νέα Δημοκρατία; Αυτά είναι αστεία πράγματα, για να κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό. Είστε απλοί παρατηρητές μιας χώρας που αλλάζει χέρια, καθώς οι νέοι της μεταναστεύουν στο εξωτερικό.

Τη στιγμή που η χώρα χρειάζεται μεταρρυθμίσεις στο κοινωνικό κράτος, στην οικονομία, στους θεσμούς, στη δημόσια διοίκηση, η Κυβέρνηση αναλώνεται σε σχέδια που μένουν στα χαρτιά, όπως και αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά, προσπαθώντας να κλωστήσει την μπάλα λίγο πιο κάτω, λίγο πιο μακριά και να κερδίσει πολιτικό χρόνο. Το κέρδος, όμως, της Κυβέρνησης σε πολιτικό χρόνο επιφέρει πολλαπλάσια ζημιά στην προσπάθεια ανάκαμψης της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο δεν βγαίνει. Τα νούμερα δεν βγαίνουν. Το σύστημα που υπηρετείτε δεν βγαίνει. Η χώρα πρέπει να χτιστεί από την αρχή, το ίδιο και το ελληνικό δημόσιο.

Είναι απαραίτητη μία νέα αρχιτεκτονική για τον δημόσιο τομέα, ώστε να καταστεί λειτουργικός και παραγωγικός, νέα αρχιτεκτονική με διάκριση μεταξύ στρατηγικών, εποπτικών και εμπορικών σκοπών, με έναν σκληρό στρατηγικό πυρήνα, όπου θα ορίζεται το νομικό πλαίσιο, θα χαράσσεται η στρατηγική και θα ασκείται ο πολιτικός έλεγχος, με δομές ευέλικτες και λειτουργικές, με ανεξάρτητες αρχές και εποπτευόμενους από το Υπουργείο φορείς απεγκλωβισμένους από τον κομματικό εναγκαλισμό, με τεχνοκρατική επάρκεια και αντικειμενική και δίκαιη εποπτεία και, τέλος, με υπηρεσίες που ασκούν υπηρεσιακό έργο και παρέχουν δημορικά ή κοινωνικά αγαθά, υπηρεσίες που θα λειτουργούν με όρους αποτελεσματικότητας και λογοδοσίας.

Η επιλογή των διοικήσεων πρέπει να αποσπαστεί πλήρως από την επιρροή πολιτικών και συνδικαλιστικών τάξεων και να ανατεθεί στο ΑΣΕΠ με καθαρά κριτήρια αποτελεσματικότητας, με το ανθρώπινο δυναμικό αρωγό και φορέα της αλλαγής, περιγραφή θέσεων εργασίας, σύστημα διαχείρισης γνώσης και ιδεών των υπαλλήλων για τη βελτίωση της υπηρεσίας τους, παροχή κινήτρων μέσω αυτού του συστήματος, για τη βελτίωση της απόδοσης του υπαλλήλου και σύνδεση αυτής της απόδοσης με τον μισθό του. Όχι αρνητικά, θετικά.

Μια νέα αρχιτεκτονική στο δημόσιο επιτάσσει την απλοποίηση των δομών του. Δεν υπάρχει λόγος να έχουμε πολλούς φορείς που καταβάλλουν χρήματα στους πολίτες. Για παράδειγμα, επιδόματα προνοιακά, ανεργίας, αλλά και συντάξεων μπορούν, όπως σε πολλές αναπτυγμένες χώρες, να καταβάλλονται από έναν οργανισμό.

Πρέπει να προχωρήσουμε στην κατάργηση της επαφής του πολίτη με το κράτος μέσω της χρήσης της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Για παράδειγμα, καμμία επαφή των μισθωτών και των συνταξιούχων με την εφορία, εκτός του τηλεφώνου. Αντί για όλα αυτά, προτάσσεται το καυτό θέμα της κινητικότητας.

Τι θέλει να πετύχει η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο; Η αιτιολογική έκθεση, αλλά και συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, το περιέγραψαν με ευγλωττία. Το ενιαίο σύστημα κινητικότητας είναι ένα εργαλείο ανακατανομής προσωπικού. Οδηγεί σε μια αποτελεσματική δημόσια διοίκηση. Βελτιώνει τη διαχείριση των ανθρώπινων πόρων. Δημιουργεί ένα πλαίσιο διαφάνειας στις μετακινήσεις. Θεσπίζει μετακινήσεις με κριτήρια αντικειμενικότητας.

Τα πετυχαίνει όλα αυτά τα τόσο σημαντικά το παρόν νομοσχέδιο; Φοβάμαι πως όχι. Ο αποκλειστικά εθελούσιος χαρακτήρας

δεν επιτρέπει την ανακατανομή του προσωπικού, με βάση τις επιχειρησιακές ανάγκες του δημοσίου. Η επιτροπή κινητικότητας που θα κρίνει τα αιτήματα των υπηρεσιών για πρόσθετο προσωπικό, όπου οι κομματικά διορισμένοι θα είναι πλειοψηφία, δεν εγγυάται την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης. Η τριμελής επιτροπή από στελέχη της υπηρεσίας υποδοχής που θα κρίνει χωρίς σαφή κριτήρια δεν αποτελεί στοιχείο διαφάνειας. Και ο συνάδελφος κ. Μπαργιώτας είπε κιόλας ότι δεν υπάρχει καν διαδικασία ενστάσεων. Ούτε η μη δομημένη συνέντευξη είναι κριτήριο αντικειμενικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα μετακινήσετε τρεις δικούς σας, κατά το κοινώς λεγόμενο, σε μια υπηρεσία «φιλέτο»; Να δώσουμε ένα παράδειγμα, για να το καταλάβει ο κόσμος. Πρώτον, η υπηρεσία στέλνει ένα αίτημα στην Επιτροπή Κινητικότητας. Η επιτροπή, με τη σειρά της, χωρίς ένα ιδιαίτερα αυστηρό σύστημα κριτηρίων, θα το αποδεχθεί, καθώς τέσσερα μέλη της ορίζονται από την Κυβέρνηση. Στην ηλεκτρονική πλατφόρμα ανεβαίνουν οι θέσεις προς κάλυψη και γίνονται οι αιτήσεις. Εδώ, βέβαια, βρίσκεται και ο «φερετζές» της διαφάνειας. Οι τρεις υποψήφιοι υποβάλλουν αίτηση μαζί με τους άλλους. Η τριμελής επιτροπή τούς επιλέγει, αφού έχετε ασαφή κριτήρια χωρίς εξατομικευμένη μοριοδότηση. Και για να είστε σίγουροι, βάζετε και μια μη δομημένη συνέντευξη, ώστε να είμαστε σίγουροι ότι το αποτέλεσμα θα βγει σωστό.

Τι θα έπρεπε να γίνει; Διότι εδώ πρέπει να προτείνουμε. Ευελιξία θα διαφάνεια. Χρειάζεται ένα τέτοιο σύστημα. Αφού το αίτημα μιας υπηρεσίας πάρει έγκριση, το ΑΣΕΠ να ορίζει σαφή κριτήρια μοριοδότησης και δόμησης της συγκεκριμένης συνέντευξης γι' αυτές τις θέσεις, κριτήρια δημόσια, τα οποία αναρτώνται μαζί με τις θέσεις αυτές. Αφού πραγματοποιηθεί η αξιολόγηση από την τριμελή, τα αποτελέσματα να αναρτώνται ανωνύμως και να δημοσιοποιούνται. Έτσι μπορεί να κριθεί ο τρόπος με τον οποίο λειτουργήσε η επιτροπή. Οι λύσεις, λοιπόν, υπάρχουν. Εσείς δεν τις θέλετε.

Κλείνω με δυο λόγια για τις τροπολογίες. Για το θέμα των ΕΑΣ, ο Υπουργός είχε δώσει υπόσχεση στους εργαζόμενους της Ελευσίνας πως θα μετακινούνταν μαζί με την πώληση του οικοπέδου στα ΕΛΠΕ. Είναι φανερό πως αυτή η τροπολογία έρχεται για να τους χρυσώσει το χάπι. Δεν αλλάζει, όμως, το δεδομένο ότι ο Υπουργός είναι ανακόλουθος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Φέρνετε, επίσης, μια φαραωνική ηλεκτρονική διαδικασία έκδοσης και διακίνησης διοικητικών πράξεων και εγγράφων στο δημόσιο, η οποία είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Αν πραγματικά θέλατε να εκσυγχρονίσετε τη διαδικασία διακίνησης εγγράφων, θα ορίζατε συγκεκριμένες προδιαγραφές για τα συστήματα πρωτοκόλλων του δημοσίου, δίνοντας και εύλογη προθεσμία για να αλλάξουν όπου υπάρχουν, αλλά να μην αφήσετε νέους διαγωνισμούς να γίνουν χωρίς να πληρούνται αυτές οι προδιαγραφές. Πολύ γρήγορα θα είχαμε το σωστό αποτέλεσμα.

Τέλος, στο άρθρο 16 κάνετε βήματα πίσω σε σχέση με τις προηγούμενες ρυθμίσεις. Εισάγετε εξαιρέσεις στο ζήτημα των οργανογραμμάτων και η δημόσια διοίκηση, που είμαι σίγουρος ότι τις επέβαλε, θα τις αξιοποιήσει για να εξαιρεθούν πολλές υπηρεσίες.

Δεν αξιοποιείτε τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και το τι έχει γίνει για τα οργανογράμματα και δεν υπάρχει πουθενά η υποχρέωση να είναι ανοικτά τα δεδομένα των οργανογραμμάτων για τον αποτελεσματικό έλεγχο των δημοσίων υπηρεσιών.

Με αυτή τη λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αλλάζει τίποτα στο δημόσιο. Με αυτή τη λογική δεν αλλάζει τίποτα στη χώρα. Και η χώρα δεν μπορεί να σας περιμένει, γιατί αύριο θα είναι ήδη πολύ αργά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν καλέσω στο Βήμα τον κ. Λαγό, θέλω να πω ότι ζήτησα και μου έφεραν τα στοιχεία, γιατί δεν πρέπει να λέγονται πράγματα. Ξέρετε ότι τη Βουλή την παρακολουθούν πολλοί Έλληνες και Ελληνίδες και πρέπει,

όταν μιλάμε είτε για τους εαυτούς μας είτε για το προσωπικό της Βουλής, να είμαστε προσεκτικοί, διαφορετικά δίνουμε λαβές να γράφονται πράγματα.

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν είδατε χθες ότι υπήρχε άρθρο σε ημερήσια εφημερίδα που έλεγε ότι η Βουλή είναι γεμάτη τενεκέδες, γιατί τέτοιους θέλει ο ελληνικός λαός. Δεν σχολιάζω τώρα ούτε τον γράφοντα, αλλά πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όλοι μας και πρώτος ο εκάστοτε Προεδρεύων.

Λοιπόν, είναι μόνιμοι και ιδιωτικού δικαίου 1.588. Στις 31-5-2016 στη Βουλή υπηρετούσαν χίλιοι εκατόν ενενήντα τέσσερις, περίπου τετρακόσιοι λιγότεροι από ό,τι προβλέπουν οι οργανικές θέσεις από τον Κανονισμό της Βουλής και υπάρχουν στις προβλεπόμενες θέσεις υπαλλήλων εκατόν ενενήντα πέντε μετακλητοί, που είναι μείον εξήντα αυτοί που υπηρετούν αυτή τη στιγμή. Είναι εκατόν τριάντα εννέα. Αν είναι λίγοι ή πολλοί, αυτό είναι μια άλλου είδους συζήτηση. Απλώς, να ξέρουμε, όταν αναφερόμαστε νούμερα. Να είμαστε ακριβείς και όχι να δημιουργούμε εντυπώσεις, ακόμη και κάποια φορά καλοπροαίρετα και ακούσια.

Ορίστε, κύριε Λαγέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λίγη ώρα πριν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είπε, αναφερόμενος στην Υπουργό, τα εξής: «Εδώ συζητούμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο το οποίο προφανώς, κυρία Υπουργέ, ούτε και εσείς γνωρίζετε, γιατί έτσι σας ήρθε από τους τροϊκανούς, προκειμένου να το ψηφίσετε, αλλά πρέπει να δείτε πώς το περάσετε». Έτσι σας είπε, χαριτολογώντας, αλλά λέγοντας την αλήθεια.

Βεβαίως, λοιπόν, και αυτό το νομοσχέδιο, όπως έχουμε πει κατ' επανάληψη από τη Χρυσή Αυγή, όπως και πολλά άλλα, όλα όσα έρχονται, είναι κατ' εντολήν. Δεν είναι δυνατόν να μας λέει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και η Νέα Δημοκρατία ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει έρθει κατ' εντολήν των τροϊκανών και των διεθνών τοκογλύφων, αλλά τα μνημόνια που έρχονται και είναι κάποιες χιλιάδες σελίδες, τα διαβάσετε και τα ψηφίζετε και είναι κατ' εντολήν δικής σας. Μήπως και αυτά τα μνημόνια έρχονται από τους διεθνείς τοκογλύφους; Εκεί δεν έχετε να πείτε τίποτα ο ένας στον άλλον ούτε να κάνετε αντιπολίτευση. Εκεί απλώς τα παίρνετε σήμερα το απόγευμα και αύριο το πρωί έχετε διαβάσει ως διά μαγείας τρεις-τέσσερις χιλιάδες σελίδες και πηγαίνετε και τα ψηφίζετε όλοι μαζί.

Αν δεν θέλατε, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να μη φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ τέτοιου είδους νομοσχέδια που έρχονται κατ' εντολήν, να μην ψηφίζατε τα μνημόνια, για να μη γινόταν όλο αυτό το πράγμα που συμβαίνει στην πατρίδα μας.

Είπαμε, όμως και το έχουμε τονίσει ξανά ότι είστε όλοι παιδιά του ίδιου κομματικού σωλήνα στην ουσία, γιατί εκπροσωπείτε το ίδιο φαιδρό καθεστώς εδώ και σαράντα πέντε έτη. Αν κάποιοι φταίνε που η Ελλάδα μας, η πατρίδα μας κατρακύλησε και έχει φτάσει στο σημείο αυτό, δεν είναι κανείς άλλος πλην όσων ήταν στο ελληνικό Κοινοβούλιο όλα αυτά τα χρόνια. Και στο ελληνικό Κοινοβούλιο όλα αυτά τα χρόνια ήταν η Νέα Δημοκρατία, ήταν το ΠΑΣΟΚ και ήταν και η Αριστερά. Αυτοί θεσμοθετούσαν, αυτοί έφεραν τους νόμους, αυτοί έκαναν τα ρουσφέτια με τους δημοσίους υπαλλήλους και αυτοί έφτασαν την πατρίδα μας σε αυτά τα σημεία.

Συζητάμε, λοιπόν, σήμερα ένα νομοσχέδιο. Με πρόλαβε προηγούμενως ο κύριος Πρόεδρος, γιατί εδώ είχα να πω ότι διαβάσαμε κάποια δημοσιεύματα τις τελευταίες ημέρες. Ενώ λέμε ότι θέλουμε να σταματήσουμε αυτό το τεράστιο κράτος, το οποίο έχει δημιουργηθεί με ανθρώπους οι οποίοι δεν ξέρουν καν σε ποια υπηρεσία ανήκουν, εδώ είδαμε ότι οι μετακλητοί υπάλληλοι –απ' ό,τι αναφέρεται στο δημοσίευμα, επαναλαμβάνω– ήταν, λέει, τον Δεκέμβριο του 2014 χίλιοι οκτακόσιοι ογδόντα οκτώ και σήμερα ανέρχονται περίπου στους δύο χιλιάδες εξήντα επτά.

Αυτό, λοιπόν, δείχνει την υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ στο ότι αυτά που κάνει δεν είναι για να εξορθολογίσει λίγο τη διαδικασία, η οποία υπάρχει, ούτε για να μαζέψει όντως τους πάρα πολλούς δημοσίους υπαλλήλους που υπάρχουν, αλλά είναι για να εφαρμόσει κάποιες εντολές οι οποίες έχουν δοθεί.

Επίσης, θα ήθελα να σταθώ εδώ πέρα και να ρωτήσω κάτι. Αφού το νομοσχέδιο αυτό θα ψηφιστεί αύριο, γιατί οι αποσπά-

σεις θα εξακολουθούν να γίνονται μέχρι και τις 15-4-2017, για ποιον λόγο;

Αφού φέρνεται ένα νομοσχέδιο και μάλιστα το φέρνεται με τη διαδικασία του επείγοντος, άρα βιάζεστε να το περάσετε για να εφαρμοστεί, πώς και τους αφήνετε ένα τέτοιο μεγάλο χρονικό περιθώριο, έξι μηνών περίπου; Μήπως για να βολέψουμε και κάποια άλλα παιδάκια, που θέλουμε να τα βάλουμε μέσα; Μήπως για να μεγαλώσουμε λίγο τον κομματικό στρατό που έχουμε, γιατί στις επερχόμενες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ θα δυσκολευτεί να πάρει διψήφιο αριθμό Ελλήνων πολιτών που θα τον ψηφίσουν; Μήπως είναι για όλα αυτά; Ειδάλλως δεν είχατε κανένα σκεπτικό να το φέρετε με επείγουσα μορφή και να ψηφιστεί αύριο, για να εφαρμοστεί μετά από ένα εξάμηνο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Βλέπουμε στο άρθρο 8 και συζητάμε τα κίνητρα για τη στελέχωση παραμεθόριων περιοχών. Σωστό. Πώς θα γίνει, όμως, όλη αυτή η διαδικασία;

Είδαμε δημοσιεύματα τις τελευταίες μέρες που λένε ότι σε ένα νησί μας, στην Κάσο, υπάρχουν «δημόσιες υπηρεσίες» χωρίς να υπάρχει δημόσιος υπάλληλος και τρέχει η δημαρχος να κάνει τη δουλειά μόνη της. Τι γίνεται, λοιπόν, εκεί πέρα;

Φυσικά δεν είναι μόνο η Κάσος, είναι όλες οι ακριτικές περιοχές της Ελλάδος, τις οποίες σκοπίμως το ανθελληνικό κράτος, οι ανθελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες κυβερνούν την πατρίδα μας τόσα χρόνια, έχουν αφήσει έρμαιο. Επίσης, δεν τις έχουν αφήσει μόνο έρμαιο, αλλά τώρα με την πρόφαση των χιλιάδων λαθρομεταναστών, οι οποίοι έχουν κατακλύσει και τα νησιά μας, έχουμε βάλει τις ΜΚΟ, αυτή τη μεγάλη γάγγραινα, εκεί πέρα με πολύ παχυλούς μισθούς και έχουμε άτομα εκεί τα οποία, ουσιαστικά, υποκαθιστούν το ελληνικό δημόσιο.

Εκεί, λοιπόν, θα έπρεπε οι άνθρωποι αυτοί των ΜΚΟ να εκδιωχθούν, γιατί ο ρόλος τους είναι πάρα πολύ ύπουλος και άσχημος, και να πάνε Έλληνες εργαζόμενοι του δημοσίου τομέα και να κάνουν τη δουλειά που κάνουν αυτοί των ΜΚΟ. Τι δουλειά έχουν όλοι αυτοί, κάτι Ισραηλινοί, κάτι Τούρκοι, κάτι Σουηδοί, κάτι δεν ξέρω και εγώ τι, να είναι μέσα και να κάνουν αυτή τη δουλειά που θα έπρεπε, που θα όφειλε να κάνει το ελληνικό κράτος; Με ποιο δικαίωμα;

Δεν αισθάνεστε άσχημα που τη δουλειά των Ελλήνων, του ελληνικού κράτους, την κάνουν κάποιοι άλλοι, κάποιες ΜΚΟ; Γι' αυτές τις ΜΚΟ, όπως βλέπουμε πάλι εδώ πέρα σε δημοσιεύματα, υπάρχει ένα σκάνδαλο γιατί, λέει, ανέρχονται σε περισσότερες από δώδεκα χιλιάδες ΜΚΟ εκείνες οι οποίες έχουν πάρει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από το ελληνικό δημόσιο -ακούστε για ποιους λόγους- γιατί, λέει, η αιτιολογία των δραστηριοτήτων περιλαμβάνει εκπαίδευση γυναικών στην Ινδία για αποταμίευση των χρημάτων που τους περισσεύουν! Και μια άλλη λέει ότι έκαναν και κατάρτιση γυναικών σε αραβική χώρα, στην οποία όμως δράση δεν συμμετείχε γυναικά! Αυτές είναι οι ΜΚΟ που έχετε εσείς και τους δίνετε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Εμείς ρωτάμε ως Χρυσή Αυγή: Προκύπτουν ευθύνες για πολιτικά πρόσωπα ή δεν προκύπτουν ευθύνες για πολιτικά πρόσωπα; Σε ποια θητεία Υπουργού Εξωτερικών έχουν γίνει αυτά τα συγκεκριμένα σκάνδαλα, που τα γνωρίζετε πολύ καλά, αλλά τα καλύπτετε; Αληθεύει ότι έχουν εντοπιστεί υπουργικές αποφάσεις με ίδιο αριθμό πρωτοκόλλου, αλλά για διαφορετικά προγράμματα; Πότε και πού ακριβώς συνέβησαν όλα αυτά; Εδώ στην Ελλάδα έχουν συμβεί όλα αυτά, με την ανοχή, αν όχι με τη συμμετοχή, των «ελληνικών», επαναλαμβάνω, κυβερνήσεων. Μεγάλο φαγοπότι, λοιπόν, από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Βλέπουμε, επίσης, στο άρθρο 25 στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να λέτε ότι κόπτεστε για τις διάφορες ευπαθείς ομάδες των Ελλήνων συμπατριωτών μας, για τους πολύτεκνους, για τους παλιννοστούντες.

Όμως, ενώ κόπτεστε και θέλετε να τους βοηθήσετε, υπάρχει το εξής οξύμωρο. Από εκεί που ήταν 20% η ποσόστωση για τους πολύτεκνους, εσείς την κάνετε 15%! Και από εκεί που ήταν 5% για τους παλιννοστούντες, εσείς το κάνετε 2%! Τι είδους συμπάθεια και ευνοϊκή μεταχείριση είναι αυτή, όταν κόβετε κόσμη και όχι όταν αυξάνετε τους ανθρώπους που θα μπορέσουν να βρουν

μια θέση στο δημόσιο και να δουλέψουν για να συντηρήσουν τις οικογένειές τους; Πραγματικά, είναι πολύ μυστήριο!

Και θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια θέματα επικαιρότητας, γιατί αν δεν τα πει η Χρυσή Αυγή, δεν τα λέει κανείς άλλος. Δεν αναφέρονται από πουθενά.

Στις 21 του μηνός, ημέρα Δευτέρα, ένας Έλληνας δημόσιος υπάλληλος -το μειονέκτημα του ανθρώπου και το κακό ήταν ότι ήταν Έλληνας!- πέθανε σε μια αψιμαχία που είχε με έναν Ιρακινό λαθρομετανάστη μέσα στις υπηρεσίες, σε συγκεκριμένο κτήριο του Δήμου Πειραιά. Η είδηση αυτή θάφτηκε απ' όλους.

Όταν, λοιπόν, κλιμάκιο της Χρυσής Αυγής με Βουλευτές και στελέχη πήγε στον συγκεκριμένο χώρο, είδε το εξής αηδιαστικό: κανείς να μη θέλει να μας πει την αλήθεια και να αρνούνται ότι είχε γίνει τέτοιο περιστατικό. Ενώ, αν είχε «φάει» κανένα χατατούκι κάποιος λαθρομεταναστής, θα ήταν πρώτο θέμα σε όλα τα δελτία ειδήσεων!

Ο άνθρωπος είχε πεθάνει και δεν το ανέφερε κανείς. Και, τελικά, είδαμε ότι αυτός ο Ιρακινός, ο οποίος μπήκε μέσα κρατώντας μαχαίρι και απειλώντας τον Έλληνα συμπολίτη μας, ήταν ένας τύπος ο οποίος είχε καταδικαστεί σε είκοσι χρόνια φυλάκιση και είχε εκτίσει τα δέκα χρόνια για δύο ανθρωποκτονίες με τους ευεργετικούς όρους της Αριστεράς και του νόμου Παρασκευόπουλου!

Και αυτός ο άνθρωπος είχε μπει μέσα στο συγκεκριμένο γραφείο απαιτώντας να του χορηγηθούν άμεσα τα χαρτιά του για πολιτικό άσυλο. Και έκανε ολόκληρη φασαρία, γιατί του τα είχαμε καθυστερήσει κιόλας. Και ο Έλληνας συμπολίτης μας πέθανε!

Και όχι μόνο αυτό, αλλά στην είσοδο του γραφείου -επειδή τα είχαν κλειστά και είχαν βάλει security και αστυνομία για να εμποδίσει την είσοδο απλών πολιτών- έγραφαν ότι η υπηρεσία σήμερα για κάποιο έκτακτο γεγονός θα μείνει κλειστή. Κάποιο «έκτακτο» γεγονός, κάποιο «απρόοπτο» γεγονός ήταν ο θάνατος του Έλληνα συμπολίτη μας, σαν να είχε σπάσει ένας διακόπτης και να μην μπορούσαν να ανάψουν το ηλεκτρικό!

Αυτή είναι η σημερινή Ελλάδα στην οποία ζούμε! Πού ήταν εδώ οι άνθρωποι; Πού ήταν εδώ οι ανθρωπιστές; Πού ενδιαφέρθηκαν για τον Έλληνα συμπολίτη μας, ο οποίος πέθανε σαν το σκυλί στο αμπέλι; Και όχι μόνο αυτό, αλλά και κανείς δεν ασχολήθηκε μαζί του. Αυτή είναι η Ελλάδα στην οποία μας έχετε αναγκάσει να ζούμε!

Όμως, εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να ανεχθούμε άλλο αυτό το πράγμα. Και γι' αυτό πλήθος Ελλήνων συμπατριωτών μας τάσσεται υπέρ της Χρυσής Αυγής.

Επίσης, ήταν γνωστό το περιστατικό και μάθαμε για ένα τετράχρονο αγοράκι το οποίο πρόλαβαν την τελευταία στιγμή και το έβγαλαν από τις φλόγες. Μακάρι το παιδάκι να μπορέσει να ζήσει, μακάρι να γλιτώσει απ' αυτό το οποίο τράβηξε!

Όσον αφορά, λοιπόν, αυτό το παιδάκι, την πάτησε η φτωχή ελληνική οικογένεια, γιατί είχαν βάλει, λέει, κάποιο κερί για να βλέπουν, γιατί η ΔΕΗ τους είχε κόψει το ηλεκτρικό. Αυτό είναι το κράτος που έχετε κάνει, το ανθελληνικό κράτος εις βάρος των Ελλήνων συμπατριωτών μας, ενώ κόπτεστε για όλους τους λαθρομετανάστες, οι οποίοι έχουν μπει παράνομα στα σύνορα της πατρίδας μας και οι οποίοι λεηλατούν, κλέβουν και τρομοκρατούν.

Και εάν τυχόν δεν έχετε πάει από τα νησιά μας, τη Χίο, τη Λέσβο, θα σας πρότεινα να πάτε μια βόλτα για να δείτε ποια είναι η κατάσταση. Πηγαίνετε να μιλήσετε στους Έλληνες συμπολίτες μας και ελάτε πάλι στη θαλπωρή και την κρυψώνα της Βουλής σας, για να μας κάνετε τους ανθρωπιστές και να λέτε μεγάλα λόγια.

Επίσης, πριν από λίγες ώρες είδαμε να βγαίνει ο Υπουργός Οικονομικών της Κυβέρνησης, ο κ. Τσακαλώτος, και να δίνει και επίσημα πλέον το άλλοθι στις προηγούμενες κυβερνήσεις και να λέει ότι εμείς δεν θα ζητήσουμε να γίνει καμμία εξεταστική επιτροπή για το πρώτο μνημόνιο.

Μα, πώς να ζητήσει ο Τσακαλώτος να γίνει εξεταστική για το μνημόνιο, όταν ο ίδιος με αυτή τη συγκυβέρνηση έχει υπογράψει το τρίτο μνημόνιο, το καταδικαστικό για την πατρίδα μας και ετοιμάζεστε να υπογράψετε και τέταρτο μνημόνιο. Ο Τσακαλώτος,

ο Τσίπρας και όλη η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ προσπαθούν να τα έχουν καλά με αυτό το σύστημα που έχετε κάνει, ώστε αυτοί να μην κάνουν εξεταστική για εσάς, εσείς να μην κάνετε εξεταστική γι' αυτούς και όλοι μαζί, όπως λέει και ο λαός μας, το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο! Και να περάσετε καλά εις υγείαν των κορόιδων, που είναι οι Έλληνες συμπολίτες μας!

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφέρω και ένα άλλο περιστατικό που συνέβη στην περιοχή του Πειραιά, στα σύνορα Κερατσινίου - Πειραιά -πολλοί από εσάς δεν τα ξέρετε αυτά, γιατί αυτές οι περιοχές είναι μακριά από εσάς- όπου μία απ' αυτές τις ΜΚΟ που λέγαμε -και έχουν κλέψει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ- και συγκεκριμένα η «PRAKSIS», ανέλαβε έναν χώρο που φιλοξενούσε το 4^ο Γυμνάσιο Πειραιά, προκειμένου να κάνει κέντρο λαθρομεταναστών μέσα στο Κερατσίνι, μέσα στον Πειραιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Η αντίδραση των κατοίκων ήταν άμεση με μοναδική σύμμαχο τη Χρυσή Αυγή, όπως, φυσικά, είναι λογικό. Και είδαμε ότι σταμάτησαν αυτές οι εργασίες -και θα τις σταματήσουμε κι αλλού εμείς- με νόμιμους και όμορφους τρόπους, όταν καταθέσαμε ερώτηση, ως Χρυσή Αυγή, και ρωτήσαμε γι' αυτές τις εργασίες που πραγματοποιούνται ποιος είναι ο αριθμός αδειάς και ποια η ημερομηνία κατά την οποία την έχει εκδώσει η Πολεοδομία; Και επειδή δεν υπήρχε ούτε άδεια ούτε αριθμός ούτε τίποτα, τα έργα αυτά σταμάτησαν. Και τώρα τρέχουν αυτοί εκεί της ΜΚΟ «PRAKSIS», με κάτι άλλα συνεταιρικά, αναρχοάπλυτα, που θέλουν να φοβίσουν τους κατοίκους, προκειμένου να κτίσουν πάλι αυτό το κέντρο λαθρομεταναστών μέσα στην καρδιά του Πειραιά.

Η Χρυσή Αυγή δεν θα επιτρέψει να γίνουν αυτά τα πράγματα. Η Χρυσή Αυγή καλεί όλους τους Έλληνες συμπολίτες μας, που θέλουν να αντιδράσουν, με νόμιμους τρόπους, να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, να μην επιτρέψουν να γίνει αυτό που θέλετε εσείς. Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ANEΛ και όλα τα υπόλοιπα κόμματα, θέλετε να κάνετε μια Ελλάδα ισοπεδωμένη, μια Ελλάδα που θα υποτάσσεται στους λαθρομετανάστες. Η Χρυσή Αυγή δεν είναι διατεθειμένη να το επιτρέψει και θα αγωνισθεί μαζί με τους Έλληνες συμπολίτες μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Τζαμακλής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, ζητάτε τον λόγο για κάποια διευκρίνιση; Τι θέλετε ακριβώς;

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα ήθελα για δύο λεπτά τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Τζαμακλή, να δώσουμε για ένα, δυο λεπτά τον λόγο στην κυρία Υπουργό;

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δυο λεπτά μόνο, για να πω για δυο, τρεις ανακρίβειες που ακούστηκαν και δεν θα ήθελα να παραμένουν εντυπώσεις, διότι έχει τηλεθέαση το κανάλι της Βουλής.

Το ένα έχει να κάνει με πιθανότητα φόβου κατάργησης του επιδόματος παραμεθορίου εξαιτίας των κινήτρων τα οποία δίνονται για τις μετακινήσεις και την κινητικότητα. Θέλω να διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει κανένα τέτοιο ζήτημα κατάργησης επιδόματος παραμεθορίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Με εγκύκλιο δίδεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ένα άλλο ανακρίβες, το οποίο ακούστηκε, είναι ότι όταν ήταν το νομοσχέδιο στη διαβούλευση, υπήρχαν άρθρα τα οποία δεν μπορούσε κάποιος να σχολιάσει. Είναι απολύτως αναληθές,

επίσης. Υπήρχαν τρία ή τέσσερα άρθρα στα οποία δεν υπήρξε κανένας σχολιασμός. Και εκ του συστήματος, όταν κλείνει η ημερομηνία, σε αυτά τα άρθρα ακριβώς γράφει ότι δεν μπορείτε να μιείτε, όταν λήγει η ημερομηνία. Και έχω να καταθέσω εδώ στα Πρακτικά όλο τον διάλογο της διαβούλευσης. Δεν υπήρχε κλειστό άρθρο.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Όλγα Γεροβασίλη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) Επίσης, ακούστηκε κάτι για το κτήριο του ΣΥΡΙΖΑ στην Κουμουνδούρου ότι δεν πληρώνει φόρους. Η αλήθεια είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πληρώνει φόρους αναδρομικά από το 2002, ως όφειλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μην τα λέτε αυτά!

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αντιθέτως, κύριε Τζαβάρτα, μην εξανίστασθε! Διότι προσέξτε ποιος δεν πληρώνει τις τραπεζικές του υποχρεώσεις, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία.

Και επειδή το ίδιο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Καθυστερημένα! Άλλο το «αναδρομικά», κυρία Υπουργέ, και άλλο το «καθυστερημένα»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, παρακαλώ, μη διακόπτετε.

Κυρία Υπουργέ, συνεχίστε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το «αναδρομικά», κύριε Τζαβάρτα, έχει να κάνει με το πότε περιήλθε στην κυριότητα του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ξέρετε πώς είναι αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ισχύει!

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μη δημιουργείτε εντυπώσεις! Δεν είμαστε το ίδιο, όσο κι αν προσπαθείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ποτέ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πληρώστε τις τραπεζικές σας υποχρεώσεις, εσείς να είστε εντάξει, και ελάτε να τα ξαναπούμε. Πληρώνουμε και τα δάνεια και τους φόρους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι σοβαροί...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Εξαπατήσατε την τράπεζα.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν είμαστε το ίδιο, γι' αυτό να είμαστε προσεκτικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Τζαμακλή, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς να συγχαρώ την κυρία Υπουργό για την ανάληψη της ευθύνης στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης και να της ευχηθώ καλή επιτυχία και καλή δύναμη. Είμαι βέβαιος, κυρία Υπουργέ, ότι θα συνεχίσετε το έργο των προκατόχων σας, προκειμένου να δομηθεί ένα νέο, σύγχρονο, λειτουργικό και αποτελεσματικό πλαίσιο για τη δημόσια διοίκηση, που είναι απαραίτητο για να βοηθηθεί η ανάπτυξη της παραγωγικής ανασυγκρότησης της πατρίδας μας. Αυτό το νομοθετικό πλαίσιο θα συμβάλει στην πλήρη αποδόμηση του πελατειακού κράτους που συντηρείται επί πολλές δεκαετίες.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί λογική και πολιτική συνέχεια των προηγμένων νόμων για την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και για το Εθνικό Μητρώο Στελεχών. Στοχεύει και φιλοδοξεί να δώσει τέλος στο χρονοβόρο και ανορθολογικό σύστημα μετατάξεων και αποσπάσεων του παρελθόντος, κατασκευάσμα της ανάγκης του παλιού πολιτικού προσωπικού και των κομματικών επιτελείων να κάνουν εξυμνητικές. Πρόκειται για το ίδιο πολιτικό προσωπικό, που, όταν πείστηκε από τους πιστωτές να εξορθολογίσει τη δημόσια διοίκηση, πέρασε από τις εξυμνητικές στις υποχρεωτικές μετακινήσεις, στις απολύσεις και τη διαθεσιμότητα.

Βασική καινοτομία του προτεινόμενου ενιαίου συστήματος κινητικότητας είναι ο αμιγώς εθελούσιος χαρακτήρας της και ειδικότερα η δυνατότητα κάθε υπαλλήλου να έχει πρόσβαση στο σύνολο των προς κάλυψη θέσεων. Απολύτως εθελοντική, συνεπώς, κινητικότητα αλλά στη βάση ενιαίων κανόνων αναφορικά με τους όρους, τις προϋποθέσεις και εν γένει τις ακολουθούμενες διαδικασίες.

Το προτεινόμενο σύστημα εισάγει δύο βασικές αρχές που θα έπρεπε να ήταν αυτονόητες στη δημόσια διοίκηση: Πρώτον, η προσωρινή μετακίνηση του υπαλλήλου, δηλαδή η απόσπαση, χωρίς την προϋπόθεση ύπαρξης κενής οργανικής θέσης συνιστά πλέον μία κατ' εξαίρεση μορφή κινητικότητας και όχι τον γενικό κανόνα. Για τον λόγο αυτόν συνδέεται με την ύπαρξη αποδεδειγμένων, σοβαρών και επείγουσών υπηρεσιακών αναγκών και έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια. Η επιλογή αυτή υπαγορεύεται από το γεγονός ότι οι επικαιροποιημένοι οργανισμοί των φορέων θα περιλαμβάνουν το σύνολο των θέσεων ανά κλάδο και ανά οργανική μονάδα που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των αναγκών τους. Συνεπώς η αναγκαιότητα απόσπασης των υπαλλήλων, πέραν της κάλυψης των οργανικών θέσεων, θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς και πάντα στο πλαίσιο επείγουσών αναγκών.

Δεύτερον, η απόσπαση συνδέεται με την άσκηση καθηκόντων ορισμένου κλάδου, για τον οποίο ο υπάλληλος έχει τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα.

Με το νομοσχέδιο δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στη διαφάνεια της όλης διαδικασίας. Δημοσιοποιούνται οι προς κάλυψη θέσεις με αποστολή από τους φορείς του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης τρεις φορές κατ' έτος σε αντίστοιχους κύκλους κινητικότητας και αναρτώνται σε ειδική ηλεκτρονική πλατφόρμα με τη μορφή πίνακα διαθεσίμων θέσεων. Περαιτέρω δημοσιοποιούνται και με διαδικτυακή ανάρτηση. Τα οργανογράμματα και οι εκθέσεις είναι ψηφιακά και όλοι έχουν δυνατότητα πρόσβασης. Καθίσταται υποχρεωτική η ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων.

Με το νομοσχέδιο προβλέπεται καθορισμένη δεσμευτική προθεσμία ενός τριμήνου για την ολοκλήρωση των διαδικασιών κινητικότητας, δηλαδή από την υποβολή της αίτησης μέχρι την έκδοση απόφασης. Πρόκειται ασφαλώς για σημαντική καινοτομία.

Σημαντική, επίσης, ρύθμιση του νομοσχεδίου αποτελεί η ανακατανομή των ποσοστών για τις ειδικές κατηγορίες πολιτών στο σύστημα προσλήψεων του νόμου Πεπονί. Έτσι, ποσοστό 15% των θέσεων θα καλύπτεται από πολύτεκνους και τέκνα πολυτέκνων και ποσοστό 10% των θέσεων θα καλύπτεται από τρίτεκνους και τέκνα τριτέκνων. Περαιτέρω, ποσοστό 10% των θέσεων θα καλύπτεται από άτομα με ποσοστό αναπηρίας 50% τουλάχιστον και ποσοστό 5% των θέσεων θα καλύπτεται από όσους έχουν τέκνο, αδελφό ή σύζυγο, καθώς και από τέκνα ατόμων με αναπηρία με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω. Με τη ρύθμιση για τα άτομα με αναπηρία ικανοποιείται το δίκαιο αίτημα του κινήματος των ατόμων αυτών.

Ο στόχος είναι να υπηρετηθούν ταυτόχρονα οι ανάγκες της δημόσιας διοίκησης, οι ανάγκες των δημοσίων υπαλλήλων και οι ανάγκες των πολιτών. Πρόκειται για τολμηρό στόχο, η επίτευξη του οποίου εξαρτάται εν πολλοίς και από τις συμπεριφορές που θα επιρριφθούν στο μέλλον, συμπεριφορές και του πολιτικού προσωπικού και των ενδιαφερομένων πολιτών. Διαφορετικά κάθε νόμος κινδυνεύει να μην παράγει αποτελέσματα, ανεξαρτήτως του αν αποτελεί οικονομική και κοινωνική αναγκαιότητα, όπως ο υπό συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαμακλή και για την οικονομία του χρόνου.

Ακολουθεί ο κ. Αθανασίου από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο κ. Λάππας, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Λάππα, αυτό βρήκα ως δεδομένο. Μετά από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής, είπαμε δύο ομιλητές και μετά εσείς.

Ελάτε, κύριε Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, δεν μας έπεισε η απάντηση που δώσατε για το δάνειο. Και για να ενημερωθούν και όλοι οι συνάδελφοι αλλά και ο ελληνικός λαός, πρέπει να θυμίσω ότι σήμερα στην εξεταστική επιτροπή αποκαλύφθηκε ότι το κόμμα σας είχε λάβει δάνειο από την Ιονική Τράπεζα, το οποίο ανερχόταν το 1997 στο ποσό των 410 εκατομμυρίων δραχμών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Δεν είναι αλήθεια.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Με εξασφάλιση την υποθήκευ-

ση του κτηρίου της Κουμουνδούρου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Μα, σας παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Έτσι ξεκίνησε, αλλά με τους τόκους κ.λπ., πήγε τόσο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τετρακόσια δέκα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ειπώθηκε στην επιτροπή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Δεν ειπώθηκε αυτό. Ρωτήστε τους συναδέλφους σας. Τότε ξεκίνησε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Θα το πείτε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αθανασίου... (Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κάντε λίγο ησυχία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Στο δάνειο αυτό έγινε κούρεμα. Έγινε 60% ή 40%; Έγινε κούρεμα και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αθανασίου, συγγνώμη, θα σας δώσω τον χρόνο. Ξεκινήσατε παρεμβαίνοντας...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, η κυρία Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): ...για μια διαδικασία που δεν έχει σχέση με το νομοσχέδιο, για ζητήματα και θέματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Με συγχωρείτε πολύ, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έγινε μια αναφορά από την κυρία Υπουργό. Απ' ό,τι κατάλαβα, διότι δεν ήμουν στην Αίθουσα, έγινε αναφορά στη συνεδρίαση της Ολομέλειας από κάποιον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας. Απάντησε όπως απάντησε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Η απάντηση δεν ήταν πλήρης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έρχεστε εσείς τώρα, μη δυναμιτίζετε το κλίμα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όχι, δεν δυναμιτίζω. Δεν πρέπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Χάνουμε και τον χρόνο. Περιμένουν και οι συνάδελφοι Βουλευτές να μιλήσουν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ο λαός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα παρακαλούσα να περιοριστείτε στα του νομοσχεδίου, όσο μπορείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα απαντήσω μόνο σε αυτό. Τελειώνω. Άμα με αφήνατε, θα είχα τελειώσει τώρα. Διότι εδώ δεν ειπώθηκε όλη η αλήθεια από την κυρία Υπουργό και συνεπώς πρέπει να ειπωθεί και να θέσουμε μερικά ερωτήματα τα οποία χρήζουν απαντήσεως.

Στο δάνειο αυτό, λοιπόν, έγινε κούρεμα. Τώρα εάν έγινε 60% ή εάν έγινε 40%, θα προκύψει και θα το δούμε. Θα θέλαμε να γνωρίζουμε και να μας απαντήσει η κυρία Υπουργός κάτω από ποιες προϋποθέσεις έγινε το κούρεμα αυτό είτε στο 60% είτε στο 40%. Υπάρχει πράξη εξοφλήσεως του δανείου; Αυτό είναι το ερώτημα. Οι νομικοί καταλαβαίνουν τι θέλω να πω. Και φαντάζομαι και ο φίλος μου ο Σπύρος θα μπορούσε να απαντήσει. Γιατί αυτό είναι το θέμα, αν υπάρχει πράξη εξοφλήσεως.

Διότι μην ξεχνάτε, ο κύριος Πρωθυπουργός σε προηγούμενη συζήτηση εδώ στην Ολομέλεια έλεγε ότι τα δάνεια, τα οποία παίρναμε μεταγενέστερα, τα εξασφαλίσαμε με την Κουμουνδούρου. Άρα, λοιπόν, το ερώτημα το επόμενο είναι με ποιον τίτλο ιδιοκτησίας έχει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ την Κουμουνδούρου και από πότε. Αυτό είναι το ερώτημα.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν ακούσατε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Και τελευταίο, τόσα χρόνια, δεκαέξι χρόνια από τότε πληρώνατε ΤΑΠ; Πληρώνατε τους φόρους; Αυτές είναι οι απαντήσεις που πρέπει να δοθούν.

Τώρα επί του νομοσχεδίου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από προχειρότητα, ειδικά στο Κεφάλαιο Β, άρθρα 20 επόμενα, αποδεικνύεται πλήρως η προχειρότητα και η παντελώς έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού της Κυβέρνησης και του προκατόχου σας Υπουργού. Κυρία Υπουργέ, δεν αφορά εσάς αυτό, αναφέρομαι στον προκάτοχό σας.

Πριν λίγους μήνες η Βουλή νομοθέτησε τον ν.4369/16 και σήμερα έρχεται να τον συμπληρώσει, γιατί προφανώς ξέχασε ή αμέλησε να νομοθετήσει τα ανάλογα ασυμβίβαστα και κωλύ-

ματα. Αν ανατρέξετε στον νόμο που ανέφερα, δεν υπάρχουν ασυμβίβαστα και κωλύματα.

Από νομικής απόψεως τα άρθρα αποτελούν μνημείο κάκιστης νομοθέτησης, καθώς τα άρθρα αυτά δεν έρχονται να προστεθούν στο υπάρχον νομοθέτημα, όπως θα έπρεπε να γίνει, αλλά νομοθετούνται αυτοτελώς, χωρίς να εντάσσονται συστηματικά στον ν.4369/16.

Ωστόσο, φαίνεται να υπάρχουν και άλλες σκοπιμότητες, καθώς είναι σαφές ότι από τις διατάξεις σκοπεύεται ο περιορισμός αν όχι ο αποκλεισμός των στελεχών του ιδιωτικού τομέα από τη δημόσια διοίκηση, το οποίο τελικά θα επιτευχθεί με τον ν.4369/16, χάρη στην έντονη αντίδρασή μας. Δηλαδή δεν επετεύχθη τότε, χάρη στην έντονη αντίδραση της Αντιπολίτευσης και ειδικά του κόμματός μας.

Τώρα λίγα θέματα για τα άρθρα. Εν όψει ότι είναι ενοποιημένη η συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, και δεν θα μιλήσουμε παραπάνω, αν χρειαστεί θα ήθελα ένα λεπτό παραπάνω. Ούτως ή άλλως είχα και τη διακοπή.

Στο άρθρο 4 παράγραφος δεν είναι σαφές στην παράγραφο 1, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η έκδοση των νέων οργανογραμμικών που πρόσφατα εκδόθηκαν αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του νόμου. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, που είναι λάθος και περιοριστικό, ισχύουν οι προς κατάργηση επιμέρους διατάξεις ή δεν θα γίνονται αποσπάσεις και μετατάξεις; Είναι ένα ερώτημα.

Παράγραφος 4, θα μπορούσε να θεσμοθετηθεί η μέτρηση και ανάρτηση σε ιστοσελίδα ή έστω σε βάση δεδομένων του ποσοστού κάλυψης προβλεπόμενων θέσεων ανά υπηρεσία, έτσι ώστε το μίνιμουμ ποσοστό κάλυψης, προκειμένου ο υπάλληλος να έχει δικαίωμα μετακίνησης. Δεν είναι σωστό αυτό. Το ανέπτυξε και ο εισηγητής μας και ο κ. Βορίδης και ο κ. Τζαβάρας. Δηλαδή, ίσως θα ήταν καλύτερο να υπάρχει το ότι αν το ποσοστό δεν είναι κάτω από το 50% -να υπάρχει ένα ποσοστό ασφάλειας-, να μην γίνεται καμμία μετάταξη, γιατί αλλιώς θα έχουμε τα παρατράγουδα, τα οποία ανέφεραν -να μην σας κουράζω-, οι προηγούμενοι συνάδελφοι.

Στο άρθρο 5, ενδεχομένως η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας θα έπρεπε να έχει μέλη που θα έχουν τον χρόνο να αντεπεξέλθουν στο φόρτο εργασίας. Εκφράζω αμφιβολίες αν θα μπορέσουν να τα καταφέρουν και ως προς τη σύνθεση. Ίσως θα έπρεπε οι ανεξάρτητοι και όχι οι υπάλληλοι, να έχουν την πλειοψηφία στο συμβούλιο.

Όσον αφορά στη συνέντευξη, εκτός από τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, γίνεται και συνέντευξη. Το ανέφερε πάρα πολύ παραστατικά και ο κ. Τζαβάρας. Πώς θα γίνει η εξειδίκευση της κρίσης της επιτροπής, ειδικότερα και όχι του κάθε μέλους της επιτροπής μόνο; Τι βαθμολογία θα πάρουν τα τυπικά προσόντα, ποια βαθμολογία τα ουσιαστικά, ποια βαθμολογία η συνέντευξη; Ούτως ώστε να μπορεί ο ενδιαφερόμενος να προσφύγει, αν χρειαστεί και στα δικαστήρια για να μπορέσει να δικαιωθεί. Είναι ένα ζήτημα, το οποίο μένει φλου και συνεπώς εξυπηρετεί σκοπιμότητες.

Στο άρθρο 19 παράγραφος 3, προσωπικά δεν κατανοώ τη ρητή αναφορά των διατάξεων που καταργούνται, εφόσον με την παράγραφο 1 οριζόταν ότι όλες οι διατάξεις που αφορούν μετατάξεις και αποσπάσεις καταργούνται. Η δε διατύπωση της παραγράφου 1 είναι ατυχής. Τι πάει να πει «καταργούνται, εφόσον αντίκεινται στους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτει το Εθνικό Συμβούλιο Κινητικότητας»; Θα έπρεπε ευθέως να καταργηθούν όλες οι διατάξεις, άλλως θα υπάρχουν ερμηνευτικά προβλήματα και θα βγουν πολλές αντιφατικές αποφάσεις στα δικαστήρια, κυρία Υπουργέ. Συνεπώς θα πρέπει να δείτε το θέμα αυτό.

Το άρθρο 20 είναι καινοφανές όσο και περιττό το αν θα ορίζει τα αυτονόητα καθήκοντα για κάθε υπάλληλο, ιδίως ευρισκόμενο σε επιτελική άλλη θέση ευθύνης. Το άρθρο αυτό θυμίζει αιτιολογική έκθεση και όχι άρθρο νόμου. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτό το διακηρυκτικό άρθρο υπάρχουν προβλήματα. Στο τελευταίο εδάφιο αναφέρεται ότι «συμπληρωματικώς δεν εφαρμόζεται και κάθε ειδική διάταξη που αφορά σε ασυμβίβαστα και περιορισμούς». Από την ανάγνωση και μόνο της διάταξης προκύπτει ότι

δεν έχει γίνει καμμία έρευνα σχετικά με το ζήτημα. Νομοθετεί η Κυβέρνηση με διατάξεις-πλαίσιο και νομίζει ότι με αυτόν τον τρόπο καθάρισε, συγχωρείστε μου την έκφραση. Δεν γνωρίζει αν υπάρχουν ειδικότερες διατάξεις, που έρχονται σε αντίθεση με αυτό το νομοθέτημα και δεν φαίνεται να την ενδιαφέρει.

Στο άρθρο 21 δεν βρίσκω λόγο γιατί πρέπει να αναστέλλεται η άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος για όλους τους δικηγόρους ανεξαιρέτως, για όλες τις θέσεις του ν.4369/2016, πολλώ δε μάλλον όταν έχουν προταθεί διατάξεις σε σύγκρουση συμφέροντος. Με τη λογική αυτή αποτρέπει η Κυβέρνηση επιτυχημένους δικηγόρους από το να ενδιαφερθούν για τις θέσεις αυτές, καθώς είναι βέβαιο ότι θα κλείσουν τα δικηγορικά τους γραφεία. Σβήνει συνεπώς κάθε πρωτοβουλία, την οποία πρέπει να έχει ένας επιτυχημένος νομικός δικηγόρος.

Κατανοώ τη συλλογιστική αυτή για έναν γενικό γραμματέα, αλλά όχι για προέδρους κάποιων νομικών προσώπων. Ιδίως όταν προβλέπεται και διευθύνων σύμβουλος, ακόμα δε περισσότερο για τα απλά μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

Στην παράγραφο 2...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αθανασίου, θα παρακαλούσα να ολοκληρώσετε. Φθάσατε τα εννέα λεπτά. Φάγατε τρία ή τέσσερα λεπτά από την ομιλία σας για τα δάνεια. Σας παρακαλώ, περιμένουν και άλλοι συνάδελφοι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στις παραγράφους 2 και 3 αυτή η παρεμφερής δραστηριότητα που αναφέρεται είναι μια αόριστη έννοια, θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Δεν θα μπορεί να κρίνει το δικαστήριο κάποιον που θα προσφύγει στα δικαστήρια και θα έχουμε αντιφατικές αποφάσεις για το πότε είναι μια δραστηριότητα παρεμφερής και πότε δεν είναι. Υπάρχει πλούσια νομολογία στο ζήτημα αυτό και θα έπρεπε και οι νομικοί σας να σας πουν ότι αυτή η διάταξη θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα. Αν δεν μπορείτε να τις συγκεκριμενοποιήσετε, αφαιρέστε τις.

Σύγκρουση συμφερόντων. Ο ορισμός της σύγκρουσης συμφερόντος και το εύρος της εφαρμογής της είναι πολύ μεγάλο, καθώς μπορεί να καταλαμβάνει οποιονδήποτε, εφόσον έχει συγγένεια μέχρι τέταρτο βαθμό ή είναι στενά συνδεδεμένος με δημόσιο λειτουργό. Όποιος έχει κάποια σχέση φιλίας, αλλά όχι στενή με κάποιον που μπορεί να έχει πλεονέκτημα από κάποια απόφαση του προσώπου αυτού, θα έχει ένα πρόβλημα με την διάταξη την οποία ανέφερα.

Προφανώς η έννοια του στενού δεσμού είναι ασαφής και αόριστη και μάλλον θα πρέπει να απαλειφθεί ή να τη συγκεκριμενοποιήσετε. Ακόμα και στην έννοια της σύγκρουσης συμφέροντος διεθνώς απαντώνται διαβαθμίσεις, άμεση σύγκρουση συμφέροντος, έμμεση σύγκρουση, πιθανή σύγκρουση, αν δείτε και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου πάνω στο ζήτημα αυτό.

Το χρονικό όριο της τριετίας είναι πολύ μεγάλο και αυστηρό. Δείτε το αυτό. Στο άρθρο 23 επιχειρείτε να λύσετε το φαινόμενο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αθανασίου, τρεις φορές είπατε μέχρι τώρα ότι τελειώνετε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά θα με αναγκάσετε να σας διακόψω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Θα πω δυο λόγια μόνο. Δεν θα σας φέρω σε δύσκολη θέση. Τελειώνω.

Δείτε αυτή την τροπολογία. Θα σας εξηγήσω γιατί. Είναι επικίνδυνη τροπολογία. Έχει σχέση με την παραίτηση του δημοσίου από ένδικα μέσα κατά πρωτόδικων αποφάσεων, οριστικών αποφάσεων που δεν έχουν τελεσιδικήσει ή τη μη άσκησή τους, πρώτον γιατί μπορεί να δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα, αλλά κυρίως λέτε με την προϋπόθεση ότι θα παραιτούνται από κάθε αξίωσή τους. Οι νομικοί εδώ, όπως ο κ. Λάμπας, θα σας πουν ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία των δικαστηρίων, είναι άκυρη η συμφωνία με την οποία περιορίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων, έστω και αν αυτοί συνυπογράψουν οποιονδήποτε. Είναι πάγια η νομολογία και στην επιστήμη και στη νομολογία, συνεπώς δεν έχει κανένα νόημα. Δείτε αυτή την τροπολογία διότι είναι εντελώς αβάσιμη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λάππα, να συνηγορήσουμε για το υπόλοιπο της διαδικασίας ως τη λήξη της αποψινής συνεδρίασης.

Η πρόταση του Προεδρείου, με βάση και τα δίκαια ερωτήματα Βουλευτών, είναι η εξής: Μετά τον κ. Λάππα, που είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μας έχει έλθει αίτημα για κάποιον άλλο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, οπότε συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών. Προτείνουμε να λήξουμε την αποψινή συνεδρίαση με τον κ. Κυριαζίδη ως τελευταίο εκ των ομιλητών του καταλόγου και να μείνουν δέκα ομιλητές για αύριο. Μαζί με τους εισηγητές, τις δευτερολογίες τους και τις παρεμβάσεις των Υπουργών, με μία ανοχή χρόνου, έτσι όπως το έχουμε υπολογίσει, αυτό είναι γύρω στις τρεις με τρεισήμισι ώρες, δηλαδή αν ξεκινήσουμε στις δώδεκα, δηλαδή μετά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, γύρω στις τρεις με τρεισήμισι θα περαιωθεί αύριο η διαδικασία. Τελευταίος ομιλητής για απόψε, λοιπόν, θα είναι ο κ. Κυριαζίδης.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Κύριε Λάππα, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω κι εγώ μία απάντηση τώρα στο θέμα που έθεσε η Νέα Δημοκρατία για το ακίνητο του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Αθανασίου, κύριε Τζαβάρα, καλό είναι να ξαναδείτε την ελληνική ταινία «Κάτω οι κλέφτες» με τον Ντίνο Ηλιόπουλο που στο τέλος τελειώνει: «Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης». Έχετε εδώ διακόσια δέκα εκατομμύρια χρέος. Από το 2011 δεν δώσατε ούτε ένα ευρώ. Δεν λέτε στον ελληνικό λαό πώς θα εξοφλήσετε έστω και ένα μέρος των δανείων σας και έρχεστε και καταγγέλλετε τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος πήρε ένα δάνειο ογδόντα εκατομμυρίων δραχμών, πλήρωσε εκατόν ογδόντα για την εξόφληση μετά από τρεις άγονους πλειστηριασμούς με συμφωνία-συμβιβασμό με την τράπεζα και το καταγγέλλετε κιόλας από πάνω. Πληρώσαμε δυόμισι φορές το κεφάλαιο. Αυτό καταντά θράσος. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τα έγγραφα ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα έγγραφα που ζητάτε, κύριε Αθανασίου, θα κατατεθούν αρμοδίως στην εξεταστική επιτροπή. Ζητήθηκαν από τους συναδέλφους σας σήμερα. Αφήστε το αυτό, λοιπόν. Μην το ανακινείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν ήταν δικό σας το ακίνητο και παίρνατε δάνεια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Στην εξεταστική να τα πείτε αυτά. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ. Κύριε Λάππα... **ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ:** Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Προχωρήστε και τοποθετηθείτε επί του νομοσχεδίου. Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Μόνο εσείς κάνατε «κουρέματα». Εξαπατήσατε ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Τι λέτε; Σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη διακόπτετε. Παρακαλώ. Ηρεμήστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου έχουν πάρει δύο λεπτά από τον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη φοβάστε. Θα σας δώσω τον χρόνο σας, κύριε Λάππα. Συνεχίστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κυρία Υπουργέ, καλό κουράγιο στο δούλο αυτό Υπουργείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή όλους τους αγορητές όλων των κομμάτων και θα απαντήσω αναλυτικά στον καθένα. Πριν απ' αυτό, όμως, θα πω δυο πράγματα.

Κύριε Τζαβάρα, με ειλικρίνεια θα σας πω μια φράση του νεοδημοκράτη πρώην Προέδρου της Βουλής του κ. Σιούφα, στο τελευταίο συνέδριο που έγινε για τη δημόσια διοίκηση. Ακούστε τη.

«Στο ερώτημα γιατί ο δημόσιος τομέας είναι ο μεγάλος ασθενής εξήγηση υπάρχει. Θέλω να αναγνωρίσω πρώτα στον εαυτό μου την ευθύνη γύρω από το θέμα αυτό και όλων όσοι έχουν ασκήσει παρόμοια καθήκοντα». Και ο ίδιος, για να επιβεβαιώσει την ευθύνη όλων των Υπουργών που έχουν υπηρετήσει τη δημόσια διοίκηση, αναφέρεται στον Ροΐδη, ο οποίος το 1880 είχε πει ότι «πρέπει επιτέλους να εκδοθεί ένας νόμος του ελληνικού κράτους που να καθιστά υποχρεωτική την εφαρμογή όλων των νόμων του ελληνικού κράτους».

Ο ίδιος δε σημείωσε στο συνέδριο αυτό ότι από το 1974 μέχρι σήμερα έχουν ψηφιστεί πέντε χιλιάδες νόμοι και έχουν εκδοθεί πάνω από εκατόν είκοσι χιλιάδες προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Ακούστε δε και το εξωφρενικό. Μόνο ο ΓΟΚ, ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός, έχει τριακόσιες τριάντα τέσσερις χιλιάδες τροπολογίες - τροποποιήσεις ως κώδικας. Αυτό μπορείτε να το δείτε σε μια ιστορική αναδρομή. Τι είναι η ελληνική δημόσια διοίκηση από το 1950 με τις παθογένειες, τις ατέλειες, τις αρρώστιες της, τον ανορθολογισμό; Άρα, λοιπόν, θα περιμέναμε τουλάχιστον από εσάς, ένα κόμμα εξουσίας υποτίθεται -έτσι δεν είναι;- που κυβέρνησε τον τόπο μαζί με το ΠΑΣΟΚ δεκαετίες ολόκληρες, να κάνετε μια αναδρομή και να πείτε να ξεκινήσουμε με μια παραδοχή, ότι αυτό το καθεστώς είναι άρρωστο. Αποδίδει υπηρεσίες ελαχιστοτάτης ποιότητας στον ελληνικό λαό και στους Έλληνες πολίτες. Πρέπει να αλλάξει.

Αρνείστε το νομοσχέδιο συλλήβδην και δεν κάνετε μια πρόταση. Τι λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Καταργήσατε ένα τέλειο νομοθέτημα και μας εδώ μια ανορθογραφία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ. Μη διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ακούστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τι διαπίστωνε το 1952 ο Κυριάκος Βαρβαρέσος: ανορθολογική κατανομή προσωπικού, κομματισμός ανειδίκευτος, γεωγραφική υπερσυγκέντρωση υπηρεσιών, προσωπικό χαμηλών προσόντων, τυπολατρία, μισθοί πείνας, άχρηστοι οργανισμοί και υπηρεσίες, άδικο και πολυδαίδαλο σύστημα επιδομάτων, αναξιοκρατία, κομματικοί διορισμοί. Πολλά απ' αυτά ισχύουν μέχρι και σήμερα. Ας το παραδεχθούμε. Αλλιώς δεν μπορούμε να ξεκινήσουμε για πουθενά.

Το παρόν νομοσχέδιο είναι μια τομή, είτε το θέλετε είτε όχι. Άμα, όμως, το κατεδαφίζετε με μια γενικόλογη άρνηση ότι δεν χρειάζεται καμμία επέμβαση στη δημόσια διοίκηση, τότε πρέπει να σας πω, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι σε κάθε προσπάθεια που γίνεται για μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης ουσιαστικά θέτετε ένα ερώτημα διακυβέρνησης του τόπου, συνιστώσα της οποίας είναι η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης. Από εκεί πρέπει να ξεκινάμε. Και τώρα στην επιχειρηματολογία που είχατε προτείνει πασχίσατε και θα σας απαντήσω αμέσως.

Είπε ο κ. Γεωργαντάς ότι ήταν έτοιμος να συζητήσει τα ασυμβίβαστα κ.λπ., αν προσθέταμε το κομματικό ασυμβίβαστο. Θεωρώ ότι αυτό κάνει αντίφαση. Και θα σας πω γιατί.

Κύριε εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει να ξέρετε ότι ο συνδυασμός των άρθρων 103 και 29 του Σύνταγματος - είναι εδώ και καθηγητές Συνταγματικού Δικαίου- δίνει τη συνταγματική δυνατότητα για ελεύθερη συμμετοχή των Ελλήνων πολιτών στα κόμματα, που σημαίνει ότι αυτό είναι μια δευτερογενής απόλυτη ελευθερία στην ελευθερία των Ελλήνων να ιδρύουν κόμματα ελεύθερα χωρίς καμμία παρέμβαση. Σημαίνει σαν τριτογενής επίδραση ότι απαγορεύεται να υπάρξει ρύθμιση η οποία θα καθιστά αίρεση την ανάρεση ενός δικαιώματος, κύριε Τζαβάρα. Άρα, λοιπόν, η προβολή του κομματικού ακατάσχετου απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Μην το ξαναθέσετε.

Επίσης, ακούστηκε κάτι από τον κ. Παπαθεοδώρου. Κύριε Παπαθεοδώρου, σχετικά με το θέμα της αξιολόγησης ρητά ο νόμος, η παράγραφος 3 του άρθρου 7, λέει ότι «για την αξιολόγηση των υποψηφίων λαμβάνεται υπ' όψιν η συνάφεια των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων με την προκηρηχυσόμενη θέση, οι εκθέσεις αξιολόγησης». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Το αξιολογικό φορτίο που έχει ένας υπάλληλος, η υπηρεσιακή του διαδρομή τον ακο-

λουθεί παντού και στην μετάταξη που είναι ο κανόνας και στην απόσπαση που είναι η εξαίρεση. Και όχι μόνο αυτό. ακούστε πως το συνδυάζει. «Οι εκθέσεις αξιολόγησης, η εμπειρία στην άσκηση αντίστοιχων καθηκόντων και κάθε στοιχείο από το προσωπικό μητρώο του υπαλλήλου», τον υπηρεσιακό φάκελό του δηλαδή, «που καταδεικνύει την καταλληλότητα για την συγκεκριμένη θέση. Για την πληρέστερη δε αξιολόγηση» πράγμα που σημαίνει ότι είναι πάνω από τρεις «υπάρχει και η συνέντευξη όπου συντάσσεται πρακτικό και στο πρακτικό υπάρχει και η αιτιολόγηση». Και αιτιολογημένο πρακτικό, δηλαδή. Ποια διασφάλιση θέλετε δηλαδή να υπάρχει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις γράφονται;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Γράφονται, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Από πού προκύπτει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Προκύπτει από το μητρώο, κύριε Τζαβάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τονίζουμε και το επαναλαμβάνουμε: Η αξιολόγηση, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): ...μη ρωτάτε, μη διακόπτετε. Σας παρακαλώ πολύ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι ζωντανή διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, όχι, εντάξει. Είναι ζωντανή διαδικασία, αλλά με συγχωρείτε πάρα πολύ. Μη διακόπτετε. Κοιτάτε, συμφωνήσαμε να λήξουμε σε κάποιο συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, αλλά άμα θέλετε, μπορούμε να το πάμε και παραπάνω, να το τραβήξουμε ξημερώματα. Με συγχωρείτε τώρα. Σεβαστείτε και τον ομιλητή, γιατί όταν ανεβαίνετε στο Βήμα, είναι διαφορετικά τα πράγματα. Σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άρα το φορτίο της αξιολόγησης ακολουθεί τον υπάλληλο είτε είναι μετατασσόμενος είτε είναι αποσπώμενος και με όλες τις άλλες εγγυήσεις νομίζω είναι ένα επαρκές θεσμικό πλαίσιο αξιοκρατίας, διαφάνειας και δημοσιότητας.

Τώρα, επίσης, προβλήθηκε από τον κ. Παπαθεοδώρου «γιατί δεν υπάρχει μοριοδότηση». Σε αυτό το νομοσχέδιο, το συγκεκριμένο, κύριε Παπαθεοδώρου, θα σας έλεγα ότι δεν μπορεί να ισχύσει για έναν απλό λόγο, διότι δεν μπορεί εκ των προτέρων να τεθεί ένας γενικός κανόνας μοριοδότησης, όταν πλέον οι μετατάξεις και οι αποσπάσεις είναι ουσιαστικά υπηρεσιακές επιλογές και ενέργειες που κλείνουν κάποιες τρύπες, όταν δηλαδή λύνουν προβλήματα ad hoc υπηρεσιακά. Δεν μπορείτε εκ των προτέρων να θέσετε έναν γενικό κανόνα για το ποια είναι τα μόρια για την Κάσο, ποια είναι τα μόρια για το Σουφλί, ποια είναι τα μόρια για την Αθήνα. Αυτός είναι ο λόγος νομίζω. Δεν θα είχαμε κανένα πρόβλημα να φτιάξουμε έναν γενικό κανόνα μοριοδότησεων, όπως γίνεται στο προηγούμενο νομοσχέδιο, στο Μητρώο Διοικητικών Στελεχών. Και αυτό σας απαντώ.

Απαντώ και στον φίλο του ΚΚΕ, τον κ. Δελή, που είπε ότι κάθε προσπάθεια βελτίωσης της διοικητικής μεταρρύθμισης της δημόσιας διοίκησης, εφόσον είναι μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού, ουσιαστικά υπηρετεί την πλουτοκρατία.

Δεν είναι έτσι, κύριε Δελή. Και ξέρετε γιατί δεν είναι έτσι; Διότι εσείς μπορεί να αποστρέφεστε ή να μην συμφωνείτε ή να μην θέλετε να επιβεβαιώσετε το ότι η διοικητική μηχανή των ευρωπαϊκών κρατών -που είναι καπιταλιστικά τα κράτη αυτά, σας τονίζω- ήταν ζηλευτή ακόμα και από τους οπαδούς σας, όσοι τουλάχιστον πηγαίνανε μετανάστες στη Γερμανία, στην Ελβετία, στο Βέλγιο, στη Σουηδία, στη Δανία. Δυστυχώς αυτή είναι η αλήθεια και πρέπει να το δείτε και ως Αριστερά κι εσείς κι εμείς. Γιατί είναι αυτή η αλήθεια και εδώ εμείς ως Αριστεροί αρνούμαστε μια τέτοια διοικητική μηχανή; Γιατί εκεί δεν υπάρχουν ούτε ουρές ούτε προθεσμίες ούτε χρόνια για τη συνταξιοδότηση ή απονομή υπηρεσιακών επιλογών και απολαύσεων.

Άρα, λοιπόν, θα το δείτε. Δεν είναι ακριβώς έτσι. Κάπου κάνετε λάθος. Το αφήγημά σας κάπου πάσχει.

Πάω στα όσα είπε ο κ. Βορίδης. Είπε για το ακίνητο και δεν θέλω να του πω τίποτα. Είπε ότι δεν θα προλάβουμε να εφαρμό-

σουμε το νομοσχέδιο, γιατί ο χρόνος μας είναι λίγος. Τον ακούω να το λέει από τον Φεβρουάριο του '15. Άρα, μεγάλωσε πολύ ο χρόνος που το λέει ο ίδιος. Φανταστείτε πόσο θα μεγαλώσει η κυβερνητική μας θητεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σίγουρα, σίγουρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό είναι βέβαιο. Και έκανε μια επιχειρηματολογία σχετικά με τη μείωση του ποσοστού του 15% των πολυτέκνων και εδώ πρέπει να υπάρξει και μια συγκεκριμένη απάντηση και επιχειρηματολογία. Σας λέω: Η μείωση του ποσοστού είναι από 10% σε 15% και η αύξηση του ποσοστού των τριτέκνων είναι 15% συν 10% οι τρίτεκνοι. Αυτή η αναλογία, μάλιστα, είναι και αυστηρή υπέρ των πολιτών, γιατί με την τελευταία απογραφή οι πολύτεκνοι είναι ένα πολύ μικρό ποσοστό των τριτέκνων. Αυτό είναι το κριτήριο με το οποίο έγινε αυτή η επιλογή. Ψάξτε το και θα το δείτε. Έχετε τους αρμόδιους φορείς και υπαλλήλους, ερευνήστε το.

Άρα, είναι απολύτως αποδεδειγμένο ότι αυτή η επιλογή δεν είναι αυθαίρετη αλλά ανταποκρίνεται σε αντικειμενικά στοιχεία.

Κύριε Τζαβάρα, είπατε για τον νόμο του κ. Μητσοτάκη, ότι είναι ένα θαύμα νομοτεχνικής και...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μνημείο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Μνημείο πολιτικό. Ξέρετε πού καλά ότι στην πολιτική, στην οικονομία και στο ποδόσφαιρο όλα κρίνονται από το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα του κ. Μητσοτάκη ήταν μόνο διακόσιες σαράντα χιλιάδες απολύσεις επί θητείας του και συνολικά από το 2010-2015 μόνο τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες απολύσεις στο ελληνικό δημόσιο. Άρα, λοιπόν, τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες συνολικά από το 2010 μέχρι το '15 και επί του κ. Μητσοτάκη, διακόσιες σαράντα χιλιάδες.

Είπατε και για τη συνέντευξη. Και είπατε ότι πρέπει να ισχύει αμεροληψία και διαφάνεια. Η συνέντευξη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής το είπε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα κριτήρια της συνέντευξης, κύριε Τζαβάρα, είναι κατ' αρχήν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η Επιστημονική Υπηρεσία το λέει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όλοι το λένε. Κι εμείς το λέμε. Τη συνέντευξη την είχαμε συζητήσει με το νομοσχέδιο 4369 για το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών. Είπαμε τι είναι. Είναι προσυμφωνημένες οι ερωτήσεις, είναι οι ίδιες προς όλους τους υποψηφίους, υπάρχουν καταγεγραμμένες οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις στο πρακτικό και η τελική απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Τι καλύτερο θέλετε για μια δικαστική αρχή να έχει μπροστά της το έγγραφο επί του οποίου θα ασκείται η προσφυγή, θα αξιολογηθεί η προσφυγή και θα αποφασίσει και το δικαστήριο τελικά;

Και πάμε στον κ. Αθανασίου, ο οποίος επέλεξε το καλύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου, τα άρθρα 20-23 της σύγκρουσης καθηκόντων, και είπε ότι πάσχουν από απίστευτη προχειρότητα.

Εδώ θα επικαλεστώ, κατ' αρχήν, τους νομικούς των άλλων κομμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Εάν ένας κάνει μια ελάχιστη έρευνα και δειξει μια προσοχή στα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του ΟΟΣΑ, θα διαπιστώσει ότι αυτά τα τέσσερα άρθρα είναι εν πολλοίς αντιγραφική και μεταφορά όσων έχουν δεχθεί τα ευρωπαϊκά, διεθνή δικαστήρια και οι διεθνείς οργανισμοί.

Είναι δυνατόν να λέει ο κ. Αθανασίου ότι αυτό πάσχει από απίστευτη προχειρότητα; Κατ' αρχάς οι ορισμοί: Τι είναι ποιοτικό συμφέρον, τι είναι σύγκρουση καθηκόντων; Μπορεί η σύγκρουση καθηκόντων να μην είναι ο ορισμός του ΟΟΣΑ, είναι όμως μια σύμπτυξη των στοιχείων του ορισμού του ΟΟΣΑ και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, γιατί εκεί είναι η αναφορά μας και όλα τα ασυμβίβαστα που υπάρχουν είναι μεταφερόμενα.

Και θέλετε να σας πω και κάτι επιπλέον για αυτό; Η σύγκρουση καθηκόντων σήμερα κερδίζει έδαφος όχι μόνο σε επίπεδο κρατών ή ολοκληρώσεων οικονομικών, αλλά ακόμα και σε επίπεδο τραπεζών και επιχειρήσεων.

Εδώ έχω μπροστά μου έγγραφα -θα τα δώσω αύριο σε μια πα-

ρέμβαση που θα κάνω- της «Alpha Finance»: πολιτική εντοπισμού και διαχείρισης στη σύγκρουση συμφερόντων. Ακόμα και οι τράπεζες πλέον διαπιστώνουν ότι στελέχη της φεύγουν την άλλη μέρα το πρωί από την τράπεζα και προσλαμβάνονται από έναν ιδιωτικό φορέα που ανταγωνίζεται την ίδια την τράπεζα.

Να σας πω για την κυρία Επίτροπο του Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ταυτόχρονα που ήταν Επίτροπος συμμετείχε στις Μπαχάμες σε εξωχώρια εταιρεία που ανταγωνίζεται τα συμφέροντα της Επιτροπής Ανταγωνισμού; Να πω για τον Μπαρόζο;

Κερδίζει συνεχώς και στην Ελλάδα και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και διεθνώς έδαφος το θέμα αυτό της σύγκρουσης συμφερόντων και πολύ καλά κάνει το νομοσχέδιο και το φέρνει σήμερα.

Κλείνω με κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, εάν δεν μπορούμε σήμερα να συμφωνήσουμε σε δύο πράγματα. Πρώτον: Η κακοδαιμονία της διοικητικής μηχανής στην Ελλάδα από το '50 μέχρι σήμερα. Έγιναν προσπάθειες βελτίωσης; Σαφώς. Ήταν ατελείσφορες τελικά. Έτσι απεδείχθη τουλάχιστον και σας είπα να δούμε τι αποτέλεσμα είχαν. Κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Εξαιρώ το ΑΣΕΠ. Εξαιρώ τις πανελλήνιες εξετάσεις και κάποιους άλλους θεσμούς, οι οποίοι πράγματι απέδωσαν και αγκαλιάστηκαν από την ελληνική κοινωνία, γιατί εξασφάλιζαν την αξιοκρατία και την διαφάνεια.

Πρέπει να δείτε ότι αυτό το νομοσχέδιο εδώ είναι το τέταρτο στη σειρά της παρέμβασης που κάναμε ως Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στη διοικητική κακοδαιμονία. Το πρώτο ήταν το θέμα επί πολιτικής επιστράτευσης και δικαιώματα των πολιτών απέναντι στη δημόσια διοίκηση, ήταν η ηλεκτρονική διακυβέρνηση, ήταν το Μητρώο των Επιτελικών Στελεχών, η αξιολόγηση και η επιλογή των προϊσταμένων και έρχεται αυτό σήμερα να κλειδώσει και να ακουμπήσει στα προηγούμενα νομοσχέδια.

Μην λέτε, λοιπόν, ότι όλα γίνονται αποσπασματικά και δεν έχουν καμμία σύγκριση με τα προηγούμενα. Έχουν και παραέχουν. Έτσι πρέπει να το δείτε και έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους μας.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να κάνουμε βήματα στη διοικητική μηχανή. Πιστεύω ότι είναι μόνο η αρχή, τουλάχιστον από τη θητεία της κ. Γεροβασίλη στο Υπουργείο, γιατί έχουμε πολλά να κάνουμε και πολλά να πούμε για το δημόσιο, διότι ο ελληνικός λαός από το δημόσιο περιμένει βελτίωση της ποιότητας παροχής υπηρεσιών.

Και ξέρετε κάτι; Κάναμε μια κουβέντα και έγινε πολύ λόγος: Τελικά το δημόσιο τι είναι; Είναι κακό επειδή λέτε ότι είναι κοστοβόρο και έχει πολύ μεγάλο αριθμό δημοσίων υπαλλήλων; Καμμία εθνική ή ευρωπαϊκή ή διεθνής μελέτη δεν αποδίδει την κακοδαιμονία ούτε στον μεγάλο αριθμό των υπαλλήλων, ούτε στο κοστοβόρο στοιχείο. Ξέρετε πού το αποδίδει; Στην κακής και πολύ χαμηλής ποιότητας παροχή υπηρεσιών προς την κοινωνία και τους πολίτες και στην αναποτελεσματικότητα του. Αυτά τα δύο είναι. Αυτά τα δύο, λοιπόν, καλούμαστε σήμερα να καλύψουμε και να αποκαταστήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Λάππα. Ευχαριστούμε.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Ακριώτη από τον ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να πω ότι, όπως είχαμε συνηθιστεί και πριν, θα τελειώναμε τη σημερινή συνεδρίαση στον κ. Κυριαζίδη. Επειδή ο κ. Φωτήλας θα ήταν ο πρώτος ομιλητής αύριο και επειδή αύριο έχει μια ανειλημμένη υποχρέωση, κάτι έκτακτο του συνέβη, ζήτησε να μιλήσει απόψε, οπότε θα κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον κ. Φωτήλα. Προστίθεται, δηλαδή, ένας ακόμη ομιλητής.

Ορίστε, κύριε Ακριώτη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιοκρατία, ισότητα, διαφάνεια, εθελούσιος χαρακτήρας, αυτές είναι οι γενικές αρχές που διέπουν το νέο σύστημα κινητικότητας στο δημόσιο.

Κύριοι συνάδελφοι, απορρίπτω την κατάχρηση της παρελθοντολογίας ως υπεκφυγή, αποπροσανατολισμό και καταφύγιο εκείνου που δεν έχει να πει τίποτα για το παρόν και για το μέλλον. Όμως, η λελογισμένη καταφυγή στο παρελθόν μπορεί να αποβεί χρήσιμη, μπορεί να δια φωτίσει το παρόν και μπορεί επίσης να

αποκαλύψει το μέγεθος της πολιτικής υποκρισίας και του πολιτικού θράους που διαπνέει τις τοποθετήσεις της σημερινής Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Θα υποκύψω, λοιπόν, στον πειρασμό. Αναφέρομαι στο πολύ πρόσφατο παρελθόν και στο διαβόητο σύστημα αξιολόγησης του κ. Μητσοτάκη, που για καλή τύχη των εργαζομένων στη δημόσια διοίκηση δεν πρόλαβε να εφαρμόσει ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Ο εκδικητικός και εντελώς άδικος τρόπος λειτουργίας του απέναντι στους υπαλλήλους που υποχρεωτικά έπρεπε να λάβουν χαμηλό βαθμό, όχι γιατί δεν απέδιδαν στην εργασία τους αλλά γιατί έτσι είχε ορίσει ο νομοθέτης, αποτελεί μνημείο αναληθσίας, κυνισμού και εξωφρενικής αυθαιρεσίας.

Όλοι μας το γνωρίζουμε, τα μόνο κριτήρια για την επιλογή προσώπων σε θέσεις ευθύνης από τον τμηματάρχη έως τον γενικό γραμματέα Υπουργείου, ήταν η κομματική ταυτότητα και τα πολιτικά φρονήματα με ελάχιστες βέβαια εξαιρέσεις σαν στάχτη στα μάτια.

Σας ερωτώ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι: Πόσες φορές όλοι μας δεν έχουμε δεχθεί πολίτες που ζητούν να μετατεθούν είτε κοντά στο σπίτι τους για λόγους οικονομικούς και οικογενειακούς είτε σε άλλη υπηρεσία για λόγους επαγγελματικής ανέλιξης;

Πόσες εργατώρες χάνονται για την ολοκλήρωση υποθέσεων μετατάξης από Υπουργείο σε Υπουργείο και πόσες υπογραφές απαιτούνται πριν η τελική απόφαση καταλήξει σε ΦΕΚ;

Έχει υπολογίσει κάποιος από εμάς, ποιο είναι το κόστος με όρους δημοσίου χρήματος για την ολοκλήρωση μιας και μόνο μετατάξης;

Αυτό που απουσίαζε όλα τα προηγούμενα χρόνια από τη δημόσια διοίκηση, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν μια σειρά από ολοκληρωμένες νομοθετικές μεταρρυθμίσεις που να δίνουν απαντήσεις στη σύγχρονη ανάγκη των πολιτών για άμεση εξυπηρέτηση και διαφάνεια από μια υπηρεσία και στον υπάλληλο για αξιοκρατική και δίκαιη αξιολόγηση και εξέλιξη χωρίς να είναι δέσμιος της υπηρεσίας όπου προσλήφθηκε.

Το σημερινό νομοσχέδιο για την κινητικότητα αποτελεί ένα μόνο από τα εργαλεία για την καλύτερη στελέχωση του δημόσιου τομέα. Έρχεται δε να προστεθεί στο μόλις προ ολίγων μηνών ψηφισθέν Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης.

Με αυτά τα νομοθετήματα και με άλλες δύο νομοθετικές παρεμβάσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη -το κλαδολόγιο και τα ψηφιακά οργανογράμματα- η Κυβέρνηση απαλλάσσει τη δημόσια διοίκηση από τις υφιστάμενες παθογένειες, ενώ ταυτόχρονα την αναδιοργανώνει εκσυγχρονίζοντάς την με τα εξής: Το νέο σύστημα αξιολόγησης, που δεν λειτουργεί εκδικητικά προς τους δημόσιους υπαλλήλους αλλά τους δίνει κίνητρα για τη βελτίωσή τους. Το νέο σύστημα προαγωγών και επιλογής προϊσταμένων που έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό και να προσδώσει τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα, που έλειπαν όλα αυτά τα χρόνια από τη δημόσια διοίκηση. Σε συνδυασμό με την αλλαγή του κλαδολογίου και τα ψηφιακά οργανογράμματα συγκροτούν τον πυρήνα του εκσυγχρονισμού και της διαφάνειας στον δημόσιο τομέα.

Χάρη στα ψηφιακά οργανογράμματα, η δομή της κάθε υπηρεσίας, οι οργανικές θέσεις των υπαλλήλων που την απαρτίζουν, οι κενές θέσεις που πρέπει να καλυφθούν, αλλά και οι ειδικότητες που την στελεχώνουν με το περίγραμμα της κάθε θέσης εργασίας, θα αναρτώνται στους κεντρικούς ιστότοπους των υπηρεσιών και θα είναι ανά πάσα στιγμή προσβάσιμες από κάθε ενδιαφερόμενο.

Για πρώτη φορά οι μετατάξεις υπαλλήλων θα γίνονται με γνώμονα τη βέλτιστη αξιοποίηση και την ορθολογική κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού στις δημόσιες υπηρεσίες. Η εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών κατά την περίοδο μετάβασης στο νέο σύστημα διασφαλίζεται απόλυτα και οι υπάλληλοι δεν αιφνιδιάζονται.

Για πρώτη φορά λαμβάνονται υπ' όψιν σημαντικές κινητικές παράμετροι όπως η μετακίνηση υπαλλήλων στον τόπο συμφερόντων τους, βάσει οικογενειακών ιδιωτικών αναγκών, επιλογές

και ανάγκες που έχουν ενταθεί λόγω της κρίσης. Για πρώτη φορά η μετακίνηση των υπαλλήλων στον τόπο συμφερόντων τους δεν θα προκύπτει μέσα από πελατειακά δίκτυα και αδιαφανείς διαδικασίες, όπως συνθηζόταν, καθώς θα υπάρχει συνεχής ροή στην προκήρυξη θέσεων σε υπηρεσίες πανελλαδικά και μάλιστα το εφαρμόζει σε τρεις κύκλους κάθε έτους. Για πρώτη φορά λαμβάνεται μέριμνα για συνυπηρέτηση συζύγων που υπηρετούν σε οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία, ακόμα κι αν κανένας από τους δύο δεν είναι ένστολος. Για πρώτη φορά εφαρμόζεται η διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης των υποψηφίων που αιτούνται την ίδια θέση, έτσι κατοχυρώνεται η ουσιαστική αντιστοίχιση ανάμεσα στις δυνατότητες του υπαλλήλου και τις απαιτήσεις της οργανικής θέσης, χωρίς άλλες διαμεσολαβήσεις.

Τα κριτήρια αξιολόγησης των υποψηφίων είναι τα εξής: η συνάφεια των τυπικών και ουσιαστικών τους προσόντων με τη θέση που διεκδικούν, οι εκθέσεις αξιολόγησής τους, η εμπειρία τους σε συναφές αντικείμενο και κάθε στοιχείο του προσωπικού τους μητρώου που τεκμηριώνει την καταλληλότητά τους.

Η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας θα μπορεί να κάνει ανακατανομή προσωπικού από φορείς που έχουν περίσσεια προς φορείς που έχουν ανάγκη.

Όμως, οι καινοτομίες του συγκεκριμένου νομοσχεδίου δεν σταματούν εδώ.

Παρά το γεγονός ότι από το 2001 εφαρμόζεται το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική υπογραφή και από το 2011 το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, μέχρι σήμερα καμμία κυβέρνηση δεν έχει φροντίσει να θεσπίσει το απαιτούμενο νομικό πλαίσιο ώστε η έκδοση και η διαχείριση των αποφάσεων και των πράξεων της διοίκησης να πραγματοποιείται υποχρεωτικά με ηλεκτρονικό τρόπο μεταξύ των φορέων του δημοσίου.

Με την εφαρμογή αυτού του νόμου και βάση της σχετικής μελέτης του 2014 επιτυγχάνεται σημαντικότερη δημοσιονομική εξοικονόμηση της τάξης των 400 εκατομμυρίων ευρώ κατ' έτος. Εάν κανείς λάβει υπ' όψιν του ότι από το 2001 μέχρι και σήμερα το ελληνικό δημόσιο συνεχίζει να εκδίδει και να διακινεί τα έντυπα σε έντυπη μορφή, αντιλαμβάνεται αμέσως την κατασπατάληση πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ που θα μπορούσαν να είχαν εξοικονομηθεί.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να τονίσω μια πολύ σημαντική διάταξη που ψηφίζεται μέσα στο παρόν νομοσχέδιο και αφορά την οριστική λύση που έρχεται να δώσει μετά από πολλά χρόνια αβεβαιότητας και κούφια υποσχέσεων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις στους εργαζόμενους της Ηλεκτρομηχανικής Κύμης, της Μεταλλουργικής Βιομηχανίας Ηπείρου και της Ελληνικής Βιομηχανίας Οχημάτων. Συγκεκριμένα, λαμβάνεται μέριμνα έτσι ώστε εντός του λίγου διαστήματος από τη δημοσίευση του νόμου να μπορούν να μεταταχθούν σε φορείς του δημοσίου.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία προχωρούν ακούραστα και με βήματα γρήγορα στις μεταρρυθμίσεις, προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος και στον εξορθολογισμό του κράτους και των μηχανισμών του. Όσα εμπόδια και να μπουν, όση υπονόμευση κι αν επιχειρήσετε εσείς της Αντιπολίτευσης, όσα ψεύδη και προπαγάνδα κι αν μετέλθετε, όσες δυνάμεις κι αν κινητοποιήσετε για να ανακόψετε την πορεία αυτή, η πολυπόθητη αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης θα επιτευχθεί προς όφελος του λαού και του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Πρατσόλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΠΡΑΤΣΟΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ και πιστεύω ότι όλοι ζούμε σε αυτή τη χώρα. Στην ελληνική πραγματικότητα των τελευταίων δεκαετιών είναι γενικά παραδεκτό ότι ο δημόσιος τομέας πάσχει. Πολλοί αναφέρονται σε παθογένειες, στρεβλώσεις, άνιση κατανομή των υπαλλήλων, παντελής έλλειψη αξιολόγησης, δομών και προσωπικού, ευνοιοκρατία και πολλά άλλα.

Ωστόσο, κοινό μυστικό, ανομολόγητο βέβαια, είναι και το γε-

γονός ότι όλα αυτά δεν οφείλονται, κυρίως, σε αστοχίες και παραλήψεις, αλλά σε επιλογή, μια καθοριστική επιλογή, που εξυπηρετεί χρόνια τώρα το χτίσιμο και την εδραίωση ενός ελεγχόμενου, ρουσφετολογικού μηχανισμού, ο οποίος συντηρεί και αναπαράγει ευνοημένους και απόκληρους.

Επίσης, συντηρεί, αντί να αμβλύνει, τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, εμποδίζοντας τους πολίτες να έχουν αποτελεσματική πρόσβαση στις υπηρεσίες του δημοσίου. Όλη αυτή η υποκρισία λόγω σκοπιμοτήτων που χαρακτήριζε τις προηγούμενες κυβερνήσεις, αναδείχθηκε όταν το πράγμα σκόνταψε στις μνημονιακές απαιτήσεις και στην ανάγκη εξορθολογισμού του συστήματος, βάσει του οποίου λειτουργούσε η δημόσια διοίκηση στη χώρα.

Με την κοντόφθαλμη λογική του ενόχου αποφάσισαν ότι το πρόβλημα ήταν το μέγεθος του δημοσίου, αγνοώντας επιδεικτικά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και προχώρησαν σε διαθεσιμότητες και κατ' επίφαση κινητικότητες, που δεν ήταν τίποτα άλλο παρά προάγγελος απολύσεων, ρίχνοντας βαρύ τον πέλεκυ επί δικαίων και αδικών.

Θα αναφέρω μόνο δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα, επιλέγοντας από το πλήθος των περιστατικών που συνέβησαν σε αυτό το ζοφερό διάστημα. Σε Υπουργείο κατήργησαν τον κλάδο των Μηχανικών ΤΕ χωρίς αξιολόγηση, ενώ είχαν ήδη εντοπιστεί υπάλληλοι με πλαστά απολυτήρια λυκείου τους οποίους προσπαθούσαν να διασώσουν.

Ακόμα πιο ενδεικτική είναι η δημιουργία μιας διοικητικής αρχής, η οποία εκ των υστέρων και μετά τον διορισμό του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, ξαναβαφτίστηκε ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, προφανώς για να ξεπεραστεί ο σκόπελος της αυξημένης πλειοψηφίας που απαιτείται για τον διορισμό των μελών της και να έχει στη συνέχεια διοικητική και οικονομική ανεξαρτησία.

Για τη σύστασή της το 2011, πάτησε σε έναν ανενεργό νόμο του 2004, απέσπασε υπαλλήλους, χρειάστηκε πληθώρα νομοθετικών παρεμβάσεων, κατά παρέκκλιση ισχυουσών διατάξεων, σε άσχετα νομοσχέδια, για να τη φέρον στα μέτρα τους, ενώ απέκτησε αρμοδιότητες μόλις το 2013.

Σήμερα δεν έχει ακόμα εγκεκριμένο οργανόγραμμα, λειτουργεί ακόμα με αποσπασμένους –κατά τα άλλα απαιτείται μόνο ένας χρόνος για απόσπαση– ενώ είναι κενές όλες οι οργανικές θέσεις και διαχειρίζεται τεράστια ποσά. Πρόκειται για την Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων.

Απέναντι σε αυτό τοξικό περιβάλλον η σημερινή Κυβέρνηση έχει ήδη δώσει δείγματα γραφής με προηγούμενα νομοσχέδια, αξιολόγηση δομών και υπαλλήλων, Μητρώο Επιτελικών Στελεχών κ.λπ. και συνεχίζει με το παρόν νομοσχέδιο για τη κινητικότητα στο δημόσιο, την προσπάθεια ουσιαστικής εξυγίανσης, ανάδειξης και αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού, σωστής και λειτουργικής κατανομής σε φορείς τεχνολογικής αναβάθμισης με στόχο την καλύτερη ποιότητα προσφοράς υπηρεσιών στους πολίτες.

Επιχειρείται να αναδιοργανωθεί η δημόσια διοίκηση με τη θεσμοθέτηση ενός νέου συστήματος κινητικότητας, εθελοντικού χαρακτήρα, και να εκσυγχρονιστεί το απαρχαιωμένο, γραφειοκρατικό και χρονοβόρο σύστημα μετατάξεων και αποσπάσεων, το οποίο εξυπηρετεί περισσότερο πελατειακές σχέσεις παρά καλύπτει πραγματικές ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο καθιερώνεται ένα νέο ενιαίο σύστημα κινητικότητας για τους πολιτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους, μόνιμους και ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, για την κάλυψη κενών θέσεων με αμειγώς εθελοντικό χαρακτήρα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι δίνονται βαθμολογικά και μισθολογικά κίνητρα για τους υπαλλήλους που θα μετακινηθούν από αστικά κέντρα σε παραμεθόριες και απομακρυσμένες ορεινές και νησιωτικές περιοχές με παράλληλη υποχρέωση παραμονής του υπαλλήλου για τουλάχιστον τρία χρόνια. Και, όπως ακούστηκε, δεν κόβεται και το επίδομα παραμεθορίου περιοχής, όπως τουλάχιστον εκεί επιχειρηματολόγησε πάρα πολύ η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Βασικός του πυρήνας είναι η σύνδεση των αναγκών των υπηρεσιών με τις ατομικές επιλογές των υπαλλήλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ενιαίο σύστημα κινητικότητας διέπεται από ισότητα, διαφάνεια, αξιοκρατία. Για την κατοχύρωση και τη διασφάλιση των ανωτέρω αρχών αρμόδια θα είναι η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας. Πρόκειται για ένα συλλογικό όργανο με αυξημένες εγγυήσεις αντικειμενικότητας, αμεροληψίας και γνώσης. Η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας συντονίζει και επιβλέπει την εφαρμογή του ενιαίου συστήματος κινητικότητας, αξιολογεί τα αιτήματα των φορέων και έχει την εποπτεία της διαχείρισης του ψηφιακού οργανογράμματος της δημόσιας διοίκησης. Το ψηφιακό οργανόγραμμα θα αποτυπώνει τη διάρθρωση των οργανικών μονάδων, τη στελέχωση των φορέων του δημοσίου με ταυτόχρονη καταγραφή του ανθρώπινου δυναμικού τους. Η συμμετοχή των υπηρεσιών σε αυτό αποτελεί μάλιστα προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους στο νέο σύστημα κινητικότητας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου προσδιορίζονται τα ασυμβίβαστα άσκησης καθηκόντων για τα πρόσωπα που διορίζονται σε θέσεις ευθύνης στους φορείς της κεντρικής διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Διασφαλίζεται με τον τρόπο αυτόν η χρηστή διακυβέρνηση στη δημόσια διοίκηση και η αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων. Εκτός των άλλων προβλέπονται ασυμβίβαστα σχετικά με τη δραστηριότητα των προσώπων αυτών στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και υποχρεωτική αποχή από τυχόν ενεργοποίησή τους στον ιδιωτικό τομέα για δύο έτη από τη λήξη της θητείας τους.

Τέλος, θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθώ σε δύο πολύ σημαντικά ζητήματα του τρίτου κεφαλαίου. Το ένα αφορά τη διάταξη του άρθρου 24 του παρόντος ως προς την ηλεκτρονική διαδικασία έκδοσης και διακίνησης διοικητικών πράξεων και εγγράφων στον δημόσιο τομέα. Η εν λόγω διάταξη θα παίξει σημαντικό ρόλο στην αναδιοργάνωση του δημοσίου τομέα, αφού βελτιώνει τη λειτουργικότητά του βάζοντας ένα τέλος στη δαιδαλώδη γραφειοκρατία, που έπρεπε να έχει αντιμετωπιστεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια εξοικονομώντας ταυτόχρονα και σημαντικούς πόρους για το ελληνικό δημόσιο.

Δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να σταθώ είναι η διάταξη του άρθρου 40. Ήλθε η στιγμή να μπει ένα τέλος στην ταλαιπωρία και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εδώ και χρόνια οι εργαζόμενοι της Ηλεκτρομηχανικής Κύμης ΕΠΕ. Ύστερα από αρκετά χρόνια αβεβαιότητας και πολλών υποσχέσεων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, δείχνοντας ευαισθησία για το μέλλον των εργαζομένων, βρήκε τη βέλτιστη δυνατή λύση που θα μπορούσε, ώστε να εξασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον για τους εργαζόμενους της Ηλεκτρομηχανικής Κύμης ΕΠΕ και τις οικογένειές τους.

Μου προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση το γεγονός ότι κάποιοι μιλούν στο όνομα των εργαζομένων χωρίς να τους ρωτήσουν. Επειδή το εργοστάσιο ανήκει στη συγκεκριμένη περιφέρεια, τη δική μας, είχαμε πάει στο συγκεκριμένο εργοστάσιο και ξέραμε πολύ καλά τη διάθεση και τη θέση τους. Χθες οι εργαζόμενοι με e-mail που απέστειλαν ενημέρωναν πως συμφωνούν με αυτήν τη διάταξη.

Είναι, λοιπόν, απορίας άξιο το γεγονός ότι κάποιοι επικαλούνται ότι η διάταξη αυτή δημιουργεί νέα ανεργία. Αυτό είναι κάτι που πραγματικά ξεπερνάει τη φαντασία του κάθε ανθρώπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή εμείς πιστεύουμε ότι η πληρότητα των υπηρεσιών του δημοσίου τομέα, η ευελιξία των δομών του, αλλά και το δημοκρατικό και συμμετοχικό πνεύμα θα πρέπει να αποτελούν θεμελιωτικά στοιχεία αυτού, είμαστε διατεθειμένοι να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις έναν σύγχρονο, λειτουργικό και συνάμα ευέλικτο δημόσιο τομέα, ενθαρρύνοντας τους δημόσιους λειτουργούς να συμβάλουν και αυτοί στην αξιοκρατική και παραγωγική ανασυγκρότησή του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Κοζομπόλη-Αμανατίδη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -οι λίγοι που έχουμε μείνει- η αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία του δη-

μόσιου τομέα είναι ένα μεγάλο ζητούμενο. Επί δεκαετίες, από τη σύσταση του ελληνικού κράτους έχει δομηθεί στρεβλά και έχουν γραφεί πάρα πολλά. Τόνοι χαρτιού και πολύ μελάνι έχουν αναλωθεί, για να εντοπίσουν τις παθογένειες, να προτείνουν λύσεις. Αλλά όσοι τόνοι και να γραφούν δεν μπορεί να βρεθούν λύσεις σ' αυτό το δύσκολο πρόβλημα, αν δεν υπάρχει πολιτική βούληση.

Η παρούσα Κυβέρνηση ψήφισε τον ν.4369/2016 με δύο βασικές τομές, την ανάδειξη των επιτελικών στελεχών και την αξιολόγηση στο δημόσιο, ψήφισε τον νόμο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και τώρα ως μία συνέχεια, ως ένας κρίκος, όπως είπε η κυρία Υπουργός, έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο για την εθελοντική κινητικότητα.

Καθιερώνει το ενιαίο σύστημα κινητικότητας στη δημόσια διοίκηση και την τοπική αυτοδιοίκηση, με σκοπό την ανακατανομή του ανθρώπινου δυναμικού στις δημόσιες υπηρεσίες, με βάση τις πραγματικές ανάγκες του φορέα και εν τέλει τη βελτίωση της αποδοτικότητας του κράτους και από την άλλη πλευρά την εξέλιξη, τη βελτίωση και την ατομική ανέλιξη των ίδιων των δημοσίων υπαλλήλων και των δημοτικών υπαλλήλων.

Το θεσπιζόμενο σύστημα κινητικότητας πραγματοποιείται με σαφείς και ενιαίους κανόνες που έρχονται να αντικαταστήσουν πληθώρα άλλων κανόνων αδιαφανών, και δαιδαλώδεις διαδικασίες, όπως γινόνταν μέχρι σήμερα η κάθε μετακίνηση ή απόσπαση. Στηρίζεται κατά βάση στη μετακίνηση του υπαλλήλου με τη θέλησή του και στην κατ' εξαίρεση υποχρεωτική μετακίνηση όταν συντρέχουν αποδεδειγμένα επείγουσες υπηρεσιακές ανάγκες. Το κράτος εμφανίζει τις ανάγκες του σε όλους τους υπαλλήλους μία φορά κάθε τέσσερις μήνες, τρεις φορές τον χρόνο και οι υπάλληλοι που ενδιαφέρονται μπορούν να διαλέξουν, έχουν δυνατότητα επιλογής.

Η Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας που συστήνεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και αποτελείται μεταξύ άλλων και από δύο μέλη ΑΣΕΠ και ένα μέλος από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, επιβλέπει και ελέγχει την εφαρμογή του ενιαίου συστήματος κινητικότητας, διασφαλίζοντας έτσι αμεροληπτική και διαφανή κρίση, χωρίς να επικαλύπτει την αρμοδιότητα των υπηρεσιακών συμβουλίων. Γενικά όλη η διαδικασία της επιλογής των μετακινούμενων γίνεται με δεσμευτικά όρια για την ολοκλήρωσή της και με προκαθορισμένα κριτήρια, που εγγυώνται τη διαφάνεια και την αμεροληψία.

Όμως, το νομοσχέδιο αυτό φέρνει και κάτι ακόμη. Αναγκάζει τους φορείς που θέλουν να συμμετέχουν στο ενιαίο σύστημα κινητικότητας, να εκπληρώσουν δύο αναγκαίες προϋποθέσεις.

Πρώτον, να έχουν επικαιροποιήσει σε ψηφιακή μορφή το οργανόγραμμά τους, που θα ενταχθεί στο ενιαίο ψηφιακό οργανόγραμμα της δημόσιας διοίκησης, που τώρα δημιουργείται. Και δεύτερον, να καταρτιστούν περιγραφές, περιγράμματα θέσεων εργασίας του κάθε οργανισμού, ώστε ο αποσπώμενος να καλύπτει τις προδιαγραφές των θέσεων που θα συμπληρώσει. Να σημειωθεί ότι μέχρι στιγμής μόνο τρία Υπουργεία έχουν ψηφιοποιημένα οργανογράμματα.

Με το πρώτο μέρος, το νομοσχέδιο πάει ένα βήμα παρακάτω τον ν.4367. Με το δεύτερο μέρος, συμπληρώνει τον νόμο αυτόν, θεσπίζοντας κανόνες για τα επιτελικά στελέχη του δημοσίου, που προσλαμβάνονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού: γενικοί γραμματείς Υπουργείων, πρόεδροι, αντιπρόεδροι, κ.λπ..

Ορίζονται περιπτώσεις, που συνιστούν σύγκρουση συμφερόντων για τα πρόσωπα αυτά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως και μετά τη λήξη της θητείας τους. Οι περιπτώσεις αυτές συνιστούν ασυμβίβαστο και εκείνοι που κατέχουν τις θέσεις αυτές υποχρεούνται να απέχουν από συγκεκριμένες συμπεριφορές.

Θεσπίζονται διατάξεις ελέγχου και επιβολής κυρώσεων, σε περίπτωση παραβατικής συμπεριφοράς. Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι η διασφάλιση της χρηστής διακυβέρνησης από πρόσωπα σε θέσεις υψηλών διαχειριστικών καθηκόντων, με την ενίσχυση της ακεραιότητας της αμεροληψίας και την πρόληψη και άμεση θεραπεία των περιπτώσεων σύγκρουσης δημοσίων καθηκόντων και ιδιωτικών συμφερόντων.

Στο τρίτο μέρος του σχεδίου νόμου υπάρχει μια πολύ σημαντική διάταξη, αυτή του άρθρου 24, που τροποποιεί το άρθρο 12

του ν.3979/2011 και προβλέπει ότι όλες οι διαδικασίες, που καταλήγουν στην έκδοση διοικητικών πράξεων εκ μέρους φορέων του δημοσίου, όπως η σύνταξη, η προώθηση για υπογραφή, η θέση της υπογραφής, καθώς και λοιπές διαδικασίες χειρισμού εγγράφων εντός της κάθε υπηρεσίας, πραγματοποιούνται αποκλειστικά μέσω τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών.

Με την υποχρεωτική, για πρώτη φορά, ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων μειώνονται οι γραφειοκρατικές δομές, εξοικονομούνται ώρες εργασίας, μειώνεται το κόστος, η δημόσια διοίκηση γίνεται πιο φιλική με το περιβάλλον και κυρίως, ενισχύεται η διαφάνεια στη δημόσια διοίκηση.

Η στρεβλή δόμηση της δημόσιας διοίκησης και οι παθογένειές της δεν αλλάζουν από τη μια μέρα στην άλλη, αλλά δεν αλλάζουν και εάν δεν αλλάξουμε συμπεριφορές εμείς οι ίδιοι. Όμως, το κράτος είναι εκείνο, που έχει την ευθύνη και την υποχρέωση να νομοθετήσει κατά τέτοιο τρόπο, που οι πολίτες να διαπαιδαγύγονται στις αρχές της δημοκρατίας, της διαφάνειας και της δικαιοσύνης και να δρουν τηρώντας τους νόμους του κράτους.

Δείγμα τέτοιας νομοθέτησης είναι και το σημερινό νομοσχέδιο. Η ένδειξη των επιχειρημάτων της Αντιπολίτευσης, προκειμένου να πείσει για την καταψήφισή του, φανερώνει, αποδεικνύει την ορθότητά του. Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να μας πείσει ότι προηγήθηκε στη νομοθέτηση της κινητικότητας, άρα δεν υπήρχε αναγκαιότητα νομοθέτησης, εννοώντας τον νόμο για την κινητικότητα στο δημόσιο, με τον οποίο συγχωνεύτηκαν δεκάδες επιχειρήσεις του δημοσίου, οργανισμοί του δημοσίου καταργήθηκαν και οδήγησε σε δεκάδες χιλιάδες απολύσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εγκαλούν το νομοσχέδιο για αδιαφάνεια και αμεροληψία, επικαλούμενοι τη συνέντευξη στην περίπτωση, που υπάρχουν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι για μια θέση, γιατί δήθεν δεν είναι δομημένη. Λησμονούν ότι στο ν.4369 μάς εγκαλούσαν για τη συνέντευξη, παρ'ότι ήταν τότε δομημένη.

Επίσης, λησμονούν ότι με την υπογραφή ενός και μόνο προϋπολογισμού μπορούσε να μετατεθεί κάποιος, να μετακινηθεί κάποιος, ενώ εκείνος που δεν είχε γνωστό τον προϊστάμενο, χανόταν για μεγάλο χρονικό διάστημα στους δαιδαλώδεις διαδρόμους και στα γρανάζια της αδιαφανούς γραφειοκρατίας.

Προεξοφλείται η μη εφαρμογή του νόμου, λόγω της μη ύπαρξης ψηφιακών οργανογραμμάτων. Δεν διαβλέπει κανένας ότι αυτό είναι ένα κίνητρο για τους φορείς, που θέλουν να πάρουν μέρος στην κινητικότητα, να θεσπίσουν οργανογράμματα και επιγράμματα θέσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση. Συνοδεύεται μάλιστα, από τις πομπώδεις εξαγγελίες Υπουργού για διαφάνεια και αξιοκρατία στο δημόσιο και για το τέλος του πελατειακού κράτους. Θα ήταν εξαιρετικά ελπιδοφόρα τα όσα είπε η κυρία Υπουργός, αν δεν απείχαν παρασάγγας από τον πρότερο βίο αυτής της Κυβέρνησης. Και αξίζει να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας πώς αντιλαμβάνεται το ρόλο της δημόσιας διοίκησης η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με βάση τα μέχρι τώρα πεπραγμένα της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, η οικονομία μας μπορεί να συρρικνώνεται, αλλά το κράτος μεγαλώνει. Συνεχίζετε ακάθεκτοι να ιδρύετε νέους, κατά κανόνα αχρείαστους κρατικούς φορείς, που η χρησιμότητά τους εξαντλείται στο να πιάσουν στασίδι στις κρατικές καρέκλες οι κομματικοί σας εκλεκτοί.

Η ευρηματικότητά σας, πάντως, ομολογουμένως είναι εντυπωσιακή. Μέχρι και Μαξίμου Θεσσαλονίκης επινοήσατε, για να βολευτούν κάποιοι από τους εναπομείναντες αβόλευτους και να γευτούν λίγο από την κρατική πίτα. Ταυτόχρονα, ο αριθμός των μετακλητών υπαλλήλων έχει ξεπεράσει τους δύο χιλιάδες και με τον τελευταίο ανασχηματισμό αυξήθηκε ο αριθμός των Υπουρ-

γείων κατά τέσσερα και των γραμματέων κατά είκοσι δύο.

Την ίδια ώρα, βέβαια, δεν έχετε καμμία αναστολή να φορτώνετε με φόρους τις πλάτες των φορολογούμενων. 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ νέους φόρους προβλέπει ο προϋπολογισμός, που φέρνεται για το 2017. Μπορεί την κοινωνία να μην την αφήνεται να ανασάνει, αλλά απ' ό,τι φαίνεται, λεφτά για συγγενείς και φίλους ακόμα βρίσκετε, ακόμα υπάρχουν.

Σε αυτή τη δημόσια διοίκηση, λοιπόν, που την αντιμετωπίζετε ως κομματικό λάφυρο, έρχεστε σήμερα να νομοθετήσετε για τον εκσυγχρονισμό της. Θα συμφωνήσουμε όλοι ότι το ελληνικό δημόσιο υποφέρει από χρόνιες παθογένειες και απαιτούνται αποφασιστικές παρεμβάσεις, στις οποίες θα μπορούσε να υπάρχει κοινός τόπος και μία μίνιμουμ συναίνεση, αν βέβαια, υπηρετούσαν το στόχο της ουσιαστικής μεταρρύθμισης.

Φέρνεται, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο, που στον πυρήνα του αφορά την κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων και υποτίθεται ότι υλοποιείτε μεταρρυθμίσεις. Στην πραγματικότητα, όμως, νομοθετείτε με προτεραιότητα τις κομματικές σας επιδιώξεις. Η κινητικότητα αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για μια πιο αποδοτική και πιο αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, όταν ισορροπεί ανάμεσα στις επιθυμίες των υπαλλήλων και τις υπηρεσιακές ανάγκες.

Στην προκειμένη περίπτωση, η κινητικότητα έχει μόνο εθελούσιο χαρακτήρα για το προσωπικό και οι ανάγκες των φορέων έχουν μηδενική βαρύτητα. Υπηρεσίες αιχμής, με μεγάλο όγκο δουλειάς και εξυπηρέτηση κοινού, κυρία Υπουργέ, όπως για παράδειγμα τα ΚΕΠ ή οι ασφαλιστικοί φορείς, πώς μπορούν να ενισχυθούν, όταν η κινητικότητα έχει εθελοντική μορφή; Πώς μπορεί να αναβαθμιστεί η ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν στον πολίτη, όταν δεν θα υπάρχει ενδιαφέρον για τη στελέχωσή τους;

Επιπλέον, όταν επικαιροποιηθούν τα οργανογράμματα των κρατικών δομών, αν προκύψει σε ορισμένες από αυτές υπερπαραπροσωπικό ή κάλυψη της τάξης του 90-95% θα εξαρτάται η μετακίνησή του σε απογυμνωμένες υπηρεσίες, από την εθελοντική προσφορά των υπαλλήλων;

Το άρθρο 5 προβλέπει τη σύσταση της Κεντρικής Επιτροπής Κινητικότητας, η οποία θα απαρτίζεται από δύο μέλη του ΑΣΕΠ, έναν εκπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τέσσερα μέλη, τα οποία ορίζονται εν πολλοίς με πολιτικά κριτήρια και υπηρετούν τις πολιτικές της Κυβέρνησης.

Επομένως, προκύπτουν εύλογα ερωτήματα για την αμερόληπτη διαχείριση των αιτημάτων. Με ποια κριτήρια, άραγε, η επιτροπή αυτή θα αξιολογεί τα αιτήματα των φορέων; Υπάρχει κάποιο αντικειμενικό κριτήριο, στο οποίο θα βασίζεται η απόφαση της επιτροπής ή θα αποφασίζει κατά βούληση ότι, για παράδειγμα, η μία υπηρεσία έχει ανάγκη από είκοσι μηχανικούς και η άλλη δεν χρειάζεται κανέναν. Καμμία δικλείδα, για να αποτρέπονται αυθαίρεσες, μαγειρέματα, παρεμβάσεις.

Τα αντικειμενικά κριτήρια απουσιάζουν παντελώς και στο όργανο του φορέα υποδοχής του άρθρου 7, που θα αξιολογεί τους υποψήφιους να καλύψουν θέση του συγκεκριμένου φορέα. Ποια είναι η αξιοπιστία αυτής της επιτροπής; Πού είναι η διαφάνεια και οι ξεκάθαροι κανόνες; Πώς θα προκρίνεται ο καταλληλότερος; Εκτός αν ο στόχος είναι να αναζητά ο υπάλληλος το κατάλληλο «βύσμα», που θα προωθήσει το αίτημά του, ώστε η πελατειακή σχέση να χτιστεί σε γερά θεμέλια.

Επιπλέον, ο υποψήφιος που θεωρεί ότι η απόφαση αυτής της επιτροπής τον αδικεί, πού μπορεί να προσφύγει; Πώς μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα ένστασης; Δεν προβλέπεται καμμία τέτοια δυνατότητα. Προφανώς, η επιτροπή έχει το αλάθητο και η κρίση της δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

ΣΥΡΙΖΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κυρία συνάδελφε...

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Δεν είναι έτσι, κύριε Λάππα. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

Μια από τις προϋποθέσεις που θέτετε για τη λειτουργία του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας, είναι η ολοκλήρωση των οργανογραμμάτων, μετά από αξιολόγηση των δομών και η κατάρτιση περιγρομμάτων των θέσεων εργασίας. Διαδικασία που είναι πολύ δύσκολο να ολοκληρωθεί άμεσα, με αποτέλεσμα η εφαρμογή του νόμου να παραπέμπεται αορίστως για το μέλλον. Στην

πραγματικότητα, λοιπόν, παριστάνετε ότι υλοποιείτε μεταρρυθμίσεις, οι οποίες στη συνέχεια μπαίνουν στο συρτάρι.

Κάτι αντίστοιχο, να σας θυμίσω, συνέβη και με το Μητρώο Στελεχών του Δημοσίου. Το ψηφίσατε τον Φεβρουάριο του 2016 και έπρεπε να έχει λειτουργήσει από τον Ιούλιο. Το 2016 σε λίγο μας αποχαιρετά και η στελέχωση θέσεων ευθύνης γίνεται μόνο από το μητρώο στελεχών της Κουμουνδούρου.

Έρχεστε στο δεύτερο μέρος αυτού του νομοσχεδίου να διορθώσετε, υποτίθεται, κάποιες παραλείψεις σχετικά με αυτό το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, δίνοντας το δικαίωμα και σε στελέχη του ιδιωτικού τομέα να ενταχθούν σε αυτό και να διεκδικήσουν θέσεις στον κρατικό μηχανισμό. Ο τρόπος που το κάνετε, όμως, μαρτυρά, με τον πιο κραυγαλέο τρόπο, ότι επιδιώκετε ακριβώς το αντίθετο.

Θεσπίζοντας μια σειρά από αντικίνητρα, που αγγίζουν μέχρι και τα συγγενικά πρόσωπα των ιδιωτών που επιθυμούν να δουλέψουν σε επιτελική θέση του δημοσίου, κάνετε σαφές ότι επιθυμείτε να δώσετε προβάδισμα στους δημοσίους υπαλλήλους.

Πώς μπορεί ο δημόσιος τομέας να προσελκύσει επαγγελματίες από την αγορά με υψηλά εκπαιδευτικά προσόντα και εργασιακή εμπειρία, όταν θέτει τόσους περιορισμούς και δεσμεύσεις; Ποιο επιτυχημένο στέλεχος εξειδικευμένο θα αναλάβει μία θέση ευθύνης στο δημόσιο, όταν γνωρίζει ότι δεν θα μπορεί να εργαστεί στο αντικείμενό του για δύο χρόνια μετά τη λήξη της θητείας του; Όλα αυτά δυσχεραίνουν και λειτουργούν αποτρεπτικά στη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο μητρώο. Και λόγω βεβαίως των ιδεοληψιών σας, το δημόσιο στερείται πολύτιμους ανθρώπινους πόρους.

Κλείνοντας, η Κυβέρνηση φέρνει άλλο ένα νομοσχέδιο, για τα μάτια του κόσμου. Εισάγει ένα σύστημα κινητικότητας, που ο χρονικός ορίζοντας εφαρμογής του είναι εντελώς στον αέρα. Ούτε την αναβάθμιση και τον ορθολογισμό των υπηρεσιών του δημοσίου προωθεί ούτε την αξιοκρατία εγγυάται. Το μόνο που κάνει είναι να παίζει στις πλάτες εργαζομένων –που πράγματι αγωνιστούν– ένα ακόμη κομματικό παιχνίδι. Στοχεύει μέσα από μεθόδους ρουσφετολογικές να τους εντάξει στο κομματικό του πελατολόγιο. Δεν θα το καταφέρει όμως, γιατί οι δημόσιοι υπάλληλοι στη μεγάλη τους πλειοψηφία θέλουν μία δημόσια διοίκηση αποτελεσματική, που θα επιβραβεύει την αξία και την εργατικότητα και βεβαίως, θα είναι απαλλαγμένη από τις ασθένειες του παρελθόντος.

Και για να μην κοροϊδευόμαστε, απαντήσεις δεν δίνετε για το ακίνητο. Ή ήταν δικό σας και δεν πληρώνετε δέκα έξι χρόνια τους αντίστοιχους φόρους ακίνητης περιουσίας ή έγινε δικό σας τώρα, όπως είπε η Υπουργός, άρα, εξαπατούσατε τις τράπεζες, όταν το φέρνατε ως εγγύηση για να πάρετε δάνειο. Βεβαίως, ο Πρωθυπουργός από αυτό εδώ το βήμα έλεγε ψέματα, όταν ανέφερε ότι τα δάνεια του ΣΥΡΙΖΑ είναι ενυπόθηκα, ενώ στην πραγματικότητα δεν είχατε ούτε την ιδιοκτησία του ακινήτου. Το ερώτημα είναι απλό. Απάντηση πειστική δεν πήραμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κουκοδημός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για λόγους ευγένειας, θα ήθελα να ευχηθώ «καλή επιτυχία» στα νέα καθήκοντα που αναλάβετε, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που εισάγεται σήμερα προς συζήτηση για την κινητικότητα των υπαλλήλων, που ανήκουν στον δημόσιο τομέα, αποτελεί μέρος των προαπαιτούμενων της δεύτερης αξιολόγησης. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν πρώτο σχόλιο, καθώς ένα τόσο κρίσιμο νομοσχέδιο για την πορεία της δεύτερης αξιολόγησης έχει τεθεί σε δημόσια προδιαβούλευση τον περασμένο Μάρτιο, στη συνέχεια τέθηκε σε διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης τον περασμένο Ιούλιο και φτάνει οριακά τον Νοέμβριο του 2016 στη Βουλή. Χρειάστηκαν δηλαδή περισσότεροι από εννέα μήνες, για να νομοθετήσει η Κυβέρνηση ένα νομοσχέδιο, που μπήκε με τη διαδικασία του επείγοντος στην επιτροπή.

Δεν θα χρειαστεί φυσικά, να αναφερθούμε άλλο σε αυτό το

σημείο, γιατί θυμόμαστε όλοι πολύ καλά τη σφοδρή κριτική, που ασκούσε ο ΣΥΡΙΖΑ για τα νομοσχέδια που εισάγαμε εμείς, με τη διαδικασία του επείγοντος.

Ας πάμε όμως στην ουσία του νομοσχεδίου, που πρέπει κατά την άποψή μας να θέτει σε πρώτη προτεραιότητα τις ανάγκες της δημόσιας διοίκησης και κατ' επέκταση των πολιτών.

Αυτό δεν ισχύει στην προκειμένη νομοθετική πρωτοβουλία με τον εθελούσιο χαρακτήρα της κινητικότητας που, κύριοι συνάδελφοι, δεν διασφαλίζει την επιτυχία του προγράμματος.

Εξηγώ: Συμφωνούμε ότι η δημόσια διοίκηση πρέπει να είναι αποτελεσματική και λειτουργική και να βασίζεται σε βασικούς πυλώνες, όπως την αποδοτικότητα, τη λειτουργικότητα της υπηρεσίας, το συμφέρον του πολίτη και τις προτιμήσεις των υπαλλήλων. Είναι αλληλένδετοι αυτοί οι πυλώνες, κύριοι συνάδελφοι, και δεν πρέπει να υπερτερεί ο ένας έναντι του άλλου, για να πετύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Μια δεύτερη παραδοχή που πρέπει να κάνουμε είναι πως υπάρχουν υπηρεσίες με μεγάλη ένταση εργασίας, όπως το ΙΚΑ, η εφορία, που δεν επιλέγονται από τους εργαζόμενους και ως εκ τούτου, με τον εθελοντικό χαρακτήρα της διάταξης, κινδυνεύουν να αποδυναμωθούν τελείως.

Η Νέα Δημοκρατία τον Μάρτιο του 2014 προχώρησε σε πρόγραμμα υποχρεωτικής κινητικότητας στο δημόσιο, με σφοδρές τότε αντιδράσεις, με πολλές διαμαρτυρίες, με στόχο να εξαλείψει τις προνομιακές μετακινήσεις υπαλλήλων από κάποιο φορέα του δημοσίου σε κάποιο άλλο. Προέβλεπε τον έλεγχο των μετακινήσεων των υπαλλήλων και τη διασταύρωση των απαιτήσεων των κενών θέσεων σε μια δημόσια υπηρεσία με τα προσόντα του υπαλλήλου, που θα εξέφραζε ενδιαφέρον να μετακινηθεί.

Επιπλέον, ο ΑΣΕΠ είχε τον πιο βασικό ρόλο στη διαδικασία της διασφάλισης της διαφάνειας στις μετακινήσεις αυτές, πράγμα που δεν συμβαίνει σήμερα. Κι ερχόμαστε σήμερα, δύο χρόνια μετά, να συζητούμε ένα σχέδιο νόμου, που θέτει ως βασική προϋπόθεση την επιθυμία του υπαλλήλου προς μετακίνηση, πράγμα που σημαίνει ότι δεν διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος στην κάλυψη των πραγματικών αναγκών των υπηρεσιών.

Και εξηγώ: Τι θα συμβεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν με την εφαρμογή του συστήματος αυτού αποδυναμωθούν οι υπηρεσίες έντασης κοινού, για παράδειγμα, εφορία, ΙΚΑ; Και τι θα συμβεί αν από την αξιολόγηση των δομών και τα νέα οργανογράμματα προκύψουν υπεράριθμοι υπάλληλοι; Θα πάει περίπατο ο εθελοντικός χαρακτήρας της διαδικασίας ή μήπως θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για μερικές περιπτώσεις και υποχρεωτικών μετακινήσεων;

Σε ό,τι αφορά τώρα την περίφημη συνέντευξη, που ο ΣΥΡΙΖΑ πολέμησε ως Αντιπολίτευση, με βάση ποια μοριοδότηση θα γίνεται η επιλογή υπαλλήλου, σε περίπτωση που εκδηλώσουν για την ίδια θέση περισσότεροι υπάλληλοι; Τα κριτήρια επιλογής δεν είναι διαφανή, αλλά υπάρχουν κριτήρια, όπως το βιογραφικό, η εμπειρία και η συνέντευξη. Τότε, όταν τα φέραμε εμείς, θεωρήθηκε αναξιοκρατική η δική μας διαδικασία. Σήμερα επανέρχεται και το βιογραφικό και η εμπειρία και η συνέντευξη.

Πρέπει να απαντηθεί επίσης και το ερώτημα, που τέθηκε και από τον εισηγητή μας σε ό,τι αφορά τον ρόλο των υπηρεσιακών συμβουλίων. Απαξιώνεται ο ρόλος τους, κυρία Υπουργέ; Ναι ή όχι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημόσια διοίκηση χρειάζεται καλή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού της. Υπάρχουν υποστελεχωμένες υπηρεσίες του δημοσίου, που δεν θα λύσουν το πρόβλημά τους με το παρόν νομοσχέδιο. Υπάρχουν υπηρεσίες, που οι πραγματικές τους ανάγκες θα κριθούν με στοχευμένες προσλήψεις και δεν μπορεί να περιμένει ο πολίτης την εθελοντική μετακίνηση υπαλλήλου, για να εξυπηρετηθεί σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Συμφωνούμε να συνδεθούν τα προσόντα και οι δεξιότητες των υπαλλήλων με τις θέσεις εργασίας τους και αυτό είναι το επιθυμητό για μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση, λειτουργική και αποδοτική. Πριν, όμως, θα πρέπει πρώτιστο μέλημά μας να είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη στελέχωσή της και όχι η ευχή μας να ζητήσει μετακίνηση σε συγκεκριμένες υπηρεσίες ο δημόσιος

υπάλληλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πραγματικές ανάγκες είναι πολλές. Δεν μπορούν σαφώς, υπό την παρούσα οικονομική συγκυρία, να τις καλύψουν οι προσλήψεις προσωπικού. Εκείνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε εκείνες τις συνθήκες, που θα θέσουν τη βάση για μια σύγχρονη λειτουργική και κυρίως αποδοτική δημόσια διοίκηση και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δυστυχώς, δεν το επιτυγχάνουμε. Υπάρχει απλώς καταγεγραμμένη η αγωνία της Κυβέρνησης να κλείσει μία ακόμη εκκρεμότητά της για την αξιολόγηση.

Υπό ασφυκτικές, λοιπόν, προθεσμίες και διαδικασίες, που άρον-άρον κάποιοι θέλουν να κλείσουν, δεν μπορεί να λειτουργήσει κανένα νέο σύστημα κινητικότητας και δεν πρόκειται ούτε να εκσυγχρονίσουμε, αλλά ούτε να αναβαθμίσουμε τη δημόσια διοίκηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκοδήμο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσαφάδος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου από το σημείο που ξεκίνησε και ο συνάδελφος ο κ. Κουκοδήμος. Πραγματικά, είναι απορίας άξιο, κυρία Υπουργέ, πώς γίνεται ένα νομοσχέδιο που δίνεται τόση μεγάλη βαρύτητα, όπως είπαν οι εισηγητές σας, ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα μπορέσει να αλλάξει την κακή λειτουργία του δημοσίου τομέα, ένα νομοσχέδιο το οποίο το είχατε φέρει σε προδιαβούλευση τόσο καιρό, μετά το φέρατε σε δημόσια διαβούλευση και τόσο καιρό δεν έκανε τίποτα ο προηγούμενος Υπουργός, να το φέρνεται με τη διαδικασία του επείγοντος, γιατί θεωρείτε ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα μπορέσετε να αναμορφώσετε και να δημιουργήσετε καλύτερες συνθήκες λειτουργίας του δημοσίου.

Πραγματικά, δεν ξέρω αν ακόμα είχατε καλά-καλά ενημερωθεί γι' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο φέρνεται σήμερα. Αλλά όλα γίνονται για να μπορέσουμε επικοινωνιακά να διαχειριστούμε την κατάσταση, για να πείσουμε τους μέσα, να μπορέσουμε να χαιδέψουμε τα αυτιά διάφορων συνδικαλιστών και διάφορων άλλων στελεχών της κομματικής μας πελατείας, αλλά να πείσουμε και τους δανειστές, να πείσουμε και την τρόικα ότι υλοποιούμε όλες αυτές τις δεσμεύσεις, τις οποίες είχαμε κάνει, για να μπορέσουμε επιτέλους να κλείσουμε τη δεύτερη αξιολόγηση.

Ξέρετε, όμως, πάρα πολλές φορές προσπαθούν κάποιοι να ξεφύγουν από την πραγματικότητα και πολλές φορές το έχει κάνει κι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Έχει καταφέρει να ξεφύγει από την αδυσώπητη πραγματικότητα και από τα πραγματικά μεγάλα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες. Αλλά θα έρθει πάρα πολύ σύντομα η ώρα που θα βρεθείτε αντιμέτωποι με όλα αυτά, τα οποία έχει σπείρει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, είστε δύο χρόνια Κυβέρνηση. Σε αυτά τα δύο χρόνια, λοιπόν, έρχεστε και το μόνο το οποίο κάνετε είναι να κατηγορείτε εμάς όταν ασκούσαμε τη διοίκηση. Αυτά τα δύο χρόνια θα ήθελα να ρωτήσω τι πραγματικά έχετε κάνει. Θα ήθελα να δω αν έχετε συνομιλήσει με τους συμπολίτες στις εκλογικές σας περιφέρειες και σας έχουν πει ότι μέσα σε αυτά τα δύο χρόνια ο δημόσιος τομέας λειτουργεί καλύτερα.

Εγώ σε όλον τον Πειραιά και στα νησιά, στα οποία πολιτεύομαι, δεν έχω βρει έναν συμπολίτη μου, που να μου έχει πει ότι οι υπηρεσίες του δημοσίου τομέα έχουν εκσυγχρονιστεί, πηγαίνουν καλύτερα, ότι βρίσκει καλύτερη αντιμετώπιση ο συμπολίτης μας. Ούτε εσείς.

Παρ' όλα αυτά, το μόνο, το οποίο κάνετε, κυρία συνάδελφε, δύο χρόνια είναι να κατηγορείτε για το τι κάναμε εμείς στο παρελθόν και να μην κάνετε τίποτα άλλο, όπως το μητρώο στελεχών.

Θέλω να σας πω το εξής: Σε ό,τι έχει να κάνει με το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε πει ότι θα ήταν έτοιμο τον Ιούνιο. Δυστυχώς, όμως, τίποτα δεν έγινε.

Κάτι αντίστοιχο θα γίνει και τώρα, κυρία Υπουργέ, με το νομοθέτημα, το οποίο φέρνεται, και αυτό μαρτυρούν οι διατάξεις, οι οποίες θα φέρουν και οι οποίες είναι πολύ ετεροχρονισμένες.

Τι έγινε, λοιπόν, με το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών; Συνεχίζετε να διορίζετε τους κομματικούς σας φίλους. Συνεχίζετε να διορίζετε φίλους, συγγενείς, κουμπάρους. Συνεχίζετε να διορίζετε όλους όσους σας είχαν ακολουθήσει σ' αυτήν την καταστροφή, την οποία έχετε φέρει στη χώρα.

Εμείς τότε σας είχαμε προειδοποιήσει. Σας λέγαμε ότι δεν θα λειτουργήσει. Σας λέγαμε, επίσης, ότι με τον αποκλεισμό, τον οποίον κάνετε από τον ιδιωτικό τομέα και βάζοντας μόνο δημοσίου υπαλλήλους, αυτό δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει αποδοτικά και για τις θέσεις, τις οποίες τους προορίζετε.

Τώρα, λοιπόν, κατόπιν της πίεσής της τρόικας, έρχεστε να αναθεωρήσετε αυτό, το οποίο λέγαμε. Όμως, έρχεστε μ' έναν ψευδεπίγραφο τρόπο, γιατί είναι πάρα πολλά τα προσκόμματα και οι δυσκολίες, που βάζετε, ούτως ώστε να μην μπορεί κανένας και να μη θέλει κανένας από τον ιδιωτικό τομέα να συμμετέχει σε θέσεις ευθύνης για το καλό του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημόσια διοίκηση και οι δημόσιες υπηρεσίες αντιμετωπίζουν όντως τεράστια προβλήματα, εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού, εξαιτίας της οικονομικής δυσκολίας, στην οποία βρίσκεται η χώρα, εξαιτίας της έλλειψης μηχανογράφησης κι όλα αυτά έχουν αντίκτυπο στην κοινωνία, στην οικονομία, στους πολίτες και στην επιχειρηματικότητα γενικώς.

Ένα σύστημα, λοιπόν, κινητικότητας υπαλλήλων, προκειμένου να είναι λειτουργικό και αποτελεσματικό, θα πρέπει να βασίζεται σε τρεις παραδοχές: Να λαμβάνει υπ' όψιν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα της δημόσιας διοίκησης, το συμφέρον των πολιτών και να εξισορροπεί και να εισακούει τις προτιμήσεις και τις ικανότητες των υπαλλήλων.

Το εν λόγω, όμως, νομοσχέδιο δεν μπορεί να λειτουργήσει κάτω απ' αυτήν τη λογική, γιατί, δυστυχώς, νομοθετείτε και βάζετε ως μόνη προϋπόθεση την εθελουσία απόφαση του υπαλλήλου να μπορέσει να μεταταχθεί και να μετακινηθεί.

Αυτό, λοιπόν, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορεί να λειτουργήσει, γιατί οι μετακινήσεις, η εθελουσία μετακίνησης, η μετακίνηση και η απόσπαση, αν θέλετε, το οποίο θα μπορούσε να ήταν ένα πραγματικά χρήσιμο εργαλείο διαχείρισης ανθρώπινων πόρων, χρειάζεται και ένα πλέγμα κινήτρων και προηγούμενων προϋποθέσεων, τις οποίες φαίνεται να μη θέλετε να προβλέψετε. Χρειάζεται η πρόβλεψη μιας συνεχούς εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης των υπαλλήλων, όλου του προσωπικού, η παροχή κινήτρων, η εξατομίκευση των αμοιβών, η επιβράβευση της απόδοσης των υπαλλήλων. Για να το πω με μια απλή λέξη, χρειάζεται να εφαρμοστεί η αξιολόγηση, κάτι το οποίο, όταν το ακούτε εσείς, δυστυχώς δεν θέλετε να το εφαρμόσετε ποτέ.

Αυτό, λοιπόν, είναι το μεγάλο πρόβλημα του νομοθετήματος, το οποίο φέρνεται και ξέρετε ότι πραγματικά δεν θα λειτουργήσει.

Η Νέα Δημοκρατία έκανε προτάσεις. Σας είπε σε ό,τι έχει να κάνει με το άρθρο 5, όπου προβλέπεται η σύσταση της Επιτελικής Κεντρικής Επιτροπής Κινητικότητας, να μην απαρτίζεται μόνο από δύο μέλη μέσω ΑΣΕΠ και έναν εκπρόσωπο από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Σας είπε, αντί να βάλετε τέσσερα κομματικά σας στελέχη από την κρατική μηχανή, αντί για δύο, να είναι τρία τα μέλη του ΑΣΕΠ, για να είναι ακόμα πιο αντικειμενικό. Αρνηθήκατε, γιατί και αυτό το νομοσχέδιο το βρίσκετε ως μία ευκαιρία για να ικανοποιήσετε και να τακτοποιήσετε κομματικά σας στελέχη.

Όσον αφορά στη διαδικασία επιλογής του άρθρου 7, προβλέπεται ότι διενεργείται από ένα τριμελές όργανο, αποτελούμενο από έναν προϊστάμενο γενικής διεύθυνσης και δύο προϊσταμένους διευθύνσεων, που συνδέονται άμεσα με την προκηρυσσόμενη θέση. Αυτοί είναι, λοιπόν, που θα κρίνουν την καταλληλότητα.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, με ποια κριτήρια; Μέσω μιας συνέντευξης, η οποία δεν θα είναι δομημένη;

Πώς θα μπορέσετε, κυρία Υπουργέ, να τηρήσετε την αξιοκρατία στη συγκεκριμένη διαδικασία;

Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι για τη συνέντευξη είχαν καταγορηθεί τις προηγούμενες κυβερνήσεις και τη Νέα Δημοκρατία

ότι ήταν το όπλο, για να μπορέσουμε να λειτουργούμε αναξιοκρατικά.

Θα ήθελα, τέλος, να θίξω κι ένα πολύ σοβαρό θέμα, κυρία Υπουργέ. Εγώ συμφωνώ με ό,τι έχει να κάνει με τις διατάξεις, οι οποίες έχουν να κάνουν με τα ΑΜΕΑ και τη συνυπηρέτηση. Θα ήθελα, όμως, να καταλάβω για ποιο λόγο επαναπροσδιορίζετε το ποσοστό των ειδικών κατηγοριών σε ό,τι έχει να κάνει με τις πολύτεχνες οικογένειες και το κατεβάζετε από 20% στο 15%.

Δεν μπορώ να καταλάβω με ποια λογική γίνεται αυτό, σε μια χώρα που μαστίζεται από την υπογεννητικότητα, που ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος είναι το δημογραφικό πρόβλημα και για ποιον λόγο, ενώ αυξάνεται το ποσοστό των τρίτεκνων οικογενειών, μειώνεται το ποσοστό των πολύτεκνων οικογενειών. Αυτό πραγματικά, είναι μια μεγάλη αντίφαση, την οποία θα ήθελα να μας εξηγήσετε.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας επιστήσω την προσοχή σε μία τροπολογία, την οποία έχουμε καταθέσει και έχει να κάνει με την ανισότητα, η οποία υπάρχει μεταξύ των εργαζομένων στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης Α' βαθμού και στους άλλους δημοσίους υπαλλήλους. Με αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να μην έχουμε πλέον υπαλλήλους δύο διαφορετικών ταχυτήτων και όλοι οι υπάλληλοι να έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις, αλλά να απολαμβάνουν και τα ίδια ευεργετήματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Κυριαζίδης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, μου είστε ιδιαίτερα συμπαθής και σας εύχομαι ό,τι το καλύτερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προ καιρού, ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ομολόγησε εκ του Βήματος της Βουλής ότι είχε μια αυταπάτη σε βάρος του ελληνικού λαού.

Σήμερα αυτή η αυταπάτη δηλώνεται και στην ουσία έχει αναδειχθεί ότι «συνελήφθη» και για μία απάτη, που έχει να κάνει βεβαίως και με την Κομμουνιστική. Η ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει ότι η κυριότητα περιήλθε νόμιμα στον ΣΥΡΙΖΑ το 2016. Τότε πώς έκανε χρήση ως εγγύηση για τη λήψη δανείου πριν δύο χρόνια;

Άρα, έχουμε μια καραμπινάτη απάτη και βεβαίως, αυτό θα αναδειχθεί τις επόμενες ημέρες και είμαστε και εμείς υποχρεωμένοι να το αναδείξουμε με έναν τρόπο, έτσι ώστε και η ελληνική κοινωνία να αντιληφθεί τι ακριβώς συμβαίνει.

ΣΥΡΙΖΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αν δίνετε και κανένα φράγκο για το δάνειο, καλά θα ήταν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ξέρω ότι σας πονάει. Για τα δεκαέξι χρόνια βεβαίως που κάνει χρήση, θα δούμε πώς έγινε αυτό και γιατί δεν καταβλήθηκαν οι νόμιμοι φόροι, όπως συμβαίνει με κάθε φορολογούμενο πολίτη, συνάδελφε κύριε Λάππα.

Κυρία Υπουργέ, επειδή προέρχομαι από μια παραμεθόρια περιοχή, από τον Απρίλιο οι δημόσιοι λειτουργοί βρίσκονται σε μία αγωνία σε ό,τι αφορά στο επίδομα παραμεθωρίων περιοχών, που χορηγείται με εγκύκλιο και ο φόβος είναι μήπως ζητηθούν πίσω αναδρομικά αυτά που τους χορηγούνται από τον Απρίλιο μέχρι σήμερα. Είναι αναγκαίο να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση, συνάδελφε κύριε Λάππα, για να συνεννοούμαστε!

Σχετικά με το νομοσχέδιο, η κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων, μια διαδικασία, η οποία πρέπει να διατρέχει τη λειτουργία μιας σύγχρονης και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης, οφείλει να αποκομίζει σε ορισμένους ελάχιστους κανόνες και συγκεκριμένα σε αυτούς της αντικειμενικότητας, της διαφάνειας, της καταλληλότητας, της αναγκαιότητας, αλλά και της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, διασφαλίζοντας εν κατακλείδι την ομαλή λειτουργία όλων των εμπλεκόμενων διοικητικών αρχών και φορέων.

Σε αυτό το πλαίσιο, το παρόν σχέδιο νόμου κινείται προς τη λάθος κατεύθυνση, παρουσιάζοντας αθεράπευτες νομικές πλημμελίες και ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

Ειδικότερα, η άποψή μου είναι η εξής: Το άρθρο 7 προβλέπει αορίστως μια διαδικασία αξιολόγησης των υποψηφίων προς μετάταξη, χωρίς να προσδιορίζονται επακριβώς τα κατ' ιδίαν κριτήρια της αξιολόγησης αυτής καθ' αυτής, αλλά και η ποσοτική

και η ποιοτική τους διαβάθμιση.

Κατά την ακριβή διατύπωση της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού για την αξιολόγηση λαμβάνεται υπ' όψιν η συνάφεια των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων, χωρίς να μνημονεύονται ποια είναι αυτά, ποια είναι η βαρύτητά τους, ποια η βαθμολογική τους αποτίμηση και εν πάση περιπτώσει, δεν αναφέρεται ποια είναι τα «κάθε άλλα στοιχεία», που καταδεικνύουν την καταλληλότητα του υποψηφίου.

Η διαδικασία αυτή, ως περιγράφεται στην παράγραφο 3, είναι αντισυνταγματική. Και αυτό γιατί: Ένεκα της αοριστίας της διαδικασίας της αξιολόγησης και του εύρους της διακριτικής ευχέρειας, που καταλείπεται στη διοίκηση δεν υπάρχει καμμία εγγύηση τήρησης των συνταγματικών αρχών της ισότητας και της αξιοκρατίας και ειδικότερα της ελεύθερης προσβάσεως και σταδιοδρομίας κάθε υπαλλήλου στις δημόσιες θέσεις, κατά τον λόγο της προσωπικής του αξίας και ικανότητας -άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 4 και άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος- της διαφάνειας -άρθρο 103 παράγραφος 7 του Συντάγματος- που κατά την έννοια της καταλαμβάνει, όχι μόνο τη διαδικασία εισόδου στο Υπαλληλικό Σώμα, αλλά και περαιτέρω, εν γένει τις διαδικασίες εξέλιξης των δημοσίων υπαλλήλων και επομένως και αυτές της μετάταξης. Υπό αυτό το δεδομένο, η κρίσιμη αυτή διάταξη είναι εντελώς προβληματική.

Σε ό,τι αφορά δε, τη συνέντευξη, ως έχει νομολογικά κριθεί επί διοικητικών διαδικασιών, που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων επί επιλογής υποψηφίων, κατόπιν αξιολόγησης των ουσιαστικών τους προσόντων, αλλά και της προσωπικότητάς τους, επιβάλλεται να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου η διενεργηθείσα από το αρμόδιο όργανο κρίση και τα δεδομένα, εν όψει των οποίων προέκυψε.

Ειδικότερα, στην περίπτωση κατά την οποία προβλέπεται ότι η αξιολόγηση της προσωπικότητας, της ικανότητας και της εν γένει καταλληλότητας διενεργείται και μέσω συνεντεύξεως των υποψηφίων, πρέπει να τηρείται πρακτικό. Στο πρακτικό αυτό πρέπει να αναφέρεται -έστω συνοπτικά- το περιεχόμενο της συνεντεύξεως, με μνεία των ερωτήσεων που υποβλήθηκαν και των απαντήσεων, που δόθηκαν από τους υποψηφίους.

Περαιτέρω, πρέπει να εκφέρεται εξατομικευμένη από κάθε υποψήφιο η κρίση από το αρμόδιο όργανο ως προς την αξιολόγηση της παρουσίας του και ειδικότερα για την προσωπικότητά και την εν γένει ικανότητά του. Έτσι μόνο, με την ύπαρξη πρακτικού συνέντευξης, εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις αμερόληπτης, αξιοκρατικής κρίσης, πράγμα που δεν προβλέπεται. Και μπορεί να προβλέπει ο νόμος ειδική αιτιολογία στο πρακτικό επιλογής, πλην όμως πρακτικό επιλογής χωρίς αιτιολογία και αναλυτικό πρακτικό συνέντευξης, ως ανέλυσα, δεν νοείται.

Επομένως, όλες αυτές οι διαδικασίες, που θα κινηθούν και θα κριθούν επί τη βάσει των ρυθμίσεων που φέρνετε προς ψήφιση, δεν πρόκειται να σταθούν στα δικαστήρια.

Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, αλήθεια, πώς θα γίνει η επικαιροποίηση στον οργανισμό, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1 του σχεδίου νόμου, προκειμένου να διενεργηθούν οι μετατάξεις; Ποιοι εφαρμοστέοι κανόνες, διαδικασίες και μέθοδοι για την κατάρτισή τους; Και εν τέλει, πώς θα συνταχθούν από τις υπηρεσίες, αν δεν υπάρχουν κατευθυντήριες γραμμές από τον νομοθέτη; Το μαύρο σκότος! Διατάξεις κενού περιεχομένου και άνευ ουσίας, που στην πράξη δεν πρόκειται να εφαρμοστούν ποτέ.

Λόγω του ελαχίστου χρόνου, που έχω στη διάθεσή μου, αναγκάζομαι να περιοριστώ.

Ερχόμαστε απευθείας στη διάταξη του άρθρου 18 παράγραφοι 3 και 4.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά, αυτές οι καθαρά χαρακτηριστικές ρυθμίσεις συνιστούν ένα πρωτοφανές όργιο αναξιοκρατίας, περνώντας τόσο στην κοινωνία όσο και στο Δημοσιοϋπαλληλικό Σώμα ένα λανθασμένο μήνυμα. Και ποιο είναι αυτό; Της αδιαφάνειας, του νεποτισμού, του παλαιού κομματικού κατεστημένου.

Ενώ υποτίθεται ότι με το παρόν νομοσχέδιο εισάγονται κριτήρια και κανόνες για τις μετατάξεις και τις αποσπάσεις, έρχεστε

τώρα να αναιρέσετε τον ίδιο σας τον εαυτό και το φέρνετε προς ψήφιση.

Αλήθεια, είναι δυνατόν όλοι εσείς και όλοι εδώ μέσα να μην αντιλαμβάνομαστε πόσοι αποσπασμένοι θα μεταταγούν, κατόπιν αιτήσεώς τους, στην υπηρεσία που υπηρετούν προσωρινά με απόσπαση και μάλιστα, σε κοινή θέση της ίδιας ή ανώτερης κατηγορίας, με μοναδικό κριτήριο το τυχαίο γεγονός ότι κατά τον χρόνο δημοσίευσης του νόμου βρίσκονται στη θέση αυτή που υπηρετούν; Δηλαδή, για ποιον λόγο νομοθετείτε τις βασικές διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και τις αναιρείτε πριν καν εφαρμοστούν;

Και αλήθεια, πού είναι εδώ η διαφάνεια, η καταλληλότητα και η ιδέα της κινητικότητας μετά από αξιολόγηση; Γιατί αποκλείετε άλλους δημοσίου υπαλλήλους από το να κάνουν αίτηση; Γιατί πριμοδοτείτε αυτούς που ήδη υπηρετούν με απόσπαση; Ποιος ο λόγος δημοσίου συμφέροντος, που είναι ικανός να καταλύσει τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα;

Η διάταξη αυτή πρέπει να αποσυρθεί, καθ' ότι στερείτε από τους λοιπούς δημοσίου υπαλλήλους τη δυνατότητα να συγκριθούν με τους νυν αποσπασμένους και να καταλάβουν τις θέσεις οι αξιότεροι.

Αυτή είναι η Αριστερά, δυστυχώς, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και τελευταίος ομιλητής είναι ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Φωτήλας.

Ορίστε, κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχετε αναλάβει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα και με αυτό το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για την κινητικότητα στο δημόσιο. Θα γίνω πιο συγκεκριμένος, μέσω δέκα σύντομων ερωταπαντήσεων.

Ερώτηση πρώτη: Ήταν και είναι η ριζική μεταρρύθμιση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης απαραίτητη προϋπόθεση για να βγούμε από την πολύχρονη κρίση; Απάντηση: Προφανώς, ναι.

Ερώτηση δεύτερη: Αποτελεί κορυφαία επιλογή για να επιτευχθεί ο πιο πάνω στόχος η σύγκρουση με τις παθογένειες του δημοσίου, με πρώτες την πλήρη κομματικοποίησή του και τη γραφειοκρατία; Απάντηση: Προφανώς, επίσης ναι.

Ερώτηση τρίτη: Προβαίνει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για την κινητικότητα στις αναγκαίες αλλαγές; Απάντηση: Σαφέστατα όχι. Στην καλύτερη περίπτωση της παραπέμπει σε ένα απώτατο και ακαθόριστο μέλλον, χωρίς συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Στη χειρότερη δε, θα ελέγχει πλήρως τη διαδικασία μέσω του ασφυκτικού ελέγχου από τον Υπουργό και τα στελέχη του Υπουργείου.

Ερώτηση τέταρτη: Πώς θα μπορούσε και να έχει γίνει πιο σύντομα η διαδικασία και πιο ορθολογικά; Απάντηση: Μέσω υιοθέτησης του ψηφιακού οργανογράμματος του δημοσίου, στο οποίο θα αποτυπώνεται πλήρως η διάρθρωση και η στελέχωση όλων των φορέων και οργανισμών που χρηματοδοτούνται από το δημόσιο. Πρώτα, δηλαδή, μαθαίνεις ποιος είσαι, πόσους και ποιους υπαλλήλους έχεις για να εξυπηρετήσεις σύντομα και ορθά πολίτες και επιχειρήσεις και μετά κανονίζεις το ζήτημα της κινητικότητας, δηλαδή ποιες ανάγκες πρέπει να καλύψεις μέσω μετακίνησης ακόμα και υπό όρους υποχρεωτικής.

Το είχα προτείνει συγκεκριμένα στο πλαίσιο της συζήτησης του νομοσχεδίου για τη δημιουργία μητρώου στελεχών από τον Φεβρουάριο του 2016 στον τότε Υπουργό, τον κ. Βερναρδάκη.

Ερώτηση πέμπτη: Επιθυμεί η Κυβέρνηση να μεταρρυθμίσει πραγματικά το δημόσιο; Απάντηση: Ασφαλώς και όχι, αφού επιθυμία της είναι η συνέχεια και η μεγαλύτερη εδραίωση του πελατειακού κράτους.

Και πώς το κατορθώνει αυτό τώρα; Στην αρμόδια Κεντρική Επιτροπή Κινητικότητας οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης θα είναι τέσσερις, ενώ από το ΑΣΕΠ και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους μόνο τρεις και όχι τουλάχιστον το αντίστροφο, όπως θα

έπρεπε, προκειμένου να εξασφαλιστεί η στοιχειώδης αντικειμενικότητα.

Επιπλέον, στον φορέα υποδοχής μεταξύ των τριών υποψηφίων για μετάταξη υπαλλήλων θα επιλέγεται ουσιαστικά, χωρίς αντικειμενικά κριτήρια από τον Υπουργό και τα στελέχη του Υπουργείου, ποιος θα παίρνει τη μετάταξη ή την απόσπαση. Μάλιστα, οι επιτροπές θα αποφασίζουν, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια μοριοδότησης, δηλαδή τι πιο καθαρό από αυτό, για να καταλάβει κάποιος την νέα μορφή πελατειακού κράτους, που χτίζουν οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ;

Ερώτηση έκτη: Τι επιτυγχάνει στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με το παρόν νομοσχέδιο; Απάντηση: Όχι μόνο δεν τήρησε την υπόσχεσή της -άλλωστε και πότε την τήρησε;- για λειτουργία του μητρώου στελεχών από τις 30 Ιουνίου του 2016, αλλά επιπλέον βάζει το κάρο μπροστά από το άλογο. Ενώ δηλαδή ομολογεί πως δεν ξέρει ακόμα πού έχει υποστελεχωμένες υπηρεσίες και πού πλεονάζουν προσωπικό, ξεκινάει την κινητικότητα και μιλάει αφηρημένα για ψηφιακό οργανόγραμμα.

Ερώτηση έβδομη: Μα είναι δυνατόν να πιστεύει η Κυβέρνηση ότι θα εφαρμοστεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Απάντηση: Προφανώς και δεν το πιστεύει, γιατί, αν το πίστευε άλλωστε, δεν θα το έφερνε προς ψήφιση τελευταία στιγμή με την επείγουσα διαδικασία, ενώ το έχει βγάλει στη διαβούλευση από τον Ιούλιο του 2016.

Ερώτηση όγδοη: Τότε γιατί το κάνει, πέραν της ανάγκης συμμόρφωσης προς την τρόικα, που μόνο γι' αυτό δεν γίνεται; Απάντηση: Γιατί προφανώς, πάνω σε αυτόν τον δυσλειτουργικό καμβά στο δημόσιο θέλει να κρατήσει ζωντανή την πελατειακή σχέση μεταξύ υπαλλήλου και Υπουργού, που θα κανονίζει αυτός βασιικά ποιος θα πάει και πού.

Ερώτηση ένατη: Πέσαμε από τα σύννεφα με αυτές τις ρυθμίσεις στο δημόσιο; Απάντηση: Φυσικά και όχι. Δεν είναι η πρώτη φορά, άλλωστε, που αυτή η Κυβέρνηση ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Τρανό παράδειγμα οι γενικές γραμματείες που έχετε δημιουργήσει. Επί κυβερνήσεως Σαμαρά-Βενιζέλου ήταν σαράντα εννέα, εβδόμηντα τέσσερις επί της Κυβερνήσεως Τσίπρα-Καμμένου. Για να μην πω για τον στρατό των μετακλητών υπαλλήλων και των προσλήψεων εκτός ΑΣΕΠ, που υπερβαίνουν τις είκοσι επτά χιλιάδες στη διετία της διακυβέρνησής σας, τη στιγμή που η κοινωνία πραγματικά, βρίσκεται σε απελπισία από τη φορολογία που επιβάλλει και θα επιβάλει εκ νέου η Κυβέρνηση από την αρχή του χρόνου.

Ερώτηση δέκατη και τελευταία: Τι μπορούμε να κάνουμε; Απάντηση: Έκκληση στην Κυβέρνηση να παραιτηθεί, μήπως καταφέρει και σωθεί κάτι στην Ελλάδα μας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, καταψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Φωτήλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 3 Οκτωβρίου 2016, της Τετάρτης 5 Οκτωβρίου 2016 και της Παρασκευής 7 Οκτωβρίου 2016 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 3 Οκτωβρίου 2016, της Τετάρτης 5 Οκτωβρίου 2016 και της Παρασκευής 7 Οκτωβρίου 2016 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.53' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 25 Νοεμβρίου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζή-

τηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, υποχρεώ-

σεις των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις των άρθρων 6 και 8 του ν.4369/2016, ασυμβίβαστα και πρόληψη των περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων και λοιπές διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ